

پيرنۍ لويه جرگه ولسواکي اوزوروواکي

مهمر اسمعيل يون

۱۱۳۷
Ketabton.com

بېړنۍ لويه جرگه ولسواکي او زورواکي

ليکوال

محمد اسمعيل يون

(د بېړنۍ لويې جرگې لومړۍ منشي)

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه

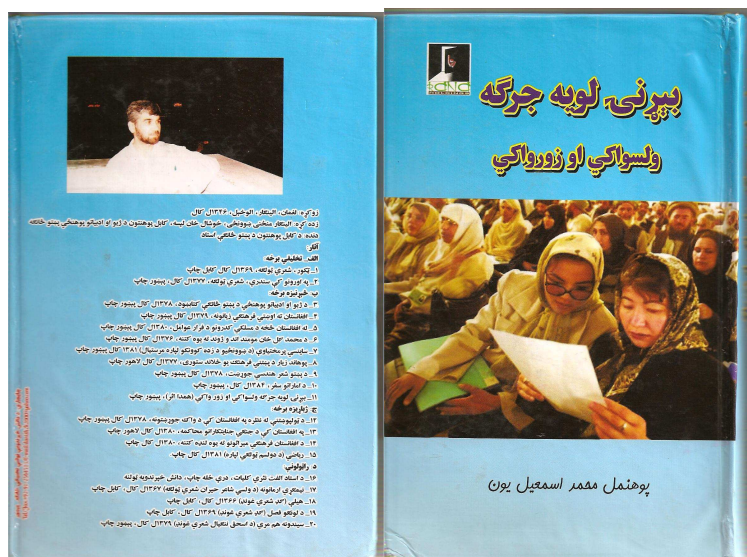
د کتاب نوم:	بېړنۍ لويه جرگه ولسواکي او زورواکي
ليکوال:	پوهنمل محمد اسمعيل يون
خپرندوی:	يون کلتوري يون
چاپشېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۸۴ ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ ل کال
د ليکوال	
پرله پسې نومره:	(۲۰)
د خپرندوی	
پرله پسې نومره:	(۲۰)
کمپوزر:	ضيا الرحمن ضيا

نيوليك

مخ	عنوان
۱	د دې اثر دويم چاپ
۴	د خپرندويي يادښت
۶	د واقعيتونو د بيان يوه هنداره
۱۳	سريزه
۱۶	د طالبانو د اسلامي تحريك د افراط پاييلې
۲۸	د بي ۵۲ الوتكو تر وزرونو لاندې
۳۳	د بن كنفرانس ته يوه كتنه
۳۵	د بن د توافقاتو متن
۵۹	د بېړنۍ لويې جرگې خپلواك كميسیون ته يوه كتنه
۶۵	په ختيزو ولايتونو كې انتخاباتي بهير
۲۰۹	د دهيواد په نورو سيمو كې انتخاباتي بهير
۲۱۴	بېړنۍ لويه جرگه
۲۱۴	الف - د جرگې په درشل كې
۲۲۷	ب - د اعليحضرت محمد ظاهر شاه پر وړاندې...
۲۳۹	د ملي سرود جنجال
۲۵۵	د لويې جرگې درئيسه هيئت ټاكنه
۲۶۶	د ولسمشر ټاكنه
۲۷۱	د تنظيمي مشرانو پر وړاندې د بنځمنو وكيلاوو غبرگون
۲۷۷	پارلمان ولې جوړ نه شو؟
۲۸۲	لويې جرگې ولې پرېكړه ليك نه درلود؟
۲۸۷	بېړنۍ لويه جرگه، ملكري ملتونه او د امريكا متحده ايالتونه
۲۹۴	په بېړنۍ لويه جرگه كې وينا وال
۳۲۱	د بېړنۍ لويې جرگې يوه عمومي ارزونه
۳۲۹	د بېړنۍ لويې جرگې غړي او گډونوال
۳۸۹	د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه

ددې اثر دویم چاپ

«بېړنۍ لویه جرگه ولسواکي او زورواکي» دا اثر ما د بېړنۍ لویې جرگې تر جوړېدو لږ وروسته مهال لیکلی و او تر لیک نږدې څلور کاله وروسته (۱۳۸۴ل کال) د رڼا علمي مرکز له خوا چاپ شو. «بېړنۍ لویه جرگه» که د هر چا په نظر هر ډول ارزول کېږي او

تعبیرېږي، دا د هغوی خپل کار دی، خود افغانستان په اوسني سیاسي تاریخ کې یوه مهمه پېښه وه، د وخت په تېرېدو سره به یې تاریخي ارزښت زیات شي، خو که په راتلونکو لسيزو کې څوک ددې جرگې پر څرنگوالي بحث او معلوماتو ته اړتیا پیدا کوي، نو ما ورته دومره څه برابر کړي چې دوی له ډېرې سرگردانۍ څخه

وژغوري. دا چې زه په خپله له پيله تر پايه د جرگې په چارو کې دخيل وم، نو ځکه مې ددې عملي امکانات درلودل، چې لومړی لاس مواد راټول او خلکو ته وړاندې کړم. د اساسي قانون لويې جرگې په باب هم ما همداسې اول لاس مواد راټول کړي وو، د اساسي قانون لويې جرگې له پيله بيا تر وروستي ما بنام زه د جرگې د بهير د رسمي کارکوونکي وم، نو ځکه مې د ټول بهير کره معلومات په يوه لويه کڅوړه کې په ترتيب سره ايښي وو او غوښتل مې د همدې اثر په شان يو اثر ورڅخه جوړ کړم. خو په ډېره خواشيني سره بايد ووايم چې د جرگې پر وروستي ما بنام ددې موادو کڅوړه چې د اکثرو مهمو موادو يوه کاپي په کې وه، له ما څخه ورکه شوه، که هر څومره هڅه مې وکړه، خو په پيدا کېدو يې بريالی نه شوم، ډېر زيات ورپسې خفه شوم او تر ننه هم ورپسې لاسونه مروړم، ډېر ارمان راځي. خو خير په هر ترتيب د اساسي قانون لويې جرگې په باب د يو ځانگړي اثر د ليکلو هيله مې تر دې دمه بري ته ونه رسېده. دا اثر يو ځل بيا ځکه چاپوم او د انټرنېټ څپو ته يې سپارم، چې د مرگ له خطر څخه يې وژغورم. له نورو قدرمنو او ځيرمنو ليکوالو څخه مې هيله داده، چې د مهمو تاريخي مسايلو په باب اسنادو ته ډېر پام وکړي، اسناد ژر خوندي او د ورکېدو له خطره يې وژغوري. هر څه يادښتونه او اسناد چې لري، پر همغه خپل وخت دې پرې تحليل او تبصره وليکي، ځکه څومره وخت چې تېرېږي، د انسان پر ذهن د نورو حوادثو بادونه راځي او تېرې پېښې هغه شان نه شي تحليلولای

لکه چې دی په کې واقع و. که ددې اثر زیاتې برخې ما پر خپل همغه وخت نه وای لیکلې، نو وروسته مې بیا هغه شان نه شوې لیکلای، نو د پېښو ثبت، تحلیل، ارزونه او څېړنه پر خپل وخت ډېره ګټوره پرېوزي. نور نو د لوستونکو وخت نه ضایع کوم او ددې اثر د لوستو بلنه ورکوم.

په مینه او درنښت
پوهندوی محمد اسمعیل یون
ارگ، د جمهوري ریاست ودانۍ
د ۱۳۸۷ ل کال د کب ۲۱ مه نېټه

دخپړندوی یادښت

رڼا علمي مرکز د ټول هېواد په کچه یو علمي او فرهنګي مرکز دی، چې دخپل جوړښت په ډېره لنډه موده کې یې ګڼ شمېر، علمي، فرهنګي او رغونیز کارونه تر سره کړي دي، ددې مرکز په هڅو تراوسه پورې د بیا رغونې تر لسو زیاتې لویې پروژې تکمیل شوي، د کرنې په برخه کې څو نمونه یي فارمونه او باغونه جوړ شوي، په لغمان او ننگرهار کې د اوبو څو سربندونه رغول شوي او د بدني روزنې په برخه کې سپورتي کلبونه جوړ شوي او مسابقې تر سره شوي دي، دې مرکز کلتوري چارو ته هم زیاته توجه کړې، رڼا انستیتیوت په نامه یې دننگرهار ښوونې او روزنې پوهنځي کې یو روزنیز انستیتیوت جوړ کړی، چې ژر به پر فعالیت پیل وکړي، دا انستیتیوت په یوه کال کې دیونیم زر زده کوونکو دروزنې ظرفیت لري، په دې انستیتیوت کې به زده کوونکي دکمپیوټر، انگلیسي ژبې او منجمنت زده کړې کوي، دا زده کړې به زده کوونکو ته وړیا وي.

رڼا مرکز څو علمي غونډې، مشاعرې او سیمینارونه هم جوړ کړي او ځینو علمي او روزنیزو مرکزونو سره یې مرسته هم کړې ده. دغه راز (د دستار سړی) شهید حاجي عبدالقدیر د شخصیت په باب یو اثر، (علامه عبدالشکور رشاد په ننگرهار کې) د استاد رشاد په اړه دمقالو یوه ټولګه، (پرېوتې څېرې) د حفیظ الله تراب د تلویزیوني ډرامو یو اثر یې هم په مستقل ډول خپاره کړي دي. دغه راز د دانش خپرنډوې ټولنې په ګډو هڅو یې انگلیسي – پښتو قاموس په (۱۳۱۸) مخونو کې خپور کړی،

چې دا د چاپ شويو پښتو کتابونو په تاريخ کې يوه ښه او غوره بېلگه ده.

رڼا مرکز وياړي، چې دخپلو خپرنیو هڅو په لړ کې د هېواد دنامتو لیکوال ښاغلي پوهنمل محمد اسمعيل يون دا اثر (بېړنۍ لويه جرگه ولسواکي او زورواکي) هم خپروي او د مينه والو لاسو ته يې رسوي، دا خورا مهم اثر دی چې د هېواد د يوې لويې پېښې (بېړنۍ لويې جرگې) په اړه ليکل شوی او په دې اړه پوره او کره معلومات وړاندې کوي. رڼا مرکز ښاغلي يون ته ددې کتاب دچاپ له امله مبارکي وايي او دنورو بريو هيله يې کوي، دغه راز له ټولو افغان لیکوالو سره ژمنه کوي، چې رڼا مرکز به تر خپله وسه هڅه او کوشښ وکړي، چې دنورو لیکوالو علمي، څېړنيز او هنري اثار هم خپاره کړي، هيله من يو يو بل سره فرهنگي همکاري وکړو او ټول د هېواد فرهنگ ته دخدمت جوگه شو.

په فرهنگي او هېوادنۍ مينه
حاجي عبدالظاهر قدیر
د رڼا مرکز عمومي مشر

"بېړنۍ لويه جرگه ولسواکي او زور واکي"

د واقعيتونو د بيان يوه هنداره

د بن تر توافقاتو وروسته بېړنۍ لويه جرگه په افغانستان کې يوه مهمه سياسي پېښه گڼل کېږي، چې د افغانستان د عنعناتو پر بنسټ رامنځته شوه، بېړنۍ لويه جرگې يو ځل بيا په افغانستان کې د لويو جرگو ضرورت، ارزښت او ماهيت تائيد کړ او دا يې څرگنده کړه چې د سترو او مهمو سياسي مسايلو د حل اساسي لاره همدا د لويو جرگو جوړېدل دي، نړيوالو هم لويه جرگه (د افغانستان دا ستره او مهمه عنعنه) تائيد کړه او دا يې په افغانستان کې د شخړو د حل ښه لاره وگڼله، په دې ډول نو دهغو حلقو او اشخاصو هيلې او نيتونه له خاورو سره برابر شول، چې لويه جرگه يې يوه زړه او فرسوده(?) عنعنه بلله او دا يې يوه خاص قام او قبيلې پورې تړله، ان تر دې پورې چې داسې اشخاص هم په بېړنۍ لويه جرگه کې د انتصابي او انتخابي غړو په توگه ناست وو، چې حتی د لويې جرگې لفظ ورته د منلو نه و، تر دې دمخه به يې د ډېر حساسيت له مخې ورته د (مجلس کبير) اصطلاح کاروله. بېړنۍ لويه جرگه په

افغانستان کې په همداسې شرايطو کې دايره شوه، چې اکثره افغان ضد او هېواد ضد عناصر د بهرنيانو په زور د قدرت پر گدۍ ناست وو.

خو يو شمېر شعوري، ملتپال او ډېر ځيرك افغانان، چې هم پر کورني سياست پوهېدل او هم د سياست پر نړيوالو رموزونو او هم دخپل هېواد پر سياسي گټو، ملي او هېوادنيو ارزښتونو، دوى پر دې بريالي شول، چې بېړنۍ لويه جرگه له انحرافي حالتو وژغوري او که ټوله يې مثبت نه کړي، نو لږ تر لږه خو د هېواد د بنسټه عناصرو مخه ونيسي. ددغو هېواد پالو افغانانو په جمله کې يو هم د هېواد تکړه ليکوال شاعر، دکابل پوهنتون استاد ښاغلى پوهنمل محمد اسمعيل يون دى، چې تر دې دمخه په ختيزو ولايتونو کې د همدې بېړنۍ لويې جرگې لپاره دانتخاباتي چارو مسئول او بيا د همدې بېړنۍ لويې جرگې لومړى انتخابي منشي شو.

ښاغلي يون له پيله تر پايه پورې ددې لويې جرگې په کار کې دخپل و، نو ځکه خو تر هر چا زيات تر جرگې دننه او بهر ټول مسایل ده ته ډېر ښه معلوم دي. که موږ غواړو د افغانستان د سياسي تاريخ ددې پېښې په اړه معلومات تر لاسه کړو، نو يون خپله يو ژوندى ماخذ دى، يون صيب ته دې خداى خير وبرکت ورکړي او قلم دې ورته خداى نور هم پياوړى او غښتلى لري، چې د جرگې ټول مسایل يې په زېر او زور سره بيان کړي دي.

زموږ د ډېرو سياستوالو يوه سهوه دا وي، چې که په ډېرو سياسي پېښو کې يې برياوې هم تر لاسه کړي وي او يا يې دمنفي سياسي پېښو مخه نيولې وي او مثبتې کړي يې وي خو دهغو د جريان په هکله يې څه سند نه دى پرېښى او نه يې داسې مفصل معلومات چې اينده کې نورو

ته ديو معتبر سند په توگه پاتې شي، وړاندې كړي دي. خو يون دپاخه ليكوال، ژورناليست او شعوري سياستوال په توگه دپروسې له پيله بيا تر پايه هر سياسي عمل او گام دقلم په قيد كې راوړي او دا دى داسې اوس يو مهم اثر ترې جوړ شوى دى.

كله چې دا اثر موږ گورو نو موږ ته په كې يو ستړى او لا لهنده يون تر سترگو كېږي، فكر دى، ليك دى او منډه ده، انتظام دى، مبارزه ده او مناظره ده، دكورني ژوند، ساراني ژوند او اجتماعي ژوند ټولو ناخوالو ته اوږه وركول دي، منډه ده او ترړه. دكتاب سريزه كه لولو نو معلومېږي، چې يون له پيله حالاتو ته په دقت سره متوجه و، نو ځكه دپېښو د ليكلو او دقيق ثبت په لټه كې و.

كله چې په پېښور كې خپل هوسا ژوند پرېږدي او خپلې فرهنگي هڅې ټكنۍ كوي په همدې نيت دا قرباني وركوي، چې تر (نظره) (عمل) ډېر مهم دى، په افغانستان كې داسې كسان ډېر كم پيدا كېږي، چې خپلې ځاني گټې تر ملي گټو قربان كړي، خصوصاً داسې حالت چې ده ته دخپل ژوند په قيمت تمام شي، يون په دې كتاب يو ټكي ته اشاره نه ده كړې، چې دبېړنۍ لويې جرگې تر ختم وروسته دده ځاني ژوند ته څومره خطرونه پيدا شول، خو زه د يو افغان او مسلمان په توگه ددې حالاتو يو عيني شاهد يم كله چې يون له كابل څخه جلال اباد ته راستون شو، نو سملاسي ورپسې دده او دده دمېرمنې ارين يون دترور پلان جوړ شو، د دواړو د وژنې لپاره په ننگرهار او لغمان كې فعالو حرفه يي تروريستانو ته چې په كابل كې يې له واكمنو ملي ځايانو سره ارتباط درلود، پنځوس لكه پاكستاني كلداري منل شوي وې.

زما یوه ملگري ماته یوه ورځ په رمازه کې وویل: اخوا دېخوا گونگوسي دي، چې د یون صیب ژوند ته خطر دی، دی به خپل امنیت ته متوجه وي که نه؟ ما هغه ته وویل څه دي اورېدلي او که نه؟ هغه وویل: هو والله یو څه خوشه، هغه ته ما وویل چې ته نور تحقیق هم وکړه او مسئله روښانه کړه، هغه وویل درسته ده، ما یوه ورځ یون صیب ته دده په خپل دفتر کې وویل، چې شخصي امنیت ته دې پام دی که نه؟ ما سره تشویش دی، چې څه مشکلات شته، بیا مې چې ورته دخپل هغه ملگري یادونه وکړه چې هغه سره یو څه معلومات شته، خو کېدی شي نور معلومات هم پیدا کړي، یون صیب وویل: "زه په دې خبرو خبر یم، خو چا ته یې ځکه نه وایم چې زما دکورنۍ او ملگرو روحیه خرابېږي او زموږ پر نورو سیاسي او فرهنګي هڅو منفي تاثیر کوي..." ما ویل روحیه څه کوي اوس ژوند مهم دی، ژوند باید وژغورل شي، ده وویل: ((ژوند په خدای سپاره، چاره څه ده؟ که بېخي غلی هم کېږي او هېڅ هم ونه کړي چې لاس یې درباندي بر شو پرېږدي دې نه، هغه نه دا ښه ده چې خو ژوندی یې کار کوه کار. که مقابل طرف زموږ په بې دفاع حالت خبر شي، نو نور به هم زړور شي، هغوی اوس داسې فکر کوي چې دی (یون) ډېر امکانات او وسایل لري، نو ځکه داسې به پر غږېږي او که په دې پوه شي چې منځ کې هېڅ شی نه شته، نو بیا خو به هرڅه وکړي، باید مقابل طرف له خپل دې حالت خبر نه کړو او همداسې وهم کې یې وساتو..." ما ویل له کوره دراوتلو وخت چاته مه ښیې یو او بل مخکې تر دې چې خپل موټر ته پورته شي موټر باید یو ځل چک شي، یون صیب وویل هو دا کار به وکړو، خو هغه ملگري چې دې هر کله پوره او کره معلومات پیدا کړل، دلته یې راوله.

يوه ورځ بيا زه، زما ملگرۍ او يون درې واړه ځانته د ده د دفتر په يوه اتاق کې کښاستو او پر ټولو جزئياتو مو خبرې وکړې او معلومات مو سره تبادله کړل، هغه حالات چې اوس هم سړی رايادوي نو وېنستان يې جگېږي، کله چې يو څوک د داسې سختو حالاتو شاهد وي، نو بيا سړي ته پته لگي، چې په افغانستان کې سياسي او ملي شخصيتونه د ازمون له څومره سختو او اورنيو بټيو تېرېږي.

خو يون دې حالاتو ته اوږه ورکړه، نه يې قلم تم کړ، نه يې خپله ژبه له رښتيني بيانه بنده کړه او نه يې هم په خپلو سياسي هڅو کې ځان ټکنی کړ. داکتاب چې تاسو ولولئ پر هېچا يې په اصطلاح بريک نه دی نيولی، (دطالبانو دافراط پايلې) کې يې د طالبانو له عملونو ښه په زغرده پرده پورته کړې، (د بي ۵۲) الوتکو تر وزرو لاندې، يې دشمال ټلوالې د رزالتونو وړ بهرته کړی او کله چې بيا دجرگې بهير ته ور داخل شوی، نو هلته يې بيا د اعليحضرت پر وړاندې توطيې برېښې کړي، دغه راز يې په جرگه کې، د ښاغلي زلمي خليلزاد تر حده زيات رول او اغېز څخه يې هم پرده پورته کړې، ان تر دې چې په افغانستان کې د پخواني شوروي اتحاد دسفير (فکرت احمدجانويچ تابيوف) سره تشبه شوی دی. تابيوف هم په افغانستان کې (د افغانستان دچارو هرکاره) و او ښاغلي خليلزاد هم ځان هرکاره گڼه، ددې دواړو هېوادونو دسفيرانو تشابه او دهغو دعملونو تکرار او ورته والی په مجموعي ډول پر افغانستان باندې ددغو دوو هېوادونو ديرغل تشابه او ورتوالی دسړي په ذهن کې تداعي کوي، يون يوازې دې ورته والي ته اشاره کړې او نور قضاوت يې ولس ته پرېښی دی، دقوي ليکوالو يوه ځانگړنه همدا ده، چې داسې عميقو مسايلو ته متوجه وي او دوه داسې سياسي پېښې،

چې عینې محتوا ولري داسې سره پرتله کړي او داسې کوچ ترې راوباسي، چې ولس بیا پرې په اسانه سره قضاوت کولای شي. یون د بن پر توافقاتو هم ښه کره کتنه کړې او د هغو نیمګړتیاوې یې په ګوته کړي او حل لارې یې هم ښودلي دي، یون په دې کتاب کې دبېړنۍ لویې جرګې د انتخاباتي بهیر پر څرنگوالي، د مرکزي کمیسیون پر نیمګړتیاوو او ترکیب، د جرګې پر داخلي جریان، د ښځمنو وکیلانو پر هڅو، د ملګرو ملتونو پر فعالیتونو، د مشرتابه پر ټاکنې او یو لړ نورو مسایلو هر اړخیزه رڼا اچولې ده. د کتاب په پای کې د بېړنۍ لویې جرګې یوه عمومي رازونه او بیا د کتاب په وروستۍ برخه کې د جرګې د برخوالو یو ماسټر لیست وړاندې شوی دی.

لنډه دا چې کتاب له کمي او کيفي پلوه پوره غني دی، ددې کتاب یوه ځانګړنه او ښېګڼه همدا ده، چې خپله لیکوال د پېښو عیني شاهد او لوبغاړی دی.

هر څه چې ده لیدلي په دقت یې ثبت کړي او دېته اړتیا نه ده پیدا شوې، چې دویم یا درېیم لاس ماخذ ته مراجعه وشي، نو هر هغه اثر چې د اول لاس منابعو په واسطه رامنځته شي نسبت هغو نورو ته باوري او قوي وي، نو په دې ډول د اکتاب د واقعیتونو د بیان یوه ښه هنداره ګڼلای شو، که څوک غواړي دبېړنۍ لویې جرګې په اړه څه معلومات ترلاسه کړي او یا پرې تحقیق وکړي، نو د اکتاب ورته پوره پوره ګټه ور رسولای شي.

دا چې کتاب درې کاله مخکې لیکل شوی او درې کاله وروسته چاپ شو، هم یو علت لري، ځکه چې په دې کتاب کې داسې مسایل شته، چې درې کاله مخکې چاپ یې کېدی شول ځینو ته د زغملو وړ نه وو.

افغانستان کې لا ولسواکي او د بیان ازادي دومره پخه شوې نه ده، چې
زورور ټول واقعیتونه پر خپل وخت ومني.
زه ښاغلي استاد پوهنمل محمد اسمعیل یون ته ددې کتاب د لیکلو او
بیا چاپ له امله د زړه له تله مبارکي وایم او د لوی خدای (ج) له درباره
ورته د نورو دا ډول هڅو او بریاوو هیله لرم او قدرمنو لوستونکو ته
د کتاب د لوستلو بلنه ورکوم.

په درناوي
شېر علم امله وال

سريزه

افغانستان په تېرو دوه نيمو لسيزو کې بېلابېلو سياسي، پوځي او گروهيزو پېښو ډېر زيات خپلې او کړولې دي. همدا مختلفې پېښې ددې سبب شوي، چې د هېواد د پرمختگ او ودې لاره ډب شي او ان په زياتو برخو کې د پرمختگ پر ځای شا تگ وکړي، دا پېښې او د هغو ځينې اړخونه، د بېلابېلو کورنيو او بهرنيو ليکوالو له خوا ثبت شوي او شنل شوي دي. خو دا پېښې دومره ژورې او څو اړخيزې دي، چې د ټولو خواو خپرل او شنل يې څه اسان کار نه دی. د ليکوال ذهني لېوالتيا، له کورنيو او بهرنيو سياسي، پوځي او مالي سرچينو سره د هغوی يو نه يو ډول اړيکي، بل هغه انحرافي عامل دی، چې د حوادثو په بل ډول بنودلو کې اغېز لري او د هغو پر رښتيني اړخ پرده خوري. د خپلواکو او ازادو ليکوالو د امکاناتو نشتوالی، د اقتصادي او فني شتو کمی، بل عامل دی، چې د حوادثو تل ته د ليکوالو رسېدل ناشونی کوي. د سياسي او پوځي فشارونو له امله اختناقي حالت بل لامل دی، چې د ازاد ليکوال ذهن بغاوت ته نه پرېږدي. په پايله کې دغه ټول عوامل ددې سبب شوي، چې د پېښو ډېر اړخونه له خلکو پټ پاتې شي.

ددې خبرې يادول هم ضروري دي، چې ځينو کورنيو ليکوالو او يو شمېر ناپېيلو بهرنيو سرچينو وخت پر وخت د حالاتو رښتينې انځورونه کښلي او خپل وجداني مسئوليت او رسالت يې تر سره کړی دی. د حوادثو زياتوالي، ژوروالي او خواخيزوالي ددې غوښتنه کوي، چې د افغانستان پر پېښو زيات څه وليکل شي، که چېرې يوه پېښه په خپله د هغې د ليدونکي له خوا ثبت شي نو تر اورېدونکو او نورو درېيم گرو به يې ښه ثبت کړي او هم به يې اړخونه ښه روښانه کړي، که چېرې د پېښې پخوانی شاليد او راتلونکی اغېز پوره تثبيت نه کړي، نو لږ تر لږه خو به د پېښې د پېښېدلو حالت په ښه ډول انځور کړي، په تېره بيا که د پېښې ليدونکی په خپله ليکوال، انديال او د يوه ژورليد خاوند وي.

د افغانستان په وروستيو سياسي او ټولنيزو پېښو کې (بېړنۍ لويه جرگه) ډېره لويه او مهمه پېښه وه، چې د هغې تر جوړېدو دمخه هم د هغې پر شکل او محتوا ډېرې خبرې او تبصرې وشوې، تر پای ته رسېدو وروسته يې هم د ډېرو پام ځانته راواړوه او نورې خبرې او تبصرې هم پرې کېدلای شي.

له هغې ورځې، چې د لويې جرگې د انتخاباتو لپاره تبليغاتي او عملي کمپاين پيل شو، نوزه د لويې جرگې په کار کې دخپل شوم او بيا د لويې جرگې تر پايه تر خپلې وسې پورې د هغې په کارونو کې شامل وم. لومړی د يو ستر ملي ارزښت په توگه د لويې جرگې يو مينه وال وم، بيا د عملي کارکوونکي په توگه په ختيزه

انتخاباتي هسته کې د دغه سيمه ييز دفتر د ټيم ليدر او په پای کې د بېړنۍ لويې جرگې د لومړي منشي په توگه وټاکل شوم. نو په دې ډول د لويې جرگې لپاره د ټاکنو څرنگوالی او بيا خپله د لويې جرگې د بهير څرنگوالی تر زياته بريده ماته راڅرگند شو. نو ځکه غواړم د يوه افغان ليکوال او د خپلو ملي ارزښتونو د يوه رښتينې مينوال په توگه د خپلو سترگو ليدلی حالت او د پردې تر شا ځينې نور حرکتونه چې ما احساس کړي، خپلو هېوادوالو ته څرگند کړم. د دې واقعيتونو بيان کېدی شي پر ځينو بڼه، پر ځينو بد، پر ځينو خوږ او پر ځينو تريخ ولگي، خو زه غواړم د يوه افغان ليکوال او يا لږ تر لږه د ليکوالۍ د يوه مينوال او لېوال په توگه خپل مسئوليت او رسالت ترسره کړم. هيله ده درنو لوستونکو ته په دې ليکنه کې داسې څه وړاندې کړای شم، چې د واقعيتونو په څرگندولو او بيان کې مرسته وکړي.

په مينه او درناوي
پوهنمل محمد اسمعيل يون
۱۳۸۱ لمريز کال د زمري مياشت
جلال اباد - ننگرهار

د طالبانو د اسلامي تحریک

د افراط پايښت

د طالبانو اسلامي خوځون په داسې حالاتو کې رامنځته شو، چې د بېلابېلو جهادي او الحادي ډلو د وسلوالو ځواکونو د پرله پسې جگړو له امله په افغانستان کې د ظلم، وحشت او بربریت لمبې بلېدلې، ټول ولس ددوی د عملونو له امله تر پوزې راغلی و او په دې هیله و، چې خدای (ج) یوه ژغورندویه ځواک پیدا او دوی له دې اختناق خلاص کړي. د هېواد په اکثره سیمو کې د قدرت پر سر جگړه روانه وه، په هر ځای او هره سیمه کې بېله واکمني او بېله پاچاهي وه. د اسلامي وحدت گوند د مشر عبدالعلي مزاری په وینا: "په دې وخت کې د ټول هېواد په کچه تر یو زر (۱۰۰۰) زیاتې د قدرت بېلابېلې سرچینې موجودې وې". ټول هېواد د واک د همدغو مختلفو سرچینو په منگولو کې راگیر و. هر چا د هرې سیمې د خپلو او زبېښلو لپاره بېلابېلې طریقې کارولې. کابل ښار ددې مختلفو ډلو ترمنځ د جگړې اصلي ډگر و. پر کابل ښار باندې د مختلفو تنظیمونو له خوا تقریباً درې نیم کاله متواتره جگړه وشوه. د جگړې اساسي لوبغاړي دغه ډلې او تنظیمونه وو:

۱. د حکمتیار اسلامي حزب
۲. اسلامي جمعیت او نظار شورا

۳. اسلامي اتحاد گوند

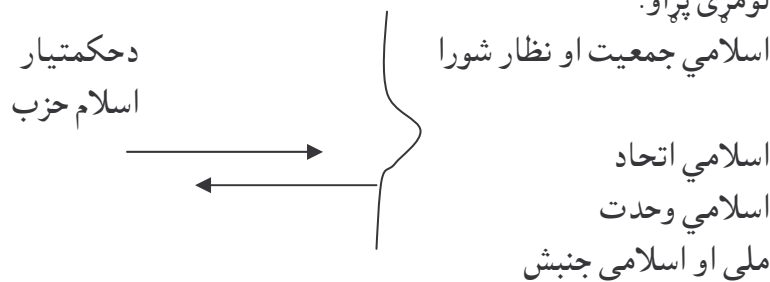
۴. اسلامي وحدت گوند

۵. ملي اسلامي جنبش

او ځينې نورې ډلې.

ددې تنظيمونو د جگړې تگلوري په دې ډول وو:

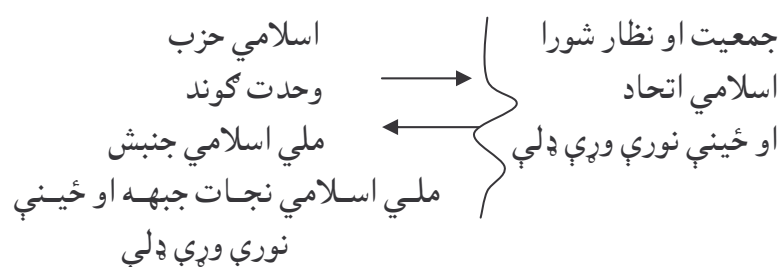
لومړی پړاو:

څو میاشتي وروسته حالات بدل شول او جنگ دا بڼه خپله کړه:

اسلامي اتحاد ← اسلامي وحدت

پر دې وخت د دوستم ملي جنبش او د احمد شاه مسعود نظار شورا تر زیاته حده د اسلامي وحدت گوند ملاتړ کاوه، چې اسلامي اتحاد کمزوری کړي. د ۱۳۷۲ ل کال د جدي پر یوولسمه نېټه د حکمتیار اسلامي حزب له وحدت گوند او ملي جنبش سره ائتلاف وکړ او د نظار شورا او اسلامي جمعیت په مقابل کې یې تر ټولو سخته جگړه پیل او جگړې دا بڼه خپله کړه:

دې ائتلافونو، سازشونو، جگړو او نښتو نږدې درې نيم کاله دوام وکړ، هر وخت به نوي ائتلافونه جوړېدل، پروني دښمنان به نن دوستان شول او ننني دوستان به سبا پر دښمنانو بدلېدل. دهمدغو ائتلافونو او جگړو په بهير کې نږدې (۶۵) زره کابل ښاريان ووژل شول، تر (۸۵) زرو زيات کورونه ړنگ شول، تر (۲۰۰۰) زياتې لويې، وړې فابريکې ړنگې شوې، (۱۵) لويې چاپخونې له منځه لاړې، د ملي موزيم تر يولک زيات اثار لوټ شول، د اردو موزيم په لسگونو زره اثار له منځه لاړل، په

منځنۍ کچه هره ورځ له کابل ښار څخه په سلگونو وگړي مهاجرت ته اړ کېدل او په لسگونو تنه وژل کېدل. د هېواد اقتصاد تباه شو، د زیاتو پیسو د چاپ له امله د انفلاسیون کچه ډېر لوړ حد ته ورسېدله، په ځینو برخو کې د شیانو بیه یو زر ځله لوړه شوه، د مرکز او ولایتونو ترمنځ رسمي اړیکې غوڅ شول او په لسگونو ډوله نورې ناروغۍ او ستونزې پر هېواد خورې شوې.

د اختناق او ظلم دې حالت هر هغه حرکت ته لاره اواروله، چې ددې حالت د ختمولو شعار یې ورکاوه. طالبانو ظاهراً د کندهار له سپین بولدک نه ددې حالت د ختمولو، په هېواد کې د سولې او ثبات د ټینګولو او اسلامي شریعت د نافذولو شعار پورته کړ. ولس چې ددې شعارونو عملي حالت ته تېری ناست و، په زغرده یې د طالبانو ملاتړ

وکړ، طالبانو دخپلې بهرنۍ اجندا ترڅنګ د ولس له دې مجبوریت او لېوالتیا نه اعظمي ګټه پورته کړه او ډېر ژر یې کندهار او بیا په لنډه موده کې د هغه شاوخوا نور لس ولایتونه را خپل کړل.

د طالبانو یو ناڅاپي پیدا کېدل نه یوازې د ولس له هرکلي سره مخامخ شول او په بېړه یې دهغو ملاتړ وکړ، بلکې پاڅه سیاسي، نظامي او تنظیمي مشران یې هم په تثبیت او پېژندنه کې ناکام شول او له عاجلې څخه یې کار واخیست. لومړنۍ شخص چې د طالبانو په تشخیص کې یې شعوري او ناشعوري تېروتنه وکړه هغه "د افغانستان د اسلامي دولت" مشر او د اسلامي جمعیت رهبر بښاغلی استاد برهان الدین رباني و، ده په خپله یوه مرکه کې وویل: "طالبان يك جنبش خودجوش است".

د جمعیت مشرانو هغه وخت له طالبانو سره د پیسو مرسته هم کوله او دوی داسې فکر کاوه، چې ددوی داساسي مخالف تنظیم (اسلامي حزب) د نفوذ په ساحه کې دیو بل مخالف حرکت را پیدا کېدل، په خپله ددوی ددوست او مرستندوی په مانا دی، ځکه دوی پوهېدل چې په لومړي ګام کې به طالبان له اسلامي حزب سره مخامخېږي، په هغو (۱۰) ولایتونو کې، چې دا مهال طالبانو نیولي وو، حالات همداسې د جمعیت تنظیم له هیلو سره سم روان وو. جمعیت تنظیم ان دې حد ته هم ورسېد چې په ډېرو ځایونو کې د طالبانو پر ضد له جګړې تېر شي او خپله وسله هم هغو ته ورتسلیم کړي، له همدې امله خو کله چې طالبان میدان ښار ته راوړسېدل، د نظار شورا مشرانجنیر احمدشاه مسعود یې مخې ته ورغی، خپله تومانچه یې د ګډې همکارۍ لپاره د حسن نیت په توګه پر مېز کېښوده او ورته یې وویل چې "زه ستاسو هرې

خبرې او امر ته تياريم زه يو عسکر يم، خو تاسو بايد اول د حکمتيار غم وخورئ".

طالبانو چې کله د اسلامي حزب ځواکونه له چهاراسياب څخه په شا کړل، نو د کابل ښار پر لوري يې مخه وکړه او فکر يې کاوه، چې د احمدشاه مسعود له خوا ورکړی تعهد به سم وي او د جمعيت وسلوال ځواکونه به پر دوی بريد نه کوي، خو د جمعيت وسلوالو ځواکونو پر دوی بريد وکړ او طالبان يې له ښاره په شا کړل، دې جگړې ددې زمينه برابره کړه، چې د وحدت حزب مشر عبدالعلي مزارې په کې د طالبانو له خوا ووژل شي.

طالبانو څه موده وروسته بيا ځانونه منظم کړل، بالاخره هرات او تر خونړيو جگړو وروسته يې کابل هم تر گوتو کړ او تر کابل وروسته يې بلخ، باميان او د هېواد نور مهم ولايتونه هم لاندې کړل او خپل مخالفين يې يوازې د هېواد په پنځه فيصده خاوره کې رامحاصره کړل، خو کله چې طالبانو کابل ونيو، نو پر لومړۍ ورځ يې پر ستر سياسي قتل (د ډاکټر نجيب الله پر وژنې) لاس پورې کړ، او د خپل اند مطابق اسلامي شرعي نظام يې نافذ کړ، په لومړي سر کې خلکو فکر کاوه، چې افغانستان کې هر سياسي نظام په پيل کې ډېر افراطي وي، خو وروسته وروسته بيا نرمېږي او له حالاتو سره ځان جوړوي، طالبان به هم وروسته ښه شي او نرم به شي، خو چې ورځ تېرېدله طالبان به گرمېدل او لا به افراطي کېدل، طالبانو گام پر گام، ورځ پر ورځ د افراط پورې داسې پسې تعقيب کړې، چې د افراط هغې وروستۍ پورې ته يې هم ځان ور ورساوه.

دښځو پر هر ډول فعاليت يې چورلټ بنديز ولگاوه او له هر ډول ټولنيز، سياسي، علمي کار او هڅو نه يې منع کړې. د طالبانو د واکمنۍ په پيل کې د ټول افغانستان په کچه نږدې (۴۰) زرو تنو ښځو په دولت کې رسمي دنده ترسره کوله، طالبانو د دولت دا کارکوونکې لومړۍ د معاش په امتياز پر کور کېنولې او څو مياشتې وروسته يې معاش هم پرې بند کړ.

په مجموعي ډول د طالبانو په واکمنۍ کې (۳۷۰۰۰) تنو ښځينه دولتي کارکوونکو په جبري ډول خپله دنده له لاسه ورکړه، چې له دې جملې څخه (۲۰۰۰۰) تنه ښوونکې وې. دغه راز په مليونونو نجونې د زده کړې له نعمت څخه محرومې شوې، په ټول هېواد کې د نجونو د ښوونې او روزنې په برخه کې يوه پنځه کلنه خلا يا فاصله رامنځته شوه. پر ښځو نور ډول ډول فشارونه، چې تر دې دمه يې نه په اسلامي نړۍ او نه هم په نا اسلامي نړۍ کې ساری ليدل شوی و، راوړل شول، افغان ښځو ته خپلې ټولنې د يوه قفس او تنور حيثيت غوره کړ. نه يوازې پر ښځو او نجونو بلکې پر نارينه وو او په تېره بيا د هېواد پر ځوان نسل هم ډول ډول فشارونه وو.

که ښځه د چادري او ډول ډول حجابونو په پردو کې را ايساره وه، نو نارينه هم په جبري ډيره کې راگير وو، له هغه تاريخه چې بشر دې دنيا ته سترگې غړولي يانې له بابا ادمه تر دې دمه به هېڅکله هم انسان له خپلو حقوقو څخه دومره نه وي بې برخې شوی، لکه د طالبانو د واکمنۍ په بهير کې چې و، ان د خپلې ځاني سليقې د انتخاب او جوړولو حق هم ورڅخه اخيستل شوی و. ډيره دپوهې، مسلك، تقوا او په دولت کې ددندې د اجرا ستر معيار و، هر کار په ډيرې سره کېدی

شو، خو هېڅ کار بې له ږيرې نه شو ترسره کېدی. ږيره ان دومره ضروري وگڼل شوه، چې د هغې د څارنې او پالنې لپاره ځانگړې وزارت (امريالمعروف او نهی عن المنکر) هم جوړ شو، دې وزارت سره له دې چې د عقایدو د تفتيش او څارنې نورې چارې هم ترسره کولې خو د کار مرکزي ټکي يې همدا ږيره وه.

د طالبانو په واکمنۍ کې تردې وزارت له بل ځواکمن وزارت نه و، ددې وزارت د مامورينو معاشونه او صلاحيتونه تر بل هر وزارت لوړ وو او نور لگښتونه يې هم ډېر زيات وو. دوی په هر ولايت کې ځانگړی رياست او په ولسواليو کې ځانگړې درلودې، د ږيرو د کنترول لپاره يې پوره گاډي اود هغو لپاره د اړتيا وړ تېل درلودل. په دې ډول د ږيرې د مياشتني کنترول لگښت په مجموعي او اټکليز ډول د هغه وخت د افغانیو په پام کې نيولو سره (۳۵) ميليارده افغانیو ته رسېده، يانې دې مظلوم ملت هره مياشت د ږيرې د کنترول لپاره (۳۵) ميليارده افغانۍ لگولې، دا نو بيا په کال او بيا په پنځو کلونو کې حساب کړه، ددنيا په دې اوږده تاريخ کې به هېڅ ملت او هېڅ دولت پر ږيره دومره لگښت نه وي کړی، هر چا چې به ږيرې ته لاس ور وړ د "تارک سنت" په نامه به له سختې سزا سره مخ کېده. که چېرې دولتي مامور به وو، نو فوراً به له دندې گوښه کېده او زندان ته به لېږل کېده او که عام هېوادوال به و، نو په زندان کې به د ږيرې د نامعلوم بند تر تېرولو وروسته خوشې کېده، ښه به وي، چې په دې پېر کې د ږيرې د ارزښتمندۍ په باب يوه رښتينې کيسه د بېلگې په توگه هم وړاندې شي.

"په کابل ښار کې د يوې مخورې کورنۍ د يو ځوان واده تيار و، ځوان به طبعاً چې سبا يې واده دی، نن پر خپل ځان او مخ گوتې وهلې وي،

سلمانې به يې وېښتان جوړ کړي وي او کېدی شي پر مخ يې هم ورته لاس را تېر کړی وي، دا شخص پر همدې ورځ د طالبانو د امر بالمعروف او نهی عن المنکر د کسانو په گوتو ورغی، ځوان يې په زندان کې واچوه، د هلك پلار چې خبر شو، ژر د امر بالمعروف او نهی عن المنکر مسئولينو ته ورغی او د واده ټوله کيسه يې ورته وکړه، کارتونه يې هم ورته وښودل او ورته يې وويل چې سبا واده دی او موږ ډېر خلک خبر کړي، خپل او خپلوان، دوست او دښمن لرو، دا زموږ د ټولې کورنۍ او قوم د خوشالۍ ورځ ده، هيله ده دا زوی مې راخوشې کړي. طالبانو د هو ځواب ورنه کړ، د هلك پلار دا هم ورته وويل چې خير دی دده پر ځای به زه کېنم خو دده واده دی او دی خوشې کړي، خو هغوی خوشې نه کړ، واده والاو د شپې څو غوريه وريچې هم د نهې عن المنکر دفتر ته يوړې چې هغوی به د واده پر واقعيت پوه شي، هغوی د شپې وريچې هم وخوړې، خو بيا يې هم هلك خوشې نه کړ، سبا غرمه شوه، موټر گل پوښ دی، خلک يو ځل بيا امر بالمعروف ادارې ته د عذر لپاره ورغلل چې تر غرمې وروسته ناوې پسې ځو، که هلك را پرېږدي ډېره مهرباني به مو وي، خو هغو بيا هم هلك پرې نښود، د هلك پلار او يو شمېر نورو خلکو يو ځل بيا ورته وويل چې خير دی د هغه پر ځای موږ بنديان کړي، موږ تضمين کې واخلي او کله چې دی ناوې پسې لاړ شي، فقط د واده دا اوله شپه تېره کړي، بېرته به يې درته راولو، ډېر زيات شرمېږو، د خدای خاطر وکړي، خو هغوی د هېچا هېڅ ډول عذر ونه مانه او هلك يې خوشې نه کړ، بالاخره واده والا له شاه پرته ناوې پسې لاړل. د ناوې اوله شپه همداسې په هجران کې تېره شوه...) دا يوه بېلگه د طالبانو د

افراط د زرگونو بېلگو یو مثال دی، چې د موضوع د اوږدوالي له امله یې له ډېرو نورو بېلگو څخه تېرېږي.

د طالبانو د همدې پرله پسې اختناق او افراط له امله نه یوازې د دولت بنسټینه مامورینو خپله دنده له لاسه ورکړه، بلکې په لسگونو زره مسلکي، اداري او حرفه یي کادرونو هم خپله دنده له لاسه ورکړه او "نامطلوب" وگڼل شول. هرڅوک چې به د طالبانو په اصطلاح له شرعي اصولو سره برابر نه وو، هغه ته به یې نامطلوب وایه او له کاره به یې گوښه کاوه.

په کورنۍ کچه د ولس ځورونې او په نړیواله کچه د نړیوالو اصولو مخالفت ورو ورو د طالبانو د سقوط عوامل برابر کړل، د وخت په تېرېدو او له ولس او نړۍ سره د اړیکو په غوڅېدو طالبان نور هم د پاکستان د ISI او القاعدې د نړیوال تروریستي سازمان دایرې ته ننوتل او یو وخت بیا داسې هم راغی، چې طالبان له القاعدې سره منطبق شول او هغو په ډېر دقت سره خپل فعالیتونه او پلانونه ددوی په لیکو او واسطه ترسره کول.

د ډیرې د کنټرول ترڅنګ د لمانځه د کنټرول په برخه کې هم خبره داسې یوه افراطي حالت ته ورسېده، یو زیات شمېر خلک د خپلې حیا او عزت د ساتلو لپاره د لمانځه د اصولو، فرضونو او شرطونو خلاف پر لمانځه ودرېدل. د یو رقم له مخې یوازې په کابل ښار کې په سلو کې پنځه ویشتمو لمانځو کوونکو به له اوداسه پرته لمانځه کاوه په ځانګړي ډول د ماسپینین لمانځه.

د طالبانو د افراط او تشدد بله غټه بېلګه هماغه د بامیانو د تاریخي اثارو (مجسمو) له منځه وړل وو، چې عمر یې (۱۸۰۰) کالو ته رسېده.

دې عمل سره طالبانو وښودله، چې نه د ملي کلتور او تاریخي ویاړونو پروا لري او نه هم د نړیوال فرهنګ او تمدن په کیسه کې دي. د بامیانو د تاریخي مجسمو تر ماتولو وروسته عام ولس او په تېره بیا د ولس روښن فکره برخه، ټولو ددې هیله لرله چې خومره ژر کېږي، د طالبانو رژیم باید ختم شي.

خرنګه چې افغاني ټولنه یوه مذهبي ټولنه ده او طالبانو خلک د مذهب په نامه یرغمل کړي وو، نو په ټول هېواد کې یې تر (۱۱۰۰) زیاتې رسمي، دولتي او تر (۵۰۰) زیاتې نادولتي دیني مدرسې جوړې کړې، د ښوونځیو دروازې یې وتړلې او په تعلیمي نصاب کې یې په خپله خوښه ډېر زیات بدلون راوست، دا ټول کارونه ددې سبب ګرځېدل چې د طالبانو بشري قوه د تلفاتو په اندول خوځله زیاته شي او که چېرې دې لړۍ همداسې دوام موندلای وای، نو په راتلونکو پنځو کلونو کې به په افغانستان کې د طالبانو یا ملایانو شمېر تر عادي وګړو زیات وای. له عام ولس سره وسله هم نه وه او بهرنیو هېوادونو هم خاصو ډلو سره مرسته کوله، ولس که هرڅومره د طالبانو له ستم څخه په تنګ و، خو د هغوی له مخالفو جهادي ډلو څخه یې هم ښه زړه نه درلود او ان تر هغوی یې طالبانو ته ترجیح ورکوله.

د طالبانو د سقوط ترمهاله دمخه د امریکا غږ له خوا په پټه یوه ټولپوښتنه ترسره شوې وه، ددې ټولپوښتنې نتیجو ښودلې وه، چې په سلو کې ۹۵ وګړو ویلي وو: «د طالبانو ترسقوط وروسته دهر ډول رژیم منلو ته تیار دي، خو یوازې هغه خلک باید بېرته رانه شي چې تر طالبانو دمخه واکمن وو». تر طالبانو دمخه واکمنۍ څخه د اکثر و خلکو مقصد بېلابېلې جهادي او الحادي ډلې او په تېره بیا د جمعیت

او نظار شورا ډلې وې، چې په کابل کې يې دخپل واک وځواک د ساتلو لپاره له هرې ډلې سره يو ځل نه خو څو ځله خونړۍ جگړې وکړې او کابل د واک د همدغه انحصار غوښتنې په نتيجه کې پر کنډوالو بدل شو، نو د طالبانو افراط يو ځل بيا په نړيواله کچه ددې زمينه برابره کړه، هغه ډلې او اشخاص چې ولس رټلي او شرلي وو، د نړۍ د سترو زبرځواکونو تر سيوري لاندې بيا خپل مراوۍ نيم ژواندۍ ژوند وغورځوي، د هغوی له بې شمېره مالي، تبليغاتي، پوځي او نورو ډول ډول مرستو برخمن شي او د هغوی په مرسته يو ځل بيا د بايللي تخت و تاج خاوندان شي. د طالبانو د افراط نتيجه بالاخره دا شوه، چې دوی د کومو اشخاصو او ډلو د ټکولو او له منځه وړلو لپاره راپورته شوي وو، په پای کې د همدوی د افراط په نتيجه کې هغه ډلې او گروپونه يو ځل بيا د داسې واک وځواک څښتنان شول، چې تر پخواني هغه څو ځله زيات دي.

د بي ۵۲ الوتکو تر وزرونو لاندې

د ۲۰۰۱م کال د سپتمبر د یوولسمې نېټې نړۍ لږوونکې پېښې تر پېښېدو وروسته چې په نیویارک او واشنگټن کې یې تر (۳۰۰۰) تنو زیات کاري وگړي ووژل، سم له لاسه د ټولې نړۍ پام افغانستان ته راواوښت، امریکا تر ټولو دمخه دا پېښه د اسامه بن لادن په القاعده شبکې پورې وتړله چې دا وخت یې په افغانستان کې ځاله کړې وه او د طالبانو تر ټولو نږدې بهرني ملاتړي وو. تر دې دمخه هم د اسامه بن لادن پر سر د امریکایانو او طالبانو ترمنځ د ناندريڼو څلورکلن تړیځ تاریخ تېر شوی و، خو طالبان هېڅکله هم دېته حاضر نه شول چې د اسامه بن لادن پر سر له امریکا سره کومه سیاسي، تجارتي او یا پوځي معامله وکړي، خو د سپتمبر د ۱۱ مې نېټې تر پېښې وروسته سملاسي د امریکا جمهور رئیس جورج ډبلیو بش وویل چې تر دې وروسته نو

موږ ته اسامه بن لادن، القاعده او طالبان بېل بېل مفاهيم نه دي، موږ ټولو ته د يوه دښمن په سترگه گورو.

د سپتمبر پېښې د طالبانو د مخالفينو په نيمژواندي وجود کې يو ځل بيا نوې ساه پوه کړه او يو ځل بيا يې مړژواندي غړي په خوځون راغلل، د طالبانو مخالفينو دا وخت د ټول افغانستان په کچه يوازې دهېواد له سلو څخه پر ۵مه برخه خاوره نيمواکه واک درلود، او ټول دې ته منتظر وو چې د طالبانو په يوه غوڅ گوزار به له سياسي او پوځي ډگره ووځي، دا خبره هغه وخت واقعيت ته لا پسې نږدې شوه، چې د سپتمبر پر ۹ نېټه د طالبانو د يوې لويې مخالفې ډلې - جمعيت، نظار شورا پوځي قومندان احمدشاه مسعود په ډېر دقيق سنجول شوې پلان کې ووژل شو. که څه هم ددې خبرې واقعيت لا سل په سلو کې تثبيت شوی نه و، خو د طالبانو د مخالفينو روحيات ډېر کمزوري شوي وو، ددې لپاره چې د شمال ټلوالې د وسلوالي جبهې ټولې ليکې سم له لاسه د طالبانو له خوا له منځه لاړې نه شي، د شمال ټلوالې ځينو مشرانو لکه استاد برهان الدين رباني، يونس قانوني، استادسياف او نورو د احمدشاه مسعود پر مړينې پرده وغورځوله او استاد رباني خولا دا هم وويل چې دی يې پوښتنې ته ورغلی او خبرې يې هم ورسره کړي، صحت يې په ښه کېدو دی، دا په داسې حال کې وه چې د احمدشاه مسعود وژنه دوی ته پوره يقيني وه، خو د خپلو وسلوالو کسانو د مورال د له منځه تلو له امله يې د هغه د مرگ خبر پټ کړ.

د احمدشاه مسعود تر وژنې ايله (۳۵) ساعته وروسته په نيويارک او واشنگټن کې پر نړيوال تجارتي مرکز او پنتاگون بريدونه وشول او دې پېښې د ټولې نړۍ پام د احمدشاه مسعود له وژنې څخه هغې خوا ته

واړه. د شمال ټلواله چې دا وخت د مرګ پر پوله ولاړه وه یو ځل بیا یې د ژوند مجال وموند، په حقیقت کې د نیویارک او واشنگټن پېښې شمال ټلوالې ته د نوش دارو او اب حیات حیثیت غوره کړ او یو ځل بیا یې په مې ژواندي کالبوت کې ورته نوې ساه پوکړه.

کله چې امریکایانو القاعده او طالبان دخپلو اصلي غلیمانو په توګه په ګوته کړل او ټول پام یې دې خواته را واوښت، نو د طالبانو د رژیم د سقوط او د شمال ټلوالې د بیا واکمنۍ اټکلونه ډېر زیات شول. امریکایانو ته دا وخت د شمال ټلوالې له متفرقه غړو پرته په داخلي کچه نور مناسب اشخاص په نظر ورنغلل، نو ځکه یې دوی سره پټې او ښکاره معاملې پیل کړې او په همدې موده کې یې نږدې (۷۴) ملیونه ډالره مرسته ورته برابره کړه. د جګړې تر پیل دمخه د ډېرو افغانانو هیله دا وه چې د طالبانو د رژیم تر سقوط د مخه باید نړیواله ټولنه دیوه ښه بدیل په باب فکر وکړي، د غوڅ اکثریت غوښتنه دا وه چې پخوانۍ جنګي ډلې په هېڅ وجه د طالبانو بدیل نه دي، که هغوی واک ته رسول کېږي، دا له افغان ولس سره ستره جفا ده او د تېرو ترڅو تجربو بیا تکرار دی. امریکایانو هم هغه وخت ظاهراً ځان له شمال ټلوالې لرې ساته او کېدی شي فکر یې کاوه چې دا عام ولس ته د منلو وړ نه دي، خو پر همدې وخت د شمال ټلوالې د ګڼو مشرانو په تېره بیا د جمعیت تنظیم مشرانو پر امریکایانو غږ وکړ چې موږ سره تماس ونیسئ، موږ هر ډول همکارۍ ته تیار یو او موږ د طالبانو او القاعدې پر ضد د جګړې ښه تجربه لرو، موږ ته د هغوی ټول ځایونه معلوم دي.

د شمال تلووالې تلوسې او دامريکائيانو پوځي ضرورتونو ددې زمينه
برابره کړه چې دا ډلې يو ځل بيا واک ته ورسېږي، دا ځل نو يې ۵۲

د واک لپاره د اسلامي جمعيت او اسلامي حزب د خپلمنځي جگړو يو تصوير
الوتکو دهغوی پر ځمکني دښمن داسې گوزارونه کول چې هرڅه يې
له بېخ وښه تباه کول، داسې وسله يې استعمالوله چې تر اتومي بمونو
وروسته يې لا نړۍ قوت او غريب ساری نه و ليدلې، ان داسې بمونه چې
د طالبانو دمخالفينو په تصور کې هم نه راتلل، کله چې د جگړې پر
وروستيو ورځو په بگرام کې د جگړې پر لومړۍ ليکه د طالبانو پر
موړچلو د امريکايي الوتکو له خوا داسې درانه بمونه واچول شول چې ان
په کابل ښار کې يې ځمکه ښوروله، نو د شمال تلووالې وياند ښاغلي
ډاکټر عبدالله وويل چې دا بمباري نو صحيح بمباري وه. په دې ډول د
طالبانو مخالف ځواکونه ددې الوتکو تر وزرونو لاندې په داسې ارامه
سah کابل ته راننوتل چې کابل کې اصلاً د طالبانو سيوری هم نه و.

د کابل نوي فاتحین (!) یو ځل بیا د غرور پر نیلي سواره شول، یو ځل بیا یې ځانونو ته اتلان وویل، یو ځل بیا یې یو بل ته د فتحې مبارکۍ وویلې، یو ځل بیا یې د خپل زور ننداره ولس ته وړاندې کړه، یو ځل بیا د تېرو اشتباهاتو پر پله روان شول، خو ددوی او ولس معامله او قضاوت هماغه شان وو لکه پخوا چې وو، نه دوی له خپله چکه اوښتي وو او نه هم ولس له خپل منطقه. په کابل کې د طالبانو د سقوط درېمه ورځ وه چې په پل باغ عمومي کې د خلکو په ګڼه ګڼه کې یوښکلی ځوان چې تازه یې ږیره خریلې وه، وېښتان یې وینځلي او د وېښتانو ځلا یې وهلې وه، له ورايه د نورو خلکو په منځ کې معلومېده، پر همدې وخت د درېو وسلوالو کسانو چې برګې پلنګې درېشۍ یې اغوستې وې او په یوه کرولا موټر کې ناست وو، پر دې ځوان سترګې ولګېدې، سم له لاسه له موټره راکېوتل او دې ځوان ته ودرېدل او پر خبرو یې پیل وکړ: "بېشک بادار! زور ماست که ایتو لوکس میګردی، خدا خبر که چند روز پیش به چه حال میبودی..."

ځوان هم لکه پخوا نه چې ددوی خبرو ته یې تیاری نیولی وي، په ځواب کې وویل: "او هو بادار! زور بی ۵۲ است که در شهر کابل میګردی، اگر بی ۵۲ نمیبود خدا خبر که روی کابل میبودی..."

د دوی دا خبرې ټولو خلکو واورېدې، هم خلکو، هم وسلوالو او هم دې ځوان ټولو وځنډل، وسلوال پرته له دې چې هلك سره خبره تاوه کړي په خپل موټر کې بېرته سواره شول، ځوان او خلك هم په خپله مخه لاړل، خو ماته دې دوو جملو او مکالمو په افغانستان کې دیوه افراطي نظام پر ځای د بل ناخوښي نظام راوستلو ټول بهیر تداعي او په ذهن کې انځور کړ.

د بن کنفرانس ته یوه کتنه

د بن کنفرانس پر داسې وخت جوړ شو چې په افغانستان کې د وسلې په زور له یوې وسلوالې ډلې واک واخیستل شو او بلې وسلوالې ډلې ته ورکړ شو. د افغانستان سیاسي تاریخ ددې خبرې شاهد دی هره ډله چې د زور له لارې واک ته رسېدلې یا رسول شوې، هغه بېرته د زور له لارې لرې شوې ده، هېڅ ډلې په خپله خوښه واک بلې ته نه دی پرېښی، دا خو بېخي ډېره گرانه ده هغه ډله چې یو ځل د بې شمېره سرونو په بدل کې واک ته رسېدلې وي، بیا د بې شمېره ککړیو په بدل کې له واکه غورځول شوې وي او بیا هم د بې شمېره سرونو په بیه د واک د نیونې هڅه کوي او هغوی ته یو ځل بیا د واک یو طلايي چانس برابر شي، هغه دې په خپله خوښه او بې له کوم سخت نظامي فشاره واک څخه منصرف شي او یا دې په منصفانه ډول چا سره واک شریک کړي.

دېن کنفرانس د واک د لېږد تر یو انجام شوي عمل وروسته جوړ شو او دهمغو ډلو استازي ورته دعوت شول چې اوس یې په کابل کې عملي واک درلود. د روم بهیر او ځینو نورو ډلو استازي هم ورته راوبلل شول، دې ډلو که هرڅومره په ولس کې اخلاقي محبوبیت او منښت درلود خو څرنگه چې کوم پوځي ځواک ورسره نه و، نو په هېواد کې یې د واک د عملي انډول په برابرولو کې غوڅ رول نه شو لوبولای.

د امریکا د متحده ایالاتو او نړیوالې ټولنې زیات ټینګار هم پر دې خبره و چې په طالب ضد جګړه کې خپلو ملګرو او د القاعدې مخالفینو ته زیات امتیاز ورکړي، د طالبانو مخالفینو هم له دې موقع نه ډېره زیاته ګټه پورته کړه او د امریکا او نورې نړۍ له هغه ذهنیت نه یې د ځان په ګټه زیات کار واخیست چې دا وخت یې ټول سره متحد کړي وو. خو نړۍ او د امریکا متحده ایالات ټول پر دې پوهېدل چې یوازې په جنګي ډلو او جنګسالارانو هم خبره نه شل کېږي، نو یو څه باید داسې خلک هم په پروسه کې شریک شي چې ملت ته مخ ولري.

بلاخره داسې یو پلاټفورم یې جوړ کړ چې پوره عادلانه نه و، خو دیو نظام د جوړښت لپاره یوه طرحه او یوه اډانه وه؛ تر هېڅ نه ډېره ښه خو تر ښو راتیتیه وه، دلته به د بن د پرېکړې متن کټه هغه شان راواخلو چې هلته یې څنګه پښتو متن و او څرنگه ژباړل شوی دی او بیا به پرې لنډه تبصره وکړو.

دین د توافقاتو متن

بسم الله الرحمن الرحيم

د دولت ددایمي موسساتو تر جوړښت پورې د افغانستان په

اړوند د موقتي اقداماتو او احکامو موافقت لیک

د افغانستان په اړوند د ملګرو ملتونو تر څارنې لاندې د خبرو

برخوال:

د افغانستان په اړوند د ملګرو ملتونو د سرمنشي د ځانګړي استازي په حضور کې، ژمنه کوي چې په افغانستان کې غمجن کړکېچ پای ته ورسوي، ملي پخلاينه، تلپاتې سوله، ثبات ټينګ او په هېواد کې د بشري حقونو درناوی وشي.

بيا ټينګار کوي چې د افغانستان خپلواکي، ملي واکمنتوب او د خاورې بشپړتيا خوندي وساتل شي، د افغانستان د خلکو د غه مسلم حق مني چې په ازاده توګه خپل سياسي راتلونکي برخليک د اسلام، ديموکراسۍ، پلوراليزم او ټولنيز عدالت د پرنسپونو سره سم وټاکي.

ددې قدرداني کېږي چې د افغانستان مجاهدينو د کلونو په اوږدو کې دخپلواکۍ، ملي واکمنتوب، د خاورې د بشپړتيا او ملي يووالي څخه دفاع کړې ده او د تروريزم، ظلم او زورزياتي پر وړاندې يې په زړه پورې رول لوبولای او ددوی قربانيو اوس هغوی د جهاد، سولې او د خپل ګران هېواد افغانستان د بياودانولو او ارامتيا اتلان ګرځولي دي.

پوهېږي چې په هېواد کې بې ثباته حالت دې ته اړتيا لري چې موقت اضطراري تدبيرونه ونيول او عملي شي، دجلالتماب پروفیسور برهان الدين رباني ددغه چمتووالي قدرداني کوي چې قدرت هغې موقتي ادارې ته سپاري چې ددغې موافقتنامې په نتيجه کې منځته راځي.

په دغه ضرورت ټينگار کوي چې په دغو موقتو تدبيرونو کې د افغانستان د ولس د ټولو پرگنو او د هغو ډلو چې دملگرو ملتونو په اوسنيو خبرو کې يې نماينده گي نه ده شوې بشپړ استازيتوب باوري شي. په پام کې ساتي چې دغه موقت تدبيرونه د يو داسې پراخ بنسټه او نماينده حکومت پر لور چې جنسي توپير په کې نه وي، په هغه کې د ټولو قومونو او د هغو ډلو بشپړ استازيتوب شوی وي او د ټاکلې مودې څخه زيات دوام ونه کړي لومړی گام بولي.

دامني چې وخت په کار دی ترڅو نوی افغان امنيتي ځواک جوړ او وکړای شي خپلې دندې په پوره توگه ترسره کړي، په دغه موده کې بايد هغه امنيتي تدبيرونه چې ددغې موافقتنامې په لومړۍ ضميمه کې په گوته شوي پلي شي، دا مني چې ملگري ملتونه يوه پېژندل شوې نړيواله بې طرفه موسسه ده او تر هغه چې په افغانستان کې تلپاتې موسسات منځته راځي خاص او مهم نقش ولوبوي، چې تفصيلات يې ددې موافقتنامې په دويمه ضميمه کې په گوته شوي دي.

په لاندې ډول موافقې ته رسېدلي دي:

موقت واکمني

اول- عمومي احکام:

۱. موقت واکمني د قدرت د رسمي انتقال سره سمه رامنځته کېږي، د قدرت د انتقال نېټه د ۲۰۰۱م ميلادي کال د دسمبر ۲۲ مه نېټه ټاکل شوې ده.

۲. موقت واکمني به د يوې موقتې ادارې نه چې په سر کې يې يو رئيس دی، د اضطراري لويې جرگې د رابللو لپاره د يوه ځانگړي خپلواک

کمیسیون، د افغانستان د سترې محکمې او نورو هغو محکمو چې دموقتي ادارې له خوا منځته راځي جوړوي. د موقتي ادارې او ځانگړي خپلواک کمیسیون جوړښت، دندې، او اجرائیوي کارودونه په دې موافقتنامه کې ځای پرځای شوي دي.

۳. موقته واکمني د قدرت درسمي انتقال سره سم د افغانستان د ملي واکمنتوب تمثیل کوي، په دې اساس دموقتي مودې په اوږدو کې به موقته واکمني په بهرنیو اړیکو کې د افغانستان استازیتوب کوي، د ملگرو ملتونو په موسسه او ددغې موسسې په خاصو نماینده گيو کې د افغانستان څوکۍ اشغالوي، همدغه شان په نورو نړیوالو موسساتو او کنفرانسونو کې د افغانستان استازیتوب کوي.

۴. دموقتي واکمنۍ د جوړښت نه د شپږو میاشتو په موده کې به اضطراري لویه جرگه رابلل کېږي، چې د افغانستان د پخواني پاچا اعلیحضرت محمد ظاهر شاه له خوا به پرانیستل شي. دا اضطراري لویه جرگه به د انتقالي واکمنۍ او د پراخ بنسټه ادارې په هکله پرېکړه کوي، نوموړې اداره به تر هغه پورې د افغانستان مشرتوب کوي ترڅو یو بشپړ نماینده حکومت چې د ازادو او عادلانه انتخاباتو له مخې منځته راځي کوي، دغه انتخابات د اضطراري لویې جرگې د غونډېدو د نېټې څخه باید د دوو کالو په موده کې وشي.

۵. اضطراري لویه جرگه د انتقالي واکمنۍ د تاسیس سره سم موقته واکمني د منځه وړي.

۶. د انتقالي واکمنۍ د جوړښت نه د ۱۸ میاشتو په اوږدو کې د اساسي قانون د تصویب لپاره لویه جرگه رابلل کېږي، دغه اساسي قانون به د افغانستان د راتلونکي حکومت چې د ملگرو ملتونو

ترخارنې لاندې عمومي انتخاباتو په نتیجه کې منځته راځي زمینه برابره کړي، ددې لپاره چې دپیشنهادشوي اساسي قانون د تصویب لپاره د لویې جرگې سره مرسته شوې وي انتقالی اداره د خپل تاسیس نه باید د دوو میاشتو په اوږدو کې د ملګرو ملتونو په مرسته د اساسي قانون کمیسیون جوړ کړي.

دویم – قانوني چوکاټ او قضایي نظام

۱. لاندې قانوني چوکاټ په موقتي توګه تر هغه چې پورته ذکر شوی نوی اساسي قانون نافذ شي تطبیقېږي:

الف- د ۱۳۴۳ لمریز (۱۹۶۴ میلادي) کال اساسي قانون تر هغه ځایه چې احکام یې ددې موافقتنامې د موادو سره په تضاد کې نه وي او د هغو برخو پرته چې د شاهي رژیم او د هغه وخت د اجرائیه او مقننه قواو سره ارتباط پیدا کوي نور احکام یې د تطبیق وړ دي.

ب- موجوده قوانین او مقررات تر هغه ځایه چې ددغې موافقتنامې او نړیوالو قانوني واجباتو د کومو چې افغانستان یې یو طرف وي او یا د ۱۳۴۳ ل کال د اساسي قانون د تطبیق وړ احکامو سره په تضاد کې نه وي د تطبیق وړ دي. موقته واکمني دا قدرت لري چې دغه قوانین او لایحې فسخ او تعدیل کړي.

۲. د افغانستان قضایي قوه به مستقلة وي، قضایي قوه د سترې محکمې او هغو نورو محکمو څخه چې د موقتي ادارې له خوا جوړېږي تشکیل شوي ده، موقته اداره د ملګرو ملتونو په مرسته یو قضایي کمیسیون جوړوي چې په افغانستان کې د اسلامي ارزښتونو، د نړیوالو حقوقي معیارونو او د داخلي حقوقي عنعناتو په نظر کې نیولو سره قضایي سیستم بیا فعال کړي.

درېمـ موقته اداره:

الفـ ترکیب

۱. موقته اداره دیوه رئیس، پنځه مرستیالانو او درویشته غړو څخه جوړه ده، دریس نه پرته هر غړی کولای شي چې د موقتي ادارې د یوې څانګې مشر شي.

۲. د افغانستان په باره کې دملګرو ملتونو د خبرو برخوالو د افغانستان د پخواني پاچا اعلیحضرت محمدظاهرشاه نه بلنه کړې چې د موقتي ادارې مشري پر غاړه واخلي. اعلیحضرت یادونه کړې چې غوره ګڼي چې یو بل مناسب شخصیت چې د برخوالو له خوا د منلو وړ وي په دغه دنده وګومارل شي.

۳. د موقتي ادارې رئیس، مرستیالان او نور غړي به یې د هغو نومونو د لېستونو څخه چې دملګرو ملتونو په مذاکراتو کې د برخوالو له خوا ورکړل شوي دي، د حیثیت، لیاقت، کفایت او هم د افغانستان دقامي، جغرافیایي او مذهبي تناسب او د ښځو د مقام د اهمیت په پام کې نیولو سره دملګرو ملتونو د خبرو د برخوالو له خوا ټاکل کېږي. د برخوالو له خوا چې ددې موافقت لیک په څلورمه ضمیمه کې د لېست په ښه راغلي دي ټاکل شوې دي.

۴. د موقتي ادارې هېڅ غړی نه شي کولای چې په عین وخت کې د اضطراري لویې جرګې دجوړېدو لپاره دځانګړي خپلواک کمیسیون غړی هم شي.

بـ کاردود (طرز العمل)

۱. دموقتي ادارې رئيس او د هغه يا د هغې په غياب کې د مرستيالانو څخه يې يو د موقتي ادارې د غونډو مشرتوب په غاړه اخلي او د خبرو او موادو اجندا جلسو ته وړاندې کوي.

۲. موقته اداره هڅه کوي چې خپلې پرېکړې د جمعي اتفاق په توگه وکړي، که چېرې د پرېکړې لپاره يې رايې اخيستنې ته اړه شي، نو ضرور ده چې د حاضر و غړو درا يو په اکثريت پرېکړه وشي، مگر دا چې په دې موافقتنامه کې په بله توگه په گوته شوي وي، په دې شرط چې د پرېکړو لپاره رايې اخيستلو په صورت کې په غونډه کې يوويشت غړي حاضر وي. په داسې حال کې چې د رايو شمېر مساوي شي، د رئيس رايه پرېکنده رول لري.

ج- دندې

۱. موقته اداره د دولت ورځيني چارې پرمخ بيايي، د سولې، امنيت او نظم د ټينگښت او د بهرني ادارې د تامينولو لپاره حق لري چې فرمانونه صادر کړي.

۲. دموقتي ادارې مشر يا مشره او يا د هغو په غياب کې يو له مرستيالانو څخه بايد د موقتي ادارې وړ او ښه تمثيل او استازيتوب وکړي.

۳. د موقتي ادارې هغه غړي چې د مختلفو څانگو دنده يې په غاړه وي، مسئوليت لري چې د موقتي ادارې پاليسي د خپل کار په ساحه کې پلې کړي.

۴. د قدرت د انتقال سره سم موقته اداره پوره قانوني صلاحيت لري چې د پيسو په چاپ او چلند اقدام وکړي او په ځانگړي توگه حق لري چې د نړيوالو مالي سازمانونو څخه پيسې ترلاسه کړي، موقته اداره به

دملگرو ملتونو په مرسته د افغانستان مرکزي بانک بیا فعالوي. دا بانک به د بامسئولیت، محاسبوي او څرگند کاردود له مخې د پیسو په تهیه کولو کې دقانون له مخې اقدام کوي.

۵. موقت اداره به دملگرو ملتونو په مرسته د ملکي مامورینو خپلواک کمیسیون جوړوي، نوموړی کمیسیون موقتې واکمنۍ او راتلونکې انتقالي واکمنۍ ته د هغو باکفایته او بااهلیته کاندیدانو لندې لېستونه چې د اداري د څانگو په مهمو دندو او همدغه شان د والیانو او ولسوالانو په دندو ګومارل کېږي ور سپاري.

۶. موقت اداره به دملگرو ملتونو په مرسته د بشري حقوقو یو خپلواک کمیسیون جوړ کړي، ددغه کمیسیون په دندو کې د بشري حقوقو د رعایت څارنه، د بشري حقونو د نه مراعات په صورت کې تحقیق او د بشري حقوقو د کورنیو موسساتو ته وده ورکول شامل دي. همدغه شان موقت اداره د ملگرو ملتونو په مرسته دهغو ستونزو په هکله چې په دې موافقتنامه کې نه دي ځای په ځای شوي، نور کمیسیونونه هم جوړولی شي.

۷. دموقتې ادارې غړي به په خپلو کړو وړو کې د یو لړ سلوکي ضوابطو رعایت وکړي چې د نړیوالو معیارونو سره برابر وي.

۸. که چېرې دموقتې ادارې کوم غړی په خپلو کړو وړو کې دپورته ذکر شویو نړیوالو معیارونو اطاعت ونه کړي باید د خپلې دندې نه ګوښه کړی شي، دیوه غړي ګوښه کول او یا د ادارې څخه د هغه ایستل باید د رئیس او یا د هغه د کوم مرستیال په وړاندیز او د رایو د دوه ثلثو په اکثریت عملي شي.

۹. دلزوم په صورت کې دموقتي ادارې د غړو دندې او صلاحيتونه دملگرو ملتونو په مرسته تکميل او تصريح کېږي.

څلورم _ د اضطراري لويې جرگې د رابللو لپاره ځانگړی خپلواک کمیسیون

۱. د اضطراري لويې جرگې درابللو لپاره يو ځانگړی خپلواک کمیسیون دموقتي واکمنۍ دجوړولو څخه ديوي مياشتې په دننه جوړېږي، په دې ځانگړی خپلواک کمیسیون کې ۲۱ تنه غړيتوب لري. ددې کمیسیون يو شمېر غړي بايد په اساسي قانون يا عنعنوي قوانينو کې تخصص ولري. ددې کمیسیون غړي به د هغه کانديدانو د لېستونو څخه چې د افغانستان په اړوند دملگرو ملتونو په خبرو کې د برخوالو له خوا وړاندې شوي او همدغه شان د افغان متخصصينو دمدني ټولنو، دډلو له خوا مخکې ترتيب شوي غوره کېږي، ملگري ملتونه به ددې کمیسیون په جوړولو، فعالولو او د کمیسیون د مناسبې دارالانشاء په جوړولو کې مرسته وکړي.

۲. دغه ځانگړی خپلواک کمیسیون به د اضطراري لويې جرگې د کار دود او د اضطراري لويې جرگې د غړو دشمېر په ټاکلو کې وروستنۍ تصميم نيونکې مرجع وي. دغه ځانگړی خپلواک کمیسیون به د مقرراتو او کار دود مسوده جوړوي چې لاندې ټکي به په کې په گوته شوي وي:

- الف_ په لويه جرگه کې په هېواد کې دننه د اوسېدونکو مسکون او کوچيانو دبرخې د ټاکلو لپاره د معيارونو په گوته کول.
- ب_ په پاکستان، ايران او نړۍ په نورو هېوادونو کې د افغاني کډوالو لپاره د برخې د ټاکلو د معيارونو په گوته کول.

ج. په هېواد کې دننه او د هېواد نه د باندې د اسلامي عالمانو په گډون د مدني ټولنو، سازمانونو، بانفوذه شخصیتونو، روښانفکرانو او سوداگرو د برخې د ټاکلو لپاره د معیارونو په گوته کول، دغه ځانگړې خپلواک کمیسیون به په اضطراري لویه جرگه کې دښځو او د افغان ولس د نورو پرگنو د استازو مناسب شمېر باوري کوي.

۳. ځانگړې خپلواک کمیسیون باید د اضطراري لویې جرگې د رابللو نه لږ تر لږه لس اوونۍ مخکې د اضطراري لویې جرگې کار دود، مقررات، د جرگې د پرانیستلو نېټه، په نظر کې نیول شوی ځای او موده چاپ او خپاره کړي.

۴. د اضطراري لویې جرگې لپاره به ځانگړې خپلواک کمیسیون دکاندیدولو دپروسې او د هغې د څارنې او تطبیق کار دود وضع کوي. دغه کمیسیون باید د اضطراري لویې جرگې لپاره د غیرمستقیمو انتخاباتو یا غوره کولو پروسه په څرگنده او منصفانه توګه یقیني کوي. دغه ځانگړې خپلواک کمیسیون به داسې میکانیزم او مقررات رامنځته کوي چې د هغه له مخې شکایتونه ثبت او د شخړو په صورت حکمیت وشي.

۵. اضطراري لویه جرگه به دانتقالي ادارې لپاره د دولت مشر انتخابوي او هغه وړاندیزونه چې د انتقالي ادارې د جوړښت او د لوړرتبه مامورینو په هکله شوی وي تصویبوي.

پنځم. نهایي احکام

۱. د قدرت درسمي انتقال سره سم به په هېواد کې ټول مجاهدین، افغان وسلوال ځواکونه او وسلوالې ډلې دموقتې واکمنۍ دکنټرول او

قوماندې لاندې راځي او د افغانستان د نويو امنيتي او پوځي غوښتنو سره سم به د هېواد په وسلوالو امنيتي ځواکونو کې تنظيم شي.

۲. موقتې واکمني او اضطراري لويه جرگه بايد د نړيوالو هغو اساسي پرنسيپونو او احکامو مطابق عمل وکړي چې د بشر د حقوقو او انساني قوانينو کې خوندي شوي او افغانستان هغه منلي دي.

۳. موقتې واکمني بايد د تروريزم، مخدره موادو او تنظيم شويو جنايتونو په ضد په مبارزه کې د نړيوالې ټولنې سره همکاري وکړي، دغه واکمني بايد نړيوالو قوانينو ته په درنه سترگه وگوري او د خپلو گاونډيو هېوادونو او نړيوالې ټولنې سره سوله ييز او دوستانه اړيکې ټينگي وساتي.

۴. موقتې واکمني او دلويې جرگې درابللو ځانگړې خپلواک کميسيون بايد دا باوري کړي چې په اضطراري لويه جرگه او موقتې اداره کې ښځې، ټول قامي او ديني ټولنې عادلانه استازيتوب ولري.

۵. موقتې واکمني به هغو اشخاصو ته چې د نړيوالو بشري قوانينو نه يې سرغړونه کړې وي او يا يې د انسانيت په ضد جنايت کړی وي د عدلي تعقيب څخه نه شي معاف کولی.

۶. د موقتې واکمني ټول اقدامات به د ملگرو ملتونو د امنيت د شورا ۱۳۷۸ نمبر پرېکړه لیک (۱۴ د نوامبر ۲۰۰۱ ميلادي کال) د افغانستان په هکله د امنيت د شورا نورو اړوندو پرېکړو سره مطابقت ولري.

۷. د موقتې واکمنۍ لاندې د ټولو ارگانونو لپاره مقررات او کاردود به په غوره توگه د ملگرو ملتونو په مرسته رامنځته کېږي.

ضمیمې ددې موافقتنامې داخلي برخې جوړوي، چې انګلیسي متن یې د ۲۰۰۱ میلادي کال د دسمبر میاشتې په پنځمه نېټه په یوه نسخه کې ترتیب شوی اصلي متن دی او باید د ملګرو ملتونو په ارشیف کې خوندي وساتل شي، رسمي متنونه به په پښتو، دري او نورو هغو ژبو کې چې د ملګرو ملتونو د سرمنشي د خاص استازي له خوا به مشخصې شي، هم ترتیب شي. د ملګرو ملتونو د سرمنشي خاص استازی به تصدیق شوې نسخې په انګلیسي، پښتو او دري هریو ګډون کوونکي ته استوي.

د افغانستان په اړوند د ملګرو ملتونو ترڅارنې لاندې د خبرو برخوالو لپاره:

مېرمن امنه افغلي
بناغلی سید حسین انوري
بناغلي هدايت امين ارسلا
بناغلی سید حامد گیلاني
بناغلی رحمت الله موسی غازي
انجنیر عبدال حکیم
بناغلی همایون جریر
بناغلی عباس کریمي
بناغلی مصطفی کاظمي
ډاکټر عزیز الله لودین
بناغلی احمد ولي مسعود
بناغلی حفیظ اصف محسني
پروفیسر محمد اسحق نادري

بناغلی محمد ناطقي
بناغلی عارف نورزی
بناغلی یونس قانوني
ډاکټر زلمی رسول
بناغلی میرویس صادق
ډاکټر محمد جلیل شمس
پروفیسور عبدالستار سیرت
بناغلی همایون تندر
مېرمن سیمه ولي
جنرال عبدالرحیم وردک
بناغلی عزیز الله واصفي
بناغلی پاچا خان خدراني

دملگرو ملتونو لپاره د شاهد په توګه.

الاحضر ابراهيمي
د افغانستان لپاره دملگرو ملتونو دسرمنشي ځانګړی استازی.

لومړۍ ضمیمه

نړیوال امنیتي ځواک

۱_ د افغانستان په اړوند دملگرو ملتونو په خبرو کې برخوال دا مني چې په ټول هېواد کې د امنیت ټینګښت، نظم او دقانون پلي کول په خپله د افغانانو مسئولیت دی، دغه هدف ته د رسېدو لپاره دا ژمنه کوي چې افغانان به دخپلو ټولو وسایلو، توان او نفوذ سره سم امنیت د

ټولو لپاره په شمول دملگرو ملتونو او نورو نړیوالو حکومتی او غیرحکومتی موسساتو او مامورینو چې په افغانستان کې ځای په ځای کېږي یقیني کړي.

۲_ ددې هدف په نظر کې نیولو سره دخبرو برخوال غوښتنه کوي چې نړیواله ټولنه به د افغانستان دنوې واکمنۍ سره د افغانستان دنویو وسلوالو او امنیتي ځواکونو په روزنه او جوړېدو کې مرسته کوي.

۳_ ددې مطلب په پوهېدو سره چې د افغانستان نویو وسلوالو او امنیتي ځواکونو د بشپړ جوړېدو او په کار لویدو لپاره یو څه وخت ته ضرورت لري، نو له دې کبله د ملگرو ملتونو په خبرو کې برخوال د امنیت د شورا نه غوښتنه کوي چې خپل موظف پوځونه هرڅومره ژر چې کولی شي په افغانستان کې ځای پر ځای کولو ته توجه وکړي. دا ځواک به د کابل او د هغه د چاپېریال د امنیت دساتلو په لاره کې همکاري وکړي. دغه ځواک کولی شي چې د لزوم په صورت کې دهبواد په نورو ښاري مرکزونو او ساحو کې پراختیا ومومي.

۴_ دملگرو ملتونو په خبرو کې برخوال ژمنه کوي چې له کابل او نورو ښاري مرکزونو او ساحو څخه په کومو کې چې د ملگرو ملتونو موظف ځواک ځای په ځای کېږي، ټول پوځي واحدونه وباسي. دا به هم ښه وي چې دغه ځواکونه د افغانستان د زیربنا (انفراسټرکچر) دبیارغونې په لار کې همکاري وکړي.

دویمه ضمیمه

په موقته دوره کې دملگرو ملتونو د سازمان نقش

۱_ دملگرو ملتونو دسرمنشي څانگړی استازی به په افغانستان کې ملگرو ملتونو دهر اړخیز کار په ټولو برخو کې مسئولیت لري.

۲_ دملگرو ملتونو دسرمنشي ځانگړی استازی باید ددې موافقتنامې ټول مندرجات وڅاري او د تطبیق په لار کې یې مرسته وکړي.

۳_ ملگري ملتونه به موقتې واکمنۍ ته د یوه سیاسي بې طرفه چاپیریال په رامنځته کېدو کې لارښوونه وکړي ترڅو اضطراري لویه جرگه په ازادو او منصفانه شرایطو کې راغونډه شي، ملگري ملتونه به د هغو موسساتو او اداري څانگو چال چلند ته چې اضطراري لویې جرگې دایروي او د هغې نتیجې په مستقیمه توګه دنفوذ لاندې راوړي خاصه توجه وکړي.

۴_ دملگرو ملتونو دسرمنشي ځانگړی استازی او یا د هغه او هغې له خوا ټاکل شوي هیئت ته به بلنه ورکړی شي چې د موقتې ادارې او د اضطراري لویې جرگې درابللو دځانگړي او خپلواک کمیسیون په غونډو کې برخه واخلي.

۵_ که د هر دلیل په وجه موقت اداره یا ځانگړی خپلواک کمیسیون دخپلو غونډو څخه منع شي او یا ددې جوګه نه وي چې د اضطراري لویې جرگې د راغونډېدو د موضوعاتو په هکله پرېکړه وکړي، په دې هکله به دملگرو ملتونو دسرمنشي ځانگړی استازی، د موقتې ادارې یا دځانگړي خپلواک کمیسیون له خوا د نظریاتو په نظر کې نیولو سره د خپل خیر او ښیګڼې ماموریت څخه کار اخلي ترڅو په دې باره کې دحل لپاره اسانتیاوې برابرې او یا پرېکړه وکړي.

۶_ ملگري ملتونه باید حق ولري چې د بشري حقوقو د پښو لاندې کېدو په صورت کې تحقیق، او که ضرورت شي، نو د اصلاحي عمل سپارښتنه وکړي. همدارنګه ملگري ملتونه د بشري حقوقو د پراختیا،

دېسوونې او روزنې د پروگرام د تطبيق او د بشر حقوقو ته د درناوي او پاملرنې په لار کې مسؤليت لري.

درېمه ضميمه

دملگرو ملتونو د سازمان نه د افغانستان په اړوند د

ملگرو ملتونو د خبرو دبرخوالو غوښتنه

دملگرو ملتونو په خبرو کې برخوال په دې وسيله:

۱_ دملگرو ملتونو او نړيوالې ټولنې څخه غوښتنه کوي چې د افغانستان ملي واکمنتوب، د خاورې تماميت او ملي يووالي د ضمانت لپاره ضروري اقدامات وکړي. همدارنگه د افغانستان په کورنيو چارو کې د بهرنيو هېوادونو د لاسوهنې د بندولو په هکله لازم اقدامات وکړي.

۲_ دملگرو ملتونو، نړيوالې ټولنې په ځانگړي ډول د مرسته ورکونکو هېوادونو او څو اړخيزو موسساتو څخه غوښتنه کوي چې د خپلو وعدو د پوره کولو لپاره د موقتي واکمنۍ سره په ګډه د افغانستان د بيارغونې، په پښو درېدو او بيا ودانولو په لار کې خپل واجبات او همکاري يو ځل بيا تائيد، غښتلی او تطبيق کړي.

۳_ دملگرو ملتونو د سازمان څخه غوښتنه کوي چې هرڅه ژر د رايې ورکونکو نومونو د ثبتولو کار د عمومي انتخاباتو چې د اساسي قانون د تصويب څخه وروسته دايرېږي مخکې له مخکې سرته ورسوي او همدارنگه په افغانستان کې نفوس شمېرنه هم بشپړه کړي.

۴_ دملگرو ملتونو د سازمان او نړيوالې ټولنې څخه غوښتنه کوي چې د افغانستان د خپلواکۍ او خلکو د عزت په خوندي ساتلو کې د

مجاهدينو د قهرمانانه نقش په پېژندلو سره لازم اقدامات او د موقتې واکمنۍ سره مرسته وکړي ترڅو د افغانستان په وسلوال او امنيتي ځواکونو کې مجاهدين بيا مدغم شي.

۵_ ملگرو ملتونو او نړيوالې ټولنې ته بلنه ورکوي چې د شهيدانو کورنيو او نورو وارثينو، د جنگ ځپلو او د جنگ معيوبينو سره د مرستې صندوق جوړ کړي.

۶_ د ملگرو ملتونو او نړيوالې ټولنې او د سيمه ييزو مرستندويه موسساتو څخه په کلکه غوښتنه کوي چې د موقتې واکمنۍ سره د نړيوال تروريزم، دمخدره موادو د کرنې او لېږدولو په ضد د مبارزې په لار کې د موقتې واکمنۍ سره همکاري وشي او افغاني کروندگرو لپاره د مالي، مادي او تخنيکي مرستو په برابرولو سره زمينه مساعده کړي، چې د افغانستان کروندگر نور خوراکي پيداوار توليد کړي.

څلورمه ضميمه

دموقتې ادارې ترکيب

رئيس..... ښاغلی حامد کرزی

غړيتوب (او هغه پنځه تنه مرستيالان به وي)

د دفاعي چارو څانگه

د مالي چارو څانگه

د بهرنيو چارو څانگه

د کورنيو چارو څانگه

د پلان کولو چارو څانگه

د سوداگرۍ چارو څانگه

د کانونو او صنعت د چارو څانگه

د وړو صنايعو خانگه
د اطلاعاتو او کلتور د چارو خانگه
د مخابراتو د چارو خانگه
د کار او ټولنيزو چارو خانگه
د حج او اوقافو خانگه
د شهيدانو او معيوبينو چارو خانگه
د ښوونې او روزنې د چارو خانگه
د لوړو تحصيلاتو د چارو خانگه
د عامه روغتيايي چارو خانگه
د عامه گټو د چارو خانگه
د کليوالي پراختيا د چارو خانگه
د ښاري پراختيا د چارو خانگه
د بيا ودانولو د چارو خانگه
د ترانسپورتي چارو خانگه
د اوبو او برېښنا د چارو خانگه
د مهاجرو د بهرته راگرځېدو خانگه
د کرنې د چارو خانگه
د اوبو لگولو د چارو خانگه
د عدليي چارو خانگه
د هوايي ترانسپورت او توريزم د چارو خانگه
د سرحدي چارو خانگه
د ښځو چارو خانگه.
دا وو د بن توافقات

ددې توافقاتو پر ډېرو برخو تبصره او نیوکه کېدې شي، خو دلته د ځینو یادونه کوو، دا هغه برخې دي چې یا د عملي کېدو وړ نه دي او یا عملي نه شوي:

د موقتې ادارې دندې (۵) ماده

موقته اداره به دملگرو ملتونو په مرسته د ملکي مامورینو خپلواک کمیسیون جوړوي، نوموړی کمیسیون موقتې واکمنۍ او راتلونکې انتقالي واکمنۍ ته د هغو باکفایته او با اهلېته کاندیدانو لندې لېستونه چې د ادارې دڅانگو په مهمو دندو او همدغه شان د والیانو او ولسوالانو په دندو گومارل کېږي، ورسپاري.

د بهرنۍ لویې جرگې تر جوړېدو وروسته ددې کمیسیون د جوړېدو اوازې شوې او څه موده یې تبلیغاتي کمپاین هم وکړ، خو دې کمیسیون خپلواکه بڼه خپله نه کړه، د دولت لوړ رتبه کارکوونکي یې په راس کې وو او دومره عملي کار یې ونه کړ چې خلک ترې راضي شي.

۶_ ماده "موقته اداره به دملگرو ملتونو په مرسته د

بشري حقوقو یو خپلواک کمیسیون جوړ کړي..."

دا کمیسیون جوړ شو، خو ناپېیلتوب یې تر پوښتنې لاندې دی، له قومي او ژبني پلوه هغه څوک پردې کمیسیون واکمن شول او ددې کمیسیون رهبري یې په لاس کې ده چې په خپله اداره کې یې د افغانستان کې دمېشتو قومونو توازن او تناسب مراعات نه کړای شو، خلکو ته دا پوښتنه راولاړېږي چې د بشر حقوقو په خپلواک کمیسیون کې د هېواد بېلابېلو سیمو، قومونو او ژبو حقوق نه مراعاتېږي نو په نورو ځایونو کې به څنګه مراعات شي؟ هغه مرجع کومه ده چې د بشر

د حقوقو خپلواک کمیسیون تر ټولو دمخه خپلو اصلاحاتو ته مجبور کړي؟ د پورتنۍ خبرې د سپیناوي لپاره کېدی شي د بشر د حقوقو د خپلواک کمیسیون تشکیلاتي جوړښت او د هغو نشراتي کلکسیون ته مراجعه وشي.

د اضطراري لویې جرگې خپلواک کمیسیون:

۱- "د اضطراري لویې جرگې درابلولو لپاره یو ځانگړی خپلواک کمیسیون د موقتي واکمنۍ د جوړېدو څخه دیوې میاشتې په دننه کې جوړېږي. په دې ځانگړي خپلواک کمیسیون کې به (۲۱) غړیتوب ولري. ددې کمیسیون یو شمېر غړي باید په اساسي قانون یا عنعنوي قوانینو کې تخصص ولري. ددې کمیسیون غړي به د هغه کانديدانو د لېستونو څخه چې د افغانستان په اړوند د ملگرو ملتونو په خبرو کې د برخوالو له خوا وړاندې شوي او همدغه شان د افغان متخصصینو، د مدني ټولنو د ډلو له خوا مخکې ترتیب شوي غوره کېږي.

ملگري ملتونه به ددې کمیسیون په جوړولو، فعالولو او د کمیسیون د مناسبې دارالانشاء په جوړولو کې مرسته وکړي.

د لویې جرگې خپلواک کمیسیون جوړ شو، خو دا چې دا کمیسیون پوره خپلواک و او ناپېيلي اشخاص په کې وو له دې خبرې سره توافق نه شي کېدلای. په کمیسیون کې زیاتره ونډه هغو اشخاصو ته ورکړل شوې وه، چې د شمال ټلوالې یا متحدې جبهې مختلفو تنظیمونو سره یې اړیکې، لېوالتیا، خواخوږي او مناسبات درلودل. دا داسې یو مهال و چې د امریکا متحده ایالاتو او ان نورې نړیوالې ټولنې د طالبانو د سقوط په بدل کې شمال ائتلاف ته زیات امتیازونه ورکول. بله داسې

یوه سرچینه نه وه چې په رښتیا هم ددې کمیسیون د خپلواکۍ تضمین وکړي.

۵ ماده: " اضطراري لویه جرگه د انتقالی ادارې لپاره د دولت مشر انتخابوي او هغه وړاندیزونه چې د انتقالی ادارې د جوړښت او د لوړ رتبه مامورینو په هکله شوي وي تصویبوي."

د بن په توافقاتو کې یو ډېر مهم ناوړه پوهاوی چې د عامه ذهنیت او ددې توافقاتو اصلي متن ترمنځ موجود و، هغه همدا ماده وه، عام ولس سره داسې ذهنیت و چې د لنډ مهالې ادارې په جوړښت کې چې کوم وزیران کار کوي، دا د بلې دورې لپاره ځان نه شي کانديدولای، اضطراري لویه جرگه به دکابینې، خصوصاً څلور اساسي وزیران (مالیې، دفاع، کورنیو او بهرنیو چارو وزارتونو وزیران ټاکي)، دلته د لویې جرگې یو مسئولیت دا ښودل شوی چې د انتقالی ادارې مشر به ټاکي، بل هغه وړاندیزونه چې د انتقالی ادارې د جوړښت او د لوړ رتبه مامورینو په هکله شوي وي تصویبوي. دلته دا نه ښکاري چې دا وړاندیزونه به د چا له خوا لویې جرگې ته وړاندې کېږي.

د انتقالی ادارې د مشر له خوا، که په خپله د لویې جرگې د غړو له خوا؟ خو کله چې لویه جرگه عملاً جوړه شوه، د انتقالی ادارې له مشر پرته چې د لویې جرگې له خوا انتخاب شو د نورې ادارې د جوړښت په هکله نه چا جرگې سره مشوره وکړه او نه یې هم وزیران جرگې ته د منلو یا نه منلو لپاره وړاندې کړل او نه هم نور وړاندیزونه وشول. د وزیرانو نومونه جرگې ته یوازې د تعارف لپاره وړاندې شول.

زیات خلک فکر کوي چې د بن د توافقاتو یو غټ عیب په همدغه ماده کې و، ځکه چې په بن کې کومه کابینه رامنځته شوې وه، دا د

عاجلو پېښو او غوښتنو د ضرورت پر بنسټ رامنځته شوې وه، د مطرح تنظيمونو غوښتنې په کې مطرح شوې وې نه د ملت د اکثريت هيلې. بايد دلته دا خبره قيد شوې وای هغه وزيران چې په دې کابينه کې گډون کوي، په انتقالي اداره کې د گډون حق نه لري، او هغه وزيران چې په انتقالي اداره کې گډون کوي بايد په انتخابي مرحله کې گډون ونه لري. که چېرې لنډمهالې ادارې کوم وزير غواړي په انتقالي اداره کې گډون ولري نو بايد له لنډمهالې ادارې تېر شي او که د منځمهالې ادارې کوم وزير غواړي تر انتخاباتو وروسته حکومت کې گډون ولري نو بايد په انتقالي اداره کې برخه ونه لري.

ددې مادې ابهام او يا شعوري ناڅرگندتيا ددې سبب شوه، هغه وزيران چې د تنظيمي ملحوظاتو له امله په لنډمهاله اداره کې انتصاب شوي وو، خپلې پښې نورې هم پسې مضبوطې کړي، په انتقالي اداره کې هم ځان ځای کړي او تر هغې وروسته حکومت کې هم د خپل ځان د گډون لپاره هلې ځلې وکړي. که چېرې دا ماده څرگنده وای نو تنظيمي وزيرانو له لنډمهالې ادارې څخه منځمهالې ته لاره نه شوه پيدا کولای او منتخب حکومت ته خو خبره بېخي ناممکنه وه.

پنځم نهايي احکام:

۱- "د قدرت له رسمي انتقال سره سم به په هېواد کې ټول مجاهدين، افغان وسلوال ځواکونه او وسلوالې ډلې دموقتي واکمنۍ دکنترول او قوماندې لاندې راځي، او د افغانستان دنويو امنيتي او پوځي غوښتنو سره سم به د هېواد په وسلوالو او امنيتي ځواکونو کې تنظيم شي.

دې ماده کې متضادې برخې پرتې دي، ددې ټولو قوتونو چې پورته يې يادونه شوې يو ځای کول، تر يوې قوماندې لاندې راوستل ناممکن کار دی، که له دې جملې څخه يوازې د "مجاهدينو" مختلفې ډلې په پام کې ونيسو، ددې يو ځای کول هم عملاً ممکن نه دي، خپله د مجاهدينو بېلابېلې ډلې يوه بله نه شي زغملای، مثلاً که په عام ډول مجاهدين مطرح وي نو بيا خو عام ولس ته د ښاغلي حکمتيار د اسلامي حزب او د ښاغلي رباني د اسلامي جمعيت دواړه تنظيمونه يو مفهوم لري، نو ايا عملاً ممکنه ده چې دا دواړه ډلې دې په يوه واحد پوځ کې سره گډې شي او يو بل دې وزغمي.

اساسي کار دا و چې په افغانستان کې بايد داسې يو پلاټفورم پيشنهاد شوی وای چې د هغې تر مخه ټولې وسلوالې ډلې، څه تنظيمي او څه ناتنظيمي، څه پخوانۍ او څه اوسنۍ ټولې بې وسلې شوې وای. پوځ د مسلک پر بنسټ د ناپېيلتوب د اصل له مخې جوړ شوی وای او د عسکرۍ مکلفيت دوره پر ټولو هېوادوالو تطبيق شوې وای، که مجاهدينو ته حتمي د امتياز خبره مطرح وای، د نورو مادي او معنوي امتيازونو له لارې دې دا خلا جبران شوې وای.

له کابل ښاره د ټولو وسلوالو ځواکونو د ايستلو يادونه شوې، خو دا کار عملي نه شو، بلکې د طالبانو تر سقوط وروسته هغه تنظيمي ملېشې چې کابل ته داخل شوې وې لا پسې مضبوطې شوې او ان قانوني بڼه يې خپله کړه.

په درېيمه ضميمه (۴) ماده کې بيا هم دې ټکي ته اشاره شوې چې ملگري ملتونه بايد د افغانستان په وسلوالو او امنيتي ځواکونو کې مجاهدين بيا مدغم کړي. د "مجاهدينو" له کلمې څخه دځينو تنظيمونو

هدف يوازې خپل ځان دی، نه ټول مجاهدين، که په وسلوال پوځ کې د ټولو مجاهدينو د ادغام خبره عملي وای، نو تر طالبانو دمخه بايد دا کار شوی وای، بل دې کې به معيار څه شی وي کوم تنظيم د څومره ونډې او کوم معيار له مخې؟ ايا دا مختلف تنظيمونه به د خپل جوړښت د څومره والي او څرنگوالي او د جهاد په گرمو کلونو کې د خپل زور او قوت په تناسب په اردو کې په خپله ونډه قانع شي؟ خپلمنځي مفاهيمه او زغم به رامنځته کړي؟ هېڅ ممکنه نه ده، يو بل ستر علت دادی چې د جهاد په کلونو کې ډېر مطرح جهادي تنظيمونه چې د جهاد ډېر زيات مورچلونه يې لرل اوس عملاً په مخالف لوري کې دي ايا د هغوی د جذب تضمين شته؟ دا ټولې هغه خبرې دي چې پوښتنې ترې جوړېدې شي.

دلته مهالې ادارې ترکيب بله هغه غټه نيمگړتيا ده چې له ورايه ښکاري، په دې ترکيب کې نه د افغانستان قومي جوړښت په پام کې نيول شوی، نه سياسي، نه ژبنی او نه هم سيمه ييز. زيات امتياز، يو اقليت ته، يوه سياسي گروپ ته، او د يوې سيمې خلکو ته ورکړل شوی، کېدی شي لست ته يو ځل بيا مراجعه وشي.

دا او دې ته ورته يو شمېر نورې نيمگړتياوې دېن په پرېکړه ليک کې موجودې دي، خو تر ټولو سخته نيمگړتيا داده چې په دې پرېکړه ليک کې ددې توافقاتو د تضمين مرجع مشخصه نه ده. د مثال په توگه که کابل نه ټول وسلوال گروپونه ددې توافقاتو له مخې ونه وځي، نو مسؤليت يې د چا پر غاړه دی؟ څوک به ددې مادې تطبيق تضميني؟ دلته د ملگرو ملتونو رول ته اشاره شوې، خو د منځگړي او مرستندويه ارگان په توگه چې له لنډ مهالې او منځمهالې ادارې سره مرسته کوي،

خو له دې توافقاتو د سرغړاوي په حالت کې ورته غوڅ اجرائیوي رول نه دی په ګوته شوی.

خو له دې ټولو نیمګړتیاو سره سره د بن توافقات په افغانستان کې دیوه سیاسي نظام د جوړښت او دیوه دیموکرات نظام د جوړېدو لپاره یوه داسې موثره اډانه ده، چې تر دې دمخه داسې یوه طرحه چې دومره نړیوال ملاتړ دې ولري او د هغې اکثره او په تېره بیا ځینې مهمې برخې عملي بڼه خپله کړي، په تېرو ۲۲ کلونو کې نه وه رامنځته شوې، له ځینو نیمګړتیاو سره سره که د بن ټولې پرېکړې تطبیق شوې وای، نو افغانستان به تر دې هم زیاتې لاسته راوړنې درلودې، په مجموعي ډول د بن پرېکړه لیک په افغانستان کې دسیاسي نظام د جوړښت لپاره یوه نښتاًمثبته اډانه ګڼل کېدی شي.

د بېړنۍ لويې جرگې خپلواک کمیسیون ته یوه کتنه

لکه څنگه چې د بن پرېکړې د عاجلو اړتیاوو له مخې ترسره شوې وې نو طبعاً د نیمگړتیاوو درلودل په کې له احتماله لرې خبره نه وه، د لويې جرگې د جوړېدو خپلواک کمیسیون چې د بن د پرېکړو له مخې رامنځته شوی طبعي خبره ده چې نیمگړتیاوې یې درلودلې. د بن په پرېکړه لیک کې راغلي چې "د لويې جرگې د جوړېدو د خپلواک کمیسیون ۲۱ غړي به د هغو کاندیدانو له لېستونو څخه چې د افغانستان او همدغه شان د افغان متخصصینو، د مدني ټولنو د ډلو له خوا مخکې ترتیب شوی

وي، غوره کېږي. ملگري ملتونه به ددې کمیسیون په جوړولو، فعالولو او د کمیسیون د مناسبې دارالانشا په جوړولو کې مرسته وکړي.

دین په کنفرانس کې یوه نیمګړتیا همدا وه چې ځینو تنظیمونو ته په کې خاصه پاملرنه شوې وه او زیاته ونډه ورکړل شوې وه، د کمیسیون د غړو د لست دیوې برخې د ترتیب امتیاز بیا هم د بن د غونډې برخوالو ته سپارل شوی و، طبیعي خبره ده کوم لیست چې ددې کسانو له خوا ترتیبېده، طبعاً هغوی دخپلې خوښې کسان په لست کې شاملول او بیا چې له دې لستونو څخه غورچاڼ کېږي مجموعي چاڼ یې دهمغو ډلو په ګټه تمامېږي، چې لېستونه یې ترتیب کړي دي.

له همدې امله خو دبېړنۍ لویې جرګې په خپلواک کمیسیون کې چې څوک دغړو په توګه راغلل هغوی اکثره په مختلفو تنظیمونو په تېره بیا دداسې تنظیمونو په یوه ائتلاف پورې تړلي وو، چې کله کله یې په خپل منځ کې د نورو پر وړاندې ائتلاف کړی او کله کله په خپل منځ کې هم سره جنګېدلي دي.

ښه به وي چې ددې کمیسیون دغړو لېست ته مراجعه وکړو:

- ۱_ محمد اسمعیل قاسمیار رئیس
- ۲_ پوهاند عبدالعزیز مرستیال
- ۳_ پوهنواله محبوبه حقوقمل مرستیاله
- ۴_ استاد موسی توانا غړی
- ۵_ سرمحقق سید امین مجاهد //
- ۶_ اسدالله ولوالجی //
- ۷_ نجیب الله صادق مدبر //
- ۸_ پوهاند محمد کاظم اهنګ //

- ۹_ پوهاند محمد طاهر بورگی //
- ۱۰_ عبدالسلام رحيمي //
- ۱۱_ صبغت الله سنجر غړی
- ۱۲_ محمد ظاهر جبار خېل //
- ۱۳_ فرید حمیدي //
- ۱۴_ ثریا پرلیکا غړې
- ۱۵_ راشد سلجوقي غړی
- ۱۶_ حمیرا نعمتي غړې
- ۱۷_ عنایت الله کمال غړی
- ۱۸_ میر محمد محفوظ ندایي //
- ۱۹_ نور محمد قرقین //
- ۲۰_ سید مسعود //
- ۲۱_ امیر محمد عیسی خان //

له قومي پلوه په دې ترکیب کې د پښتنو ونډه په سلو کې نږدې ۳۰ وه، پر دې ترکیب اکثره پښتانه خوښ نه وو، له سیمه ییز پلوه هم د هېواد د بېلابېلو برخو استازولي په کې نه وه، همدا علت و چې د کمیسیون غړي د ځینو ولایتونو د ولسوالیو په تثبیت کې له ډېرو ستونزو سره مخامخ وو. مجموعاً د ټول افغانستان په کچه ۳۷ داسې ولسوالۍ وې چې کمیسیون ورته په اصطلاح متنازعه ولسوالۍ ويلي، د څوکیو په وېش کې د ځینو ولایتونو روغې ولسوالۍ له یاده وتلې وې، دساري په توګه په ننگرهار کې دوه، په کندهار کې یوه او په نورو ولایتونو کې هم همدا شمېر ولسوالۍ له برخې پاتې وې، چې وروسته

بیا ورته ونډه ورکړل شوه. دغه راز دځینو ولایتونو ولسوالۍ په بل ولایت پورې تړلې شوې وې لکه د کونړ درې ولسوالۍ، ناپړۍ، چپه دره او ننگلام په نورستان پورې تړل شوې وې.

دې کار دیوه ولایت د څوکیو مجموعي شمېر کموه، خو د بل یې زیاتوه. کله چې سیمه ییزو دفترونو د اصلاح هڅه کوله د هغه ولایت خلکو او مقاماتو چې د خپل ولایت د څوکیو مجموعي شمېر یې د بل ولایت د ولسوالیو د ناسم گډون او شمېر له امله زیات شوی و، مخالفت کاوه او د څوکیو کمول یې له خپل ولایت سره زیاتۍ گانېه، که څه هم د هرې ولسوالۍ څوکۍ په ځانگړي توگه معلومې وې، خو بیا هم یو څه زړه بداوی او خفگان رامنځته کېده. د کمیسیون په غړو کې له ۱۳ پښتون مېشتو ولایتونو څخه یو تن استازی هم شامل نه و، همدې عامل په دې ولایتونو کې د ولسوالیو او د هغو د څوکیو د دقیق شمېر ستونزه رامنځته کړه.

د بهرنۍ لویې جرگې خپلواک کمیسیون د لویې جرگې د انتخاباتو لپاره یوه کړنلاره جوړه کړه، سره له دې چې ددې کړنلارې له مخې د ډېرو په نظر د څوکیو وېش عادلانه نه و، خو داشخاصو د ټاکنې لپاره یې وړاندیزونه او اصول ښه وو. خو په دې شرط چې عملي شوې وای، د وکیل یا هغه شخص لپاره چې غواړي لویې جرگې ته د وکیل په توگه غوره شي، دغه لاندې صفات په پام کې نیولي شوي وو:

- * د هېوادوالو په وینو یې لاسونه ککړ نه وي.
- * دمخدره موادو کښت، قاچاق او تولید کې لاس ونه لري.
- * له تروریستانو سره همکاري ونه لري.
- * د بشر حقوق یې پایمال کړي نه وي.

* په جنگي جرمونو ککړ نه وي.

* د هېواد ملي شتمنۍ يې لوټ کړې نه وي.

* ليک لوست وکړای شي.

خو کله چې عملاً انتخابات پيل شول، دا پورتنۍ ځانگړنې تطبيق نه شوې، سره له دې چې ددې ټولو مسایلو تطبيق په داسې يوه ټولنه کې چې تازه له جنگه راوتلې وي او د جنگ يوه لوري د بل لوري ځای نيولی وي څه اسانه خبره نه ده، خو څرنگه چې دا يو خپلواک کميسيون و او دملگرو ملتونو له خوا يې ملاتړ کېده، نو دوی ته په کار وه چې ترزياته حده يې خپله لايحه تطبيق کړې وای. که چېرې يو کميسيون رښتيا هم خپلواک وي، نو له خپلې خوا د وضعه کړې لايحې د تطبيق وس بايد ولري او که داسې نه وي نو خپلواکي يې هم ترپوښتنې لاندې راځي.

په لايحه کې راغلي وو چې واليان او دامنيې قوماندانان په انتخاباتو او لويه جرگه کې گډون نه شي کولای، خو وروسته بيا ټولو واليانو دهمدې کميسيون له خوا له انتصابي امتياز څخه گټه پورته کړه. کميسيون نه يوازې د واليانو په انتصاب، بلکې دنورو غړو په انتصاب کې هم جدي سهوې وکړې، په پيل کې د کميسيون له خوا اعلان شوی و چې په بېړنۍ لويه جرگه کې به د ټولو انتصابي او انتخابي غړو شمېر (۱۵۵۱) تنو ته ورسېږي خو وروسته دا شمېره (۱۶۵۶) تنو ته لوړه شوه او په لويه جرگه کې د کميسيون هېڅ غړي په دې باب رسمي وضاحت ورنه کړای شو.

خو له دې ټولو نيمگړتياوو سره سره دلويې جرگې خپلواک کميسيون په ډېرو سختو او اغزنو شرايطو کې د ټول هېواد په کچه د لويې جرگې د استازو انتخابات ترسره کړل، دا تر ۲۷ کالو وروسته په افغانستان

کې لومړني نسبتاً آزاد انتخابات وو، چې خلکو په خورا زوږ او شوق په کې ګډون وکړه که یو شمېر جنگسالارانو او نورو زورورو د زور او زرو له لارې خپل ځان وکالت ته ورساوه، نو ګڼ شمېر استازي د ولس په خوښه هم وټاکل شول، دلویې جرګې د خپلواک کمیسیون ستر بری دا و، چې پر ټاکلي وخت یې لویه جرګه راوبلله او په دې ډول د بن دېرېکړه لیک یوه اساسي برخه تطبیق شوه.

په ختيزو ولايتونو کې انتخاباتي بهير

د ۱۳۸۱ کال د وري د مياشتې لومړۍ شپې ورځې وې، ما په پېښور کې له IOM يا د مهاجرو د نړيوال سازمان په مټ له يوې جوړې راډيويي خپرونې سره کار کاوه، دا راډيويي خپرونه د (عاجلو مرستو راډيويي خپرونه) نومېده، خپرونې به يې له امريکا غږ او بي بي سي راډيو څخه خپرېدې. ددې راډيويي خپرونې افغان مشر د هېواد تکړه ليکوال او ژورنالېست، ښاغلی ډاکټر محمد اکبر و، چې يو وخت يې له بي بي سي راډيو سره کار کاوه، دا وخت ما په پېښور کې دهيلې مجلې دخپراوي او ايډيټ چارې هم ترسره کولې او په پېښور کې د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې چې جرمني کې يې مقر و او ځينو نورو کلتوري ټولنو استازی هم وم، په خورا خوند او درز مو گڼ فرهنگي او څېړنيز فعاليتونه پيل کړي وو، هره مياشت مو په بېلابېلو ډگرونو کې څلور پنځه عنوانه پښتو کتابونه خپرول، فرهنگي کار په شور او زوږ کې روان و، چې د يو شمېر کسانو کينه او حسادت يې هم راپارول، دا وخت

زما کور هم په پېښور ارباب روډ کې و، دعا جلو مرستو راډيو ماته دا وخت دومره معاش راکاوه، چې زما تر مياشتنۍ اړتيا اوښته، نوځکه دا مهال ما له هيلې مجلې او نورو خپرندويو ټولنو څخه حق الزحمه نه اخيستله. دکارونو په همداسې جم او جوش کې و، چې ښاغلي کاوون کاکړ پېښور کې زموږ دفتر ته سر را دننه کړ.

کاوون کاکړ دهبواد د نوميالي ليکوال او تاريخپوه ښاغلي پوهاند محمدحسن کاکړ زوی دی، په امريکا کې يې د حقوقو او سياسي علومو په څانگه کې ماسټري ترلاسه کړې، عمر يې کم خو تجربه او زغم يې ډېر زيات دي، د عمر په انډول يې دسياسي پوهې او کفايت پانگه ډېره زياته ده، ده يو کال دمخه په اسلام اباد کې دملگرو ملتونو په يوه بل دفتر UNOCHA کې کارکاوه بيا بېرته امريکا ته لاړ او همدا څو ورځې دمخه د ملگرو ملتونو په يوه نوې جوړه څانگه UNAMA کې پر دننه گومارل شوی و.

ماسپښين مهال به و، چې ښاغلي کاوون کاکړ او ورسره يو افغان ملگری (ښاغلي جاوید احمدي) چې اصلاً دننگرهار ولايت د کامې اوسېدونکی دی او فعلاً يې له کاوون کاکړ سره يو ځای په همدې دفتر کې کارکاوه، ددفتر دروازه ټک ټک کړه او دفتر ته رادننه شول، دا وخت زه کار ډېرستړی کړی وم، د دفتر په کوچ کې د کوچ د فرش يوه ټوټه مې سرته ايښې وه او ډډه مې لگولې وه، همداسې پرېشانی وړی وم. همدې وخت کې دوی راننوتل، زه په ټک ټک پوه شوم، نو پورته شوم او دوی سره مې ستړي مشي وکړل او په ليدو يې خوښ شوم، دوی هم زما په ليدو خوښ شول، کاوون صيب وويل: ما يقين نه کاوه چې دومره ژر به دې پيدا کړم. کاوون صيب خپل همکار جاوید احمدي ماته راوپېژنده او زه

يې هغه ته ورمعرفي کړم، خو خپله کاوون صيب ما له پخوا پېژنده او ډېر ښه مې پېژنده. کاوون صيب تر لږ دمې وروسته خبرې پيل کړې او راته يې وويل چې په خبرونو کې به دې اورېدلې وي چې د بن د توافقاتو له مخې څه موده دمخه په کابل کې د لويې جرگې خپلواک کميسيون جوړ شو او دا کميسيون د لويې جرگې د جوړېدو لپاره کارکوي، ددې ترڅنگ په کابل کې د ملگرو ملتونو د مرستيال هيئت UNAMA دفتر جوړ شو چې هغه به دې کميسيون او نورو څانگو سره مرسته کوي، د مرستيال هيئت دفتر يوه څانگه به په جلال اباد کې جوړېږي او د جلال اباد د څانگې دفتر مسئوليت يې ماته راکړی، نو زه اوس خاص ستا لپاره راغلی يم، ته به ما سره ځې او ماسره به دې دفتر کې د مشاور او همکار په توگه کارکوي، ځکه چې په ختيزو ولايتونو کې ستا پېژندنه ډېره ده، زموږ وظيفه اوس داده چې د لويې جرگې پروسه سپوټ کړو تر هغه وروسته به بيا نور کارونه کوو.

ما چې د کاوون صيب له خولې د لويې جرگې د خپلواک کميسيون د ملاتړ خبره واورېده، نو ډېر ژر مې غبرگون وښود او ورته مې وويل: "کاوون صيب ته ما داسې شي ته بيايي او ملاتړ يې راباندې کوي چې زه اصلاً هغه نه منم، زما په نظر د لويې جرگې دا تش په نامه خپلواک کميسيون اصلاً خپلواک نه دی، دا د بېلابېلو او مختلفو تنظيمونو د استازيو نچوړ دی، چې اکثريت يې د هېواد له اکثريت سره کينه او دښمني لري. د کاوون تر راتگ څو ورځې دمخه ما په مستعار نامه د همدې کميسيون په اړه يوه مقاله ليکلې وه او هغه مې د گڼو دلايلو له مخې يو نيمگړی کميسيون گڼلی و، دا مقاله د هغه وخت په يوه مجله کې خپره شوې وه. زما ملگري او همکار عزت الله شمسزي سم له لاسه

دا مجله کاوون صیب ته پر میز کېښوده، کاوون او جاوید احمدي دا مقاله ولوستله، خو اوسپله او زغم یې له لاسه ورنه کړل، په ارامو اعصابو یې وویل: موږ همداسې نظریاتو پسې گرځو، دملگرو ملتونو دنده دیوه بې طرفه سازمان په توګه داده چې په رښتیني ډول واقعیتونه معلوم کړي.

ما او کاوون صیب ډېرې خبرې وکړې، خو د خبرو غټ ټکۍ په پای کې دا و چې دداسې لیکنو پر ځای او دداسې زړه خوړینۍ پر ځای ښه لاره داده چې سړی خپله دعمل ډګر ته ودانګي، هغه کار چې له نورو یې توقع کوي، باید په خپله یې ترسره کړي، هغه شکایت چې له نورو یې کوي، په خپله د شکایت حلونکی شي، ما چې هم د کاوون صیب پر خبرو فکر وکړ او په کې ژور شوم، نو په ذهن کې مې بدلون راغی او ځان سره مې وویل چې موږ ټول عمر له نورو نه گیله کوو، چې دا پلانکي ولې داسې کوي او داسې نه کوي ولې موږ ته کار نه کوي، ولې دانه او ولې دا نه کوي؟ ښه داده چې خپله ځان دپلانکي په رول کې واچوو، خپله هغه کار ترسره کړو چې له نورو نه یې هیله کوو، له لسګونو روحي کشمکشونو او ستونزو به خلاص شو، که ډېر کم کار مو هم ترسره کړ، یو کار به مو کړی وي، یوازې په وچو لیکنو، شکایتونو، گیلو او مانو باندې هم څه شی نه کېږي، په دې مې فکر وکړ چې سیاسي لیکوالي ښه ده او که عملاً سیاسي کار؟ او بیا دا وخت د استاد الفت دا بیت هم را په یاد شو چې:

د عمل د خاوندانو په حضور کې
د وینا خاوند ولاړ لاس په سلام دی

خو تر ډېر بحث او خبرو وروسته کاوون صیب سره په دې موافق شوم، چې یوازې د لویې جرگې تر جوړېدو پورې درسره ځم او یوازې د ملگرو ملتونو په دفتر کې ستاسو د مشاور په توګه کار کوم او بس، درې میاشتې وروسته بېرته پېښور ته خپل فرهنګي کار ته راځم.

دهمدې لپاره مې له پېښور څخه جلال اباد ته د تګ تګل وکړ، خو مخکې تر هغه چې جلال اباد ته لاړشم له ښاغلي محمداکبر اکبر سره مې چې د عاجلو مرستو درایو یې پروګرام مشر و دا خبره مطرح کړه، هغه سره له دې چې زما له تګ سره موافق نه و ځکه چې دا وخت د هغه تر مشرۍ لاندې دا راډیو یې پروګرام په ښه ډول پرمخ روان و هغه نه غوښتل چې د خپل دفتر یو غړی له لاسه ورکړي، خو څرنگه چې ډاکټر اکبر دیوه اوچت ملي شعور څښتن دی، نو زما له تګ سره یې موافقه وکړه، کاوون کاکړ تر هغه دمخه مانه د معاش پوښتنه وکړه ما ورته وویل چې ماته IOM تقریباً څلور سوه ډالر معاش راکوي، دا مهال په پېښور کې په خارجي موسسو کې دا ډېر اوچت معاش و، کاوون صیب ماته وویل چې موږ دومره معاش نه شو درکولای، کېدای شي ټول معاش به دې نږدې درې سوه ډالره شي، ما ورته وویل چې د معاش او پیسو خبره دومره مهمه نه ده، خو څرنگه چې دا یوه ملي مسئله ده، نو که هېڅ معاش هم نه وي درسره ځم. دا مهال سره له دې چې ما خپل کورنی ژوند په پېښور کې ډېر ښه عیار کړی و او ډېر هوسا وم، ماشومان مې ارام و، په ارباب روډ کې مې په درې زره کلداریو یو ډېر ښه مصئون کورپه کرایه نیولی و چې د کور ټول ضرورتونه په کې پوره وو، دا کور دیوه سوپرمارکیټ پر سر و چې لاندې دوکانونو کې یې دکورلومړني مواد ټول پیدا کېدل، ما غوندې دیوه مصروف سړي لپاره دا کور یو غټ نعمت و

او ما مخکې تر مخکې اډوانس پيسې هم ورکړې وې، کور کې مې وويل ځان تيار کړې چې جلال اباد ته ځو، مېرمن مې راته وويل، موږ دلته ډېر ارام يو ماشومان هم ارام دي، اوس بيا کډه کول دسړي زړه چوي، بس دی په همدې يوه کال کې څلور ځله کوچ کشي. څلور ځله کوچ کشي داسې وه چې کله امريکايانو پر طالبانو پوځي بريد کاوه، نو تر هغه درې ورځې دمخه زه له پېښوره لاهور ته د کتابونو د چاپ لپاره روان وم. زما يو جرمني مېشتي ملگري ښاغلي اقبال پښتونياري چې بهرني خبرونه يې له نږدې تعقيبول، د شپې يوولس بجې په داسې حال کې له جرمني څخه راته تليفون وکړ، چې زه له پېښوره د لاهور پر لوري نيمه شپه په سفر کې وم، پښتونياري پوښتنه وکړه چې چېرته يې؟ ما وويل چې لاهور ته د کتابونو په چاپ پسې روان يم، هغه ډېر په غوصه شو او ويې ويل چې بلا دې په کتابونو پسې شي، کتابونه خو بيا چاپېږي، ماشومان دې وژغوره، پښتونياري خبر و چې زما ماشومان دا مهال په کابل کې دي، پښتونياري وويل امريکائيان ډېر په قهر دي، همدا نن او سبا حمله کوي، ژر تر ژره بايد ماشومان خوندي ځای ته انتقال کړې، سهار اته بجې لاهور ته ورسېدم ټوله ورځ مې کار وکړ، خو عنوانه کتابونه مې چاپ ته تيار کړل، د شپې اته بجې مې له لاهوره حرکت وکړ، سهار وخته مې په دفتر کې خپل ملگري عزت الله شمسزي ته حال او احوال پرېښود او مخ پر کابل روان شوم. ماسپښين مهال کابل کې د کابل پوهنتون داستادانو په فاميليو يا استوگنځي کې خپل کور ته ورسېدم. کله چې کور ته ورسېدم نو هيله او سمسور راغاړې وتل، او ويې ويل چې ټول خلک لاپل يوازې موږ پاتې يو، زما مېرمن او مورمې د کور ټول کالي تړلي وو يوازې ما ته منتظر وو. ما مازيگر يوه موټرسره خبرې وکړې، سهار وخته

موټر راغی دکور یو څه مهم کالي مو شش درک کې خپلوانو کره یوړل، نور ټول کور مې پر خپل ځای پاتې شو او د لغمان پر لوري مو حرکت وکړ، میاشت مو لا په لغمان کې نه وه تېره شوې چې کورنۍ ناروغي راپیدا شوه، دا په داسې حال کې ده، چې پر ټول افغانستان د امریکایانو بمباري روانه وه، پېښور ته د تګ لارې هم سختې بندې وې، پر جلال اباد هم سخته بمباري وه، داسې ښار چې هلته دې روغتون او ډاکټران وي، نه و. مجبور شوو له ماشومانو سره په هغو سختو بمباریو کې بېرته کابل ته لاړو او بېرته مو په پوهنتون کې په خپل کور کې شپې او ورځې شوې، یوه میاشت مو په پخو بمباریو کې تېره کړه چې د طالبانو نظام د ښکېدو شپې او ورځې شوې، مزار شریف د امریکایي ځواکونو د سختو بمباریو په زور د طالبانو د مخالفینو لاس ته ورغی، یوه ورځ وروسته په کابل کې د اطلاعاتو او کلتور وزارت دیوه طالب چارواکي په حواله خبر شوم، چې طالبان په مخفي ډول خپل قوتونه له کابل څخه باسي او ډېر ژر به کابل هم د مخالفینو لاسته ورشي. ما د همدې ورځې په بهیر کې د خپل کور مهم شیان د کابل پوهنتون له ساحې نه شش درک ته راوړل او په شش درک کې مې لومړۍ شپه وه چې د طالبانو نظام ښکېد، امریکایي ځواکونه او د طالبانو مخالف قوتونه کابل ته راننوتل. څو شپې نورې هم په کابل کې پاتې شوم، په پای کې له خپلو ماشومانو سره یو ځای د خخوبی کنډو پر سختو لارو پېښور ته راغلم، نو ځکه موږ دیوه کال نه په کمه موده کې څو ځله لېږد ته اړ شولو، زما ماشومانو دا ځل زړه نه ښه کاوه چې بیا کډه په شا شو، خو ما وویل چې ضرور ځو، خپل وطن مو دی، هرڅه چې کېږي کېږي به.

زه جلال اباد ته راغلم او د کور د لټولو په لټه کې شوم، لومړی مې په یونما کې د خپل کار او تقرر په اړه کارونه خلاص کړل، مېز، دفتر او د کار لوری را په گوته شول، بیا د کور په لټه کې شوم، په ډېر تکلیف کې مې له خپل یوه ملګري سره په ګډه یو حویلی کرایه کړ چې دوه بېلابېلې لارې او څلور خونې یې لرلې، دوه دده په برخه شوې او دوه زما. کله چې د کور ترتبیت وروسته زه بېرته پېښور ته د کور د راوړلو لپاره لاړم او دوه شپې مې هلته تېرې شوې، نو دلته دلویې جرګې لپاره د انتخاباتو پر مهم پوست ملګرو ملتونو، دلویې جرګې کمیسیون او نورو مربوطو ارګانونو بحث کړی و، داپوست په ختیزو ولایتونو کې د انتخاباتو د ټیم لیدری یا مشری پوست و، چې ټول انتخابات به دده تر لارښوونو لاندې ترسره کېږي او پوره اشخاص او امکانات به په لاس ورکول کېږي. کاوون کاکړ او نورو زما په غیاب کې فیصله کړې وه، چې زه (یون) به ددې پوست مسئولیت اخلم، دوی په همدې دوه ورځو کې دا کار خلاص او مرکز ته یې هم خبر ورکړی و.

کله چې ما له پېښوره ګډه راوړه او سهار یونما دفتر ته ددندې لپاره لاړم، نو دیونما کارکوونکي ښاغلي جاوید احمدي راته وویل چې مبارک دې شه نوې وظیفه، ما ویل د څه شي نوې وظیفه، هغه وویل تاسو د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو ټیم لیدر شوی، ما ویل د څه شي ټیم لیدر؟ ده وویل د انتخاباتو، دلویې جرګې لپاره د ټولو کېدونکو انتخاباتو مسئولیت ستا پر غاړه دی، موږ ستا په غیاب کې ځکه دا فیصله وکړه چې ته یې د مخالفت لپاره وخت ونه لرې، دا ډېر مهم پوست دی او ډېر باوري او کاري سړی ورته په کار دی، ما ویل وروره زه خو تاسو راغونښتی وم چې په یونما کې به فقط ستاسو د مشاور په توګه کارکوم،

زه د جرگو مرکو سړی نه یم، او نه مې دا دروند کار له واکه پوره دی. ددې کار لپاره سم داسې د اوسېلې سړی په کار دی چې په جرگو او مرکو پوه وي او دپاخه عمر سړی وي، زه درته رښتیا وایم چې دا دروند کار دی دا زما له وسه پوره نه دی او که نه وي زه بېرته پېښور ته ځم، احمدي په خندا شو او راته یې وویل: یون صیب ته خبر یې چې دا څومره مهم پوست دی، دې باندې خلك سرونه ماتوي، دا گوره ډېر غټ اعتبار دی چې پر تاسو شوی دی، ما احمدي ته وویل، تاسو راځئ چې کاوون صیب وگورو، هغه ته چې لاړو تر روغ بې وروسته مې ورته وویل دا څنگه معامله ده، تاسې زه د جرگې دفتر ته معرفي کړی یم، هغه په خندا شو ویې ویل هو، ته مې ځکه هلته معرفي کړې چې زموږ د کار د ثقل مرکز همغه ځای دی او ټول کار هملته ترسره کېږي، ما ویل تا خو ما سره هلته ددې بل کار ژمنه کړې وه، نه د جرگې د انتخاباتو، کاوون وویل دا درسته ده، خو دا ډېر مهم ځای دی، داسې یو اعتباري او کاري شخص ته اړتیا ده، بل دا چې دلته د پیسو د راکړې ورکړې احتمال زیات دی، موږ غواړو داسې یو څوک دلته راشي چې دپیسو پر وړاندې د مبارزې تاب ولري، ما وویل کاوون صیب ستاسو له مهربانۍ نه مننه خو زه دا کار ځکه نه شم کولای چې زه نه په انتخاباتو کې تجربه لرم، نه د جرگې مرکې سړی یم او نه مې دې لکونو خلکو سره د جروبخت اوسېله شته، دا زما لپاره ډېر سخت کار دی، دې کار کې ستاسو د خبرو په تائید دپیسو دراکړې ورکړې او دخلکو دڅفگان خبره هم مطرح ده، په داسې دفترونو کې که هرڅومره ځان پاک وساتې بیا هم دځینو خلکو له خوا حق وناحق خلکو ته گوته نېول کېږي، بله خبره دا ده چې دې انتخاباتي پروسه کې کېدی شي یو شمېر زورور ماته وخوري او یو شمېر زورور

کامیاب شي، افغانستان کې د سیاسي مبارزې ماتې او بریاوې پر شخصي کینو بدلېږي. زه نه غواړم چې په آینده کې په شخصي دښمنیو واوړم او ټول فرهنگي کارونه رانه پاتې شي، کاوون صیب وویل چې موږ ټول ستاسو تر شا ولاړ یو، دملگرو ملتونو دفتر به ټول ستاسو ملاتړ کوي، تا هېڅکله یوازې نه پرېږدو، ته هېڅ تشویش مه کوه، په هر ترتیب چې وي تاسو باید دا وظیفه ومنئ دا ډېر مهم او خاص پوست دی، کله چې انتخابات خلاص شول، بیا به بېرته یونما ته راشئ، خو اوس باید ضرور دا وظیفه ومنئ، ما ویل تر ما غوره بل شخص شاه محمود میاخیل دی، چې تر ما یې عمر هم زیات دی او زیاته کاري تجربه هم لري، هغه دې لارې شي، کاوون وویل، شاه محمود میاخیل غواړي ځان په کونړ ولایت کې لویې جرگې ته کاندید کړي، نو ځکه هغه ددې پوست په راس کې نه شي راتلای.

دا وخت ما هېڅ تصور نه کاوه او فکر کې مې هم دا خبره نه گرځېده چې زه به لویې جرگې ته ځم یا به وکیل کېږم، خو چې ټولې لارې بندې شوې له ناچاره مې دا پوست ومانه، بیا مې دا شرط وړاندې کړ چې د اشخاصو په تعیین کې به زما لاس ازاد وي، دوی دا خبره راسره ومنله. سم له لاسه مې دختیزو ولایتونو د پرسونل شمېر معلوم کړ، مجموعاً ۱۴ کسه د انتخاباتي کارونو لپاره له هغې جملې نه دوه کسه د هستې غړي دا مې په دې ډول تقسیم کړل: د ننگرهار لپاره څلور، د کونړ لپاره ۲ د لغمان لپاره ۲ د نورستان لپاره ۲ تنه.

سربېره پر دې مې یو تن د میډیا مسئول، یو تن د لوژستیک مسئول، یو تن اداري مسئول، یو تن راپورټر، یو تن راډیو اپریټر او په هره ولسوالۍ یا هر اداري واحد کې یو تن د ارتباطي غړي په توګه، په

ننگرهار کې دوه، په نورو ولايتونو کې يو يو تن امنيتي مسؤل او همدارنگه ځينې نور د همکارانو په توگه په ختيزو ولايتونو کې د لويې جرگې د کارونو د پرمخبيولو لپاره وگومارل:

د لويې جرگې د چارو لپاره د ختيزې هستې د کارکوونکو لېست

گڼه	نوم	دنده
۱	اول رحمان رودوال	پر انتخاباتو د نظارت کميسيون غړی
۲	احمد خان	//
۳	محمد حنيف گرديوال	//
۴	انجنير روف	//
۵	انجنير محمد شعیب	//
۶	سمیع الله پاڅون	//
۷	عزيز الدين همت	//
۸	حاجي حبيب الله	//
۹	داکتر دلاور سهری	//
۱۰	اسمعیل نورستاني	//
۱۱	محمد قاسم	مرکزي هسته
۱۲	گل اقا	//
۱۳	عبدالوکیل اټک	ژورنالېست
۱۴	عطا محمد قسمت	//
۱۵	محمد شاکر	امنيتي مسول
۱۶	اورنېت	امنيتي مسول
۱۷	مظهر الله	امنيتي مسول
۱۸	اقاجان	امنيتي مسول
۱۹	زلمی	امنيتي مسول
۲۰	حميد الدين	امنيتي مسول
۲۱	رفيع الله صياد	اداري
۲۲	ډاکتر رضوان	اداري
۲۳	عبدالغفار جبار خېل	ژباړن
۲۴	احمد شاکر مجددي	سکرتر، ژباړن، کمپيوټر اپريټر

٢٥	عبداللہ	لوژستیک
٢٦	روئین	لوژستیک
٢٧	محمد شفیق	راډیو اپریټر
٢٨	محمد اسمعیل یون	تیم لیډر

په هره ولسوالۍ کې مو یو تن د رابط غړي په توګه وټاکل په دې ډول:

ننګرهار

ګڼه	اداري واحد	رابط غړی
١	سره رود	جان اګا کاکړ
٢	خوګیانی	خان وزیر
٣	شېرزاد	محمد کبیر
٤	حصارک	ناصرخان
٥	پچیراګام	محبت خان
٦	رودات	عبدالکافي
٧	هسکه مېنه	رحمان ملاتړ
٨	کوټ	وفي الله
٩	بټي کوټ	ذبیح الله
١٠	اچین	مجید الله
١١	سپین غر	سید واهب شاه
١٢	نازیان	مکتب گل
١٣	شینواري	عابد الله
١٤	دوربا	محمد نبي
١٥	مومندره	ډاکټر یريالی
١٦	لالپوره	محمد یگل
١٧	ګوښته	سباوون مومند
١٨	کامه	بیرک میا خېل
١٩	بنېوه	شاه زمان
٢٠	دره نور	شېر عالم امله وال

محمد گل	بهسود	۲۱
داکتر نوید	لومړۍ ناحیه	۲۲
نوریاسین	دویمه ناحیه	۲۳
سهراب دیدار	دریمه ناحیه	۲۴
فرید	څلورمه ناحیه	۲۵

افغان

رابط غړی	اداري واحد	ګڼه
احمد شاه سهاك	مهترلام	۱
ډاکټر مالک	قرغه يي	۲
شفیق الله	الينگار	۳
سيد مختار	اليشنگی	۴
گل بادشاه	دولت شاه	۵

کونړ

رابط غړی	اداري واحد	ګڼه
شفیق الله	وته پور	۱
عبدالکریم	سرکانی	۲
حاجي گل محمد	اسعد اباد	۳
نجيب الله	اسمار	۴
معلم مصطفی	چپه دره	۵
محمد هاشم	خوکی	۶
جان محمد	دانګام	۷
تورگل	خاص کونړ	۸
عبدالرحمن	مروړه	۹
عبدالستار خان	نارۍ	۱۰
محمد نواز	نرنګ	۱۱
حاجي سيد صاحب	شیگل	۱۲
جنت گل	پشد	۱۳

نورستان

گڼه	اداري واحد	رابط غړی
۱	منډول	محمد اسحق
۲	برگمتال	سلیمان شاه
۳	دواب	نور محمد
۴	ننگراج	محمد اصف
۵	غازي اباد	محمد نواز
۶	کامدیش	امیر محمد
۷	وایگل	حضرت محمد
۸	واما	محمد ملک

کله چې موږ خپل پرسونل پوره کړ، نو پر همدې وخت دلويې جرگې د انتخاباتو طرز العمل چاپ شو، چې په هغه کې يې هر ولايت او هرې ولسوالۍ ته د وکیلانو ونډه په گوته کړې وه، خو شيان په دې کړنلارې کې نیمگړي وو:

- ۱- د څوکیو وېش عادلانه نه و.
 - ۲- یو شمېر ولسوالۍ بېخي له یاده وتې وې او د ځینو ولایتونو ځینې ولسوالۍ په نورو ولایتونو پورې تړل شوې وې.
 - ۳- طرز العمل او دلويې جرگې د دارالانشاء ټول اسناد لکه په خپله طرز العمل، تعهدنامه، شناسنامه او نور ټول په یوه ژبه (دري) وو.
- کله چې موږ دا نیمگړتیاوې وکتلې، نو د هغو د حل په لټه کې شوو، اول خو د هغو په لټه کې شوو چې اسانه وې. په پښتو ژبه د اسنادو ترلاسه کول، ځکه په ختیزو ولایتونو کې مهم وو، چې دلته مطلق

اکثریت پښتانه دي. دا موږ ته ډېره گرانه وه چې له خپلې مورنۍ ژبې پرته دوی ته په بله ژبه اسناد وړاندې کړو او دوی پرې پوه شي.

سملاسي مې ښاغلي محمد اسمعيل قاسميار ته ټليفون وکړ ځان مې ورمعرفي کړ او ومې ويل چې د طرز العمل پښتو نسخو ته اړتيا ده ځکه موږ بايد ژر تر ژره تبليغاتي کمپاين پيل کړو. هغه په ټليفون کې وويل "انقریب به خیر چاپ میشته". ما ورته وويل تاسو خو ((جرگه جریده)) کې د دري متن په اخري برخه کې لیکلي: "متن پښتو، دري و انگلیسي این طرز العمل به چاپ رسیده است". دې نه معلومېږي چې دا خبره صحیح نه ده، هغه په ځواب کې وويل: "کمکی صبر کنید انشاء الله به زودی به دست تان میرسد". موږ هم څو ورځې انتظار وویست، هېڅ شی معلوم نه شو، بالاخره کابل ته ورپسې لاړم، دلویې جرگې د دارالانشاء په دفتر کې مې پوښتنه وکړه چې د طرز العمل یوه پښتو کاپي مې په کار ده، که دلته د تکثیر امکان نه وي، پروا نه کوي خو چې مقصد یوه کاپي ماته راکړي، هلته یې زه خپله تکثیروم، د دارالانشاء اکثره کارکوونکي د کابل پوهنتون د څو وروستیو کلونو فارغان وو، نو اکثره یې زه پېژندلم او ډېر احترام یې کاوه، یوه به ويل "اینه استاد فقط چند دقیقه انتظار بکش.." بل ويل "اینه دستی بریت پیدا میکنم، یک شماره خو پیدا خواهد شد" تر نیم ساعت انتظار وروسته اصلاً هېڅ څه پیدا نه شوه، بالاخره ما ويل چې هر چا کمپوز کړې وي، هغه سپړی ماته راوښيي ماته یې په ډسکټ کې راکړي زه به یې هلته جلال اباد کې چاپ او تکثیر کړم، خو ماته یوه نسخه راکړي.

بیا نو یوه بل ته غږ کړ "زودکنید بری استاد متن پښتو طرز العمل تهیه کنید، عاجل هله زود شوید" په دارالانشاء کې ډېره ښه ځایونه وه،

خو د هېڅ شي پته نه لگېده، يوه پر يوه حواله اچوله او بل پر بل، په نتيجه کې هېڅ پته ونه لگېده، پر همدې وخت يو تن ماته رانږدې شو او غوږ کې يې راته وويل: "استاد چه دروغ بریت بگويم اصلاً متن پښتو اش برای ما هيچ نه رسیده، فکر میکنم هيچ ترجمه نه شده". ما ويل اصلي خبره دې اوس وکړه. سم له لاسه سرمحقق سيدامين مجاهد پسې چې د کميسيون غړی و لاړم. هغه ته مې وويل چې موږ د طرز العمل پښتو متن ته اړتيا لرو، دا څنگه کېږي؟ هغه په خدا شو واللّه څه درته ووايم؟ پښتو متن يې اصلاً تر اوسه ترجمه شوی نه دی، ما ورته وويل علت څه شی دی؟ تر جرگې يې وروسته ترجمه کوی که څنگه؟ هغه ويل نه؟ د پښتو متن ترجمې ته حق الزحمه نه شته. ښه ما ويل دا ټوله خبره حق الزحمې ته معطل ده؟ که د حق الزحمې خبره وي رايې وړه زه يې همدا نن شپه بې له حق الزحمې ترجمه کوم چې دا جنجال ختم شي، حق الزحمه دې اور پسې شي چې داسې يوه مهمه مسئله يې ټال کړې ده.

مجاهد صيب وويل چې دري متن يې ماته د ترجمې لپاره راکړی چې زه يې پښتو کړم خو حق الزحمه نه لري، زه دا نه وايم چې زه د حق الزحمې د نشتوالي له خاطرې دا متن نه ترجمه کوم، خو زه دا وايم چې د دري متن لپاره حق الزحمه وه او د پښتو لپاره نه شته دا پښتو ژبې ته په سپکه سترگه کتل دي زه به پرې دا حق ثابتوم او بيا به يې ترجمه کوم. ما ويل خير په هر صورت خو اوس موږ ته ډېر ژر پښتو کړنلاره راولېږئ چې موږ کمپاين پيلوو او دغه راز نور ضروري اسناد هم په پښتو ژبه راولېږئ.

درې څلور ورځې مو نور هم انتظار وويست او بيا ورپسې کابل ته لاړم، دا ځل طرز العمل ترجمه شوی، خو چاپ شوی نه و، دا ځل مې

د کمیسیون مرستیال پوهاند صیب عبدالعزيز نه پوښتنه وکړه، هغه هم پوره خبر نه و خو دارالانشاء ته راسره ولاړ او د همدې مسلې پوښتنه یې وکړه هغوی وویل: "سبا به خیر چاپ میښه". ما ویل سبا اخري وعده ده؟ هغوی وویل هو، سبا مازیگر چې ورغلم ۱۰۰-۱۵۰ گڼې یې چاپ کړې وې، پوهاند صیب عبدالعزيز ماته په مخ کې کېښودې راته یې وویل: دغه ده گوره کار مې درته خلاص کړ، بیا ونه وایي چې د پښتو غم نه خورې، څنگه مې ژر درته خلاص کړ، نورې به هم درولېږم ما ورته وویل بې شکه استاده! یاره چې پنځه تاغوندي نور پیدا شوي وای دا وطن او پښتو به گل گلزار شوې وای، پوهاند هم په خندا شو، ما ورته وویل ښه پوهاند صیب نور اسناد به څنگه شي؟ موږ ته پښتو اسناد راولېږئ چې ډېر ضرورت ورته لرو، پوهاند صیب بیا وخنډل څه نوڅنگه چې دا در ورسېدل نور به هم درولېږو، دومره یې ته هم ټینگه مه نیسه، ځینې شیان ته په خپله جوړ کړه پسې مه گرځه، هو"

کله چې جلال اباد ته راغلم، ملگرو ته مې وویل ښه داده چې د اسنادو د تکمیل په برخه کې موږ او تاسو خپله ډېر کار وکړو او ډېر د مرکز په تمه نه شوو. ټول هغه اسناد لکه تعهد نامې، شناسنامې او نور چې له کابل څخه راغلي وو او پښتو متنونه یې نه وو ټول مو راواخیستل ټول مو له مخې په پښتو کړل او تکثیر مو کړل، دې کار په عامه پوهاوي کې ډېره مرسته وکړه او زموږ کارونه یې یو څه اسانه کړل، ځکه هغو کسانو ته چې زموږ تبلیغاتي کمپاین کې یې برخه اخیسته هغوی ته موږ چاپي اسناد ورکول، په دې ډول ختیز ولایتونه او دا دفتر په ټول افغانستان کې لومړی دفتر و چې د خلکو یو ملي ضرورت یې په خپله رفع او خړوب کړ او دا یوازې د دفتر و چې پښتو په کې له خپلو طبیعي حقوقو او رسمیت

څخه برخمنه شوه، د پکتیا، کندهار او نورو پښتون مېشته ولایتونو دفترونو ته یوازې دلویې جرگې له طرز العمل پرته له مرکزي دفتر څخه نور یوه پاڼه اسناد هم په پښتو ژبه نه دي ورغلي او دې ته وايي د مرکزي کمیسیون انصاف. هغه اسناد چې موږ خپله ترتیب کړي وو نمونه یې داده:

بسم الله الرحمن الرحيم

دیرنی لویې جرگې د جوړولو څانگړې او خپلواک کمیسیون

په) کې د څارنې سیمه ییزه مرکزي هسته

په) کې د انتخاباتي واحد د څارنې پلاوي

په څارنې پلاوي

بناغلی) د) د) زوی د) لسمی د)

اوسیدونکې او د) مخ) توك او)

نومرې تذکرې لرونکې د سیمې د خلکو پرېوالدي د) تنو په غونډه کې د خلکو د

استازي په توگه وټاکل شو چې د بیرنی لویې جرگې لپاره د ټاکنو په دویم پړاو کې د انتخاباتونکي

او انتخاباتیونکي په توگه گډون وکړي.

انتخاباتي واحد د څارنې پلاوي لاسلیک

مهر

بسم الله الرحمن الرحيم

ژمنپانه

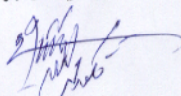
په بېرېنۍ لويه جرگه کې دکانديد، انوغړيتوب

زه (*محمد*) د (*عبدالحميد*) زوی د (*عبدالرحمن*) لمسی اود (*شېخ*) زده کونکې
اوسېدونکې د () مخ () ټوک او () نوم لري
تذکرې لرونکې يم.

په داسې حال کې چې خپل خدای حاضر، ناظر او شاهد گڼم، دخلکو پر وړاندې اقرار کوم
چې د بېرېنۍ لويې جرگې د ټاکنود تگلارې ټول محتويات مې درک کړي او د بن د تړون بنسټونه او
ارزښتونه منم، له ترورستي ټولگيو سره تړاو نه لرم، په مستقيم او نامستقيم ډول مې جرمونه نه دي
کړي، مخدره توکي مې دود کړي نه دي، جنګي جرمونه مې نه دي کړي، د بشر له حقوقو مې
سرغړاوی نه دی کړی، عامه شتمني مې نه ده لوټ کړي او فرهنگي اثار مې قاچاق کړي نه دي
او په مستقيم او نامستقيم ډول مې بېگناه خلک وژلي نه دي.

ځکه نوزه ځان د بېرېنۍ لويې جرگې د غړيتوب لپاره د کانديدو وړ او مستحق گڼم.
که چېرې مې کړی اقرار ددې مخالف و نو مسئول به يم او ځواب به وایم.

لاسلېک او مهر

دلوپي جرگي خپلواک کمیسیون	
دختیزو ولایتونودتاکنوهسته	
پېژند کارت	
نوم :	
پلارنوم :	
ولایت :	
ولسوالی :	
دنده :	
داعتبار نیټه :	
دکمیسیون دغړی لاسلیک:	

پېژندپاڼه

ژمنپاڼه

تر دې وروسته دویم پرابلم دا و چې زموږ ژوندی ولسوالۍ یې له یاده وتلې وې. په ننگرهار کې د بهسودو او دره نور ولسوالۍ اصلاً په لست کې نه وې، هغه مو په لېست کې شاملې او سهم مو ترې ترلاسه کړ. د کونړ ولایت د پېچ درې دوه ولسوالۍ او همدارنگه ناری ولسوالۍ یې په نورستان پورې تړلې وې، د کونړ او ننگرهار د خو ولسوالیو نومونه غلط ثبت شوي وو، د یوه ولایت ولسوالۍ د بل په تشکیل کې نیول شوې وې، دې کار د هغه ولایت د مجموعي څوکیو شمېر زیاتوه کله چې به هغه ولسوالۍ بېرته خپل اصلي ولایت پورې تړلې کېدې، نو د څوکیو مجموعي شمېر راکمېده، په دې ډول د هغه بل ولایت خلکو ته ناراحتی پیدا کېده. په دویم پړاو کې موږ په ختیزو ولایتونو کې دا ناوړه پوهاوی په سوله ییز ډول ختم کړ او د هر ولایت خپلې ولسوالۍ مو د هغه په شمېر کې حساب کړې.

درېم او اساسي کار د څوکیو د زیاتوالي هڅه وه، اکثره ولایتونه خصوصاً ځینې ولایتونه په دې وېش خوشاله نه وو، دختیزو ولایتونو ونډه هم کمه وه، نو ځکه دلته د خلکو ډله ییز غبرگون رامنځته شو او دفتر ته د پریزیاټ شکایتونه راوړسېدل، موږ دا ټول شکایتونه منظم او منسجم کړل او مرکز ته مو ولېږل، دېې انصافی- ښکاره ټکی دا و چې کله یې نفوس پلمه کړي وو او کله اداري واحدونه، هغه اداري واحدونه چې د تنظیمي ملحوظاتو له مخې نوي جوړ شوي او دولس په ذهن کې تر اوسه منل شوي نه وو او نه په کې عملاً اداري پرسونل فعال وو، هغوی ته هم د اداري واحد سهم ورکړل شوی و، هغو ځایونو کې چې اصلاً پوهنتون هېڅ موجود نه و او ځینو پر دې نږدې وختونو کې د پوهنتون یوازې د نامه امتیاز ترلاسه کړی و، هغوی ته هم همغومره سهم ورکړل شوی لکه دنورو پخوانیو او نوميالیو پوهنتونو په شان، نوي اداري واحدونه چې تر اوسه لا په نقشه کې هېڅ ثبت شوي نه دي او یوازې د کلیو بڼه لري هغه یو هم له یاده نه دي وتلي، خو د ځینو ولایتونو پخوانۍ ولسوالۍ هېرې شوې دي. همدغه شکایتونه بالاخره د پېر شول او د ننگرهار، لغمان، کونړ خلکو د نورو څوکیو د ترلاسه کولو غوښتنه وکړه.

دا شکایتونه دومره زیات شول چې د ننگرهار ولایت چارواکي هم ورسره موافق شول او ددوی غوښتنه هم همدا شوه، یوه شپه دننگرهار والي حاجي صیب عبدالقدیر پوهاند عبدالعزیز، سرمحقق سیدامین مجاهد، کاوون کاکړ او زه (اسمعیل یون) دعوت کړو، د شپې لس بجې به وې چې پر همدې مسایلو خبرې پیل شوې، خبرې د پېرې پټې وې، حاجي عبدالقدیر وویل: زه د ننگرهار والي یم او مجموعاً د مشرقي

ولایتونو خلك پر ما سخت باور لري، د اوسنۍ لويې جرگې لپاره زه دننگرهار او شرقي ولايتونو په څوكيو قانع نه يم، زموږ ونډه كمه ده، موږ سره كميسيون ناروا كړې، حاجي صيب عبدالقدير وويل: دا خبره ما كابل كې كرزي صيب او نورو مشرانو ته هم كړې ده. څه موده دمخه زه كابل كې كرزي صيب سره ناست وم چې محقق صيب او خليلي صيب راغلل، د لويې جرگې د څوكيو پر همدې وېش بحث وشو. محقق صيب وويل، دا وېش ډېر مناسب دی، موږ پرې خوشاله يو، ما ورته وويل چې محقق صيب خوشاله به څنگه نه يې چې زموږ سهم يې هم تاته دركړي، نور نو څه غواړې قضاوت به دې هغه وخت عادلانه و چې زموږ په دريځ كې واى ستا برخه يې ماته راكړې واى. بيا كه دې ويلي واى صحيح ده. حاجي صيب قدیر زیاته كړه، زه ددې لويې جرگې پر ارزښت، ماهيت او نتيجې مخكې تر مخكې پوه يم، هرڅه فيصله شوي، دا يوازې د قانونيت لپاره ده، خو زه يوه خبره كوم چې زه نه غواړم پر ځان لاره جوړه

كاوون كاكړ، اسمعيل يون او شاه محمود مياخيل دخلكو پوښتنو ته د ځوابونو پر مهال

کړم، اوس چې کوم وېش شوی، دا به بل وخت هم همداسې کېږي. همدا څوکۍ به معیار نیول کېږي او ډېر وخت به دا ولایتونه متضرر کېږي، زه په تاریخ کې خپله ځان ته دا د پېغور ټکی نه پرېږدم. یو وخت به مشرقیوال او په تېره بیا ننگرهارې دا وایي چې قدیره ته والي وې، تا د خپل مقام او څوکۍ د ساتلو لپاره ځان غلی کړ او موږ باندې دا ظلم وشو.

زه مار په سینه نه بدلوم، دا مار چې اوس زما په سینه تېرشو، دا به بیا هر وخت تېرېږي او هر وخت به موږ ځوروي، ما په بن کې هم ځکه د پښتو غږ پورته کړ چې هلته هم همداسې ناروا حالت و. خلک به هرڅه وایي خو ما د افغانستان د اکثریت خلکو لپاره دا چیغه پورته کړه او که د ټولې دنیا سفيران راته عذر ته راغلي نه وای نو بېرته غوندې ته هم نه ورتلم.

دې وخت کې ما قلم او کاغذ راواخیست غوښتل مې د حاجي صیب قدیر خبرې ولیکم خو حاجي صیب مخ راواړوه یون صیب بښنه غواړم. زما دا خبرې خصوصي دي یاداشتو یې مه.

ښه ده چې په ذهن کې یې وساتې، بیا یې کاوون صیب ته وویل دا درې واړه (پوهاند عبدالعزیز، سیدامین مجاهد او اسمعیل یون) خو ددې سیمې دي او تاسو په ملگرو ملتونو کې کار کوئ او پلار دې هم ددې سیمې او هېواد نومیالی لیکوال او تاریخپوه دی، ستاسو ټولو مسئولیت دی چې زموږ دخلکو غمه وخورئ او که چېرې زموږ څوکۍ زیاتې نه شي، نو زه له انتخاباتو بایکات کوم، نو بیا به گیلې مانې نه کوئ، سبا ته ستاسو گروپونه، چپرهار، پچیراگام ولسوالیو ته ځي، ما هلته ولسوالانو او نورو مسئولیتونو ته هدایت کړی چې ستاسې گروپونه

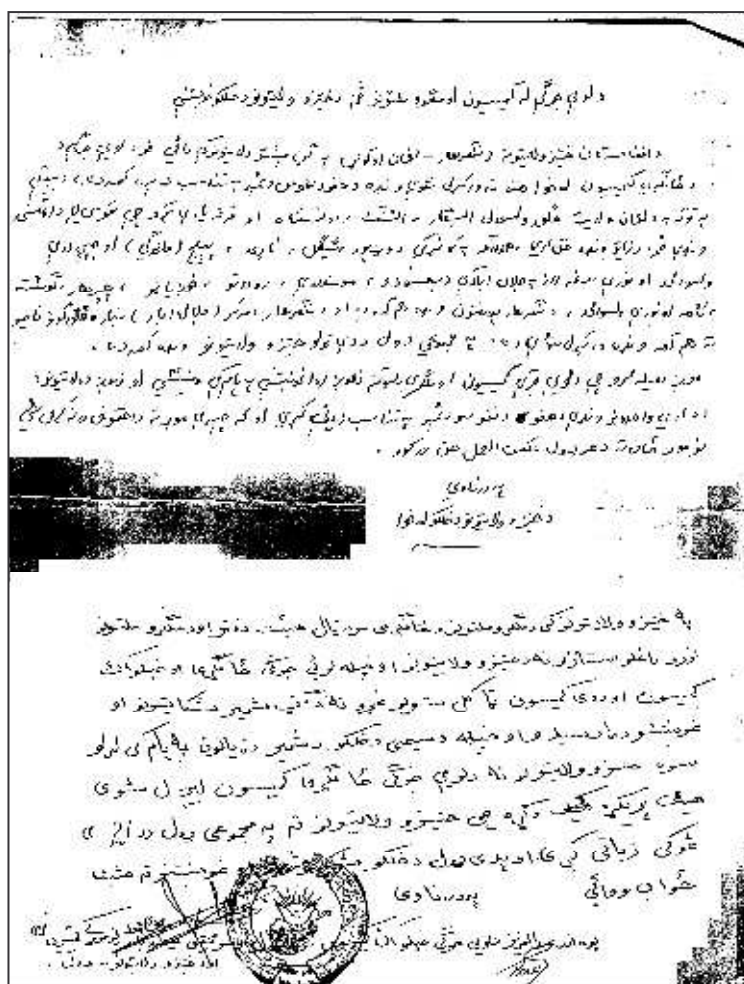
د احتجاج په توګه خپل تبلیغاتي کمپاین ته پرېنږدئ. نو تاسې ته مې ځکه دلته بلنه درکړه چې له دې موضوع څخه خبر شئ موږ په هېڅ وجه په دې څوکیو راضي نه یو.

وروسته سرمحقق سیدامین مجاهد د حاجي صیب د خبرو په اړه تائیدی خبرې وکړې او ویې ویل څه شی چې شخصاً زما له وسه پوره وه هغه ما په کمیسیون کې مطرح کړي دي، موږ حاضر یو چې ستاسو دا نظرونه کابل ته انتقال کړو.

کاوون صیب وویل: موږ به ستاسو او دخلکو دا نظرونه کابل کې خپل دفتر ته انتقال کړو، هغوی کېدی شي په دې مسله غور وکړي او فکر کوم چې نتیجه به یې هم مثبت وي، خو د څوکیو د زیاتولو لپاره باید ستاسو پیشنهادونه مشخص وي، د نفوسو، اداري واحدونو احصائیه او نور ضروري ارقام په کار دي.

دې وخت کې ما وویل چې زه به د ولایت له چارواکو سره کېنم. دوی به موږ ته دولسوالیو د نفوسو احصائیه او څه نور ارقام راکړي او هغه نظرونه او دلایل چې د خلکو د بېلابېلو کټګوریو له خوا موږ ته رارسېدلي دا به ټول سره یو ځای کړو او په پای کې به یې دنتیجې په توګه د څوکیو د شمېر د زیاتولو لار وباسو او د خپل دفتر له خوا به یې د پیشنهاد په توګه دملګرو ملتونو دفتر (UNAMA) او په کابل کې د لویې جرګې خپلواک کمیسیون ته وسپارم. په همدې مسئله توافق وشو. سبا چې زموږ تبلیغاتي ګروپونه شېرزاد، پچیر او اګام ولسوالیو ته لاړل، نو حکومت خپل کار ته پرېنښودل، کاوون صیب د انتخاباتي پروسې دکنټرول او د ستونزو د مخنیوي لپاره کابل ته خبر ورکړ، ملګرو ملتونو دخلکو غوښتنې او شکایتونه پر ځای وبلل او سملاسي یې د

ښاغلي جان ارنولد په مشرۍ يو هيئت جلال اباد ته راولېږه. جان دا وخت په ملگرو ملتونو کې د ښاغلي لخد ابراهيمي د سياسي چارو

مرستیال و، یو ډېر دقیق او د افغانستان پر سیاسي مسایلو ډېر پوه

شخص دی، هغه جلال اباد کې دلوپې جرگې د انتخاباتو دفتر کې له موږ سره غونډه وکړه او موږ د خلکو ټول هغه نظرونه او ددې ځای د حکومت د چارواکو نظرونه ورته واورول، هغه په ډېر دقت سره زموږ وړاندیزونه او نظرونه واورېدل، او ویې ویل چې زه به دلوپې جرگې له خپلواک کمیسیون سره په دې اړه خبرې وکړم هیله ده مشکلات حل شي. ما د خلکو او ولایت دمقام د پیشنهادونو او غوښتنو پر اساس په ټولیز ډول د (۳۱) څوکیو د زیاتولو غوښتنلیک جوړ کړ، کاوون صیب ته مې ورکړ، کاوون صیب وویل دا څوکی ډېرې زیاتې دي کېدی شي پردې وړاندیز یو ځل بیا غور وکړی.

موږ په پای کې د وړاندې شویو څوکیو شمېر (۲۱) ته راټیټه کړ. ښاغلي جان ارنولد دلوپې جرگې له خپلواک کمیسیون او په ځانگړې ډول ښاغلي محمد اسماعیل قاسمیار سره خبرې کړې وې او هغوی ته یې قناعت ورکړې و چې ددې ولایتونو سهم باید زیات شي، مرکزي کمیسیون پلمه کړې وه چې زموږ دوه تنه غړي پوهاند عبدالعزیز او سرمحقق سیدامین مجاهد په سیمه کې دي، دوی چې هره فیصله وکړه موږ یې منو، موږ چې کله خبر شوو ما ډېر ژر د (۲۱) پیشنهاد شویو څوکیو غوښتنلیک سرمحقق سیدامین مجاهد او پوهاند عبدالعزیز ته وړاندې کړ او دا خبره مې هم ورته وکړه چې مرکزي کمیسیون تاسو ته ددې څوکیو د زیاتولو واک درکړی نو اوس ستاسو کار دی چې ژر تر ژره دا لاندې ختمه کړی. سیدامین مجاهد بې له کوم ځنډ څخه دا غوښتنلیک امضا کړ خو پوهاند عبدالعزیز زړه نا زړه و او ویې ویل چې یوځل کابل ته لاړ نه شم او قاسمیار صیب سره خبرې ونه کړم دا کار سخت دی ما ورته وویل چې تاسو د قاسمیار صیب معاون یاست کله چې رئیس نه وي

معاون دا صلاحيت لري اوس تاسو دا امضا کړئ که بيا قاسمييار صيب څه ويل، ورته ووايه چې راشه خپله د خلکو غوښتنو ته ځواب ورکړه. د قاسمييار صيب قضاوت خو همدا و چې د البيروني، عبدالله بن مسعود او نورو په اصطلاح پوهنتونونو ته يې هم هغومره سهم ورکړی لکه ننگرهار پوهنتون ته يې چې ورکړی، په داسې حال کې چې ننگرهار پوهنتون تر کابل پوهنتون وروسته د هېواد دويم ستر پوهنتون دی، بالاخره پوهاند صيب عبدالعزيز هم دا غوښتنليک امضا کړ. غوښتنليک او پر هغه باندې امريه متن په دې ډول دی:

دلويې جرگې له کميسيون او ملگرو ملتونو څخه

د ختيزو ولايتونو د خلکو غوښتنې

د افغانستان ختيز ولايتونه (ننگرهار، لغمان او کونړ) په گڼ مېشتو ولايتونو کې راځي، خو دلويې جرگې د ځانگړي کميسيون له خوا هغو ته ورکړل شوي ونډه د هغود نفوس په تناسب ډېره کمه ده. د بېلگې په توگه به د لغمان ولايت څلور ولسوالۍ الينگار، ايشنگ، دولت شاه او قرغه يي يادې کړو چې نفوسو يې د اوسنۍ ونډې څخه د زياتو ونډو حق لري، همدارنگه په کونړ کې دوپه پور، شينگل، نارې، پيچ (مايوگي) او چپې درې ولسوالۍ او نورې، دغه راز په جلال اباد کې د بهسودو، مومندرې، روداتو، خوگياڼيو، چپرهار، کوټ، کامه او نورې ولسوالۍ، د ننگرهار پوهنتون ونډه هم کمه ده او د ننگرهار د مرکز (جلال اباد) ښار څلورگونو ناحيو ته هم کمه ونډه ورکړل شوې ده. په مجموعي ډول ددې ټولو ختيزو ولايتونو ونډه کمه ده.

موږ هيله لرو چې د لويې جرگې کميسيون او ملگري ملتونه زموږ روا غوښتنې په پام کې ونيسي او زموږ د ولايتونو د اداري واحدونو ونډې د هغو د نفوسو د شمېر په تناسب زياتې کړي او که چېرې موږ ته دا حق رانه کړل شي نو موږ ځان ته د هر ډول عکس العمل حق ورکوو.

په درناوي

د ختيزو ولايتونو خلک

د خلکو ددې غوښتنې پر وړاندې د کميسيون د غړو له خوا دا امريه متن وليکل شو:

په ختيزو ولايتونو کې د ملگرو ملتونو د ځانگړي مرستيال هيئت دفتر او د ملگرو ملتونو نورو راغلو استازو ته د ختيزو ولايتونو او خپله لويې جرگې ځانگړي او خپلواک کميسيون او ددې کميسيون ټاکل شويو غړو ته د گڼ شمېر شکايتونو او غوښتنو د رارسېدو او خپله دسيمې

کاوون کاکړ، حاجي عبدالقدير، سرمحقق سيد امين مجاهد او پوهاند عبدالعزيز

د خلکو د شمېر د زياتون په پام کې لرلو سره ختيزو ولايتونو ته د لويې

جرگې ځانگړي کميسيون لېږل شوی هیئت پرېکړه وکړه چې ختیزو ولایتونو ته په مجموعي ډول (۲۱) څوکی زیاتې کړي او په دې ډول دخلکو شکایتونو او غوښتنو ته ځواب ووايي.

په درناوي

پوهاند عبدالعزیز دلویې جرگې دخپلواک کميسيون مرستیال
او سرمحقق سیدامین مجاهد دنوموړي کميسيون غړی.

تر دې وروسته مرکزي کميسيون مجاهد او پوهاند عبدالعزیز دواړه کابل ته وغوښتل او دهمدې څوکیو د زیاتولو په باب یې ورسره خبرې وکړې، هغوی ورته وویل چې موږ خو هغوی سره د ۲۱ څوکیو په زیاتولو توافق ته ورسېدو، مرکزي کميسيون بیا مخالفت وکړ، مرکزي کميسيون به پر اختلافاتي مسایلو رایې گیري کوله، دا رایه گیري به طبعاً د نا پښتنو په گټه تمامېدله چې په کميسيون کې د پښتنو د شمېر په تناسب زیات وو. خو بالاخره دملگرو ملتونو د زیات فشار او د سرمحقق سیدامین مجاهد د زیات ټینګار په نتیجه کې ختیزو ولایتونو ته په مجموعي (۱۷) سېټه زیات شول چې دې کې (۲) لغمان ته (۲) کونړ ته (۳) ننگرهار پوهنتون (۶) قبايلو ته او پاتې نور ننگرهار ته زیات شول.

موږ لا په تبلیغاتي کمپاین کې مصروف وو، چې له نورو سیاسي چلینجونو سره مخامخ شوو. په دې چلینجونو کې یو دا و چې زموږ له تبلیغاتي کمپاین سره یو ځای دنظارشورا له خوا دلویې جرگې له کميسيون سره د همکار گروپ په نامه څو گروپونه جوړ شوي وو. مخکې تر دې چې موږ کومې ولسوالۍ ته لاړشو، دوی به هلته تلل او

تبليغات به يې كول، ددې گروپونو په تركيب كې سيداحمدساپی د كونړ د سرې مياشتې رئيس، د جمعيت د تنظيم غړی او په ختيزو ولايتونو كې د "نهضت ملي" مسئول، جنرال غلام نقشبند د امنيت د دولسم رياست رئيس او د هغه مرستيال جنرال سخي اږيدی، د لغمان دملي امنيت رئيس معلم اسمعيل (مشهور په معلم پرچمي) او ځينې نور غړي چې دومره مشهور نه وو، شامل وو.

ددې گروپ مشر جنرال نقشبند و، خو په سياسي او تبليغاتي برخه كې سيداحمدساپی زياتره كارونه ترسره كول، ددوی مركز د ننگرهار د قبایلو چارو رياست په كلوپ كې و او له كابله يې د بناغلي يونس قانوني په امضا مکتوب راوړی و، چې په هغه كې له ټولو ولايتي او د ولسواليو چارواكو څخه غوښتنه شوې وه چې له دې گروپ سره دلويې جرگې لپاره په انتخاباتي كمپاين كې مرسته وكړي، دوی د لويې جرگې له خپلواك كميسيون څخه تبليغاتي مواد هم ترلاسه كړي وو. دوی د ننگرهار ولايت په ځينو ولسواليو لكه هسكه مېنه، بڼېوه. رودات او ځينو نورو ولسواليو كې تبليغاتي كمپاين ترسره كړی و، دوی په خپلو خبرو كې خلكو ته ويل چې تاسو بايد مجاهدينو ته رايې وركړئ، سلطنتي نظام بايد تائيد نه كړي، له غرب څخه راغلي اشخاص زموږ جهاد ته سپكاوی كوي. مسعود زموږ رهبر دی، موږ اسلامي نظام غواړو او داسې نور... ددې گروپونو هدف دا و چې د اعليحضرت محمد ظاهرشاه د احتمالي واكمنۍ مخه ونيسي او د جهاد تر سيوري لاندې خپلو سياسي هدفونو ته ځان ورسوي.

كله چې زموږ گروپونه دې ولسواليو ته لاړل، نو خلكو موږ ته وويل چې وروړه دا د لويې جرگې څو كميسونونه دي؟ يو خو مخكې راغلی و

او موږ ته يې معلومات راکړل، اوس تاسو هم وايئ چې موږ دلويې جرگې خلک يو. د "نهضت ملي" گروپونو ځانونه دلويې جرگې دسيمه ييز کميسيون کارکوونکي معرفي کړي وو. ځينو ځايونو کې يې پر سلطنتي نظام نيوکې کړې وې، خلکو يې سخت مخالفت کړی و، موږ چې کله پر دې مسئله خبر شوو، ولايت سره مو تماس ونيو، په ولسواليو کې زموږ اکثرو ارتباطي غړو ددې گروپونو د فعاليت په اړه رپوټونه راکړل، په دره نور کې زموږ رابط غړي شېرعالم خان امله وال موږ ته د هغه مکتوب نمبر راوړ چې دا گروپونه له کابل نه معرفي شوي دي او د نورستان ولايت واما ولسوالۍ رابط غړي موږ ته د هغه مکتوب بشپړه کاپي راوړه چې دا گروپونه پرې له کابله معرفي شوي وو.

کله چې د ننګرهار ولايت والي حاجي عبدالقدير ددې گروپونو پر فعاليت خبر شو، ژر تر ژره يې امنيتي چارواکو ته هدايت ورکړ چې دا گروپونه ونيسي، په نتيجه کې ددې گروپ يوتن سيداحمد ساپي دامنيتي چارواکو له خوا ونیول شو او بندي شو، خو د لويې جرگې دختيزو ولايتونو دفتر د ولايت له مقام خصوصاً حاجي عبدالقدير څخه هيله وکړه چې دا مسئله بايد په سوله ييز ډول حل شي. نتيجه دا شوه چې دې کسانو سره موږ يوه غونډه وکړه او دتفاهم له لارې مو مسئله حل کړه او دوی بېرته کابل ته لاړل. د هغه مکتوب کاپي داده چې دا کسان پرې ولايتونو ته معرفي شوي وو.

دا ډول مکتوبونه او گروپونه د بڼاغلې یونس قانوني له خوا د افغانستان ټولو ولسوالیو ته لېږل شوي وو. موږ ددې مکتوب کاپي او نور جریان ټول ملگرو ملتونو ته هم ورولېږل.

موږ ځکه دا مکتوبونه ملگرو ملتونو ته وسپارل چې د انتخاباتو په پروسه کې د دولت د واکمنو مداخله د بن د توافقاتو خلاف عمل دی. ملگرو ملتونو دا خبره کابل کې دولتي چارواکو او په خاص ډول د کورنیو چارو وزارت وزیر بڼاغلې یونس قانوني ته ورسوله، تر هغه وروسته په ختیزو ولایتونو کې په کابل کې د یوه خاص تنظیم د ګمارل شویو گروپونو فعالیت کم شو. یوازې بڼاغلې عبدالولي مسعود د ملگرو ملتونو ددې

وړاندیز په هکله کلک او منفي غبرگون ښودلی و، هغه دا ګڼله چې ګڼې ملګري ملتونه غواړي له موږ څخه د سیاسي فعالیتونو حق سلب کړي. د ښاغلي ولي مسعود د خبرو په ځواب کې د ختیزو ولایتونو د سیمه دفتر د لایل دا وو:

* دولت د بن د توافقاتو له مخې په انتخاباتي پروسه کې د مداخلې حق نه لري.

* دولت باید د ټولو افغانانو د هیلو او غوښتنو منعکس وکړي وي نه دیوه خاص تنظیم او ډلې.

* که چېرې "ملي نهضت" یا "نظارشورا" او یا هم کوم بل ګروپ ځان ته د سیاسي او تبلیغاتي فعالیت اجازه او حق ورکوي نو بیا ښه داده چې په خپل تنظیمي لګښت خپل کارونه پرمخ بوځي، نه د دولت په اقتصادي، سیاسي، پوځي، اخلاقي، تخنیکي او نور ملاتړ.

* که چېرې حکومت یا په حکومت کې دخاصې ډلې واکمن یو مشخص تنظیم ته د فعالیت لاره او اړوي نو بیا لازمه ده چې ټولو ډلو ته یو شان زمینه برابره کړي.

* دې کې هېڅ شک نه شته چې که د "نهضت ملي" دې اشخاصو سره د دولت امکانات او ثریا تلیفونونه، دولتي وسایل، دامکتوب او نورې اسانتیاوې نه وای او ټولو ولسوالیو ته د کورنیو چارو د وزیر له خوا دامکتوبونه نه وای لېږل شوي، نو څرګنده خبره ده چې دې ګروپونو په دومره خلاص مټ دلته کار نه شو کولای.

نو که تنظیمونه فعالیت کوي، د دولت امکانات باید استعمال نه کړي که په خپلو امکاناتو هر ډول سیاسي فعالیت کوي اعتراض نه شته. په هر حال تر دې جنجالونو وروسته د انتخاباتو پر پروسه ددې ګروپونو

فشار کم شو، خود دولتي امنیت له خوا په متواتر ډول مکتوبونه راتلل چې موږ ته د ولسوالیو د استازو او بیا وروسته د وکیلانو نومونه او سوانح راکړي. خو سیمه ییز دفتر تر پایه پورې د وخت د کمی، د سیاسي، امنیتي او تخنیکي ستونزو له امله او همدارنګه دخلکو د زیات ټینګار په وجه دا لېست دولتي مسئولینو ته ونه سپاره. یوازې پر هغه ورځ ددې لېست یوه کاپي دې چارواکو ته ورکړای شوه چې وکیلان په الوتکه کې سورېدل او کابل ته د پرواز په حالت کې وو.

په تبلیغاتي کمپاین کې تر راپېښو ستونزو وروسته انتخاباتي ستونزې او د انتخاباتو د ډول او څرنگوالي ستونزه رامنځته شوه. موږ لومړی په ولسوالیو کې د انتخاباتو پلان جوړ کړ. هرې ولسوالۍ ته مو د لویې جرګې له ټاکلو څوکیو سره سم د کړنلارې مطابق خپل سهمونه مشخص کړل، لکه:

هره ولسوالۍ چې یوه څوکی لري، باید د ولسوالۍ په کچه ۲۰ تنه استازي وټاکي، که دوه سېټه ولري ۴۰ تنه استازي باید وټاکي او که درې یا تر هغو زیات سېټونه ولري نو باید شپېته تنه استازي وټاکي. د ولسوالیو د استازو دا شمېر دې په خپله د قوم د سپین ږيرو له خوا د هغو له خپل دود، وېش او ونډ سره سم تقسیم شي، د هر سېټ لپاره کاندید کسان او هغوی ته رای ورکوونکي دې (موافق او مخالف) له ټاکلي مهالوېش سره سم د ولسوالیو مرکزونو ته حاضر شي. هلته دملګرو ملتونو په حضور کې انتخابات ترسره کېدل او ګټونکي معلومېدل او لېست ته رسېدل، په دې ډول موږ د یوې میاشتې په ترڅ کې پردې بريالي شوو، چې د ختیزو ولایتونو په ټولو اداري واحدونو کې انتخابات ترسره کړو.

یوازې د ننگرهار ولایت په مومندري او بټي کوټ ولسوالیو کې د خلکو د خپلمنځي ستونزو د شتوالي او د سېټو پر وېش باندې د توافق د نشتوالي له امله انتخابات ترسره نه شول. په نورو ټولو ولسوالیو او اداري واحدونو کې انتخابات ترسره شول او لېستونه بشپړ شول. ټول استازي ننگرهار پوهنتون ته د دویم پړاو انتخاباتو لپاره راغلل. دنورستان په مرکز پارون او واما ولسوالیو کې خلکو وویل چې موږ دلاري د مشکلاتو له امله جلال اباد ته تللی نه شو. نو موږ خپل استازي همدلته ټاکو. د پارون خلکو له خپله منځه درې او د واما خلکو یو استازی وټاکل، ددې دواړو واحدونو د استازو بشپړلېست د الوتکې د الوتو او د وخت د کمی له امله هغه وخت له موږ څخه پاتې شو. خو د ختیځو ولایتونو دنورو ټولو (۵۰) اداري واحدونو د استازو لېست په دې ډول دی:

د ننگرهار ولایت د ولسوالیو د استازو جدول

ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	ملک نیاز	گل محمد خان	رحمت الله خان	اچین
۲	ملک کمین خان	علي محمد خان	عظیم خان	اچین
۳	مامور تورگل	علم دین خان	زمری خان	اچین
۴	محمد یوسف	حسن خان	غالب خان	اچین
۵	تحصیل خان	میاچندر خان	میا جان	اچین
۶	ملاغمیز خان	قدیر جان	حاجي خان	اچین
۷	باغچه گل	حاجي وارث خان	سانو خان	اچین
۸	شینوار گل	حاجي غلام عیسی	محمد حسن	اچین
۹	احمد شاه	محمد نبی	ولي خان	اچین
۱۰	مولوی شمال خان	گل جان خان	میر محمد جان	اچین

۱۱	جمال خان	امير محمد خان	راز ملي خان	اچين
۱۲	راز محمد	محمد		اچين
۱۴	قاري نورستان	محمد ولي خان	عمران	اچين
۱۵	حاجي امان الله	حاجي عبدالعزيز	لالاجي خان	اچين
۱۶	حيات الله	فيض الله	الله داد خان	اچين
۱۷	يار محمد خان	يار خان	رحيم داد خان	اچين
۱۸	غوري گل	سردار محمد	ظريف	اچين
۱۸	محمد عمر خان	غلام محي الدين	محمد علي	اچين
۱۹	فضل الرحمن	گل محمد خان	محمد عمر خان	اچين
۲۰	محمد کريم خان	محمد خان	نور حمن خان	اچين
۲۱	عالمه خان	گلدار خان	گل پاچا	اچين
۲۲	حاجي گل محمد	گل جان خان	پهلوان خان	اچين
۲۳	حاجي گلربز خان	هاشم خان	عرب خان	اچين
۲۴	محمد عمر خان	عزيز خان	عيسى گل خان	اچين
۲۵	حاجي غلام جان	حاجي سرور خان	مسعود خان	اچين
۲۶	محمود خان	حاجي بسم الله	زمر الله	اچين
۲۷	ضابته خان	بنا پير الله خان	محمد اشرف خان	اچين
۲۸	محمد الله خان	ملک شيني	خمکني خان	اچين
۲۹	ولي خان	شمال خان	حبیب الله	اچين
۳۰	رشيد خان	حسن خان	خوگاکهبل	اچين
۳۱	محمد نظير خان	محمد نظر خان	محمد جان	اچين
۳۲	محمد اکبر	محمد مدير خان	عقل مير خان	اچين
۳۳	شهزاده خان	خمير شاه گل	ساز گل	اچين
۳۴	جان اکبر	قمر گي	چنار خان	اچين
۳۵	سپين داری	ميرزا خان	شاه خان	اچين
۳۶	تانه دار خان	جمعه خان	گل سلام خان	اچين
۳۷	دوست محمد	وزير خان	نصیح خان	اچين

۳۸	قاري محمد طيب	محمد شعیب	حاجي دين خان	اچين
۳۹	عبدالحمید خان	حاجي عبدالخليل	حاجي رحمت	اچين
۴۰	محمدي جان	محمد امين	غازي خان	اچين
گڻه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	سيد ايشان	سيد ياهو جان	سيد جلال	چپرهار
۲	حاجي امان الله	ملا نجيب	ملا خاتم الله	چپرهار
۳	حاجي گلاب الدين	کازالدين	عبدالمجيد	چپرهار
۴	حاجي خانو	حاجي ککي	حاجي سرگند	چپرهار
۵	گل خان	عبدالرحمن	اغا جان	چپرهار
۶	حاجي محمد اکمل	حاجي غلام سخي	جلال الدين	چپرهار
۷	خليل الرحمن	احمد جان	حاجي ملا يحيی	چپرهار
۸	انجنير مختار احمد	حاجي نظام گل	فتح خان	چپرهار
۹	قيام الدين	محمد نبي خان	ملا ياسين	چپرهار
۱۰	بهرام خان	گل سيد	ملا سيد	چپرهار
۱۱	علي شاه	جلندر شاه	ولي محمد خان	چپرهار
۱۲	حاجي فيض الله	حاجي عمرالدين	الله داد خان	چپرهار
۱۴	عبدالله	حبیب گل	حمید الله خان	چپرهار
۱۴	مير اکبر خان	غلام محمد خان	اغا محمد خان	چپرهار
	ملک شېر	دوا جان	ميرزا شريف الله	چپرهار
۱۵	ملک نادر خان	نبي جان	مومن خان	چپرهار
۱۶	فقير محمد	فضل الرحيم	عبدالرحيم	چپرهار
۱۷	حاجي يوسف خان	سيد روز	درويز	چپرهار
۱۸	الله خان	زين خان	عبدالودود	چپرهار
۱۹	محمد طاهر خان	عبدالغني خان	کچکول خان	چپرهار
۲۰	ملک شېر احمد خان	ملک نور محمد	ملک زرین خان	چپرهار
۲۱	شاه ولي خان	غلام جيلاني	ملک عبدالرحمن	چپرهار
۲۲	سيد سلام	مير سلام	نور سلام	چپرهار

۲۳	سید نظیر	وزیر	سالو خان	چپرہار
۲۴	علم گل	حاجی میراجان	ہرات خان	چپرہار
۲۵	حاجی غمی	بلوچ	اکبر خان	چپرہار
۲۶	صوفی محمد امیر	لال گل	محمد صدیق	چپرہار
۲۷	گل وزیر	نبی جان	محمد صدیق	چپرہار
۲۸	خواجہ حبیب اللہ	خواجہ محمد	خواجہ بابا	چپرہار
۲۹	انجنیر محمد طاہر	ملک احمد گل	محمد گل	چپرہار
۳۰	حاجی محمد طاوس	عبدالرحمن خان	تورگل	چپرہار
۳۱	غلام سخی	عبدالرحمن	محمد سالمہ خان	چپرہار
۳۲	نور اللہ	محمد شعیب	ملک یار محمد	چپرہار
۳۳	محمد حکیم	دامیر جان	عبدالرزاق	چپرہار
۳۴	نور محمد احدیار	لال محمد	شہر دل	چپرہار
۳۵	ڈاکٹر عین اللہ	امین جان	محمد سالمہ خان	چپرہار
۳۶	مرجان گل	رحیم جان	احمد جان	چپرہار
۳۷	زردین	لال دین	جلال الدین	چپرہار
۳۸	محمد فاروق	حیدر جان	سلطان جان	چپرہار
۳۹	محمد حیات مجبور	محمد داود	مختار	چپرہار
۴۰	حاجی سرور الدین	فضل الدین	سید الدین	چپرہار
۴۱	عمران گل	فضل حق	سلطان	چپرہار
۴۲	محمد قسیم	شہر محمد	حسن خان	چپرہار
۴۳	شہر عالمہ خان	میر عالمہ	نور عالمہ	چپرہار
۴۴	محمد یوسف	شہنواز	تور باز خان	چپرہار
۴۵	ملک عبدالمجید	عبدالواحد خان	عظیم جان	چپرہار
۴۶	عبدالحق	سیف الملوک	حاجی سید ہاشم	چپرہار
۴۷	حاجی عیسیٰ خیل	خوشدل خان	حکیم خان	چپرہار
۴۸	ملک امان اللہ	میر عطا خان	سید فقیر خان	چپرہار
۴۹	سید عبدالقیوم	سید عبدالجبار	فضل عظیم	چپرہار

۵۰	سید افغان	لقمان	میر افغان	چپرهار
۵۱	امان الله	غلام نبي	غلام جيلاني	چپرهار
۵۲	ولايت خان	محمد اسلم	عبدالغني	چپرهار
۵۳	محمد ملنگ	شاه ملنگ	فضل حق	چپرهار
۵۴	امير محمد	گل احمد		چپرهار
۵۵	حاجي محمد فقير	محمد باز	گل شاه	چپرهار
۵۶	سید احمد الله	سید ظهور	سید محمد اعظم	چپرهار
۵۷	ملک سید امير	گل نور	شاه نور	چپرهار
۵۸	قاري عظيمي	عظيم الدين	سیف الدين	چپرهار
۶۰	ظاهر شاه	حاجي غلام سید	میر غلام	چپرهار
۶۱	ملک غلام حبيب	محمد اکرم	احمد نور	چپرهار
ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	عبدالروگل	ملک گل	رحیم خان	در بابا
۲	حاجي گلوجي	لال مست	گل مست	در بابا
۳	عباس خان	گلراز خان	گل نبي	در بابا
۴	سر بند	خيالي	امان	در بابا
۵	خان زلي	گلزلي	افضل	در بابا
۶	نازک مير	حاجي گل مير	خان مير	در بابا
۷	حاجي يارولي	محمد الدين	شرف الدين	در بابا
۸	سوچه گل	عجب خان	شیرکی	در بابا
۹	عباد گل	ګوګر	غلام قادر	در بابا
۱۰	سمود	مندول	میر کمال	در بابا
۱۱	رازي گل	رحمان گل	رحیم گل	در بابا
۱۲	بزوت خان	صفدر خان	میر و خان	در بابا
۱۴	غندي گل	بالو	میراث خان	در بابا
۱۵	عبدالرسول	اپړیدی	الله باز	در بابا
۱۶	کشر خېل	جان گل	باچا گل	در بابا

۱۷	خنکوری	شېردوست	سید کمال	در بابا
۱۸	حاجي رسي	ماسل	وزیر	در بابا
۱۸	نواب	نورمند	عفیر	در بابا
۱۹	محمد دیدار	امیر خان	محمد رسول	در بابا
۲۰	حاجي زرباچا	شېر حاجي	محمد علي	در بابا
۲۱	حاجي رشید	بالال	باشي	در بابا
۲۲	شملي	علي جان	مامک	در بابا
۲۳	مستی	شیندی	زمری	در بابا
۲۴	کنړ	خوگيانی	درانی	در بابا
۲۵	روان گل	یارداد	الله داد	در بابا
۲۶	مصیر جان	اله جان	محمود	در بابا
۲۷	گل شاه	نظیر	زرشاه	در بابا
۲۸	تاج ملوک	وکیل اقبال	لنډي گل	در بابا
۲۹	سوبه دار	افضل خان	یارا خان	در بابا
۳۰	خیر محمد	امیر گل	تور گل	در بابا
۳۱	غالب	شاه شک	دادشاه	در بابا
۳۲	ننکریز	عظیم خان	ولي خان	در بابا
۳۳	ملک شمشیر	ملک خندی	یارمست	در بابا
۳۴	میرزا خان	زرالدین خان	خرگند	در بابا
۳۵	نایب شاه	قابل شاه	فضل خان	در بابا
۳۶	عنایت گل	مهردل	شیردل	در بابا
۳۷	کوثر	بابري	اول جان	در بابا
۳۸	اکرم خان	سخي جان	یارمست	در بابا
۳۹	محصل خان	اکبر	اسیم	در بابا
۴۰	سید اصغر	سید عسکر	میرو	در بابا
۴۱	مصري خان	وتر خان	اکبر خان	در بابا
۴۲	گلاب	مرجان	داد محمد	در بابا

۴۳	هلبند	محمد	موندي	دربابا
۴۴	ليون خان	جميزي	نورمست	دربابا
ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	ملک علم خان	اتم خان	محمدعالمه خان	دره نور
۲	حاجي شاهين	لال خان	مهراب الدين	دره نور
۳	ملک نصرالله	حکيم خان	سعادت خان	دره نور
۴	ملک محمدگل خان	حسين علي	باتوک	دره نور
۵	حاجي نوريگ	عثمان علي	غلام علي	دره نور
۶	محمدعظيم خان	گل حسين	سيد حسين	دره نور
۷	مهراب الدين	گوهرخان	الف خان	دره نور
۸	ملک ميرمحمد	سيدمحمد	محمدحسين	دره نور
۹	علي محمدخان	الله مدت	اميرمحمد	دره نور
۱۰	ملک شمس الدين	بنارس خان	هزارمحمد	دره نور
۱۱	زرين	الله بيگ	محمدچي	دره نور
۱۲	سيد عبدالوهاب	سيدعرب	بابا پاچا	دره نور
۱۴	نادرشاه	حاجي محمد	برکت خان	دره نور
۱۵	ملک الف خان	حاجي احمدعلي	گل محمدخان	دره نور
۱۶	ملک دواجان	ملک فقيرمحمد	اميرمحمدخان	دره نور
۱۷	حاجي قاسم	تاج محمد	شاه محمد	دره نور
۱۸	ملک عبدالحق	فضل حق	معصوم خان	دره نور
۱۸	ملک زرور	ملک غفارخان	ناصرخان	دره نور
۱۹	ډاکټر رفيع الله	بنارس خان	شېر احمد	دره نور
۲۰	محمدنظرخان	ملک غزني خان	محمدنظرخان	دره نور
۲۱	محمدشاه	تاج محمد	ملک ګلال	دره نور
۲۲	نورمحمدخان	الف خان	چراغ خان	دره نور
۲۳	ملک گل محمد	محمدشاه	سيدمحمد	دره نور
۲۴	عجب خان	الله محمد	غلام محمد	دره نور

۲۵	غلام سرور	کنڊ بابا	عبدالله خان	دره نور
۲۶	فتح محمد	بنجا خان	سلطان خان	دره نور
۲۷	ملک یار محمد	اسلم	یار محمد	دره نور
۲۸	غلام محمد	میر محمد	میرزا بیگ	دره نور
۲۹	ننگیالی	پنجه خان	وکیل	دره نور
۳۰	ملک بابا خان	محمد صدیق	شمس الدین	دره نور
۳۱	ملک رستم	اقبال شاه	محمد عثمان	دره نور
۳۲	ملک شیلدار	سلطان خان	افضل محمد خان	دره نور
۳۳	ملک محمد نادر	حسام خان	احمد گل	دره نور
۳۴	ملک محمد امیر شاه	محمد زرعلم	تاج علي	دره نور
۳۵	ملک محمد علم	سید امیر شاه	گلستان	دره نور
۳۶	ملک شکور خان	محمد سعید	حیدر خان	دره نور
۳۷	محمد صدیق	الله مدت	محمد صدیق	دره نور
۳۸	ډاکټر فخرالدین	عبدالاحمد	مامول خان	دره نور
۳۹	محمد علي	خدای رحیم	الله رحیم	دره نور
۴۰	رستم خان	محمد خان	شفیع خان	دره نور
۴۱	حاجي اغاجان	امیر جان	یعقوب جان	دره نور
۴۲	ملک نوشیر خان	امبرلیک	نوشیر	دره نور
۴۳	ملک ظریف	حاجي کاکا	نوراني	دره نور
کټنه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	عبدالله	حاجي مجید خان	حاجي نذیر	گوشته
۲	سید عزیز	محمد عمر خان	ملا جان	گوشته
۳	مختار	خان جان	شیر علي	گوشته
۴	سید حسن	عبدالمحمد	عبدالحسن	گوشته
۵	جمعه خان	حاجي محصل	بورا	گوشته
۶	محمد امین	اختر خان	فیض	گوشته
۷	ملا گل	دوا گل	گل رنگ	گوشته

۸	محمدالله	اول خان	گل محمد	گوشته
۹	تراب	امیرجان	نورجان	گوشته
۱۰	بادام	میرعلم	نازک	گوشته
۱۱	عبدالکریم	سیدکریم	سیداکبر	گوشته
۱۲	احمدعلي	محمدعباس	مسافر	گوشته
۱۴	طهماس	شهباز	غلام خان	گوشته
۱۵	دولت محمد	محمدصدیق	محمدعلي	گوشته
۱۶	محمدقاسم	حاجي امين اله	سردارخان	گوشته
۱۷	زیارت خان	گل داود	خوشدل	گوشته
۱۸	ببرک	محمدنذیر	غلام قادر	گوشته
۱۸	وزیرخان	فردوس	غلام صدیق	گوشته
۱۹	احسان اله	محمدسید	ولي خان	گوشته
۲۰	محمدطاهر	غلام محمد	محمداصف	گوشته
۲۱	شمال خان	محمدعلي	عبیدخان	گوشته
۲۲	روح الله	محمدحکیم	محمدولي	گوشته
۲۳	میرزمان	احمد	شیرین	گوشته
۲۴	میاگلریز	مطیع اله	محمداجان	گوشته
۲۵	میرنواز	ایران	دهلی	گوشته
۲۶	محمدباز	گلبار	محمودخان	گوشته
۲۷	سرور	فیروزخان	غالب	گوشته
۲۸	روح الامین	حبیب الرحمن	وسیم گل	گوشته
۲۹	شاه زمان	وحدت	اکرم خان	گوشته
۳۰	شاه سید	عمرسید	گلاب	گوشته
۳۱	گلاب	مندوزی	سالاری	گوشته
۳۲	محمد	عبدالباقي	رحیم جان	گوشته
۳۳	نورکمال	محمدکمال	سیدکمال	گوشته
۳۴	غلام قادر	میاداد	شیرحسن	گوشته

۳۵	مسعود	حسن	اسلم	گوشته
۳۶	محمدصادق	فردوس	منورشاه	گوشته
۳۷	سیدمحمد	حضرت خان	شاه گل	گوشته
۳۸	دوستم	ابراهیم	پیرمحمد	گوشته
۳۹	احسان الله	شمس القمر		گوشته
۴۰	شمس القمر	هیگل	خالد	گوشته
گنہ	نوم	د پلار نوم	ولسوالی	
۱	حاجي محمد داود	حاجي محمد زمان		حصارک
۲	حاجي محمد نعیم	تورخان		حصارک
۳	زرپاچا	مرجان		حصارک
۴	حاجي محمد حسین	حبیب خان		حصارک
۵	دین محمد	سید حکیم		حصارک
۶	ملک ظریف	نادرخان		حصارک
۷	موسی خان	حاجي عبدالمیر		حصارک
۸	شاه گل	صاحب جان		حصارک
۹	ناصرخان	پاچا خان		حصارک
۱۰	نورعالمه	غلام علي خان		حصارک
۱۱	سرورخان	ارسلا		حصارک
۱۲	گل عالمه	سیدعالمه		حصارک
۱۴	غزني گل	زیارت گل		حصارک
۱۵	محمد اسمعیل	لال خان		حصارک
۱۶	محمد امیر	محمد		حصارک
۱۷	بهادرخان	عبدالحلیم		حصارک
۱۸	سیدرحمن	سید کمال		حصارک
۱۸	محمدحسن	محمدعالمه		حصارک
۱۹	سیدحبیب خان	گل عزیز		حصارک
۲۰	ملا محمدوزیر	اغاگل		حصارک

۲۱	محمد ظاهر خان	شادولا	حصارک
۲۲	گل پاچا	ريدي گل	حصارک
۲۳	شاه ولي خان	سعادت خان	حصارک
۲۴	سيف الرحمن	محمد شريف	حصارک
۲۵	حضرت گل	محمد جان	حصارک
۲۶	محمد خان کوچی	جمعه گل	حصارک
۲۷	محمد صديق	خانستان	حصارک
۲۸	جمعه خان	جلات خان	حصارک
۲۹	يار محمد	چار گل	حصارک
۳۰	عبدالخالق	رستم خان	حصارک
۳۱	جمعه خان	علم گل	حصارک
۳۲	مومن خان	عبدالقيوم	حصارک
۳۳	عمر زمان		حصارک
۳۴	فضل الرحمن	سعادت خان	حصارک
۳۵	شيراغا	محمد گل	حصارک
۳۶	اول گل	نصر الله	حصارک
۳۷	عزيز احمد	سيد عباس	حصارک
۳۸	نور حسن	حاجي احمد	حصارک
۳۹	نور الرحمن	شاه زمان	حصارک
۴۰	عبيد الله	ملك محمد سالم	حصارک
۴۱	حاجي محمد الدين	خان محمد خان	حصارک
کټه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم ولسوالۍ
۱	فضل الرحيم	سيد رحيم	خوگيانی
۲	ميا خان اغا	ميا محمد	خوگيانی
۳	انجنير نجيب الله	ماصل سيد حسين	خوگيانی
۴	الله نظر	امين الله	خوگيانی
۵	حبيب الرحمن	سيد رسول	خوگيانی

٦	حاجي عبدالحق	حاجي ساله جان	ريس اخوندزاده	خوگيانی
٧	غلام محي الدين	عبدالشکور	قلندر	خوگيانی
٨	سرمعلم محمدطاهر	داد محمد	محمدجان	خوگيانی
٩	محمدعالم	مهمند	ملک سيدرحيم	خوگيانی
١٠	مولوی عبدالرحيم	محمدخطاب	خيرالدين	خوگيانی
١١	سيدسروراغا	محمدحيدر اغا	سيدسروراغا	خوگيانی
١٢	تورگل	موسی خان	عثمان جان	خوگيانی
١٤	محمد انور خان	حاجي نعيم گل	شريف خان	خوگيانی
١٥	معلم دوران	عبدالغياث	احمدالله	خوگيانی
١٦	نورمحمد	وکیل زربادشا	علي احمد	خوگيانی
١٧	حاجي اول شير	ملک گل مقصود	ميرسيد	خوگيانی
١٨	ملک گل اغا	نيک محمد	نواب خان	خوگيانی
١٨	علي محمد خان	عبدالمجيد	احمد	خوگيانی
١٩	سيد انور	محمدباز	راضي گل	خوگيانی
٢٠	عظيم الله	عبدالسلام	سليمان	خوگيانی
٢١	محمدصادق	محمدصديق	حبيب الله	خوگيانی
٢٢	محمداصف مياخيل	ميا غلام جان	ميا هاشم جان	خوگيانی
٢٣	شيرعلي	محمداسلام	محمد رحمن	خوگيانی
٢٤	نورمحمد	وکیل زربادشا	علي	خوگيانی
٢٥	سيد جعفر پاچا	سيد حيدر	سيد مقصود	خوگيانی
٢٦	مولوی فريد احمد	نوراحمد	عبدالاحمد	خوگيانی
٢٧	ملک شاه ولي	بدرجان	ملک نبي	خوگيانی
٢٨	غلام محي الدين	حاجي ياسين		خوگيانی
٢٩	حبيب الرحمن	معصوم گل	علم گل	خوگيانی
٣٠	خان زمان	عاشق	ملک گل	خوگيانی
٣١	فتح الله	عبدالرحيم	سيدرحيم	خوگيانی
٣٢	حاجي سيداغا	حاجي نيك محمد	گل محمد خان	خوگيانی

۳۳	داود شاه	محمد اجان	محمد اجان	خوگيانی
۳۴	ملک خان محمد	ميرزاخيل	پيره خيل	خوگيانی
۳۵	حفيظ الله	شدوگل	کمال شاه	خوگيانی
۳۶	عزت الله	حاجي گل شيرين	سليمان	خوگيانی
۳۷	ملا محمد عمر	حاجي خير محمد	اکرام خان	خوگيانی
۳۸	حاجي حيات الله	حاجي شيرجان	احمد	خوگيانی
۳۹	عزت خان	بهادر خان	افضل خان	خوگيانی
۴۰	ملک سيد رحمن	عاشق	سيد اکبر	خوگيانی
۴۱	خير الله	محمد الف	قلندر	خوگيانی
۴۲	سيف الله	محراب خان	گلنام	خوگيانی
۴۳	حاجي مقرب خان	معتبر خان	بسم الله خان	خوگيانی
۴۴	ملک ميرزا علي	ملک نذير خان	ملک انور خان	خوگيانی
۴۵	فقير خان	بسم الله خان	عصمت الله	خوگيانی
۴۶	رحمت الله	عبد الخالق	کبير	خوگيانی
۴۷	ڊاکٽر سيد جلال	رضا خان	مير سيد	خوگيانی
۴۸	معلم ممتاز	ميرزا	سيد حکيم	خوگيانی
۴۹	ميرزمان	محمد عمر	محمد فقير	خوگيانی
۵۰	حاجي بندي گل	کاکو خان	محمد عابد	خوگيانی
۵۱	ڊگروال ميرزمان	ملک محمد عمر	ملک نور	خوگيانی
۵۲	ڊاکٽر محمد کريم باز	باز محمد	ذاکر	خوگيانی
۵۳	حانداڊ	ملک افضل	.	خوگيانی
۵۴	راز محمد	اقاجاني	.	خوگيانی
۵۵	لياس خان	سي گل	.	خوگيانی
۵۶	خانه گل	ملا سيد	.	خوگيانی
کٽه	نوم	د پلار نوم	د نيکه نوم	ولسوالۍ
۱	حاجي مير احمد شاه	خان زاده	عمر علي	لاپوره
۲	حکيم خان	ميروالي خان	فيروز خان	لاپوره

۳	ایمل خان	حاجي جعفر خان	حاجي حیا جان	لاپوره
۴	سرور خان مومند	ملا ظفر خان	حاجي اکبر خان	لاپوره
۵	نظر شاه	میا بختور شاه	میا عمر شاه	لاپوره
۶	حاجي محمد عمر	محمد حسن	شیر جان	لاپوره
۷	حاجي معتبر	حاجي دلاور	سید کریم	لاپوره
۸	حاجي فتح خان	بوستان	میرو	لاپوره
۹	حاجي گل حضرت	غلام حضرت	نواب	لاپوره
۱۰	حاجي صورت خان	عبدالله	محمد الدین	لاپوره
۱۱	گل جان	اصحاب الدین	احمد	لاپوره
۱۲	عبد الخالق	حاجي مقتدر خان	محمد حسن	لاپوره
۱۴	هاشم	روؤف	محمد جمال	لاپوره
۱۵	ملک نادر خان	جلالت خان	عبد الحنان	لاپوره
۱۶	سید محمد خان	سرفراز خان	سید شال خان	لاپوره
۱۷	حفیظ الله خان	گل جمال	عبد الغفار خان	لاپوره
۱۸	مزل خان	محمد باز خان	عبد القادر	لاپوره
۱۸	بهادر خان	عباس خان	عزیز خان	لاپوره
۱۹	دادول خان	عثمان جان	میر حمزه	لاپوره
۲۰	ملک میرام جان	اکبر جان	محمد یوسف	لاپوره
۲۱	ملک شاه ولي	ملک یادل	ملک شیردل	لاپوره
کینه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	حاجي یاغیستان	هلبند	غمیر خان	نازیان
۲	محمد یار خان	فیض محمد	زرلی خان	نازیان
۳	عیسی خان	مامور	لال جان	نازیان
۴	اسد الله	هوگی	فقیر جان	نازیان
۵	نور خیال	تیلی	اصل خان	نازیان
۶	درویش خان	وردک	ضمو خان	نازیان
۷	اختیار	مشکار	ولي شاه خان	نازیان

۸	تهويل	فولاد	ملک خان	نازيان
۹	حاجي سهيل خان	زمان خان	غمبري خان	نازيان
۱۰	محمد حضرت	نوا زخان	غاشي خان	نازيان
۱۱	حاجي ياغي خان	خيال الدين	گلزاني	نازيان
۱۲	زاهد خان	گل رازي	ستوري خان	نازيان
۱۴	خير محمد خان	گل ميران	ختک	نازيان
۱۵	ملکنډ	حضرت ميران	ادم خان	نازيان
۱۶	گل جمال	عبدال موسی	گل احمد	نازيان
۱۷	قدر خان	حاجي عقل مير	ولي خان	نازيان
۱۸	زراف خان	جانس خان	چکان	نازيان
۱۸	سخي جان	گل مير	گلاب	نازيان
۱۹	گلا جان	گل دين	فقير خان	نازيان
۲۰	شاه ولي خان	حبيب خان	منصور	نازيان
۲۱	عطا خان	مونه خان	نور جان	نازيان
۲۲	غلام رسول	گل ميران	پاينده خان	نازيان
۲۳	زيب خان	خانوخان	پشونی	نازيان
۲۴	عبدالواحد	عظيم خان	کمال خان	نازيان
۲۵	ناصر خان	سلطان جان	گل ولي	نازيان
۲۶	ضياء الدين	خان محمد	شير افضل	نازيان
۲۷	مولوی محمد اصف	محمد الدين	صبا گل	نازيان
۲۸	حاجي امان الله	مير خېل	حاجي شاه نجيل	نازيان
۲۹	غلام صديق	نورزيه	سيد رضا	نازيان
۳۰	بابو خان	گل حکيم	علمي	نازيان
۳۱	مدد خان	سندل	سرنایب	نازيان
۳۲	نواب خان	بناشير خان	چندر	نازيان
۳۳	پيمبر خان	سمدلي	عظيم خان	نازيان
۳۴	سيد اجان	سخي جان	حليم شاه	نازيان

۳۵	ذبيح الله	محمد حسن خان	شيخ ميرزا	نازيان
۳۶	حاجي ميردل خان	گل خان	عظيم خان	نازيان
۳۷	ببرک شينواری	ملک طوطي	شينواری	نازيان
۳۸	اغزي گل	جمیل	ميرمست	نازيان
۳۹	امانت خان	بيمان خان	اکاخیل	نازيان
۴۰	لال محمد	پاینده محمد	ارسلان خان	نازيان
گڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	الف الدين	شمس الدين	مومند	پچيرو اکام
۲	ملک ميرمجان	ملک لال جان	گل دين	پچيرو اکام
۳	حاجي سيد امير	ملک بنایسته مير	خان محمد خان	پچيرو اکام
۴	نبترخان	رحمن	محمد دل	پچيرو اکام
۵	محمد قاسم	محمد يوسف	محمد دل	پچيرو اکام
۶	سيال خان	عمر خېل	زمری	پچيرو اکام
۷	زرشاه	مير عالم شاه	سلیمان شاه	پچيرو اکام
۸	نظر گل	گل سيد	عبدالحميد	پچيرو اکام
۹	تحصيل دار	شېرزی	دين دوست	پچيرو اکام
۱۰	احمد شاه	عمرا خان	گل رنگ	پچيرو اکام
۱۱	سلطان	ملکی جان	خان افضل	پچيرو اکام
۱۲	حاجي ممتاز	فريد خان	اشرف خان	پچيرو اکام
۱۴	نور محمد	علي خان	حيات خان	پچيرو اکام
۱۵	ملک وزير	بنایسته غلام	سيد غلام	پچيرو اکام
۱۶	محمد الله	عتيق الله	ميراجان	پچيرو اکام
۱۷	محمد اکبر	فېروزېر	گل اکبر	پچيرو اکام
۱۸	محمد علي خان	ميرزا خان	نادر شاه	پچيرو اکام
۱۸	خيرجان	حبیب جان	مقيد خان	پچيرو اکام
۱۹	محمد غياث	محمد باز	شېر باز	پچيرو اکام
۲۰	سيد مرجان	سيد خیل	الياس خان	پچيرو اکام

۲۱	سیدرحمن	سید اول شاه	میرکچکول	پچیرو اکام
۲۲	حاجي میراخیل	لال خېل	یادمیر	پچیرو اکام
۲۳	حاجي نذیر	محمدحنیف	میرباش خان	پچیرو اکام
۲۴	مامورجان	حسن جان	حسن خان	پچیرو اکام
۲۵	جبارخان	حسن خیل	قایم	پچیرو اکام
۲۶	حاجي ملتان	اکبرخان	جلات خان	پچیرو اکام
۲۷	شاه ولي	محمدقاسم	غلام صدیق	پچیرو اکام
۲۸	نورگل	سحرگل	تراب	پچیرو اکام
۲۹	محمدالله	عین الله	عبدالروف	پچیرو اکام
۳۰	حیات اله	میرزا علي خان	میرزا محمد	پچیرو اکام
۳۱	حبیب الله	تاج محمد	گل محمد	پچیرو اکام
۳۲	عبدالباقي	عمرزی	مرسلین	پچیرو اکام
۳۳	خان رفیق	نیک محمد	فرمان	پچیرو اکام
۳۴	سید اغا	عبدالرحمن	امیرخان	پچیرو اکام
۳۵	خدايداد	عثمان	ارسلان خان	پچیرو اکام
۳۶	هاشم	عبدالمالک	عبدالخالق	پچیرو اکام
۳۷	زین الله	عبدالحمید	عبدالقدیر	پچیرو اکام
۳۸	خان اغا	محمدمزوز	جمال	پچیرو اکام
۳۹	شیرین	نایخان	طوطي	پچیرو اکام
۴۰	زرداد	گلاب	موسم	پچیرو اکام
۴۱	مدار خان	زرگل	علم گل	پچیرو اکام
۴۲	محمدظاهر	بازمحمد	سلطان محمد	پچیرو اکام
۴۳	سالوگل	محمدگل	سیدافضل	پچیرو اکام
۴۴	وزیرگل	محمدحنیف	میرباش	پچیرو اکام
گڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	محمدزمان	حاجي عبدالحليم	محمدشریف	شېرزاد
۲	محمدشیرین	محمدحسین	خيرمحمد	شېرزاد

۴	اعوذ بالله	عزيز خان	غالب خان	شېرزاد
۳	کبير گل	محمد رحيم	ميراجان	شېرزاد
۵	حاجي محمد نقيب	هميشه گل	سدوخان	شېرزاد
۶	عبدالروف	عبدالرحيم	شريف خان	شېرزاد
۷	حضرت جان	سلطان جان	سيد اصغر	شېرزاد
۸	سليمان	الله نور	حضرت شاه	شېرزاد
۹	عبدالرحيم	احمد جان	ختک	شېرزاد
۱۰	حاجي شهبوار	عبدالغني	سعادت خان	شېرزاد
۱۱	حاجي بهادر	سيد لطيف	سيد ياسين	شېرزاد
۱۲	ملک سليم	امان الله	سيد کمال	شېرزاد
۱۴	خير الله	گل رحيم	فضل کریم	شېرزاد
۱۵	ضابط محمد ظاهر	محمد عمر	نور البشر	شېرزاد
۱۶	حاجي شېرخان	گل سيد	•	شېرزاد
۱۷	حاجي رحمت الله	عبدالروف	نورجان	شېرزاد
۱۸	احمد شاه	محمد حکيم	ملک قيس خان	شېرزاد
۱۸	نور الله	ولاجان	ملک محمد جان	شېرزاد
۱۹	تجول شيرزاد	فاضل خان	حضرت گل	شېرزاد
۲۰	محمد نادر	محمد اسلام	ميراجا جان	شېرزاد
۲۱	محمد يوسف	حاجي شريف	مزل گل	شېرزاد
۲۲	ملک زرجان	محمد	شهنواز	شېرزاد
۲۳	ملک گلستان	ولاجان	گلجان	شېرزاد
۲۴	معلم سيفور	گل باز	گل	شېرزاد
۲۵	فضل کریم	حبیب الله	اختر گل	شېرزاد
۲۶	حاجي رحمت الله	بسم الله	حليم	شېرزاد
۲۷	حاجي شېر محمد	کمال جان	نصر الله	شېرزاد
۲۸	ملک سيد عمر	ملک سردار	شهبوار	شېرزاد
۲۹	ملک محمد عالم	سيد غريب	سالو خان	شېرزاد

۳۰	حاجي گل مرجان	ملاجان	حبیب جان	شېرزاد
۳۱	حاجي دواجان	هیکل خان	رضا خان	شېرزاد
۳۲	ملک عبدالغیاث	غلام جیلانی	شهسوار	شېرزاد
۳۳	ملک خانستان	امین جان	عیسی خان	شېرزاد
۳۴	حاجي ذبیح الله	پادشاه	عبدالوهاب	شېرزاد
۳۵	قومندان	سیدعلم خان	عظیم خان	شېرزاد
۳۶	محمدفاروق	گل جان	محمدعظیم	شېرزاد
۳۷	سید محمد	سیدصاحب جان	فضل جان	شېرزاد
۳۸	امیرمحمد	سردارمحمد	محمدعمرخان	شېرزاد
۳۹	معلم گل محمد	حاجي لال محمد	ذکریا خان	شېرزاد
۴۰	محصل خان	عصمت الله	محمدجان	شېرزاد
۴۱	منگل	حبیب الله	سرورخوندزاده	شېرزاد
۴۲	عبدالظاهر	شاه حسین	کمال	شېرزاد
۴۳	سیف الدین	سیف الله	حسین خان	شېرزاد
۴۴	محمدیوسف	گل محمدخان	شېرمحمد	شېرزاد
۴۵	معلم عبدالعلي	محمدشکرخان	خانوخان	شېرزاد
۴۶	محمداصف	قاضي محمدالدین	عبدالرحیم	شېرزاد
۴۷	عبدالباري	امیرخان	عبدالله خان	شېرزاد
۴۸	حاجي محمدعارف	عبدالجمال	عبدالله خان	شېرزاد
۴۹	محمدهاشم	عنایت الله	حضرت شاه	شېرزاد
کټه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	رحمت گل خان	زرگل خان	میرانشاه خان	سپین غر
۲	عبدالطیف خان	گل کمال خان	دولت محمدخان	سپین غر
۳	خان گل	سندی گل	عمرگل	سپین غر
۴	لال گل	سخي خان	محمدمیرخان	سپین غر
۵	گردیزخان	سید میرشاه	میررحمان	سپین غر
۶	محمدطاهر	ولي خان	میرمحمد	سپین غر

۷	محمد عمر خان	محمد زرغون شاه	حاجي فتح شاه	سپين غر
۸	نبايسته زر خان	پنير خان	ناصر خان	سپين غر
۹	ملا جان	حاجي بخت جان	شيرين گل	سپين غر
۱۰	زراب گل	عبدالخليل خان	نادر خان	سپين غر
۱۱	محمد ابراهيم	باندری	جلال الدين	سپين غر
۱۲	مرچه خان	مبارک شاه	تيمور شاه	سپين غر
۱۴	محمد نبي	مها جان	شاه زرین	سپين غر
۱۵	قومندان	زرباد شاه	شمو الدين	سپين غر
۱۶	حاجي سيد نری	موري خان	باتان خان	سپين غر
۱۷	خاخی	غلجي خان	صايم	سپين غر
۱۸	جناب خان	محمد ا جان	عمر گل	سپين غر
۱۸	محمد خان	حاجي فقير شاه	عمر شاه	سپين غر
۱۹	ملک خانی	اول خان	جلال الدين	سپين غر
۲۰	اوليا خان	سالو خان	نبايسته خان	سپين غر
۲۱	افضل خان	گل خيل	کشمير خان	سپين غر
۲۲	حاجي گل	موري جان	يوسف جان	سپين غر
۲۳	غلام دستگیر	بهاؤ الدين	نجيب الدين	سپين غر
۲۴	ودان محمد	عبدالمحمد	حبيب الله	سپين غر
۲۵	محمد امين	ملک گل زر خان	اوزبک خان	سپين غر
۲۶	احسان محمد	محمد حسن	عالم سيد	سپين غر
۲۷	حاجي سرکار	گرنگ	خواجی	سپين غر
۲۸	حضرت نبي	سيد غلام نبي	سيد حضرت گل	سپين غر
۲۹	مير محمد	نياز محمد	گل	سپين غر
۳۰	کاکا زيور جان	چنار گل	محمد ابراهيم	سپين غر
۳۱	عبدالرشيد خان	محمد شريف	مرجان	سپين غر
۳۲	عبدالهادي	سنگو خېل	مير خوش خان	سپين غر
۳۳	نظر گل	زر مير	دکان	سپين غر

۳۴	محمد سعيد	پاچاسيد	ازاد خان	سپين غر
۳۵	حاجي رسول	داخان	واحد خان	سپين غر
۳۶	محمد ياسين	ريدي گل	کولي خان	سپين غر
۳۷	محمد يوسف	ملنگ خان	عيسى خېل	سپين غر
۳۸	انجنير محمد صادق	سالو خان	احمد خان	سپين غر
ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	حاجي محمد يگل	نواب الدين	عظيم الدين	بهسود
۲	حاجي شفيع الله	حاجي گل نبي	عظيم الدين	بهسود
۳	ملک احمد سنگ	خير محمد	شارضا خان	بهسود
۴	حاجي غزامير	حاجي غلام جان	رحيم دل خان	بهسود
۵	محمد عثمان	حاجي حسن	حسين خان	بهسود
۶	ډاکټر عبدالشکور	خيال مست	سيد مست	بهسود
۷	عبدلحي	گل نظر	گل صاحب	بهسود
۸	محمد امين	محمد عالمه	شيخ عبدالمجيد	بهسود
۹	مولوی عارف الله	عنایت الله	سيد رسول خان	بهسود
۱۰	فرمان شاه جان	ملک مزدور خان	صوفي غلام جان	بهسود
۱۱	بهادر خان	غلام سرور	غلام رسول	بهسود
۱۲	عبدالکریم	غلام فاروق	حاجي عبدالقادر	بهسود
۱۴	محمد قاسم	عبد السلام	محمد يعقوب	بهسود
۱۵	حاجي نادر خان	بازيوند خان	عبدالوکیل خان	بهسود
۱۶	ډاکټر ايمل خان	الحاج عبدالسلام	سيد حسن خان	بهسود
۱۷	خليل احمد	حاجي گل احمد	رحمت گل	بهسود
۱۸	حاجي اول شېر	غلام شېر	محمد شېر خان	بهسود
۱۸	حاجي شېرزاده	غوث الدين	رحيم الدين	بهسود
۱۹	ملک مير حمزه خان	ملک ميروقيب خان	ملک محمد شاه	بهسود
۲۰	ملا عبدالباقي	اول محمد	علي محمد	بهسود
۲۱	عبدالاحمد	علي احمد	جمعه گل خان	بهسود

۲۲	فضل الرحيم	باباجان	نظام الدين	بهسود
۲۳	شايق احمد	محمد ابراهيم	محمد جعفر	بهسود
۲۴	انجنير عبدالغفار	حاجي فيض گل	پير محمد	بهسود
۲۵	غلام غوث حيدري	غازي بهر زمان	محمد حيدر زمان	بهسود
۲۶	علي خان	ارسلا خان	محمد ابراهيم	بهسود
۲۷	محمد سميع خان	محمد شفيع	حاجي محمد نبي	بهسود
۲۸	ڊاڪٽر محمد معصوم	دوست محمد	سيد نور محمد	بهسود
۲۹	عبدالنواب خان	عبدالوهاب خان	حميد خان	بهسود
۳۰	ميراجان	محمد سليمان	محمد عارف	بهسود
۳۱	گل ولي	علم خان	خان جان	بهسود
۳۲	ملڪ امير محمد	حاجي لال محمد	حياجان	بهسود
۳۳	لال محمد	احمد گل	ميرزا صاحب گل	بهسود
۳۴	گلراجان	عبدالشکور	جمعه خان	بهسود
۳۵	محمد حنيف	محمد نسيم	محمد يعقوب	بهسود
۳۶	جمعه گل	محمد جان	حاجي اقا جان	بهسود
۳۷	حاجي نیک محمد	حاجي سيد رسول	محمد رسول	بهسود
۳۸	ملڪ عبدالکبير	عبدالرشيد	حبیب جان	بهسود
۳۹	شير افغان	فضل کريم	محمد اسماعيل	بهسود
۴۰	عبداللطيف	عبدالخليل	عبدالمجيد	بهسود
۴۱	فضل الرحيم	محمد رحيم	اقا مير	بهسود
۴۲	ڊاڪٽر تاجور خان	لاجبر خان	محمد ابراهيم	بهسود
۴۳	حاجي غلام نبي	غلام محي الدين	سلطان علي	بهسود
۴۴	وهاب خان	حاجي موسى خان	ضياء الدين	بهسود
۴۵	حاجي محمد رحيم	سردار محمد کريم	سردار محمد اکرم	بهسود
۴۶	حاجي خان محمد	غوث الدين	سيف الدين	بهسود
۴۷	انجنير گل حسن	سيد حسن	محمد عمر	بهسود

گنہ	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	سیدنعیم	پاچا خان	لال سید	رودات
۲	سمیع الله	موسی خان	حسین خان	رودات
۳	میراحمد	سیدمحمد	سیداحمد	رودات
۴	عبدالرزاق	عبدالوهاب	عبدالحمید	رودات
۵	سیدعثمان	سیدمحمدشاه	سیدمیروحید	رودات
۶	مولوی عبدالحق	مولوی عبدالحلیم	حضرت گل	رودات
۷	پاینده محمد	عبدالجلیل	رفیق	رودات
۸	سیدخاطرشاه	ملک سیدمیر	سیدمیران پاچا	رودات
۹	فقیرشاه	داودشاه	علي گل	رودات
۱۰	سیدفضل رباني	سیدموسی کاظم	سیدقیام الدین	رودات
۱۱	رحیم الله	ملک غلجی	محمدضمیر	رودات
۱۲	محمدانور	محمدگل	عبدالغفور	رودات
۱۴	عبدالله	حاجي عبدالاحد	شیرمحمد	رودات
۱۵	شمس الرحمن	گل رحمان	حبیب الرحمن	رودات
۱۶	سیداکل	سیدگل	وسیم گل	رودات
۱۷	قوت خان	خنگل خان	شجاع خان	رودات
۱۸	سیداکبر	میراکبر	اکبرشاه	رودات
۱۸	سیدمیراغا	سیدابوالحسن	سیدنبی پاچا	رودات
۱۹	ولي محمد	پاینده محمد	محمدرحیم	رودات
۲۰	گل مرجان	عالم جان	پایاب	رودات
۲۱	فضل هادی	محمد درود	حاجي میراحمد	رودات
۲۲	اصل خان	افضل خان	رحیم دل خان	رودات
۲۳	نذیر	غلام محي الدین	محمداجان	رودات
۲۴	سرتور	افریدی	شادولا	رودات
۲۵	عیسی خان	محمداسحق	غلام قادر	رودات
۲۶	سیدلال	میرعباس	محمدالدین	رودات

۲۷	محمدانور	غلام عمر	شېر محمد	رودات
۲۸	نجم الدين	پاچا الدين	خاصه الدين	رودات
۲۹	عبدالرحمن	مولوی مختار	لال محمد	رودات
۳۰	اول خان	جرات خان	عبدالرحمن	رودات
۳۱	مولوی عزیزالله	قاضي محمدانور	لاجير خان	رودات
۳۲	عرب	نورلام	مير لام	رودات
۳۳	گل عزيز	مشرف	اکبر	رودات
۳۴	فضل احمد	علي محمد	نامدار	رودات
۳۵	حاجي وزير گل	محمد گل	علم گل	رودات
۳۶	امير محمد	حاجي گلروز	مرور خان	رودات
۳۷	سيد عبدالودود پاچا	سيد عبدالاحد	سيد غلام محمد	رودات
۳۸	ميا فريد الدين	ميا فلاح الدين	ميامعين الدين	رودات
۳۹	عسکر خان	محمد يوسف	سيد حنيف	رودات
۴۰	محمد اعظم	شيخ افسر	مسافر خان	رودات
۴۱	لطف الرحمن	ملک عمرا خان	سلام خان	رودات
۴۲	امداد شاه	حاجي مدد شاه	عبدالحميد	رودات
۴۳	محمد يکگل	احمد گل	صاحب گل	رودات
۴۴	محمد يوسف	حبیب الرحمن	عبدالواحد	رودات
۴۵	بهاؤ الله	حاجي مطيع الله	محمد سعيد	رودات
۴۶	محمد هاشم زيرک	ملک ظريف خان	پاچامير	رودات
۴۷	دين محمد	فقير محمد	عبدالوهاب	رودات
۴۸	محمد داود	محمد عثمان	محمد عالم خان	رودات
۴۹	عنایت الرحمن	محمد امين	شجاع گل	رودات
۵۰	محمد عارف	محمد شاه خان	بهرام خان	رودات
۵۱	گل احمد	عنایت الله	عبداللہ شاه	رودات
۵۲	عبدالحکيم	محمد صالح	عبدالغفور	رودات
۵۳	حاجي عجب خان	حاجي نواب	شېرزاد خان	رودات

۵۴	قاري يوسف	قلندر خان	مزمل	رودات
۵۵	حاجي اسدالله	ډاکټر داود	خوشحال	رودات
۵۶	شهاب الدين	حاجي حبيب الله	سيد گل	رودات
۵۷	تاج الدين	يار محمد	عبد الجبار	رودات
۵۸	عبد القدير	حبيب جان	محمد اجان	رودات
۵۹	عبد القهار	عبد الوهاب	اکرم	رودات
۶۰	مولوی فضل الله	عبد الحکيم	قمر زمان	رودات
۶۱	حاجي سحر گل	حاجي محمد رضا	حاجي شينواری	رودات
کټه	نوم	د پلار نوم	د نيکه نوم	ولسوالۍ
۱	عبدالصمد	خان محمد	مير اکبر	شينواری
۲	حاجي نظير خان	خاروان	سهراب	شينواری
۳	اعظم گل	نظر گل	ميدان	شينواری
۴	حاجي سپين خان	سيد خان	مشو خان	شينواری
۵	حاجي محمد ولي	بازمير	سيد غلام	شينواری
۶	قاري ملا محمد	حاجي مارک	شينکي	شينواری
۷	حاجي گلداد	حاجي مير علم	عبد الخليل	شينواری
۸	بهرام شاه	سيد محمد شاه	سکندر شاه	شينواری
۹	پاک محمد	سبز علي	عطاء الله	شينواری
۱۰	زرور	سيد عمر	خواص	شينواری
۱۱	محصل	سعادت	گل بازي	شينواری
۱۲	جان باز سرفراز	محمد رسول	سيد امير	شينواری
۱۴	بختور خان	محمد شريف	محمد ايوب	شينواری
۱۵	سنځلي	نظر مير	نور مير	شينواری
۱۶	دفتر خان	اسماعيل خان	مرجان	شينواری
۱۷	عبد القادر	محمد افصل	مير افضل	شينواری
۱۸	محمد ايوب	احمد خان	شهزاده	شينواری
۱۸	نياز امين	خاصه دار	مست	شينواری

۱۹	حيا خان	دلاور خان	ختک	شينوار
۲۰	ميامينه گل	سيداجان	احمدجان	شينوار
۲۱	محمد انور	نادر خان	گل سيد	شينوار
۲۲	کوهاټ خان	شادو خان	نيازی	شينوار
۲۳	مريز خان	مياجي	غلام علي	شينوار
۲۴	محمد امين	گلو خان	شاه محمود	شينوار
۲۵	چکن	چمن	ميراسلم خان	شينوار
۲۶	ملک مامور	حبيب الله	منصور	شينوار
۲۷	غلام عيسى	محمد حسن	اعظم خان	شينوار
۲۸	مير حسين	حکم خان	گل فراز	شينوار
۲۹	عبدالقدير	خيال الدين	گلزار	شينوار
۳۰	حاجي محمد نبي	احمد الله خان	الله داد	شينوار
۳۱	حاجي زرولي	حاجي قمر جان	جمعه خان	شينوار
۳۲	محمد ساله	حاجي عيسى خان	حسن خان	شينوار
۳۳	سيد رحيم جان	وزير	شېرافضل	شينوار
۳۴	فلاح الدين	سيد جلال	سيد الله جان	شينوار
۳۵	سيد وزير	عبدلهاشم	نوروز خان	شينوار
۳۶	حاجي تور خان	مرچه خېل	نادر شاه	شينوار
۳۷	حاجي ميرعالمه	محمد ابراهيم	ملا جلال	شينوار
۳۸	سيد موجود شاه	سيد قدرت شاه	سيد حضرت شاه	شينوار
۳۹	چارگل	شير	شارزان	شينوار
۴۰	تازه گل	رفيع الله	کاوون	شينوار
۴۱	حاجي مراد خان	بنايسته خان	علم گل	شينوار
گڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	ډاکټر محمد حسين	محمد حسن	سردار خان	کامه
۲	حاجي عبدالله	حاجي عبدالمتين	خان سيد	کامه
۳	احمد ضيا	عبدالله خان	غلام نبي خان	کامه

۴	احمد زکي	ڊاڪٽر پوه محمد	حاجي اسلم	ڪامه
۵	عبدالصمد مومند	محمد طاهر خان	محمد انور خان	ڪامه
۶	هدايت الله وطنيار	عبدالودود	غلام حسين	ڪامه
۷	پڻئونيار	محمد علي خان	محمد حسين خان	ڪامه
۸	گل محمد	لال محمد	عبدالحنان	ڪامه
۹	امين الله	حاجي ارسل	سيد حسين جان	ڪامه
۱۰	عبدالحميد يقين	محمد شير گل	عبدالقيوم	ڪامه
۱۱	ملڪ عبدالوهاب	ملڪ احمدل	ڪندل خان	ڪامه
۱۲	محمد رحيم	سيد حبيب	ميرزا سيد حسين	ڪامه
۱۴	حاجي سيد عزيز	سيد نعمان	سيد نظام	ڪامه
۱۴	حاجي شهزاده	محمد اڃان	محمد الياس	ڪامه
	حاجي محمد ناصر	سبحان شاه	مغل خان	ڪامه
۱۵	حاجي گل محمد	ملڪ سنڪين	مير خوش	ڪامه
۱۶	هدايت الله	عتيق الله	صديق خان	ڪامه
۱۷	حاجي ميرزا محمد	پاينده محمد	ولي محمد خان	ڪامه
۱۸	الله خان	فيض محمد	باز محمد	ڪامه
۱۹	حاجي حيات خان	محمد عمر	فضل جان	ڪامه
۲۰	سيد محمد	شير احمد	شير محمد	ڪامه
۲۱	امام الدين	لال محمد	سرور خان	ڪامه
۲۲	رحمت شاه	غلام سخي	خاخي	ڪامه
۲۳	الف جان	عبدالقادر	عبدالشكور	ڪامه
۲۴	سيد نبي	محمد اڃان	سيد حسين	ڪامه
۲۵	زر جان	محمد عمر	نور علي خان	ڪامه
۲۶	غلام حيدر	فضل الرحمن	حاجي مقصود	ڪامه
۲۷	عبدالرشيد	فرمان خان	خان علي خان	ڪامه
۲۸	ملا معراج گل	مير اڃان	جانان	ڪامه
۲۹	شير علي	محمد صديق	محمد علي خان	ڪامه

۳۰	عاشق الله	محمد عمر	محمد نواب	کامه
۳۱	داد محمد	حکیم خان	محمد نادر	کامه
۳۲	عبدالباقي	گلجان	فضل جان	کامه
۳۳	مولوی عطا الله	شمس الرحمن	غلام جیلانی	کامه
۳۴	حاجي نورالله	محمد کریم	غلام صدیق	کامه
۳۵	محمد صدیق پتمن	عبدالغفور	عبدالغني	کامه
۳۶	حمید الله	محمد سعید	میر عبدالمجید	کامه
۳۷	سیدانشاه	سید سرور قادري	سید نظام	کامه
۳۸	محمد نبی	محمد عمر	ملک ولي جان	کامه
۳۹	محمد یونس	سردار عبدالغفور	فتح محمد خان	کامه
۴۰	محمد قاسم	عبدالصمد	محمد سرور	کامه
۴۱	محمد سید	سید میران	میر سید	کامه
۴۲	افسر خان کوچی	حاجي امیرجان	داد گل	کامه
۴۳	غلام صدیق	عبدالغفور خان	عبدالرحیم	کامه
۴۴	عبدالقیوم	نورجان خان	محمد جان خان	کامه
۴۵	عبدالرزاق	گل بیت خان	نیک محمد خان	کامه
۴۶	غلام رباني	عبدالروف	محمد رسول	کامه
۴۷	فقرا الله	عبدالوکیل	نور حسن	کامه
۴۸	ناصر خان	افسر خان	محمد شاه خان	کامه
۴۹	محمد حکیم	میر زمان خان	عبدالرسول	کامه
۵۰	محمد محی الدین	مولوی سیف الرحمن	ملا عبداللہ	کامه
۵۱	سید عبدالسلام	سید میا گل	زین العابدین	کامه
۵۲	سید نظیم	میر پاچا	میر غلام جان	کامه
۵۳	پیر محمد	حاجي میراجان	عظیم گل	کامه
۵۴	حاجي جمعه گل	امان گل	سیف الدین	کامه
۵۵	قاسم	سید امیر شاه	سید محمود شاه	کامه
۵۶	میر ویس	عبدالستار	عبدالکریم	کامه

۵۷	محمد شاه پاچا	ملا پاچا	.	کامه
۵۸	يار محمد	نور محمد	.	کامه
۵۹	ډاکټر محمد گلاب	محمد ايوب	.	کامه
۶۰	ډاکټر گل حسين	محمد حسن	.	کامه
کټه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	عبدالجليل	سحر گل	عمر خان	کوټ
۲	حاجي خليفه	گل جان	خان محمد	کوټ
۳	محمد ولي	مير گل	اکرم خان	کوټ
۴	سميع الله	محمد جان	اول خان	کوټ
۵	حاجي محمد امين	محمد مير	عظيم خان	کوټ
۶	حسن خان	حاجي غلجی	اميران	کوټ
۷	غلام حبيب	خواجه مير	گل وزير	کوټ
۸	سردار پاچا	عبدالحسن	پاچا مير	کوټ
۹	عتيق الله	ريدي گل	اکبر خان	کوټ
۱۰	نياز محمد	شريف خان	هوس خان	کوټ
۱۱	محمد اياز	معاز خان	ميرزا غلجی	کوټ
۱۲	فريد الله	ملا غلجی	ملا احمد گل	کوټ
۱۴	محمد اسمعيل	خان ملک	امام خان	کوټ
۱۵	ظاهر خان	مير حيدر	مير پاچا	کوټ
۱۶	سيد ولي الله	سيد ياسين	سيد عبد الله	کوټ
۱۷	ميا گل نبي	احمد نور	صاحب نور	کوټ
۱۸	سيد هديد پاچا	سيد عبد الحميد	سيد موسی	کوټ
۱۸	سيد امين	سيد غازي	سيد نبي	کوټ
۱۹	نورزا خان	حاجي نبي خان	شير خان	کوټ
۲۰	مير حمزه	حاجي ارسلا	سکندر خان	کوټ
۲۱	عبد القادر	يار محمد خان	ولي محمد	کوټ
۲۲	مصري خان	حاجي عبد الغني	عطا خان	کوټ

۲۳	عبدالغفار	عبدالستار	غلام جان	کوٽ
۲۴	حبيب گل	حميد گل	نظام گل	کوٽ
۲۵	حاجي څوکنی	نجم الدين	سيد کريم	کوٽ
۲۶	عبدالقدیر	ستوری	اکرم خان	کوٽ
۲۷	فضل قادر	محمد نبي	محمد خان	کوٽ
۲۸	بندر خان	نواز خان	میر گل	کوٽ
۲۹	عبدالصیر	رحمان الله	لال خان	کوٽ
۳۰	قاري لطف الله	گل میر خان	سيد محمد	کوٽ
۳۱	مطيع الله	دور خان	ولي خان	کوٽ
۳۲	محمد افسر	سعادت خان	میر ولي خان	کوٽ
۳۳	محمد ظاهر	محمد غلام		کوٽ
۳۴	عبدالباقي	محمد هلال	محمد نظير	کوٽ
۳۵	خواجہ سبحان الله	میر محمد خان	حاجي احمد	کوٽ
۳۶	غلام محمد	عبدالرحمن	میر دوستان	کوٽ
۳۷	محمد قاسم	محمود خان	عظيم خان	کوٽ
۳۸	امان الله	محمد امين خان	خان سلام	کوٽ
۳۹	محمد شريف	عبدالحنان	علم گل	کوٽ
۴۰	حاجي شاه پور	حاجي نورا جان	حاجي میرا جان	کوٽ
۴۱	امان الله	محمد سعيد	شلوزان	کوٽ
۴۲	راز محمد	نور حبيب	عبدالجليل	کوٽ
۴۳	معلم نظامي	مومن خان	عظيم خان	کوٽ
۴۴	سيد حبيب شاه	سيدان شاه	گلاب شاه	کوٽ
۴۵	شير بهادر	حاجي شیرزی		کوٽ
۴۶	میر زمان	ملک حوڊار	محمد علم	کوٽ
۴۷	تحصيل خان	حاجي شين گل	سيد محمد	کوٽ
۴۸	حاجي ستانه مير	محمد صديق	میرزا خان	کوٽ
۴۹	محمد نبي	محمد نواب	عظيم خان	کوٽ

۵۰	حاجي سيف الله	گل خان	ملتان	کوٽ
۵۱	حاجي جان محمد	حاجي ناصر	حاجي ميرداد	کوٽ
۵۲	مطيع الله	جمعه گل	عبدالغفار	کوٽ
۵۳	اکبر شاه	زاوي		کوٽ
کټه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	داود شاه	محمد شاه	يعقوب شاه	نېپوه
۲	مستو خان	ذفو خان	غلام حسن خان	نېپوه
۳	فقير محمد	خيالي گل	محمد اکبر	نېپوه
۴	شهسوار	تازه الدين	شمس الدين	نېپوه
۵	فدا محمد	حاجي خير محمد	توراباز خان	نېپوه
۶	غلام محي الدين	عبدالسلام	پهلوان	نېپوه
۷	اول نور	صاحب نور	ملک احمد نور	نېپوه
۸	ملک جان	داد گل	ملنگ جان	نېپوه
۹	دين محمد	جمدر خان	عبدالحکيم	نېپوه
۱۰	نور عالمه خان	خداينور	محمد نور	نېپوه
۱۱	عبدالرحمن	محمد سعيد	عبدالخالق	نېپوه
۱۲	حاجي عبدالحنان	حاجي سرباز	شهسوار	نېپوه
۱۴	محمد کمال	محمد مرجان	حاجي شاه گل	نېپوه
۱۵	احمد جاويد	سعادت خان	شاه ولي خان	نېپوه
۱۶	خان عزيز	عبدالعزيز	حضرت نور	نېپوه
۱۷	نظام گل	اعظم گل	حضرت گل	نېپوه
۱۸	غلام حضرت	فقير محمد	عبدالهادي	نېپوه
۱۸	منور خان	شاه نظر	سعادت	نېپوه
۱۹	محمد الماس	سيد احمد	ملا احمد	نېپوه
۲۰	محمد اشرف	عبدالکبير	عبدالغفور	نېپوه
۲۱	توريالي	محمد عزيز	مير احمد خان	نېپوه
۲۲	نگار خالېز	عبدالاحد خالېز	حاجي ايوب	نېپوه

۲۳	شرح الدين	عبد الحنان	عبد المناف	نبوه
۲۴	محمد نور	عبد القادر	نوروز خان	نبوه
۲۵	قدرت الله	اکرم خان	خالد خان	نبوه
۲۶	عبد الفتاح	فضل حق	عبد الحی	نبوه
۲۷	زمری	جمعه خان	محمد نعیم	نبوه
۲۸	سید ا جان	حضرت شاه	احمد شاه	نبوه
۲۹	توریالی	خدا ينظر	محمد نظر	نبوه
۳۰	عبد القادر	محمد حلیم	میر عالمه خان	نبوه
۳۱	محمد علي	ملک محمد موسی	محمد عالمه خان	نبوه
۳۲	روح الله امین	غني خان	ظفر خان	نبوه
۳۳	سیال جان	محمد هاشم ملک	نواب خان	نبوه
۳۴	محمد نعیم	ملک غني	احمد جان	نبوه
۳۵	فضل الرحمن	عبد الجبار	سر بلند	نبوه
۳۶	عبد الغفار	غلام حسین	مهر دل خان	نبوه
۳۷	ډاکټر عبدالله	محمد نعیم	عبد الکریم	نبوه
۳۸	غلام دستگیر	غلام رحیم	محمود اخونزاده	نبوه
۳۹	محمد اکبر	محمد حسن	تجور خان	نبوه
۴۰	انجنیر عبدالاحد	ملک زپور خان	ملک عبدالواحد	نبوه
۴۱	گل محمد	میرزا محمد	علي محمد	نبوه
۴۲	محمد زمان	عبد الرحیم	عمر ا خان	نبوه
۴۳	سید قاسم	سید عبد الغفور	سید احمد	نبوه
۴۴	سید حبیب	محمد سلام	میر سلام	نبوه
۴۵	محمد سعید	ولي محمد	جان محمد	نبوه
۴۶	سید فقیر خان	دلبر شاه	سیف الله	نبوه
۴۷	عبد العظیم	عبد العزیز	عبد الحکیم	نبوه
۴۸	اسد الله	سردار خان	ملک هزار خان	نبوه
۴۹	ملک قیاس	عبد الغفار	عبد الله خان	نبوه

۵۰	گلاب الدين	حاجي نورمحمد	ازو جان	نبوه
۵۱	محمد کريم	عبدالرزاق	عبدالکريم	نبوه
۵۲	محمدنعيم	عبدالمنير	محمدنذير	نبوه
۵۳	خيرصاحب جان	سرورخان	سيدرسول	نبوه
۵۴	باباجان	دين محمد	بيگ محمد	نبوه
۵۵	ډاکټرشيرين	محمدالله	سيدمحمد	نبوه
۵۶	عبدالرحمن	عبدالروف	عبدالله خان	نبوه
۵۷	حسن خان	ظفرخان	جمعه خان	نبوه
۵۸	دولت خان	شادي خان	شاه محمد	نبوه
۵۹	جان ولي	شېرولي	محمدولي	نبوه
۶۰	ولي جان	نورانشاه	ملا فقيرشاه	نبوه
۶۱	نظام گل	اعظم گل	حضرت گل	نبوه
۶۲	محمدخاروان	حاجي ولي جان	ايرانشاه	نبوه
۶۳	سردارمحمد	غلام دستکير	محمدافضل	نبوه
۶۴	نورالرحمن	عبدالرحمن	ملاعبدالعزيز	نبوه
۶۵	ډاکټرمحمدايوب	تحصيل خان	محمداسلام	نبوه
کټه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	معلم قمبرخېل	تورخېل	شاه ضمير	هسکه مېنه
۲	صدرخان	پاينده خان	شاه ضمير	هسکه مېنه
۳	ډاکټرگلوجان	بسم الله جان	شاه ضمير	هسکه مېنه
۴	مېنه دار	حميدالله	شاه ضمير	هسکه مېنه
۵	مراد خان	اکبرخان	.	هسکه مېنه
۶	گل خالق	پتنگ زی	.	هسکه مېنه
۷	حاجي منده خېل	سيداحمد	.	هسکه مېنه
۸	گلاب شاه	گل ايوب	صاحب	هسکه مېنه
۹	حاجي عبدالستار	کاکا	ساله	هسکه مېنه
۱۰	حاجي گل اميرخان	بنايسته مير	مياجان	هسکه مېنه

۱۱	خان اکبر	علي اکبر	سید اکبر	هسکه مېنه
۱۲	ډگروال محمد صابر	غلام جیلاني	سرور خان	هسکه مېنه
۱۴	میا کریم	اکبر خان	نور محمد خان	هسکه مېنه
۱۵	ډاکټر خان ضمير	گل ضمير	ضمير	هسکه مېنه
۱۶	محمد امين	مسيح گل	حسين	هسکه مېنه
۱۷	بازمير	عبدالامير	محمد نور	هسکه مېنه
۱۸	زرمجان	محمد اجان	محمد روز	هسکه مېنه
۱۹	مير جنگ	محمد علي جان	جیلاني خان	هسکه مېنه
۲۰	کليم گل	عبدالقها ر	خانوجان	هسکه مېنه
۲۱	خاوري احمد شاه	اسماعيل	ابراهيم خان	هسکه مېنه
۲۲	سید علي	کورنی	شبین	هسکه مېنه
۲۲	عجب خان	ملک واحد خان	احمد گل	هسکه مېنه
۲۳	شاه محمود	زرباز	حسن خان	هسکه مېنه
۲۴	ايوب خان	سید پاچا	گل شېر	هسکه مېنه
۲۵	فاروق	عبدالرسول	خاخي	هسکه مېنه
۲۶	نور الرحمن	سید الرحمن	خان شاه	هسکه مېنه
۲۷	احمد الله	گل رحمن	حضرت خان	هسکه مېنه
۲۸	معتبر	شېر محمد خان	تازه گل	هسکه مېنه
۲۹	عبدالوکيل خان	مستانه خان	گل باز	هسکه مېنه
۳۰	ريدي گل	غلام گل	پاينده گل	هسکه مېنه
۳۱	جان داد	غلام سخي	تاج محمد خان	هسکه مېنه
۳۲	ميرزا علي خان	عمر اخان	همزه خان	هسکه مېنه
۳۳	شمس الرحمن	محمد عمر	دری خان	هسکه مېنه
۳۴	سید منتظر شاه	سید بها والله	سید حسام	هسکه مېنه
۳۵	معروف خان	اسلم خان	حکومت خان	هسکه مېنه
۳۶	عبدالکریم خان	اکرم	سېقول	هسکه مېنه
۳۷	نجيب الله	خان محمد	محمد راز	هسکه مېنه

۳۸	حیات الله	عبدالمنان	سرور خان	هسکه مېنه
۳۹	غلام سرور	عبدالزرین	غلام جان	هسکه مېنه
۴۰	گل خان میاخیل	میا عبدالمنان	عبدالحمید	هسکه مېنه
۴۱	معلم غلام گل	شېرولي	زرغون	هسکه مېنه
۴۲	محمد همایون	گل عالم	عبدالرحمن	هسکه مېنه
۴۳	شاه محمود	عبدل خان	میر غلام	هسکه مېنه
۴۴	گل محمد	سید فقیر	محمد علي	هسکه مېنه
۴۵	حاجي عبدالسلام	حاجي علم خان	طوره باز	هسکه مېنه
۴۶	میرزا خان	مستي خان	پشد خان	هسکه مېنه
۴۷	ولي خان	شاه ولي خان	مشهد خان	هسکه مېنه
۴۸	موسی خان	دوران	مرسل	هسکه مېنه
۴۹	کاکا خان	حبیب الله	نور صاحب	هسکه مېنه
۵۰	عبدالوکیل	سمندر	سحر گل	هسکه مېنه
۵۱	محمد هاشم	گل خان	پاچامیر	هسکه مېنه
۵۲	اعتبار خان	اول خان	سید خان	هسکه مېنه
۵۳	محمد باز	سید باز	سرباز	هسکه مېنه
۵۴	غلام جان جگر	گل شېر	محمد سرگل	هسکه مېنه
۵۵	مستی خان	بهادر	محمد سالم	هسکه مېنه
۵۶	محمد کبیر	طالع مند	سیف الملوك	هسکه مېنه
۵۷	نیک محمد	نیاز محمد	اعظم	هسکه مېنه
۵۸	محمد باز	سید باز	جان باز	هسکه مېنه
۵۹	اکبر	بهادر	نانی	هسکه مېنه
۶۰	میام نور شاه	فتح خان	سلیمان	هسکه مېنه
۶۱	محمد عثمان	محمد الدین	غلام الدین	هسکه مېنه
۶۲	عبید الله	مولوی سیدان شاه	حبیب الله	هسکه مېنه
۶۳	بادام گل	اکبر خان	محمد میر	هسکه مېنه

گنہ	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	غلام سخي	غلام حیدر	پاچا خان	اوله ناحیه
۲	نثار احمد	اقاجان	محمد رحیم	اوله ناحیه
۳	کریم سنگ	رام سنگ	امرسنگ	اوله ناحیه
۴	امرسنگ	روکم سنگ	حیاسنگ	اوله ناحیه
۵	اقبال سنگ	فقیر سنگ	خان سنگ	اوله ناحیه
۶	اوتار سنگ	سرور سنگ	کیشن سنگ	اوله ناحیه
۷	هامیت سنگ	هر بن سنگ	بورس سنگ	اوله ناحیه
۸	گرچن سنگ	امرسنگ	هر دیال سنگ	اوله ناحیه
۹	غلام سخي	پاچا گل	میر عالم	اوله ناحیه
۱۰	محمد هاشم	حاجي یونس	محمد یعقوب	اوله ناحیه
۱۱	صدیق منصور	سیف الله	مولانا منصور	اوله ناحیه
۱۲	جاوید احمد	نور احمد	فتح محمد	اوله ناحیه
۱۳	محمد ابراهیم	حاجي ذکر یا پاچا	حاجي صوفي	اوله ناحیه
۱۴	حاجي محمد امیر	محمد علي خان	محمد امین	اوله ناحیه
۱۵	غلام دستگیر	غلام جان	سید میر	اوله ناحیه
۱۶	عبدالشعور	غلام نبی	بادام خان	اوله ناحیه
۱۷	حاجي نصیر احمد	حاجي فقیر محمد	فتح محمد	اوله ناحیه
۱۸	احمد الدین	غلام محي الدین	عبد الحمید	اوله ناحیه
۱۹	سید سکندر شاه	سید حیدر علي شاه	سید معصوم	اوله ناحیه
۲۰	عبد الکرم	حاجي عبدالعزیز	ملا محمد دین	اوله ناحیه
۲۱	عبد السميع	عبد البشیر	عبد الرشید	اوله ناحیه
۲۲	حاجي فضل الهي	نظام الدین	معراج الدین	اوله ناحیه
۲۳	افتخار احمد	عبد العظیم	عبد الحکیم	اوله ناحیه
۲۴	عبد الظاهر	حاجي عبدالله	سکندر	اوله ناحیه
۲۵	ولي محمد	غلام محمد	عطا محمد	اوله ناحیه
۲۶	نوید احمد	حاجي عبدالهادي	فتح محمد	اوله ناحیه

۲۷	حسن احمد	احمد خان	رحمت خان	اوله ناحيه
۲۸	انارگل	خالد	فقير	اوله ناحيه
۲۹	انوپ سنگ	چني سنگ	ارحوسنگ	اوله ناحيه
۳۰	جکجيت سنگ	گرمک سنگ	پرچيک سنگ	اوله ناحيه
۳۱	دليپ سنگ	سوراسنگ	راج سنگ	اوله ناحيه
۳۲	راجندر سنگ	ارنام سنگ	جدت سنگ	اوله ناحيه
۳۳	مخلص احمد	محمد يونس	سلطان محمد	اوله ناحيه
۳۴	احسان الله	حاجي احمد شاه	محمود شاه	اوله ناحيه
۳۵	حاجي نورالدين	خان شيرين	غياث الدين	اوله ناحيه
۳۶	حاجي ميرزا محمد	سيد محمد خان	گل جان	اوله ناحيه
۳۷	امان الله	غلام سخي	احمد الله	اوله ناحيه
۳۸	عبدالغفور	عبدالودود	رستم خان	اوله ناحيه
۳۹	سيد شريف	غلام دستکير	سيد حيدر	اوله ناحيه
۴۰	شاه غاسي	محمد اکبر	محمد عمر	اوله ناحيه
۴۱	محمد يعقوب	رستم خان	قطب خان	اوله ناحيه
۴۲	مير احمد	عبدالغفور	عبدالصمد خان	اوله ناحيه
۴۳	گل رحمن	ميرزا خان	رسول خان	اوله ناحيه
۴۴	مولوی عبدالغني	فقير بيگ	دين محمد	اوله ناحيه
۴۵	جمعه خان	فتح الرحمن	عزيز الله	اوله ناحيه
۴۶	سيد گل اقا	سيد پاچا	درويش پاچا	اوله ناحيه
۴۷	نور محمد	سمندر	صنوبر	اوله ناحيه
۴۸	گل جان	مير عالم	مير افغان	اوله ناحيه
۴۹	محمد انور سلطاني	سلطان محمد	يار محمد	اوله ناحيه
۵۰	مير علي	نانو خان	مير حميد خان	اوله ناحيه
۵۱	حاجي ولي گل	حاجي جمعه گل	باز گل	اوله ناحيه
۵۲	محمد قاسم	محمد سرور	عبدالمنان	اوله ناحيه
۵۳	غلام حيدر	غلام حضرت	حميد الله	اوله ناحيه

۵۴	محمد افضل	زين العابدين	شېر علي خان	اوله ناحيه
۵۵	حسن خان	جمعه خان	خير محمد	اوله ناحيه
۵۶	جمعه گل	اختر محمد	اغا جان	اوله ناحيه
ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	سيد ابرار پاچا	سيد محمود پاچا	سيد اورنگ	دويمه ناحيه
۲	عبدالرزاق	محمد سالم	محمد عالم	دويمه ناحيه
۳	نصر الله	امان الله	شير خان	دويمه ناحيه
۴	سيد مراد	محمد اسماعيل	محمد شريف	دويمه ناحيه
۵	عبدالستار	پاينده محمد	عبدالحميد	دويمه ناحيه
۶	علي احمد	محمد كبير	اغا جان	دويمه ناحيه
۷	عبدالومبين	عبدالمجيد	سلطان عزيز	دويمه ناحيه
۸	پاچاه نور	داد نور	تازه نور	دويمه ناحيه
۹	محمد صديق	محمد نبي	محمد رحيم	دويمه ناحيه
۱۰	ډاکټر ولي محمد	شېر احمد	شهسوار	دويمه ناحيه
۱۱	رحيم جان	نبي جان	محمد جان	دويمه ناحيه
۱۲	غلام دستګير	عبدالرحيم	شېر احمد	دويمه ناحيه
۱۳	سيد حضرت امين	سيد امير جان	سيد مير علم شاه	دويمه ناحيه
۱۴	محمد حسن	سيد حسين	حميد خان	دويمه ناحيه
۱۵	محمد غفران	علي گل	پاينده گل	دويمه ناحيه
۱۶	محمد هاشم	گل ولي	محمد شاه	دويمه ناحيه
۱۷	خان محمد	غلام محمد	ميا گل	دويمه ناحيه
۱۸	محمد شير	محمد كبير	محمد جان	دويمه ناحيه
۱۹	عبدال مختار	عبدالشکور	محمد حسن	دويمه ناحيه
۲۰	مساير	عبدالعزيز	مير باز	دويمه ناحيه
۲۱	محمد لطيف	بسم الله	نور گل	دويمه ناحيه
۲۲	حاجي حسن	حاجي حسين	شېر جان	دويمه ناحيه
۲۳	عبدالرشيد	محمد اسلم	غلام حيدر	دويمه ناحيه

۲۴	معلم امام	پاچامير	بابامير	دويمه ناحيه
۲۵	نجيب گل	عزت گل	سردار گل	دويمه ناحيه
۲۶	عبدالنظير	حاجي مختار	مهراڻه	دويمه ناحيه
۲۷	عبدالمحفوظ	عبدالروف	عبدالجبّار	دويمه ناحيه
۲۸	عسکر خان	محمد رسول	محمد حسام	دويمه ناحيه
۲۹	سيد جعفر	سيد سرور	سيد اظهر	دويمه ناحيه
۳۰	حاجي شاه زمان	محمد قاسم	محمد بشير	دويمه ناحيه
۳۱	خيال گل	عظيم گل	شير محمد	دويمه ناحيه
۳۲	جمعه گل	حضرت گل	شير محمد	دويمه ناحيه
۳۳	محمد عمر	گل احمد	مير احمد	دويمه ناحيه
۳۴	تور محمد	عبدالقيوم	گل محمد	دويمه ناحيه
۳۵	نصراڻه	محمد امين	محمد اعظم	دويمه ناحيه
۳۶	روح الله	اقا گل	بابا گل	دويمه ناحيه
۳۷	وسيم گل	حاجي رحيم گل	کريم	دويمه ناحيه
۳۸	محمد نور	وزير محمد	غلام محمد	دويمه ناحيه
۳۹	اول گل	حاجي بنايسته گل	سلطان	دويمه ناحيه
۴۰	انجنير وزير	حاجي سيد کريم	پاينده گل	دويمه ناحيه
۴۱	فدا محمد	تاج محمد	سيد عمر خان	دويمه ناحيه
۴۲	کريم	خاتم	امام	دويمه ناحيه
۴۳	فريد	احمد جان	ناصر خان	دويمه ناحيه
کٽيه	نوم	د پلار نوم	د نيکه نوم	ولسوالی
۱	عبدالروف	مسافر خان	زرين گل	درېيمه ناحيه
۲	غلام محمد ستور	غلام سرور خان	نظام الدين	درېيمه ناحيه
۳	ډاکټر نظر محمد	شيرم خان	شرف الدين	درېيمه ناحيه
۴	گل جان	ميرزا محمد	زر گل	درېيمه ناحيه
۵	عجب گل	جمعه گل	سيد جان	درېيمه ناحيه
۶	حاجي عبدال مطلب	نيک احمد	خير احمد	درېيمه ناحيه

۷	جان اغا	محمد صادق	صاحب گل	درېيمه ناحيه
۸	غلام محى الدين	غلام دستگير	غلام حيدر	درېيمه ناحيه
۹	محمد نعيم	عبدالکريم	فدا محمد	درېيمه ناحيه
۱۰	انجنير عبدالغوث	حاجي محمد غوث	محمد رسول	درېيمه ناحيه
۱۱	ډاکټر نور حضرتي	حضرت مير	سيد امير	درېيمه ناحيه
۱۲	عبدالجلال	غاثول خان	شاه محمد خان	درېيمه ناحيه
۱۳	امر الله	عبدالودود	عبدالغفور	درېيمه ناحيه
۱۴	عبدالشکور هاشمي	مير سعيد صاحبزاده	نور سعيد	درېيمه ناحيه
۱۵	دوست محمد ملنگ	جمعه گل	خان جان	درېيمه ناحيه
۱۶	عبدالرحمن	محمد علي خان	پاچا مير خان	درېيمه ناحيه
۱۷	الله گل	احمد علي	محمد علي	درېيمه ناحيه
۱۸	رفيع الله	مير اکبر خان	سيد تنظيم	درېيمه ناحيه
۱۹	ډاکټر فيض محمد	محمد حسين	فضل احمد	درېيمه ناحيه
۲۰	حمزه بابري	محمد خان	شکر خان	درېيمه ناحيه
۲۱	محمد نجيم	محمد عظيم	جهانگير خان	درېيمه ناحيه
۲۲	محمد الله	عبدالشکور	فيروز خان	درېيمه ناحيه
۲۳	عبدالله	تاج محمد	مير علي	درېيمه ناحيه
۲۴	ميراجان	نازک مير	محمد افضل	درېيمه ناحيه
۲۵	انجنير روح الله	حبيب الله	عبدالله	درېيمه ناحيه
۲۶	ميراجان	مير افضل	مير واعظ	درېيمه ناحيه
۲۷	غلام سعيد	شاه صاحب	حضرت شاه	درېيمه ناحيه
۲۸	سيد عبدالقاهر	سيد عبدالرحيم	سيد معصوم	درېيمه ناحيه
۲۹	محمد صديق	محمد اشرف	امير الله	درېيمه ناحيه
۳۰	محمد انور	محمد افضل	محمد سرور	درېيمه ناحيه
۳۱	سيد عبدالقاهر	سيد عبدالغياث	عبدالرحيم	درېيمه ناحيه
۳۲	محمد نواب	غلام يحيى	عبدالرشيد	درېيمه ناحيه
۳۳	مطيع الله متوکل	مولوی شهباز خان	هيبت خان	درېيمه ناحيه

۳۴	محمداورث همکار	پرویز	هونبیار	درېمه ناحیه
۳۵	معشوق	حضرت نور	پرویز خان	درېمه ناحیه
۳۶	عصمت الله	محمد عزیز	محمد ایوب	درېمه ناحیه
۳۷	عبدالحکیم	غلام جیلانی	عظیم الله	درېمه ناحیه
۳۸	عبدالاحد	عبدالرازق	محمد سالم	درېمه ناحیه
۳۹	ډاکټر مساپر	حاجي پاينده محمد	محمد اسلم	درېمه ناحیه
۴۰	محمد داود	شېر خان		درېمه ناحیه
۴۱	محمد ابراهيم	محمد اسمعيل	محمد الدين	درېمه ناحیه
۴۲	محمد جميل	حاجي غلام الدين	درانی	درېمه ناحیه
۴۳	عبدالظاهر	محمد يعقوب	جمعه گل	درېمه ناحیه
۴۴	سيد گل	سيد کمال الدين	برهان الدين	درېمه ناحیه
۴۵	امير جان	محمد اسلم	محمد عمر	درېمه ناحیه
۴۶	سيد عبدالخليل	سيد محمد شريف	سيد مير حيدر	درېمه ناحیه
ګڼه نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی	
۱	اختر محمد	گل محمد	حسن جان	څلورمه ناحیه
۲	شاه سعيد	خان سيد	گل دين	څلورمه ناحیه
۳	محمد داود	غلام نبي	شهزاده گل	څلورمه ناحیه
۴	محمد اصغر	محمد سرور	فضل حق	څلورمه ناحیه
۵	مير شجاع	مير عظيم	ملا عراق	څلورمه ناحیه
۶	پښتنه يار	محمد حسين	يار محمد	څلورمه ناحیه
۷	سيد رقيب شاه	سيد غفور شاه	سيد هاشم	څلورمه ناحیه
۸	سيد خان	محمد نور	حسام الدين	څلورمه ناحیه
۹	عبدالقدير	نوروز خان	عباس خان	څلورمه ناحیه
۱۰	سلطان محمود	حاجي محمد باز	بلبل شاه	څلورمه ناحیه
۱۱	گل رحمن	سيف الرحمن	خليل الرحمن	څلورمه ناحیه
۱۲	رحمت الله	دين گل	جمعه گل	څلورمه ناحیه
۱۳	نيک محمد	فيض طلب	غمور حاجي	څلورمه ناحیه

۱۴	حاجي محمد نادر	احمد علي	شېر علي	خلورمه ناحيه
۱۵	محمد جمال	امرا الله	فضل كريم	خلورمه ناحيه
۱۶	مولوی قابل	سلطان جان	احمد جان	خلورمه ناحيه
۱۷	محمد ايوب	اصل دين	منگل	خلورمه ناحيه
۱۸	ملك محمد حسن	امير محمد	اختر محمد	خلورمه ناحيه
۱۹	حبیب الرحمن	عبدالحمید	خان	خلورمه ناحيه
۲۰	حاجي محمد صادق	ملا لال سيد	کليم	خلورمه ناحيه
۲۱	عنایت الله	حاجي ملک پاچا	احمد خیل	خلورمه ناحيه
۲۲	حکیم الله	خانم الله	•	خلورمه ناحيه
۲۳	سيد ملا جان	ملك ستار خان	عبدالقدير	خلورمه ناحيه
۲۴	حاجي کتور خان	میراغا	گل فراز	خلورمه ناحيه
۲۵	الله نظر	غلام پیوند	حاجي غلام	خلورمه ناحيه
۲۶	عبداللطيف خان	حاجي غلجي	کامران	خلورمه ناحيه
۲۷	مولوی عبدالعزیز	گل ملا	خير محمد خان	خلورمه ناحيه
۲۸	حاجي گل میران	خاروان	هون خان	خلورمه ناحيه
۲۹	علي شیر	حاجي میا خان	ملنگ	خلورمه ناحيه
۳۰	انجنیر محمد اسحق	امیر جان	مغل خان	خلورمه ناحيه
۳۱	عبدالهادي	حاجي زلمی	محمد شریف	خلورمه ناحيه
۳۲	سيد خليل پاچا	جليل پاچا	سيد رسول	خلورمه ناحيه
۳۳	محمد ا جان	مولوی اکبر علي	محمد علي	خلورمه ناحيه
۳۴	حاجي مسجدي	احمد جان	نيک محمد	خلورمه ناحيه
۳۵	حاجي خان زاده	سيف الله	ملتان خان	خلورمه ناحيه
۳۶	محمد ظریف	سردار خان	شام الدين	خلورمه ناحيه
۳۷	حاجي زلمی	سيد عالم	•	خلورمه ناحيه
۳۸	محمد كريم	محمد عیسی	•	خلورمه ناحيه

ګڼه	نوم	د پلار نوم	ولسوالي
۱	محب الله	حاجي شفيق الله	سور رود
۲	عبدالستار	ملک رضا خان	سور رود
۳	سعیدالله	حاجي عبداللہ	سور رود
۴	لعل بيگ	ملک	سور رود
۵	سيد قيوم	حاجي سيد نجيب	سور رود
۶	غلام نبي	محمد ايوب	سور رود
۷	ملک عمراخان	ملک عيسى خان	سور رود
۸	عبدالغفار	شيريندل	سور رود
۹	رئيس قاسم	محمد ابراهيم	سور رود
۱۰	سورگل	سيد گل	سور رود
۱۱	حاجي نور الله	محمد خان	سور رود
۱۲	ببرک پژواک	عبدالباقي	سور رود
۱۳	دل اقا	گل افغان	سور رود
۱۴	حاجي محمد ابراهيم	محمد علي	سور رود
۱۵	حاجي وحيدالله	اقا گل	سور رود
۱۶	عبدالکريم	قيام الدين	سور رود
۱۷	محمدولي ناصري	عيسى خان	سور رود
۱۸	محمد عزيز اکبر	ميرزا محمد خان	سور رود
۱۹	معلم ميرزمان	ملک اخندجي	سور رود
۲۰	محمد حنيف مجددي	اسلام الدين	سور رود
۲۱	فضل محمد ابراهيمي	فتح محمد	سور رود
۲۲	زيارت گل	بادام گل	سور رود
۲۳	عبدالحکيم خان	معصوم خان	سور رود
۲۴	سيد وهاب	سيد امير	سور رود
۲۵	ملک معصوم	حاجي مجاهدین	سور رود
۲۶	حاجي شمس	حاجي عبدالاحد	سور رود

۲۷	ميا محمد شاه	ميا توراب شاه	سور رود
۲۸	مولوي باز محمد	امين خان	سور رود
۲۹	ملک نور محمد	ملا سکندر	سور رود
۳۰	فضل محمد	محمد رحيم	سور رود
۳۱	موسی	محمد نعيم	سور رود
۳۲	مياگل	رحيم گل	سور رود
۳۳	شهزاده	حاجي سيد خان	سور رود
۳۴	عبدالله قاري بابا	غلام دستگیر	سور رود
۳۵	سيد رحمن	انارگل	سور رود
۳۶	عبدالجبار	مکرن	سور رود
۳۷	محمد حسين	محمد حسن	سور رود
۳۸	محمدزمان	يارمحمد	سور رود
۳۹	ملک محمد يوسف	سردار محمد ايوب	سور رود
۴۰	لعل اغا	حاجي شير اغا	سور رود
۴۱	محمد انور	حقدار	سور رود
۴۲	حاجي محمد عثمان	تيمورشاه	سور رود
۴۳	محمد ياسين	محمد صديق	سور رود
۴۴	شکراالله	عبدالستار	سور رود
۴۵	تاج محمد	پاينده محمد	سور رود
۴۶	عصمت الله	محمد الله	سور رود
۴۷	عبدالحنان اغا	غلام حضرت اغا	سور رود
۴۸	گل محمد خان	محمد امان	سور رود
۴۹	سيد عثمان	سيد رضوان	سور رود
۵۰	پاينده محمد	عبدلهادي	سور رود
۵۱	محمد عثمان	محمد اشرف	سور رود
۵۲	محمد ابراهيم	حاجي عبدالعزيز	سور رود
۵۳	عبدالعزيز	ملک عبدالروف	سور رود

۵۴	حاجي دين محمد	نورخان	سور رود
۵۵	سيد عبدالستار اغا	سعيدالله جان	سور رود
۵۶	عبدالحكيم	عبدالواحد	سور رود
۵۷	شېر محمد	حاجي طوطي	سور رود
۵۸	ډيرگل	محمد اکبر	سور رود
۵۹	محمد هاشم	گلروز	سور رود
۶۰	عبدالقدوس	عبدالصمد	سور رود
۶۱	ظفرخان	گل رحمان	سور رود
۶۲	محمد حنيف	عبدالوکيل	سور رود

د لغمان ولايت د استازو نومونه

ګڼه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالۍ
۱	عبدالقادر	حاجي غلام نبي	ميراحمد	مهترلام بابا
۲	نورالله خان	حاجي نرالله	حبيب الله	مهترلام بابا
۳	سيد محمدخان	شېرعلي	عبدالجليل	مهترلام بابا
۴	سيد	محمدانور	محمد اعظم	مهترلام بابا
۵	خاکسار خان	عبدالحميدخان	عبدالمجيدخان	مهترلام بابا
۶	جمعه گل خان	عبدالسلام	سيد محمدخان	مهترلام بابا
۷	ملک سردار محمد	محمد عمرخان	رحم دل خان	مهترلام بابا
۸	ملک شېر محمدخان	ملک فقيرخان	ملک سيدجان	مهترلام بابا
۹	حاجي غلام رسول	محمد رسول	مير اعظم	مهترلام بابا
۱۰	حاجي نعمت الله	نورمحمد	فتح محمد	مهترلام بابا
۱۱	حاجي خان علي	محمد هارون	شجاع خان	مهترلام بابا
۱۲	حاجي محمد هاشم	مولا دوست	محمد دوست	مهترلام بابا
۱۴	حاجي عبدالسلام	عبدالرحمن	خورشيد کمال	مهترلام بابا
۱۵	عباد الرحمن	محمد يوسف	فيض محمد	مهترلام بابا

۱۶	ڊاڪٽر محمد امين	محمد رحيم	محمد دروېش	مهترلام بابا
۱۷	انجنير امين الدين	رحيم گل	سيد علم	مهترلام بابا
۱۸	محمد فاروق خان	سعد الله	محمد طوس	مهترلام بابا
۱۸	مولوي صفی الله	امان الله	احمد الله	مهترلام بابا
۱۹	مامور شېرخان	باز مير	محمد افضل	مهترلام بابا
۲۰	سيد حسن	سيد شريف	سيد مصطفيٰ	مهترلام بابا
۲۱	محمد كريم	محمد رحيم	عبدالقيوم	مهترلام بابا
۲۲	عبدالقدوس	داود شاه	عبدالحنان	مهترلام بابا
۲۳	عبيد الله	محمد حڪيم	محمد اعظم	مهترلام بابا
۲۴	نياز گل خان	محمد اسلم خان	عطا محمد خان	مهترلام بابا
۲۵	بابا جان	غلام جان	محمد رحيم	مهترلام بابا
۲۶	حاجي سميع الله	محمد حڪيم	عبدالرحيم	مهترلام بابا
۲۷	مولوي محمد عيسيٰ	محمد عالم	محمد شريف	مهترلام بابا
۲۸	مسافر خان	الف الدين	ضياء الدين	مهترلام بابا
۲۹	پاينده محمد خان	حاجي محمد ايوب	محمد نظير	مهترلام بابا
۳۰	نصرت	مير احمد خان	عبدالجليل	مهترلام بابا
۳۱	حبيب الله شرنڪ	غلام حيدر	نظام الدين	مهترلام بابا
۳۲	فضل الرحمن	محمد هاشم	ولي خان	مهترلام بابا
۳۳	عبدالغفور	ميرزا محمد خان	ملا علي محمد	مهترلام بابا
۳۴	شېراغا	پاينده خان	محمد اسماعيل	مهترلام بابا
۳۵	انجام الدين	نصر الدين	ملا خير الدين	مهترلام بابا
۳۶	تاج محمد	فقير محمد	عبدالوهاب	مهترلام بابا
۳۷	سيد محمد	شرف الدين	فيض الدين	مهترلام بابا
۳۸	سيد عمر	محمد عمر	عبدالوكيل	مهترلام بابا
۳۹	عبدالملك خان	عبدالرزاق	فدا محمد	مهترلام بابا
۴۰	عبدلهادي	عبدالقدير	غلام نبي	مهترلام بابا
۴۱	فرمان الله	محمد رسول	غريب الله	مهترلام بابا

۴۲	مامور گل اغا	داد خدا	مصلی	مهترلام بابا
۴۳	رحیم الله	ملک نبی	عبدالروف	مهترلام بابا
۴۴	عبدالرشید	عبدالاحد	عبدالرحیم	مهترلام بابا
۴۵	حاجی نقیب الله	محمد الله	غلام محمد	مهترلام بابا
۴۶	ملک محمد	غلام محمد	ملک محمد	مهترلام بابا
۴۷	غلام نبی	غلام سخی	غلام نبی	مهترلام بابا
۴۸	محمد عبدالظاهر	گل محمد	گل احمد	مهترلام بابا
۴۹	مولوی عبدالحنان	مولوی عبدالقدیر	عبدالوکیل	مهترلام بابا
۵۰	انجنیر نور محمد	نیک محمد	جمعه خان	مهترلام بابا
۵۱	محمد شفیق خان	محمد اصف	پاینده محمد	مهترلام بابا
۵۲	محمد اسحق	محمد صادق	تور عباس خان	مهترلام بابا
۵۳	غلام دستگیر	علی محمد	امیر محمد	مهترلام بابا
۵۴	عبدالشکور	عبدالقادر خان	محمد اکرم	مهترلام بابا
۵۵	سردار ولی	امیر محمد	•	مهترلام بابا
۵۶	ڈاکٹر عبدالغفار	انجنیر غلام سخی	عبدالغفور	مهترلام بابا
۵۷	حفیظ الله	حاجی محمد امان	سبحان	مهترلام بابا
۵۸	گللاب الدین	الف الدین	کمال الدین	مهترلام بابا
۵۹	محمد اسمعیل	زلمی عبدالوهاب	عبدالواحد	مهترلام بابا
۶۰	محمد طیب	پاینده محمد	الله نور	مهترلام بابا
۶۱	احمد الدین	محمد الدین	•	مهترلام بابا
۶۲	نور الله	محمد نبی	عبدالروف	مهترلام بابا
۶۳	انعام گل	ملا خان گل	سبحان شاه	مهترلام بابا
۶۴	محصل خان	میا جان	سعادت خان	مهترلام بابا
۶۵	غلام نبی	گل مرجان	اکبر خان	مهترلام بابا
۶۶	اسماعیل	عبدالقدموس خان	محمد ایوب	مهترلام بابا
سکینه	نوم	د پلار نوم	دنیکه نوم	ولسوالی
۱	ملا محمد نبی جان	سیف الدین	رسول جان	الیشک

۲	احمدالدين	سلطان	عبدالغفور	اليشنگ
۳	ملك الدين	سيف الدين	گل بهايي	اليشنگ
۴	محمد هاشم	ملا عبدالغني	ملا عبدالرحمن	اليشنگ
۵	علي اكبر	شاه محمود	سلطان محمد	اليشنگ
۶	عبدالغني	علي محمد	ظريف خان	اليشنگ
۷	تورن محمد افضل	محمد اكرم	محمد الياس	اليشنگ
۸	حيات الله	محمد شاه خان	شاه محمد	اليشنگ
۹	رسالت خان	دولت سعيد	ميرويس	اليشنگ
۱۰	محمد طاهر خان	محمد اسماعيل	رستم خان	اليشنگ
۱۱	هزارالدين	مير نظر	محمد عزيز	اليشنگ
۱۲	شبر افضل خان	حاجي محمد	صفا خان	اليشنگ
۱۴	عبدالخالق	طره باز خان	الله داد خان	اليشنگ
۱۵	مولوي محمد حنيف	عيسي خان	خان محمد	اليشنگ
۱۶	مولوي محمد ابراهيم	محمد اسحق	علي گل	اليشنگ
۱۷	اسدالله خان	محمد يوسف	احمد علي خان	اليشنگ
۱۸	گلک جان	محمد اسلم خان	لعل محمد	اليشنگ
۱۸	ضياء الدين	محمد جان	قطب الدين	اليشنگ
۱۹	محمد رسول خان	حاجي غلام رسول	حاجي عمر جان	اليشنگ
۲۰	سيف الملوك	محمد رحيم	شاه محمد	اليشنگ
۲۱	حاجي عبدالعزيز	جمال الدين	محمد گل	اليشنگ
۲۲	مولوي امان الله	عبدالصمد	محمد اكرم	اليشنگ
۲۳	حاجي بابا گل	غلام حيدر	مياجي	اليشنگ
۲۴	محمد يعقوب	محمد يونس	عبدالجليل	اليشنگ
۲۵	عبدالجبّار	مولوي محي الدين	حميد الدين	اليشنگ
۲۶	سلطان محمد	عبدالمجيد	فاضل احمد	اليشنگ
۲۷	محمد عيسي خان	موسي خان	محمود خان	اليشنگ
۲۸	ملا خدای نور	عبدالرحمن	صاحب نور	اليشنگ

۲۹	سبزگل	محمد حکیم	عبدالمجید	ایشک
۳۰	ملا نورمحمد	حبیب الله	تاج محمد	ایشک
۳۱	محمد سعید	غلام سعید	غلام نبی	ایشک
۳۲	عزم الدین	محمد اسمعیل	نظر محمد	ایشک
۳۳	محمد داود	دلاور خان	پایندہ محمد	ایشک
۳۴	عماد الدین	غیاث الدین	غلام محی الدین	ایشک
۳۵	مولوی عبدالغفار	احمد خان	رحمت خان	ایشک
۳۶	عبدالستار	وزیر محمد	محمد شریف	ایشک
۳۷	نور الله	میر علی	ملک احمد علی	ایشک
۳۸	الف شاه	حاجی داود شاه	محمد عالم	ایشک
۳۹	حاجی عبدالصمد	شاد مرد	غلام حیدر	ایشک
۴۰	ڈاکٹر عبدالصمد	حاجی الله گل	علی محمد	ایشک
۴۱	سید سالم	سید بابو جان	سید حسین	ایشک
۴۲	حاجی عبدالمحمد	خواجہ رحمت	حاجی یار محمد	ایشک
۴۳	جمعہ خان	محمد حسین	محمد عمر	ایشک
۴۴	مولوی عبدالغفور	مولوی سمندر	مولوی جلندر	ایشک
۴۵	مولوی شاہ محمد	علی محمد	لعل محمد	ایشک
۴۶	سید آغا	عبدالهادی	عبدالحمید	ایشک
۴۷	ویس الدین	عیان الدین	شرف الدین	ایشک
۴۸	روز الدین	ملک الدین	محمد عثمان	ایشک
۴۹	جمعہ خان	محمد عیسی	سید امیر	ایشک
۵۰	دین سعید	عبدالسعید	گل جان	ایشک
۵۱	شہر محمد	جمعہ خان	یار محمد	ایشک
۵۲	میر عالم	شہر محمد	بابا خان	ایشک
۵۳	عظمت خان	ہمت خان	فیض محمد	ایشک
۵۴	کمال الدین	امرا الدین	شمس الدین	ایشک
۵۵	نیک محمد	محمد خلیل	الف خان	ایشک

۵۶	حاجي گل خان	حضرت نور	ملک الدين	الیشک
۵۷	برزگ جميل	بهادر خان	سید شاه خان	الیشک
۵۸	حاجي رحمت نور	حاجي الله نور	امير محمد	الیشک
۵۹	محمد عیسی	بهرام خان	شیر محمد	الیشک
۶۰	عبد الغفار	سراج الدين	اغا جان	الیشک
۶۱	محمد عمر	ملا شاه فقیر	حاجي نور محمد	الیشک
۶۲	عبد الخالق	صمد گل	عبد القيوم	الیشک
۶۳	عبد المطلب	محمد صبور	عبد المجید	الیشک
۶۴	محمد نادر	سید عبد القادر	محمد اسحق	الیشک
۶۵	گل محمد	تاج محمد	دوست	الیشک
۶۶	امین الله	عبد القدوس	الله داد	الیشک
سینه	نوم	د پلار نوم	د نیکه نوم	ولسوالی
۱	جمال الدين	ملکزاد	ملک اعظم الدين	الینکار
۲	میرزا محمد	احمد بیگ	پاینده محمد	الینکار
۳	نور محمد	غلام نور	نور محمد	الینکار
۴	سردار محمد	شیر محمد	شهنواز	الینکار
۵	عصمت الله	عبد القيوم	علی احمد	الینکار
۶	عزیز الله	صالح محمد	غلام جان	الینکار
۷	عبد الرشید	محمد اکرام	عبد الرشید	الینکار
۸	محمد صابر	امیر محمد	نوروز خان	الینکار
۹	حاجي محمد گل	شیر گل	حاجي زبیر گل	الینکار
۱۰	نور گل	غلام سخي	۰	الینکار
۱۱	تور گل	شاه گل	خیر گل	الینکار
۱۲	محمد الرحیم	الوجان	محمد	الینکار
۱۴	عبد الرحیم خان	ولي محمد	میر افضل	الینکار
۱۵	حاجي عبد المجید	عبد الکریم	فیروز خان	الینکار
۱۶	امیر جان	محمد اکرام	میر خان	الینکار

۱۷	عنایت الله	سید الرحمن	عبدالرحمن	الینکار
۱۸	محمد امیر	یار محمد	پیر محمد	الینکار
۱۸	سید محمد	فتح محمد	گل غلام	الینکار
۱۹	عبدالمالک	عبدالحمید	•	الینکار
۲۰	محمد هاشم	خوشحال	مومن	الینکار
۲۱	عبدالهاشم	مہر زمان	معین خان	الینکار
۲۲	انجنیر یوسف الدین	جمال الدین	یوسف الدین	الینکار
۲۳	محمد اسمعیل	فتح محمد	الیاس	الینکار
۲۴	گل دالله	رحیم الدین	میراجان	الینکار
۲۵	محمد سرور	امین بیگ	احسان الدین	الینکار
۲۶	نادر شاہ	عباس خان	نادر شاہ	الینکار
۲۷	دولت میر	محمد میر	احمد میر	الینکار
۲۸	لعل میر	قابل خان	دولت شاہ	الینکار
۲۹	محمد حبیب	شاہ سید	محمد عثمان	الینکار
۳۰	رحیم شاہ	محمد صابر	چنگر	الینکار
۳۱	محمد بخش	فخر الدین	گل الدین	الینکار
۳۲	نجم الدین	گل عالم	گل احمد	الینکار
۳۳	ملک عبدالرحمن	عبدالحبیب	عبدالمجید	الینکار
۳۴	سید محمد	شیر محمد	عبدالاحمد	الینکار
۳۵	سید رسول	عبدالغنی	محمد رسول	الینکار
۳۶	میرزا عبدالخلیل	میر صاحب الدین	احمد نور	الینکار
۳۷	مرد خان	نظام الدین	شیر محمد	الینکار
۳۸	محمد رسول	بنارس خان	میر افضل	الینکار
۳۹	محمد ظاہر	عبدالغفور	ملا خانزادہ	الینکار
۴۰	عبداللہ	نجم الدین	عظیم الدین	الینکار
۴۱	رسول محمد	عبدالصمد	پیر محمد	الینکار
۴۲	پیر محمد	نور خان	پیر محمد	الینکار

۴۳	محمد اصغر	عبدالوهاب	مير اصغر	الينكار
۴۴	غلام صديق	تاج الدين	غلام عمر	الينكار
۴۵	ملك عبدالحق	نظام الدين	اختر محمد	الينكار
۴۶	حاجي عبدالمقيم	عبدالوهاب	اشرف الدين	الينكار
۴۷	سيف الرحمن	حاجي محمد ايوب	احسام الدين	الينكار
۴۸	مولوى رمضان	هيكل	محمد حسن	الينكار
۴۹	سيد الرحمان	احمد خان	امير محمد	الينكار
۵۰	محمد الرحيم	سيد گل	•	الينكار
۵۱	محمد امين	عبدالباقي	•	الينكار
۵۲	عبدالولي	ملك ولي احمد	شير محمد	الينكار
۵۳	عبدالطيف	عبدالسلام	عبدالقدير	الينكار
۵۴	عبدالظاهر	محمد گل	سيد اكبر	الينكار
۵۵	محمد امان	خدای نور	فقير محمد	الينكار
۵۶	محمد اسماعيل	محمد خان	هدايت خان	الينكار
۵۷	عبدالمالك	نور محمد	عبدالمالك	الينكار
۵۸	حاجي محمد كريم	مغل خان	•	الينكار
۵۹	موسى خان	مير عالم	گل عالم	الينكار
۶۰	انجنير محمد دايم	محمد الدين	امير الدين	الينكار
۶۱	ملك حيدر خان	محمود	شهنواز	الينكار
۶۲	عبدالقاهر	عمر اخان	سلطان محمد	الينكار
۶۳	ملك شير محمد	فيروز خان	•	الينكار
۶۴	قيض	حميد الله	خير محمد خان	الينكار
۶۵	ڊاڪٽر اسلام	محمد يعقوب	ظريف خان	الينكار
۶۶	محمد عارف	محمد اسماعيل	ملك شير خان	الينكار
۶۷	مجنون	خدای داد	معاذ الدين	الينكار
۶۸	عبدالمالك	نور محمد	نور محمد	الينكار
۶۹	محمد ولي	غلام علي	علي احمد	الينكار

٧٠	محمد نبي	شبرعلي	محمد گل	الينكار
سټنه	نوم	د پلار نوم	د نيكه نوم	ولسوالۍ
١	عبدال بصير	وكيل بسم الله	مېرزا محمد امين	قرغه يي
٢	حاجي محمد الله	عبدالله	محمد هاشم	قرغه يي
٣	عبدالغفور	عبدالمجيد	جانان	قرغه يي
٤	درياخان	ملك خليل	سحر گل	قرغه يي
٥	بريالي	ملك سرحد	الف جان	قرغه يي
٦	مكرم خان	ميراجان	احمد جان	قرغه يي
٧	ادم خان	حاجي شريف الله	محمد كمال	قرغه يي
٨	عبدالرحمن	محمد حنيف	معين خان	قرغه يي
٩	محمد ظاهر	محمد اعظم خان	واحد خان	قرغه يي
١٠	محمد يوسف	محمد افضل	احمد ابراهيم	قرغه يي
١١	ډاكټر عبدالملك	ملك شيرين دل	ملك داد گل	قرغه يي
١٢	محمد فهم	مختار	محمد رحيم	قرغه يي
١٤	حيات الله	محمد اجان	ميا گل	قرغه يي
١٥	محمد حكيم	سيد حكيم	گل جان	قرغه يي
١٦	انجنير عبدالله	خوش محمد	خوشدل	قرغه يي
١٧	موسم خان	محمد عمر خان	مدد خان	قرغه يي
١٨	گل پادشاه	احمد علي	محمد اسماعيل	قرغه يي
١٨	حاجي محمد ظاهر	شرف الدين	محمد حكيم	قرغه يي
١٩	اقا گل	دولت	سربند	قرغه يي
٢٠	محمد فاروق	عبدالوهاب	علي محمد	قرغه يي
٢١	محمد رسول	عبدالكريم	عبدالمحمد	قرغه يي
٢٢	سيد عمر	حاجي محمد عمر	افغان	قرغه يي
٢٣	محمد ابراهيم	حاجي عبدالنبي	محمد خان	قرغه يي
٢٤	عبدالمنير	عبدالهادي	محمد امين	قرغه يي
٢٥	محمد جان	صاحب جان	غازي	قرغه يي

۲۶	مولوی سبحان	سلمانشاه	محمد ابراهيم	قرغه يي
۲۷	محمد داود	مير غلام صفدر	مير غلام حيدر	قرغه يي
۲۸	عبدالواحد	عبدالاحد	محمد اعظم	قرغه يي
۲۹	محمد طاهر	محمد امين	غلام جان	قرغه يي
۳۰	هفته گل	حاجي امرالدين	قيام الدين	قرغه يي
۳۱	حاجي نورزاده	گلزاده	اميرزاده	قرغه يي
۳۲	محمديونس	نورالرحمن	رحيم الله	قرغه يي
۳۳	علي ناصر	عزيز الرحمن	گل پاچا الفت	قرغه يي
۳۴	حاجي نورالله	حاجي ميرا خان	شاه غاسي	قرغه يي
۳۵	محمد کاظم	عبدالکريم	خدای رحيم	قرغه يي
۳۶	حبیب الرحمن	علي احمد	میر احمد	قرغه يي
۳۷	انجنير هستي گل	هفته گل	گل الدين	قرغه يي
۳۸	محمد فقير	ناصر خان	حميد خان	قرغه يي
۳۹	سراج الدين	ولي احمد	سلطان	قرغه يي
۴۰	شېرباز خان	قهرالدين	عزيز خان	قرغه يي
۴۱	دولت شاه	مير زمان	خان محمد	قرغه يي
۴۲	مېرزا محمد	محمد نبي	محمد ولي	قرغه يي
۴۳	بصير	شېر محمد	خيرالدين	قرغه يي
۴۴	سميع الدين	محمد الدين	غلام محي الدين	قرغه يي
۴۵	حاجي خيرالله	حاجي شېرعلم	عبدالغياث	قرغه يي
۴۶	سيد موسی	سيد حضرت	سيد حکيم	قرغه يي
۴۷	محمد نبي	محمد رسول	ملنگ	قرغه يي
۴۸	محمد کبير	سرفراز	نورعلي	قرغه يي
۴۹	عبدالکريم	عبدالرحيم	شېر دل	قرغه يي
۵۰	اصيل خان	پهلوان	ميرعلي	قرغه يي
۵۱	عبدال حافظ	حفيظ الدين	سلام الدين	قرغه يي
۵۲	فضل محمد	حاجي دين محمد	ولي محمد	قرغه يي

۵۳	محمد سالمه	حاجي شېرخان	غلام جان	قرغه يي
۵۴	صديق الله	امان الله	ملا عبدالاحمد	قرغه يي
۵۵	علي محمد	عبدالقدوس	خوشحال	قرغه يي
۵۶	بهادرخان	نور احمد	فتح محمد	قرغه يي
۵۷	محمد شاه	عبدالحميد	خانگل	قرغه يي
۵۸	محمد صديق	محمد عرب	ملنگ	قرغه يي
۵۹	محب الله	حاجي قاسم خان	مياجان	قرغه يي
۶۰	حاجي رحمت الله	عبدالغفار	علي محمد	قرغه يي
کټنه	نوم	د پلار نوم	ولسوالۍ	
۱	محمد قاسم	عطا محمد		دولت شاه
۲	شرف الدين	فيض الدين		دولت شاه
۳	فضل حق	مير صاحب		دولت شاه
۴	فدا جان	شاه بدل		دولت شاه
۵	صديق الله	عبدالله		دولت شاه
۶	عبدالواحد	عبدالوهاب		دولت شاه
۷	عبداللطيف قیومي	عبدالقيوم		دولت شاه
۸	سيد حکيم سيلاب	سيد پاچا		دولت شاه
۹	محمد رسول شرافت	سيد حسين		دولت شاه
۱۰	محمد عمر تسکين	عبدالغفار		دولت شاه
۱۱	صفر جان	خير محمد		دولت شاه
۱۲	سيدال	محمد انور		دولت شاه
۱۳	محمد سعيد	عبدالشکور		دولت شاه
۱۴	جمعه الدين	امير محمد		دولت شاه
۱۵	ملا گل دين	نظر گل		دولت شاه
۱۶	عبدالرحمن	محمد علي		دولت شاه
۱۷	فخر الدين	شاه فقير		دولت شاه
۱۸	يار محمد	ملا سليمان		دولت شاه

۲۰	میرسعید	عبدالقیوم	دولت شاه
۲۱	سلطان محمد	محمدولی	دولت شاه
۲۲	شکر محمد	باز محمد	دولت شاه
۲۳	سردار محمد	محمدولی	دولت شاه
۲۴	عبدالجمیل	محمد عزیز	دولت شاه
۲۵	گل کریم	عبدالکریم	دولت شاه
۲۶	گللاب شاه	امیر گل	دولت شاه
۲۷	شاه فقیر	احمد گل	دولت شاه
۲۸	گل احمد	احمد	دولت شاه
۲۹	محمد ایوب	حاجی جمعه	دولت شاه
۳۰	باباجان	غلام شاه	دولت شاه
۳۱	میگل	شیر زمان	دولت شاه
۳۲	سبحان شاه	محمد افضل	دولت شاه
۳۳	فیض الله	انار گل	دولت شاه
۳۴	حبیب الله	گل رحیم	دولت شاه
۳۵	گل محمد	ملا محمد	دولت شاه
۳۶	عصمت الله	محمد سخی	دولت شاه
۳۷	عبدالباقی	عبدالخالق	دولت شاه
۳۸	عبدالصمد	عبدالحمید	دولت شاه
۳۹	محمد اکرم	محمد انور	دولت شاه
۴۰	احمد علی	محمد علی	دولت شاه
۴۱	تازه محمد	یار محمد	دولت شاه
۴۲	سید فقیر	شاه فقیر	دولت شاه
۴۳	غلام سخی	میر اکبر	دولت شاه
۴۴	شاه ولی	حیات خان	دولت شاه

د نورستان ولايت د ولسواليو داستازو نومونه

کڼه	نوم	د پلار نوم	ولسوالۍ
۱	تورگل	شېرگل	ننگراج
۲	سید اصغر	علي اصغر	ننگراج
۳	ظفر خان	صاحب الدين	ننگراج
۴	گل میران	عمرالدين	ننگراج
۵	فیض محمد	شېرگل	ننگراج
۶	عبدالرحمن	حضرت الدين	ننگراج
۷	ثمرگل	جمعه خان	ننگراج
۸	شېراحمد	شېر محمد	ننگراج
۹	فقير محمد	میر احمد	ننگراج
۱۰	گل میر	هزار میر	ننگراج
۱۱	ملاعبدالرحمن	ملا محمد جان	ننگراج
۱۲	ملاعطاء محمد	راز محمد	ننگراج
۱۴	فیش خان	احمد خان	ننگراج
۱۵	شمس الدين	محمد شاه	ننگراج
۱۶	ملا محمد دوست	محمد غني	ننگراج
۱۷	پاچا گل	دهش دان	ننگراج
۱۸	سخي گل	نظر گل	ننگراج
۱۸	ملک محمد	علي محمد	ننگراج
۱۹	شېرامین	محمد علي خان	ننگراج
۲۰	غلام سخي	موسی خان	ننگراج
۲۱	محمد عثمان	جمال الدين	ننگراج
۲۲	علي اکبر	صالح محمد	ننگراج
کڼه	نوم	ولد	ولسوالۍ

۱	عبدالحق	عبدالستار	کامدپش
۲	رفيع الله	سلطان محمد	کامدپش
۳	مولوی ولي محمد	غلام رسول	کامدپش
۴	حاجي محمد عمر	حبیب الله	کامدپش
۵	عبدالقادر	محمد	کامدپش
۶	محمد عمر	محمد نور	کامدپش
۷	عبدالجمیل	فقیر محمد	کامدپش
۸	محمد جمعه	عبدالقادر	کامدپش
۹	مولوی عبدالحنان	عبداللہ	کامدپش
۱۰	یحیی	اختر محمد	کامدپش
۱۱	عنایت الله	حاجي خليل	کامدپش
۱۲	عبدالکریم	محمد نسیم	کامدپش
۱۴	نور الهادي	سید جان	کامدپش
۱۵	اختر محمد	سید کمال	کامدپش
۱۶	عبدالجلیل	عبدالصمد	کامدپش
۱۷	عبدالظاهر	جمعه خان	کامدپش
۱۸	عبدالفتاح	عبدالکبیر	کامدپش
۱۸	محمد قاسم	عبدالرحمن	کامدپش
۱۹	غلام حیدر	گرمز	کامدپش
۲۰	حیات الله	حیات خان	کامدپش
۲۱	یونس	فیض الله	کامدپش
۲۲	محمد زمان	فضل الدین	کامدپش
۲۳	محمد عظیم	نظام الدین	کامدپش
۲۴	عبدالحمید	جمعه خان	کامدپش
۲۵	نور محمد	بہادر خان	کامدپش
۲۶	حضرت علي	حضرت حسن	کامدپش
۲۷	عبدالمنان	ہزار خان	کامدپش

کامدپش		خان محمد	غلام شاه	۲۸
کامدپش		محمد زرين	محمد ناصر	۲۹
کامدپش		محمد حکيم	محمد نعيم	۳۰
کامدپش		خان محمد	سيد الله جان	۳۱
کامدپش		عبد الحميد	عبد الرحمن	۳۲
کامدپش		غلام سرور	قدرت الله	۳۳
کامدپش		سعد الله	محمد زمان	۳۴
کامدپش		عبد القدیر	محمد مظفر	۳۵
کامدپش		محمد يوسف	سلطان علم	۳۶
کامدپش		سيد محمد خان	محمد گل	۳۷
کامدپش		محمد علي حان	محمد رحيم	۳۸
کامدپش		ولي محمد	محمد علي جان	۳۹
کامدپش		محمد نور	نور محمد خان	۴۰
کامدپش		عبد البصير	محمد ظاهر	۴۱
کامدپش		محي الدين	محمد يعقوب	۴۲
کامدپش		عبد المتين	عبد الهادي	۴۳
کامدپش		محمد خان	ولي محمد	۴۴
کامدپش		سيد محمد	خان محمد	۴۵
کامدپش		جمعه خان	نور احمد	۴۶
کامدپش		جان محمد	عبد الجليل	۴۷
کامدپش		محمد خان	شیراغا	۴۸
کامدپش		نور محمد خان	عبد الكريم	۴۹
کامدپش		محمد سعيد	محمد گل	۵۰
کامدپش		امير حمزه	صفر الدين	۵۱
کامدپش		نور محمد خان	گل محمد	۵۲
کامدپش		محمد گل	سلطان محمد	۵۳
کامدپش		سيد محمد خان	حاجي غلام قادر	۵۴

۵۵	عبدالناصر	عبدالوکیل	کامدپش
۵۶	حاجي دستگیر	غلام رسول	کامدپش
۵۷	حبیب رسول	حبیب جان	کامدپش
۵۸	شمس الدین	جمال الدین	کامدپش
۵۹	دین محمد	فیض عمر	کامدپش
۶۰	محمدجان	نادرشاه	کامدپش
۶۱	عبدالرحمن	محمد اکبر	کامدپش
۶۲	امان الله	محمد اسمعیل	کامدپش
۶۳	محمد ناصر	محمد انور	کامدپش
سکینه	نوم	ولد	ولسوالی
۱	محمد علي	فیض محمد	منډول
۲	محمد شاه	بابي	منډول
۳	بسم الله خان	عبدالله	منډول
۴	عبدالله	نبي الله	منډول
۵	صفر محمد	عبدالمحمد	منډول
۶	عبدالعلي	محمد عظیم	منډول
۷	عبدالقيوم	خير محمد	منډول
۸	شاه ولي	سيد محمد	منډول
۹	ملک محمد	باز محمد	منډول
۱۰	امان الله	امام الدين	منډول
۱۱	عبدالروف	اغاکل	منډول
۱۲	محمد سليم	محمد فقير	منډول
۱۴	ملنگ	عبدالرازق	منډول
۱۵	محمد کریم	نور علم	منډول
۱۶	داود شاه	عبدالله	منډول
۱۷	نور محمد	سيد محمد	منډول
۱۸	عبدالنبی	عبدالله	منډول

منہول		عبدالرحمن	عبدالرازق	۱۸
منہول		عبدالقیوم	مبارک شاہ	۱۹
منہول		عبدالجلیل	تاج محمد	۲۰
منہول		محمد یوسف	محمد عظیم	۲۱
منہول		عبدالروف	سید اکبر	۲۲
منہول		عبداللہ	عبدالشکور	۲۳
منہول		فراموز	عبدالکریم	۲۴
منہول		تاج محمد	محمد موسیٰ	۲۵
منہول		ملا محمد عرب	محمد رحیم	۲۶
منہول		عبداللہ	عبدالجلیل	۲۷
منہول		عبدالعلی	مولوی عبداللہ	۲۸
منہول		عبدالوکیل	عبدالرحمن	۲۹
منہول		عبدالعلی	گل محمد	۳۰
منہول		خدا یداد	شاہ محمد	۳۱
منہول		عبدالقادر	ملا بہادر	۳۲
منہول		عبدالغزیز	عبدالکریم	۳۳
منہول		یونس	محمد	۳۴
منہول		محمد کبیر	عبدالحلیم	۳۵
منہول		محمد عمر	عبدالمحمد	۳۶
منہول		عبدالقادر	عبدالقیوم	۳۷
منہول		عبداللہ	مولوی عبدالحلیم	۳۸
منہول		شمس الدین	عین الدین	۳۹
منہول		امیر محمد	گل محمد	۴۰
منہول		خُپنک	جگر ن حکیم اللہ	۴۱
منہول		دارایک	عزیز اللہ	۴۲
منہول		محمد حسن	سید جان	۴۳
منہول		فیض محمد	عبدالواحد	۴۴

منپول		نور محمد	پير محمد	۴۵
منپول		معراج الدين	حاجي محمد سرور	۴۶
منپول		عبدالسلام	عبدالمنان	۴۷
منپول		داود شاه	ملك محمد	۴۸
منپول		محمد رسول	عبدالخالق	۴۹
منپول		عبدالكريم	محمد اسحق	۵۰
منپول		نور محمد	داد محمد	۵۱
منپول		شاه محمد	عبدالستار	۵۲
منپول		عبداللہ	نجيب الله	۵۳
منپول		گل احمد	محمد ابراهيم	۵۴
منپول		عبدالمحمد	عبدالغفور	۵۵
منپول		شمشير	مولوی شير محمد	۵۶
منپول		دين محمد	عطاء الله	۵۷
منپول		محمد امير	سلطان محمد	۵۸
منپول		نور محمد	خالق داد	۵۹
منپول		سلطان محمد	عبداللہ جان	۶۰
کتابه	نوم	ولد	ولسوالی	
۱	حاجي سيد احمد	محمد خان	وايگل	
۲	مدير عبدالقيوم	جان محمد	وايگل	
۳	مامور گل عظيم	چيرا	وايگل	
۴	مولوی محمد خان	شام بار	وايگل	
۵	مير سلام	دونيا	وايگل	
۶	محمد عثمان	پاينده محمد	وايگل	
۷	حميد الله	نور محمد	وايگل	
۸	محمد باسين	ساملك	وايگل	
۹	غلام حبيب	محمد خان	وايگل	
۱۰	محمد دين	جلات	وايگل	

۱۱	حاجي محمد بشير	احمد جان	وايگل
۱۲	عبدالرحمن	هزاردين	وايگل
۱۴	مولوی عبدالحی	محمد اشرف	وايگل
۱۵	مولوی عنايت الله	فقير محمد	وايگل
۱۶	محمد زمان	حاجي شبر محمد	وايگل
۱۷	رمضان	جلال الدين	وايگل
۱۸	محمد ملک	جان محمد	وايگل
۱۸	عبدالحميد	غلام حيدر	وايگل
۱۹	حضرت محمد	محمد جمعه	وايگل
۲۰	سلطان محمد	نور محمد	وايگل
۲۱	ولي محمد	داد محمد	وايگل
۲۲	غلام حيدر	سور ملک	وايگل
۲۳	ملک غلام نبي خان	امير محمد	وايگل
۲۴	محمد اکرم	ميرک	وايگل
۲۵	محمد ميران	خان محمد	وايگل
۲۶	مامور خوشحال	نور الله خان	وايگل
۲۷	عبدالستار	ملا عبدالکريم	وايگل
۲۸	اختر محمد	محمد ابراهيم	وايگل
۲۹	محمد الدين	فيض الله	وايگل
۳۰	عبدالغفور	عبدالستار	وايگل
۳۱	شبر زمان	محمد جان	وايگل
۳۲	مدير عين الله جان	جان خان	وايگل
۳۳	شهاب الدين	مال ملک	وايگل
۳۴	غلام محمد	محمد داود	وايگل
۳۵	مياه گل	باز محمد	وايگل
۳۶	ميان نور	يار محمد	وايگل
۳۷	شبر دا علي	سيد ا جان	وايگل

۳۸	علم خان	عبدالجبار	وايگل
۳۹	مامور حقدار	حبیب الله	وايگل
۴۰	ملک منور خان	رادم خان	وايگل
۴۱	سید عرب خان	محمد جلات	وايگل
۴۲	گل محمد خان	میر عالمه خان	وايگل
۴۳	سید ولي خان	محمد الله	وايگل
۴۴	تازه گل	احمد خان	وايگل
۴۵	عبدالغني	کانتوک	وايگل
۴۶	ډاکټر احمد يوسف	احمد خان	وايگل
کټنه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	عبدالباري	عبدالباقي	برگمټال
۲	مولوی محمد هاشم	محمد رسول	برگمټال
۳	سليمان	جمعه الدين	برگمټال
۴	مولوی حبیب الله	عبد القادر	برگمټال
۵	عبدالجبار	عبد الخليل	برگمټال
۶	سفر جان	نور الدين	برگمټال
۷	شمس الله	عبد البصير	برگمټال
۸	عبد الخالق	عزيز محمد	برگمټال
۹	عبد القيوم	محمد شريف	برگمټال
۱۰	سيف الرحمن	عبد الرحمن	برگمټال
۱۱	محمد افضل	محمد عثمان	برگمټال
۱۲	عبد الشکور	علي محمد	برگمټال
۱۴	عبد الوهاب	عبد الرحيم	برگمټال
۱۵	شمس السلام		برگمټال
۱۶	مولوی عبد الله	عبد الغني	برگمټال
۱۷	حاجي قاسم	ابراهيم	برگمټال
۱۸	غلام رسول	محمد کبير	برگمټال

۱۸	غلام صابر	داد محمد	برگمتال
۱۹	عبدالقادر	عمراخان	برگمتال
۲۰	الحاج محمدالدين	حضرت الدين	برگمتال
۲۱	شېرولي	محمد عيسى	برگمتال
۲۲	محمد اسماعيل	الحاج محمد ابراهيم	برگمتال
۲۳	سيد عمر	سيد رسول	برگمتال
۲۴	محمد موسى	محمد حسين	برگمتال
۲۵	محمد عيسى	عبدالله جان	برگمتال
۲۶	محمد رسول	عبدالرسول	برگمتال
۲۷	امان الله	عمراجان	برگمتال
۲۸	جمعه الدين	محمد اکبر	برگمتال
۲۹	عبدالكريم	عبدالعزیز	برگمتال
۳۰	عبدالمالك	غازي شاه	برگمتال
۳۱	تاج گل	تاج محمد	برگمتال
۳۲	عبدالروف	عمراخان	برگمتال
۳۳	عبدالحميد	حبيب الرحمن	برگمتال
۳۴	مولوی غلام الله	محمد حسين	برگمتال
۳۵	عبدالرحمن	محمد خان	برگمتال
۳۶	سمیع الحق	ملا محمد افضل	برگمتال
۳۷	میر افضل	سلام خان	برگمتال
۳۸	رحيم الله	محمد حسين	برگمتال
۳۹	عبدالغفار	کمال الدين	برگمتال
۴۰	محمد شريف	عبدالرحيم	برگمتال
۴۱	محمد اعظم	بابا خان	برگمتال
۴۲	محمد گل	نېک محمد	برگمتال
۴۳	شمس الدين	محمد الدين	برگمتال

۴۴	شېرخان	شېر محمد	برگمتال
۴۵	عبدالمالک	ملک	برگمتال
۴۶	محمد ولي	دين محمد	برگمتال
۴۷	سيد احمد	شېر احمد	برگمتال
۴۸	محمد سيد	الحاج نظر محمد	برگمتال
۴۹	تميم جان	محمد کبير خان	برگمتال
۵۰	عزيز خان	عبدالعزيز	برگمتال
۵۱	معلم ذکريا	سيد گل	برگمتال
۵۲	ياسين	محمد خان	برگمتال
۵۳	هدايت الله	حبيب الله	برگمتال
۵۴	ملا عبدالرحمن	شېرافضل	برگمتال
۵۵	خليل الله	غلام مصطفی	برگمتال
۵۶	عبدالرحمن	عبدالمجيد	برگمتال
۵۷	عبدالحق	عبدالمجيد	برگمتال
۵۸	جمعه الدين	محمد عمر	برگمتال
۵۹	عبدالمتين	محمد هاشم	برگمتال
۶۰	سلطان محمد	سيد محمد	برگمتال
سېنه	نوم	ولد	ولسوالی
۱	محمد گل	نور الله	واما
۲	غلام رباني	مير مست	واما
۳	محمد عيسى	يار محمد	واما
۴	محمد رسول	غلام قادر	واما
۵	محمد ميران	برزگ الدين	واما
۶	رياض محمد	شېر محمد	واما
۷	عبدالغفور	جمعه خان	واما
۸	پير احمد	وکیل	واما
۹	نور اکبر	گل دست	واما

۱۰	امير اکبر	علي اکبر	واما
۱۱	حاجي ملک	محمد جلال	واما
۱۲	عصمت مسلم	حيدر	واما
۱۴	عبدالحميد	کريم خان	واما
۱۵	عبدالجلال	محمد جان	واما
۱۶	حضرت جان	حضرت الدين	واما
۱۷	نعمت الله	خان محمد	واما
۱۸	محمد جمعه	جمعه الدين	واما
۱۸	عبدالجبار	ملک سيد عمر	واما
۱۹	خير محمد	شبر احمد	واما
۲۰	مولوی اختر محمد	محمد اسلم	واما
سېنه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	رحمت قیوم	عبدالعظیم خان	غازي اباد
۲	شجاع الملک	عبدالمالک خان	غازي اباد
۳	نور عزيز خان	سیقول	غازي اباد
۴	شبر حسن خان	میر حسن خان	غازي اباد
۵	حاجي غلام نبي	سیف الله	غازي اباد
۶	عبدالقیوم	عبدالمتین	غازي اباد
۷	عبداللہ خان	حضرت ولي	غازي اباد
۸	حاجي میر سلام	اصیل خان	غازي اباد
۹	قوماندان ظاهر	سید الله	غازي اباد
۱۰	اجلا خان	عبدالمتین	غازي اباد
۱۱	حاجي غلام	میر زمان	غازي اباد
۱۲	جهانزیب	وکیل حمد الله	غازي اباد
۱۳	معلم کوشان	باز محمد	غازي اباد
۱۴	شمندر روز خان	گل باز	غازي اباد
۱۵	دین محمد	عبدالقادر	غازي اباد

۱۶	نور محمد	گل زمان	غازي اباد
۱۷	محمد اکبر	سرور خان	غازي اباد
۱۸	نور احمد جان	نور سيد	غازي اباد
۱۹	يار محمد	محمد هاشم	غازي اباد
۲۰	محمد وزير	نور داعلي	غازي اباد
۲۱	اصلت خان	سر بلند خان	غازي اباد
۲۲	علي محمد	باز محمد	غازي اباد
۲۳	عبدالقيوم	عبدالمتين	غازي اباد
۲۴	عبدالقيوم	حاجي دلاور	غازي اباد
۲۵	شبر جان	عبدلهاشم	غازي اباد
۲۶	جمدا علي	دلاور خان	غازي اباد
۲۷	بهادر شاه	فضل شاه	غازي اباد
۲۸	ملك نور محمد	محمد جان	غازي اباد
۲۹	ملا محمد نور	سيد منير خان	غازي اباد
۳۰	عبدالحميد	بدرنگ	غازي اباد
۳۱	حاجي عبدالحميد	نور عالم	غازي اباد
کټبه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	فراز	عبدالواحد	دواب
۲	محمد الدين	حسين جان	دواب
۳	خير محمد	راز محمد	دواب
۴	غلام محمد	جمشيد	دواب
۵	مولوي شرف الدين	در محمد	دواب
۶	مولوي تاج محمد	حضرت الله	دواب
۷	مير حمزه	جمعه خان	دواب
۸	حسين جان	جان محمد	دواب
۹	حاتم صديق	عطا محمد	دواب
۱۰	عبدالمجيد	امير محمد	دواب

۱۱	شېر زمان	عمر	دواب
۱۲	داد محمد	ديشلان	دواب
۱۳	شېر جان	خان	دواب
۱۴	فتح محمد	علي محمد	دواب
۱۵	نوروز	داد خدا	دواب
۱۶	سردار	جمعه خان	دواب
۱۷	فدا محمد	امان الله	دواب
۱۸	محمد فقير	منگول خان	دواب
۱۹	هزم الدين	جمال الدين	دواب
۲۰	محمد الله	عبدالله	دواب
۲۱	عبد الخالق	عبدالله جان	دواب
۲۲	برات	شاه ولي	دواب
۲۳	گلبدین	بازگل	دواب
۲۴	محمد عمر	حاجي جمعه الدين	دواب
۲۵	عبدالله	محمد جمعه	دواب
۲۶	قاري محمد عيسى	محمد الدين	دواب
۲۷	سيد جمعه	محمد جمعه	دواب
۲۸	اغاجان	لعل مير	دواب
۲۹	محمد حسن	حضرت گل	دواب
۳۰	محمد قاسم	محمد جمعه	دواب
۳۱	ولي جان	خدا داد	دواب
۳۲	امير همزه	شاملنگ	دواب
۳۳	شېر محمد	محمد مير	دواب
۳۴	سلطان محمد	اطلاق	دواب
۳۵	عبدلهاشم	شال	دواب
۳۶	محمد شاه	جان محمد	دواب
۳۷	محمد سخي	شېر محمد	دواب

دواب		دين محمد	محمد گل	۳۸
دواب		نور محمد	فاروق	۳۹
دواب		سلطان محمد	نيک محمد	۴۰
دواب		جمعه خان	محمد نور	۴۱
دواب		حاجي فقير خان	مولوي رياض محمد	۴۲
دواب		ملک عبدالقدير	علاوالدين	۴۳
دواب		محمد مير	شېر محمد	۴۴

د کونړ ولايت د ولسواليو د استازو نومونه

کټبه	نوم	د پلار نوم	ولسوالۍ
۱	حاجي غلام دستگير	عايد خان	مرکز
۲	حاجي رفيع الله	سيد عمر	مرکز
۳	عصمت الله	پر دل خان	مرکز
۴	هدايت الله	حضرت عمر	مرکز
۵	سيد حبيب	سيد افضل	مرکز
۶	حاجي غازي خان	حاجي محمد گل	مرکز
۷	غلام يحيي	محمد يعقوب	مرکز
۸	حاجي قيوم	گل محمد	مرکز
۹	حاجي سيد اعظم	محمد سيد	مرکز
۱۰	لال شاه	زمير شاه	مرکز
۱۱	صالح محمد	تاج محمد	مرکز
۱۲	غازي محمد	عزيز خان	مرکز
۱۳	حاجي هاشم	محمد جان خان	مرکز
۱۴	حاجي محمد داود	ميرزا خان	مرکز
۱۵	محصل خان	حضرت خان	مرکز
۱۶	عبدالله	شير افضل	مرکز

۱۷	همایون ساپی	حاجي گل احمد	مرکز
۱۸	محمد امين	امير محمد	مرکز
۱۹	محمد يوسف	حضرت عمر	مرکز
۲۰	حاجي گل محمد خان	محمد	مرکز
۲۱	سيد احمد خان	سردار خان	مرکز
۲۲	ضا بط جان محمد	شير احمد خان	مرکز
۲۳	يار ملا خان	جان محمد	مرکز
۲۴	محمد عارف	عبدالشکور	مرکز
۲۵	غلام حبيب	غلام صديق	مرکز
۲۶	محمد جلال	بادام	مرکز
۲۷	مطيع الله	عبدالحق	مرکز
۲۸	حاجي محمد روزي	حاجي رحيم گل	مرکز
۲۹	حاجي فاروق	شير علي	مرکز
۳۰	عبدالحميد	عبدالعزیز	مرکز
۳۱	محمد غفار	عبدالستار	مرکز
۳۲	سرور	اعشکر خان	مرکز
۳۳	حاجي محمد يوسف	نور الدين	مرکز
۳۴	غلام دستگیر	محمد اجان	مرکز
۳۵	محمد صديق	محمد اسحق	مرکز
۳۶	غلام سيد	عبد الله	مرکز
۳۷	استاذ محمد نبي	زکريا خان	مرکز
۳۸	حضرت محمد	عطا محمد	مرکز
۳۹	حاجي جمد ر	حاجي طاوس	مرکز
۴۰	صاحبزاده	محمد گل	مرکز
۴۱	شير محمد خان	بار کلام	مرکز
۴۲	کوچی	محمد زاد	مرکز
۴۳	عازي	ولس خان	مرکز

۴۴	محمد نبي	استانه گل	مرکز
۴۵	شير ولي	غلام حيدر	مرکز
۴۶	عبدالرحمن	لال محمد	مرکز
۴۷	اختر محمد	خان سيد	مرکز
۴۸	غلام الله	عبدالحق	مرکز
۴۹	عبدالروف	زبور خان	مرکز
۵۰	عبدالرسول	طالب	مرکز
۵۱	عبدالحكيم	رسول خان	مرکز
۵۲	سيد رحمن	عبدالرزاق	مرکز
۵۳	حضرت سيد	فيض طلب	مرکز
۵۴	کوثر حاجي	هميش خان	مرکز
۵۵	شهزاده	مغل خان	مرکز
۵۶	سيد حبيب	سيد حيدر شاه	مرکز
۵۷	ثنا الحق	عبدالقدير	مرکز
۵۸	گلا جان	دور خان	مرکز
۵۹	حاجي داود خان	تور خان	مرکز
۶۰	حبيب رحيم	بادام خان	مرکز
۶۱	يار ملا		مرکز
۶۲	جمد		مرکز
کټبه	نوم	د پلار نوم	ولسوالۍ
۱	امير جان	سيد کلام	نور گل
۲	ايراد گل	زمان شاه	نور گل
۳	محمد شاه	ودان	نور گل
۴	ادم خان	محمد زمين	نور گل
۵	مير صاحب جان	محمد صابر	نور گل
۶	خدای داد	شير محمد	نور گل
۷	عبدالغني	غلام الدين	نور گل

۸	محمد حليم	شير محمد	نور گل
۹	محمد عباس	محمد نعيم	نور گل
۱۰	ملک سردار خان	ستانه خان	نور گل
۱۱	حاجي شير احمد	احمد خان	نور گل
۱۲	ريدي گل	احسان الله	نور گل
۱۳	پشم خان	رحمت گل	نور گل
۱۴	سيد جان	حضرت جان	نور گل
۱۵	مبارز خان	فيروز خان	نور گل
۱۶	مولوي عبد الغفار	محمد رسول	نور گل
۱۷	حسن	لعل گل	نور گل
۱۸	نقيب الله	محمد امير	نور گل
۱۹	پاک رحمن	ناموس خان	نور گل
۲۰	خان باز	رحيم خان	نور گل
۲۱	عبدالوکیل	پاچا زاده	نور گل
۲۲	جلات خان	شير علي	نور گل
۲۳	خانو خان	حواس خان	نور گل
۲۴	گل عمر	صاحب خان	نور گل
۲۵	شا ولي	حليم خان	نور گل
۲۶	محمد اسلم	حاجي محمد ايوب	نور گل
۲۷	حاجي عظيم	حيدر علي خان	نور گل
۲۸	سيد کمال	رستم خان	نور گل
۲۹	رحمن گل	حيدر علي	نور گل
۳۰	سيد جلال	ملک عبدل	نور گل
۳۱	محمد عارف	ملا محمد جان	نور گل
۳۲	امير محمد	خان محمد	نور گل
۳۳	ملک محمد هاشم	باز محمد	نور گل
۳۴	ناصر خان	محمد يوسف	نور گل

۳۵	پاچا خان	عصمت الله	نور گل
۳۶	عبدالرحمن	مسافر	نور گل
۳۷	ملک محمد اجان	ملک عبدالوهاب	نور گل
۳۸	سيدا جان	محمود خان	نور گل
۳۹	محمد نظر	حاجي عبدالدحييم	نور گل
۴۰	گل احمد خان	ملک محمد	نور گل
۴۱	غلام رسول	محمد رسول	نور گل
۴۲	گل حسين	غلام حسن	نور گل
۴۳	محب الله	عطا محمد	نور گل
۴۴	مشعل	شيران	نور گل
۴۵	مرسلين	عبدالعظيم	نور گل
۴۶	يار محمد	فيض محمد	نور گل
۴۷	احمد شاه	ملک محمد عمر	نور گل
۴۸	ڊاکٽر محمد امين	محمد عيسى خان	نور گل
۴۹	حيات الله	محمد يعقوب	نور گل
۵۰	اکرم خان	خان	نور گل
۵۱	رسول خان	پکول خان	نور گل
۵۲	غلام جيلاني	ميرزاخان	نور گل
۵۳	محمد ابراهيم	محمد عمر	نور گل
۵۴	محمد جان	محمد دين	نور گل
۵۵	عمر گل	محمد حسين	نور گل
۵۶	خان	عزيز محمد	نور گل
۵۷	چمار	حاجي ميرزمان	نور گل
۵۸	اقبال جان	عبد الله جان	نور گل
۵۹	مبين خان	عبدالرحمن	نور گل
۶۰	مير شير علي خان	محمد رسول	نور گل
۶۱	ظفر خان	شير علي خان	نور گل

سٺه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	گل جان	احمد جان	څوکی
۲	جان محمد	سید امیر	څوکی
۳	عبدالغفار	عبدالستار	څوکی
۴	انجنیر شیر احمد	سیف الله	څوکی
۵	غلام نبي	ملک شېر محمد	څوکی
۶	گل سید شاه	سید عظیم	څوکی
۷	محمد بشیر	گلروز خان	څوکی
۸	عبدالولي	شېر محمد	څوکی
۹	محمد حکیم	عبدالحکیم	څوکی
۱۰	محمد دین	ما خان	څوکی
۱۱	حاجي جان محمد	حاجي ولي محمد	څوکی
۱۲	حاجي عبدالولي	عبدلهادي	څوکی
۱۳	عبدالواحد	مندوگل	څوکی
۱۴	صالح محمد	میر زمان خان	څوکی
۱۵	حضرت خان	محمد حسن	څوکی
۱۶	قاضي امیر الله	محمد اعظم	څوکی
۱۷	نظام الدین	مهر دل خان	څوکی
۱۸	محمد سعید	فضل کریم	څوکی
۱۹	یار محمد	باقي محمد	څوکی
۲۰	محمد اسرار	عبدالظاهر	څوکی
۲۱	داد محمد	خان بهادر	څوکی
۲۲	دیر عالم	عرب گل	څوکی
۲۳	پاچا گل	میا رحیم	څوکی
۲۴	حضرت عظیم	محمد کاظم	څوکی
۲۵	رحمن جان	محمد زرین	څوکی
۲۶	مجاهد	یار محمد	څوکی

۲۷	حاجي غلام رحمن	سيد غفار	خوکی
۲۸	بهاو الدين	اصغر خان	خوکی
۲۹	فضل قادر	صديق الله	خوکی
۳۰	صالح محمد	حليم جان	خوکی
۳۱	داود شاه	محمدي خان	خوکی
۳۲	غلام حيدر	حاجي ميرزا	خوکی
۳۳	شرف الدين	هيكل خان	خوکی
۳۴	رحيم گل	ملا کوثر	خوکی
۳۵	محمد اشرف	عبدلهاشم	خوکی
۳۶	امان الله	تاج محمد	خوکی
۳۷	فضل کریم	منور خان	خوکی
۳۸	واحد نور	رحمت خان	خوکی
۳۹	محمد طاهر	ملک عبدالکریم	خوکی
۴۰	ملک میرانجي	نور سليم	خوکی
۴۱	ظابط پير محمد	محمد خان	خوکی
۴۲	محمد شريف	گل رحمن	خوکی
۴۳	غلام حسين	شاه خان	خوکی
۴۴	ثواب الدين	تاج محمد	خوکی
۴۵	شهزاده	حيات خان	خوکی
۴۶	محمد زمان	علم شیر	خوکی
۴۷	حضرت نور	سيد خان	خوکی
۴۸	حاجي عبدالخالق	ظريف خان	خوکی
۴۹	عبدالوحد	الله نظر	خوکی
۵۰	محمد سرور	قادر خان	خوکی
۵۱	موسی جان	مبارک شاه	خوکی
۵۲	محمد کامل	محمد قادر	خوکی
۵۳	نيک محمد	نور محمد	خوکی

۵۴	شیر عظم خان	حصرت خان	خوکی
۵۵	ملک وزیر خان	عبدالمجید	خوکی
۵۶	میر حسن	محمد حسن	خوکی
۵۷	تراب الله	ظاهر شاه	خوکی
۵۸	کوچی	امان خان	خوکی
۵۹	پیر محمد	وکیل محمد عارف	خوکی
۶۰	حضرت گل	محمد رحیم	خوکی
۶۱	حاجی قدرت الله	ملک زرین	خوکی
۶۲	ډاکټر نظر گل	ډنگر جان	خوکی
۶۳	بادام خان	محمد ظریف	خوکی
کټبه	نوم	ولد	دنبکه نوم ولسوالۍ
۱	مومن	امان گل	الله نور چپه دره
۲	خیال الدین	شمس الدین	حضرت محمد چپه دره
۳	محمد الله	علیم خان	ملنگ جان چپه دره
۴	عبدالقیدم	محمد سید	سلطان چپه دره
۵	جاندا لی خان	غلام محمد	بابا چپه دره
۶	خانزاده	غلام قادر	فضل رحیم چپه دره
۷	احمد نور	بخت محمد	پام خان چپه دره
۸	غلام رسول	محمد رسول	عبد الغفور چپه دره
۹	شاه خسرو	سلطان محمد خان	طلب دین چپه دره
۱۰	احسان الله	سلطان احمد خان	طلب دین چپه دره
۱۱	جان محمد	حاجی خیر محمد	شیر احمد چپه دره
۱۲	محمد حسن	حضرت حسن	ظفر خان چپه دره
۱۳	شکور محمد	محمد حاضر	علی نظر چپه دره
۱۴	محمد عارف	جلال خان	نظر محمد چپه دره
۱۵	پاینده محمد	عبد الباقي	عبد الکریم چپه دره
۱۶	غلام الله	عبد الجبار	رحیم بیگ چپه دره

۱۷	حاجي فضل جميل	بختور	سيفور	چپه دره
۱۸	ميا گل	حضرت شاه	حضرت خان	چپه دره
۱۹	حاتم خان	رسول خان	حضرت علي	چپه دره
۲۰	رسول محمد	حضرت علي	محمد ا جان	چپه دره
۲۱	حاجي محمد زاده	حضرت عالم	سردار خان	چپه دره
۲۲	عبدالظاهر	يار محمد	محمد حنيف	چپه دره
۲۳	هيكل خان	اکبر خان	سيد احمد خان	چپه دره
۲۴	فضل احمد	حضرت احمد	جان گل خان	چپه دره
۲۵	اسلم خان	محصل خان	نور حبيب	چپه دره
۲۶	ميرا خان	يحي خان	اکرم خان	چپه دره
۲۷	هميش خان	صاحب رسول	ميا رسول	چپه دره
۲۸	ملا محمد	سيد عمر	حضرت گل	چپه دره
۲۹	نورزاده	لال محمد	محمد يوسف	چپه دره
۳۰	نور احمد	گلا خان	حيدر خان	چپه دره
۳۱	حاجي سخي محمد	عمر خان	سيد عمر	چپه دره
۳۲	عبدالقيوم	باور خان	مير سيف الدين	چپه دره
۳۳	گلا خان	حاجي سعد الله	حضرت الله	چپه دره
۳۴	مولوي سميع الله	عبدالقدوس	عبدالحق	چپه دره
۳۵	مولوي محمد فاروق	ملك عبدالرزاق	حاجي نور احمد	چپه دره
۳۶	مدیر امير محمد	محمد زاده	حاتم خان	چپه دره
۳۷	مولوي رحمن گل	حميد گل	صاحب گل	چپه دره
۳۸	امان الله	محمد هجران	گل ميران	چپه دره
۳۹	خان شاه	بهاول خان	فتح محمد	چپه دره
۴۰	حضرت گل	سيد محمد	عبدالحميد	چپه دره
۴۱	فتح گل	امير خان	عظيم خان	چپه دره
۴۲	سرور خان	برکت خان	عبدالخالق	چپه دره
۴۳	عبدالله خان	غلام صديق	سيد قلا	چپه دره

۴۴	شمس الدين	سيد كبير	محمد رضا	چپه دره
۴۵	جان ولي خان	محمود	احمد ي	چپه دره
۴۶	سعا دت خان	خان محمد	لال محمد	چپه دره
کټبه	نوم	ولد	ولسوالۍ	
۱	راز محمد	رحمت خان		پشد
۲	حبیب الرحمن	گل کریم		پشد
۳	سيد عمر	سيد اصغر		پشد
۴	نېک محمد	تاج محمد		پشد
۵	معین الله	محمد هاشم		پشد
۶	عبدالولي	شير دوست		پشد
۷	عبدالشاه	حاجي جندرعلي		پشد
۸	حاجي امباعلي خان	عبدالکریم		پشد
۹	شاه محمود	حاجي محمود جان		پشد
۱۰	سيد محمد اکبر	سيد گل محمد		پشد
۱۱	فيض محمد	حاجي مرسليين		پشد
۱۲	سيدعارف شاه	سيد كبير شاه		پشد
۱۳	حيات الله	حاجي شاه جهان		پشد
۱۴	عبدالوهاب	حاجي محمد ايوب		پشد
۱۵	شاه محمد	معظم شاه		پشد
کټبه	نوم	ولد	ولسوالۍ	
۱	فضل کریم	رحمت خان		شیکل
۲	شمندروز	مسافر خان		شیکل
۳	شير زمين	حاجي پا چا		شیکل
۴	مولوي شير محمد	گل خان		شیکل
۵	مير اعظم	نور محمد خان		شیکل
۶	مولوي قاسم	ملا جان		شیکل
۷	مرسليين خان	فضل کریم		شیکل

۸	محمد زرین	محمد شاه خان	شیگل
۹	امیر الله	شمس الحق	شیگل
۱۰	شاه جهان	غازین	شیگل
۱۱	رحیم گل	شہزادہ گل	شیگل
۱۲	خان رسول	سید رسول	شیگل
۱۳	حضرتیا جان	پام جان	شیگل
۱۴	ممتاز	نورز مان خان	شیگل
۱۵	صاحب رحمن	حضرت رحمن	شیگل
۱۶	کابل جان	سید ہاشم	شیگل
۱۷	محمد غیر	شاه جهان	شیگل
۱۸	حاجی محمد انور	محمد اکبر	شیگل
۱۹	محمد شفا	یار ملا جان	شیگل
۲۰	محمد یوسف	سلطا محمد	شیگل
۲۱	غلام رحیم	حبیب الرحمن	شیگل
۲۲	صاحب زادہ گل	رحمت گل	شیگل
۲۳	سفیح الله	نور محمد	شیگل
۲۴	پاجا خان	بهرم خان	شیگل
۲۵	بهرام شیر	محمد یوسف	شیگل
۲۶	حبیب الله	رحیم	شیگل
۲۷	گل رحیم	عبدالوحید	شیگل
کٔنه	نوم	ولد	ولسوالی
۱	محمد عارف	محمد حسین	ؤہ پور
۲	شاه محمود	سید احمد گل	ؤہ پور
۳	محمد اعظم	سید امیر	ؤہ پور
۴	میر زمان	خدا یداد	ؤہ پور
۵	رحمت خان	امیر احمد خان	ؤہ پور
۶	انعام الله	خان میر	ؤہ پور

۷	روح الله	محصل خان	وته پور
۸	محمد شیر خان	شاه کتور	وته پور
۹	غلام نبي	غلام اسحق	وته پور
۱۰	محمد غفور	غلام رسول	وته پور
۱۱	حضرت محمد	غلام حسين	وته پور
۱۲	نور الله	احمد جان	وته پور
۱۳	تاج محمد	محمد	وته پور
۱۴	محمد عزيز	ازاد خان	وته پور
۱۵	محمود خان	حضرت جان	وته پور
۱۶	غلام قادر	عبدالکریم	وته پور
۱۷	محمد يوسف	شیر افضل	وته پور
۱۸	میر زمان	معتبر	وته پور
۱۹	محمد صديق	خوشال	وته پور
۲۰	عطا الله	خير الله	وته پور
۲۱	محمد ها شم	رحمن سيد	وته پور
۲۲	عسکر خان	میر افضل	وته پور
۲۳	شمروز	علي	وته پور
۲۴	پیر محمد	محمد	وته پور
۲۵	محمد ظاهر	خليل الله	وته پور
۲۶	غلام الله	بسم الله	وته پور
۲۷	خير الرحمن	شمس الرحمن	وته پور
۲۸	ادم خان	مسافر	وته پور
۲۹	خان محمد	اختر محمد	وته پور
۳۰	حمید علي	مدیر	وته پور
۳۱	دل آرام	عمرا خان	وته پور
۳۲	گل محمد	میر عالمه خان	وته پور
۳۳	حبیب	کر می	وته پور

۳۴	جنت گل	روزي خان	وته پور
۳۵	نور الله	محمود خان	وته پور
۳۶	عبدالقادر	فضل الروف	وته پور
۳۷	ملتان	رحمت خان	وته پور
۳۸	غازي	نور محمد	وته پور
۳۹	محمد الله	موسی خان	وته پور
۴۰	سرور	حبیب الله	وته پور
۴۱	محمد اشرف	عبدالرحیم	وته پور
۴۲	شمشير	بارہ الدین	وته پور
۴۳	عبدالمجید	محمد سعید	وته پور
۴۴	عبدالقیوم	اکبر خان	وته پور
۴۵	محمد فقیر	شہزادہ گل	وته پور
۴۶	غلام محمد	اماني ملک	وته پور
۴۷	رسول محمد	نور محمد	وته پور
کٔنه	نوم	ولد	ولسوالی
۱	محمد علي	ملا تور خان	اسمار
۲	حاجي وزير	بوستان	اسمار
۳	تازه خان	حليم سيد	اسمار
۴	مرسلين خان	شمشاد خان	اسمار
۵	شمس الرحمن	عبدالحمید	اسمار
۶	میر ولي خان	گل زرین	اسمار
۷	ولي جان	شير محمد	اسمار
۸	محمد جميل	اصحاب	اسمار
۹	نظر گل	گلد ست خان	اسمار
۱۰	محصل خان	ملک زرین	اسمار
۱۱	صاحب غني	يامین ملک	اسمار
۱۲	معتبر خان	ملک نیا زبین	اسمار

۱۳	عظيم جان	کوتي خان	اسمار
۱۴	حضرت نبي	محمد هاشم	اسمار
۱۵	سيد خان	شير محمد	اسمار
۱۶	محب الله	محمد اکبر	اسمار
۱۷	عبدالوهاب	عبدالحنان	اسمار
۱۸	محمد يونس	محمد جان	اسمار
۱۹	سميع الله	رحمت خان	اسمار
۲۰	شيرين	گل محمد	اسمار
۲۱	جان سردار	حاجي پا جا	اسمار
۲۲	محمد گل جان	اکرم خان	اسمار
۲۳	ناصر خان	سيد اکبر خان	اسمار
۲۴	حضرت علي	محمد جان	اسمار
۲۵	احمد جان	محمد عظيم خان	اسمار
۲۶	صاحب دل	سيد حسن	اسمار
۲۷	خان زمين	حاجي شير زمين	اسمار
۲۸	عنایت الله	ملک مه خان	اسمار
۲۹	عبدالقيوم	عبدالرحيم خان	اسمار
۳۰	محمد زمان	محمد علي	اسمار
۳۱	ارسلان خان	سيد امير خان	اسمار
۳۲	حاجي سخي	حاجي مير عالم	اسمار
۳۳	حاجي ملنگ	ملک اجدر خان	اسمار
۳۴	سيد محمود	حسين	اسمار
۳۵	نور محمد خان	خيپول خان	اسمار
شماره	نوم	ولد	ولسوالی
۱	شاه محمود	سيد محمود	خاص کونړ
۲	سيد امين	گل امين	خاص کونړ
۳	باز محمد	محمد افضل	خاص کونړ

۴	طاوس	دوا جان	خاص کونپ
۵	محمد امين	سيد كريم	خاص کونپ
۶	معروف	نور خان	خاص کونپ
۷	احمد شاه	صحبۃ خان	خاص کونپ
۸	محمد ايوب	عبدالستار	خاص کونپ
۹	عبدالعزيز	محمد نبي	خاص کونپ
۱۰	گل هادي	دوا جان	خاص کونپ
۱۱	مير سلام	عبدالله خان	خاص کونپ
۱۲	مطيع الله	لطف الله	خاص کونپ
۱۳	تاجور	حبيب خان	خاص کونپ
۱۴	رحمن خان	گل رحمن	خاص کونپ
۱۵	مير محمد	نظر محمد	خاص کونپ
۱۶	اسد الله	محمد صديق	خاص کونپ
۱۷	عبدالجليل	مر سليمان	خاص کونپ
۱۸	گل پاچا	سيد عمر	خاص کونپ
۱۹	محمد حکيم	محمد انور	خاص کونپ
۲۰	عبدالمتين	سيد خان	خاص کونپ
۲۱	فضل رحيم	پير محمد	خاص کونپ
۲۲	محمد رفيق	خضر خان	خاص کونپ
۲۳	سيد مهربان	محمد علي	خاص کونپ
۲۴	غلام محمد	ملنگ	خاص کونپ
۲۵	عبدالبصير	عبدالجليل	خاص کونپ
۲۶	نبيک محمد	فضل كريم	خاص کونپ
۲۷	فضل رحمن	عزيز رحمن	خاص کونپ
۲۸	محمد رحيم	محمد نبي	
۲۹	عبدالمجيد	ولي محمد	خاص کونپ
۳۰	جلالت خان	مغل خان	خاص کونپ

۳۱	محمد عارف	عزیز اللہ	خاص کوئٹہ
۳۲	فدا محمد	خان محمد	خاص کوئٹہ
۳۳	محمد اللہ	محمد شفیع	خاص کوئٹہ
۳۴	عبدالستار	ابراہیم	خاص کوئٹہ
۳۵	سالارزی	رحیم خان	خاص کوئٹہ
۳۶	محمد اسرائیل	مہرالدین	خاص کوئٹہ
۳۷	نور اللہ	غلام دستگیر	خاص کوئٹہ
۳۸	محمد ہاشم	محمد ولی	خاص کوئٹہ
۳۹	عبدالستار	میا گل	خاص کوئٹہ
۴۰	حیات اللہ	محمد اسماعیل	خاص کوئٹہ
۴۱	روح اللہ	نورانی	خاص کوئٹہ
۴۲	محمد نعیم	غلام حضرت	خاص کوئٹہ
کُتبہ	نوم	ولد	ولسوالی
۱	محمد عالم	عبدالکریم	دانکام
۲	نادر مشوانی	صنوبر خان	دانکام
۳	سید احمد خان	سمون	دانکام
۴	محمد منیر	حاجی عبدالحق	دانکام
۵	نادر خان	عبدالحق	دانکام
۶	رستم خان	اکرم خان	دانکام
۷	مفاد (خیر)	حاجی سید جان	دانکام
۸	خانزادہ	محمد جان	دانکام
۹	عبدالمتین	عبدالغفار	دانکام
۱۰	سہیم خان	حاجی ساز خان	دانکام
۱۱	محمد ولی	ملک حضرت غلام	دانکام
۱۲	سید عظیم	گل محمد خان	دانکام
۱۳	سعید اللہ	حاجی خان گری	دانکام
۱۴	وارث خان	حسن خان	دانکام

۱۵	شاه ولي خان	مير عظيم خان	دانگام
۱۶	ملک اولي خان	صفت خان	دانگام
۱۷	ملک سراج الدين	پام جان	دانگام
۱۸	گل زیر خان	فضل رحمن	دانگام
۱۹	شاه سوار	پاچا خان	دانگام
۲۰	سنگين	عبدالقيوم	دانگام
۲۱	حاجي شير محمد	حاجي صالح محمد	دانگام
۲۲	مزمن	امير خان	دانگام
۲۳	قلندر	گلزمان	دانگام
۲۴	شاهي خان	سيد کلام	دانگام
۲۵	زيارت گل	فضل جان	دانگام
۲۶	غلام حيدر	عبدالمختار	دانگام
۲۷	حاجي تيمور شاه	محمد خان	دانگام
۲۸	سيد محبوب شاه	سيد شاه	دانگام
۲۹	قريب الله	عبدالغفار	دانگام
کټه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	حاجي امان الله	حاجي گل محمد	مروره
۲	محمد زمان	حاجي محمد گل	مروره
۳	دلبر	عبدالرحمن	مروره
۴	حاجي حکيم خان	خرگند خان	مروره
۵	محمد	سيد کريم	مروره
۶	گل محمد شاه	حاجي مبارکشاه	مروره
۷	شريف	حاجي سيد عباس	مروره
۸	محمد امين	عبدالقادر	مروره
۹	شير محمد خان	سردار خان	مروره
۱۰	غلام رحمن	حفيظ	مروره
۱۱	سيد کمال	اکبر خان	مروره

۱۲	حکیم سید	حلیم سید	مرورہ
۱۳	دوست محمد	حاجی بختیار	مرورہ
۱۴	حاجی محمد عارف	سید ارحمن	مرورہ
۱۵	حاجی حبیب اللہ	حاجی حبیب	مرورہ
۱۶	مکرم خان	اکبر شاہ	مرورہ
۱۷	حیات شاہ	میا گل	مرورہ
۱۸	حاجی عبدالظاهر	یار محمد	مرورہ
۱۹	خان محمد	نور محمد	مرورہ
۲۰	حاجی شیتا	حاجی نورسم	مرورہ
۲۱	حاجی فیض محمد	لال محمد	مرورہ
۲۲	محمد سلیم	فقیر محمد	مرورہ
۲۳	بخت پور	سر بلند	مرورہ
۲۴	گل خان	سردار خان	مرورہ
۲۵	محمد ادیس	محمد اکبر	مرورہ
۲۶	حاجی شیر عالم	ملک رمضان	مرورہ
۲۷	حاجی عبدالعزیز	ملک محمد شاہ	مرورہ
۲۸	امیر سلام	محمد اسلم	مرورہ
۲۹	جان محمد	خان محمد	مرورہ
۳۰	محمد غوث	حضرت غوث	مرورہ
سکینہ	نوم	ولد	ولسوالی
۱	حاجی غلام سخی	حاجی عابد خان	نرنگ
۲	نعمت اللہ	عبدالمتین	نرنگ
۳	حزب اللہ	غلام حبیب	نرنگ
۴	گلرزا	سید احمد خان	نرنگ
۵	محمد نعیم	عجب خان	نرنگ
۶	سید محمد	گلزاری	نرنگ
۷	مولوی محمد طالب	جمدرخان	نرنگ

۸	عبدالجلال	کامل خان	فرنگ
۹	محمد داود	لعل جان	فرنگ
۱۰	حاجي غلام فاروق	حاجي محمد رحيم	فرنگ
۱۱	قاضي محمد	عبدالغياث	فرنگ
۱۲	عبدالروف	عبدالحميد	فرنگ
۱۳	ننگيالی	سخي سرور	فرنگ
۱۴	عبدالمالک	غلام حضرت	فرنگ
۱۵	محمد سيد	جمعه گل	فرنگ
۱۶	حاجي شهيدالله	احمد نور	فرنگ
۱۷	نور محمد	سر فراز	فرنگ
۱۸	سيد حسين	حاجي عبدالقادر	فرنگ
۱۹	شېراعظم	نور محمد خان	فرنگ
۲۰	محمد حسين	سيداجان	فرنگ
۲۱	عبداللہ	حاجي عبدالجليل	فرنگ
۲۲	حاجي صبت الله	محمد امين	فرنگ
۲۳	محمد باز	رئيس	فرنگ
۲۴	سيد خليل الله	سيد غلام سرور	فرنگ
۲۵	عبدالصديق	گل رحمن	فرنگ
کټبه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	حبيب الرحيم	فضل الرحيم	ناړۍ
۲	مسافر	خليل شاه	ناړۍ
۳	سيد نبي	عبدالحق	ناړۍ
۴	حاجي سيد امين	سيد عالم	ناړۍ
۵	گل احمد خان	قادر شاه	ناړۍ
۶	ظفر خان	زرملا خان	ناړۍ
۷	غلام سخي	سردار داود	ناړۍ
۸	اکبر خان	شېر محمد	ناړۍ

۹	جمال الدين	نور جلال	ناري
۱۰	حاجي عبدالمتين	حاجي عبدالله	ناري
۱۱	محمد افضل	ملك خان	ناري
۱۲	حاجي ولايت	حاجي روز محمد	ناري
۱۳	خسرو	محمد الله	ناري
۱۴	قاضي عبدالستار	غلام سلامي	ناري
۱۵	عبدالرحيم	پاچا خان	ناري
۱۶	ملنگ	صابر	ناري
۱۷	حاجي ملنگ	فاتح خان	ناري
۱۸	گل حسن خان	باور خان	ناري
۱۹	حاجي شېرزمين	قلندر شاه	ناري
۲۰	رفيق	تازه گل	ناري
۲۱	مسافر	حاجي شيرين	ناري
۲۲	ملك دليل	حسن خان	ناري
۲۳	عمرا خان	روزي	ناري
۲۴	دايم خان	حاجي گل محمد	ناري
۲۵	محمد اكبر	ملك فيروز	ناري
۲۶	حاجي محمد افضل	امين جان	ناري
۲۷	حاجي تاجبر خان	گل احمد خان	ناري
۲۸	عبدالقيوم	ملك ممبر	ناري
۲۹	نعمت الله	محمد افضل	ناري
۳۰	حاجي سرفراز	شيرين	ناري
۳۱	حاجي گل محمد	حاجي عبدالمتين	ناري
۳۲	احمد خان	گلدا علي	ناري
۳۳	سيد رحمن	ملك وزير	ناري
۳۴	عبدالرحيم	گللاب سيد	ناري
۳۵	عبدالخالق	ملك اكبر	ناري

۳۶	سلطان محمد	جان الله	ناري
۳۷	کشر خان	اجدا علي	ناري
۳۸	زرور	حاجي امين	ناري
۳۹	رحمت گل	نوروز	ناري
۴۰	زاهد الله	ميا گل	ناري
۴۱	عبدالکريم	شهزاده	ناري
کټبه	نوم	ولد	ولسوالۍ
۱	زرگل	خاخي	سرکاني
۲	گل منان	عبدالمنان	سرکاني
۳	مسافر خان	عبدالمنان	سرکاني
۴	محمد نادر	حاجي محمدکريم	سرکاني
۵	تماش خان	سيد احمد جان	سرکاني
۶	مولوي	عبدالصمد	سرکاني
۷	مغل خان	حبيب شيخ	سرکاني
۸	نثار احمد	خکروړ	سرکاني
۹	قابل	فتح خان	سرکاني
۱۰	ميرامن خان	محمد سرور	سرکاني
۱۱	عبدالخالق	ياردل	سرکاني
۱۲	سيد گوهر شاه	سيد مقام شاه	سرکاني
۱۳	اقبال خان	حبيب الله خان	سرکاني
۱۴	داکتر محمد جميل	حاجي محمدکريم	سرکاني
۱۵	اغا جان	سيد گل جان	سرکاني
۱۶	حاجي امانت خان	حاجي محمد ميران	سرکاني
۱۷	بهادر خان	حاجي شېر محمد	سرکاني
۱۸	محمد ظاهر	امير نواب	سرکاني
۱۹	فضل واحد	فضل قادر	سرکاني
۲۰	محمد افضل	خانه گل	سرکاني

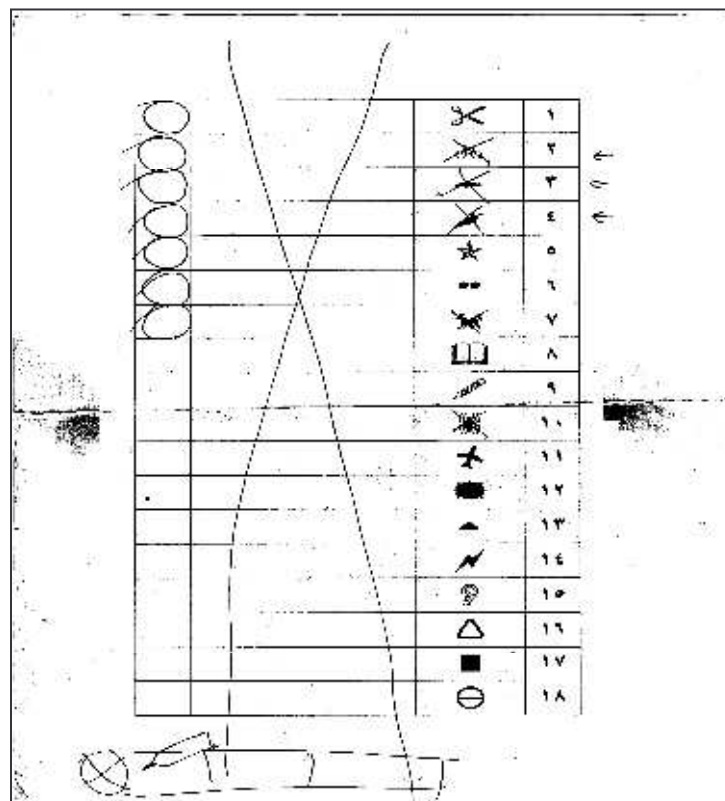
۲۱	شېر علي	حضرت محمد	سرکافي
۲۲	سید رحمن	نور رحمن	سرکافي
۲۳	ولي محمد	اخونزاده	سرکافي
۲۴	عبدالغياث	مسافر خان	سرکافي
۲۵	سید رحمن	ډبل	سرکافي
۲۶	غلام خان	سید عظیم	سرکافي
گڼه	نوم	د پلار نوم	ولسوالۍ
۱	منجور	محمد صديق	پېچ ننگلام
۲	حضرت جمال	محمد الله	پېچ ننگلام
۳	محمد زرین	محمد عمر خان	پېچ ننگلام
۴	عظیم جان	زمین خان	پېچ ننگلام
۵	عبدالقدوس	مخدوم خان	پېچ ننگلام
۶	دوران	گل شیر	پېچ ننگلام
۷	اعظم	دلاور خان	پېچ ننگلام
۸	شیر خان	شامان	پېچ ننگلام
۹	گل محمد	ابراهيم	پېچ ننگلام
۱۰	شمشیر	باز میر	پېچ ننگلام
۱۱	شکور محمد	عبدالحمید	پېچ ننگلام
۱۲	محمد همېش	عبد الله	پېچ ننگلام
۱۳	حزب الله	محمد ولي	پېچ ننگلام
۱۴	زاهد الله	خان محمد	پېچ ننگلام
۱۵	عبدالقیوم	گل محمد	پېچ ننگلام
۱۶	زیر دست	مبین	پېچ ننگلام
۱۷	ازول گل	اول خان	پېچ ننگلام
۱۸	میر احمد	وزیر گل	پېچ ننگلام
۱۹	حضرت جمیل	انزړ خان	پېچ ننگلام
۲۰	عبدالناصر	محمد میر	پېچ ننگلام

۲۱	حاجي روح الله	محمد وکیل	پیچ ننگلام
۲۲	محمد صابر	ساز نور	پیچ ننگلام
۲۳	نعمت الله	میر احمد	پیچ ننگلام
۲۴	فضل محمد	فضل رحمن	پیچ ننگلام
۲۵	پسم الله	گلا خان	پیچ ننگلام
۲۶	پیر محمد	صالح محمد	پیچ ننگلام
۲۷	شاکر الله	عبدالسلام	پیچ ننگلام
۲۸	گل عالم	احمد عبدالکریم	پیچ ننگلام
۲۹	ظاهر	شاه زمان	پیچ ننگلام
۳۰	ریاض الله	میر عالم	پیچ ننگلام
۳۱	گل رحیم	خیر محمد	پیچ ننگلام
۳۲	نور کمال	اکرم خان	پیچ ننگلام
۳۳	صاحب خان	حضرت خان	پیچ ننگلام
۳۴	عبدالروف	عبدالوہاب	پیچ ننگلام
۳۵	رجیم گل	زین الله	پیچ ننگلام
۳۶	میر عطا خان	سید ملا	پیچ ننگلام
۳۷	سید جلال	سید جان	پیچ ننگلام
۳۸	نظر محمد	فقیر محمد	پیچ ننگلام
۳۹	محمد عرب	حاجي عین الله	پیچ ننگلام
۴۰	مستقیم	امروز	پیچ ننگلام
۴۱	اکبر خان	محمد جبار خان	پیچ ننگلام
۴۲	عبدالقیوم	صاحب رحمن	پیچ ننگلام
۴۳	هدایت الله	محمد گل	پیچ ننگلام
۴۴	حاجي محمد دوران	نور محمد	پیچ ننگلام
۴۵	حاجي سلیمان	حاجي محمد نظیف	پیچ ننگلام
۴۶	رحیم داد خان	سمیع الله	پیچ ننگلام
۴۷	ذاکر الله	حیاگل	پیچ ننگلام

۴۸	حضرت نبي	فضل محمد	پېچ ننگلام
۴۹	حضرت محي الدين	محمد باز	پېچ ننگلام
۵۰	عبد الغني	مصلح الدين	پېچ ننگلام
۵۱	شان محمد	جمند خان	پېچ ننگلام
۵۲	پاچا وزير	ميرزا محمد	پېچ ننگلام
۵۳	شمندروز	سيد احمد خان	پېچ ننگلام
۵۴	محمد نظير	محمد اکرم	پېچ ننگلام
۵۵	محمد حضرت	شير علي خان	پېچ ننگلام
۵۶	حميد الله	قيوم	پېچ ننگلام
۵۷	غلام محمد	محمد کمال	پېچ ننگلام
۵۸	محمد حسن	عبد اخير	پېچ ننگلام
۵۹	شاه ولي	عبد الوهاب	پېچ ننگلام
۶۰	عبد الظاهر	جان محمد	پېچ ننگلام
۶۱	محمد زمين	نصرالدين	پېچ ننگلام
۶۲	فضل جان	رحمن جان	پېچ ننگلام
۶۳	مصل خان	حاجي حسن خان	پېچ ننگلام
۶۴	مولوي توکل	محمد ساز	پېچ ننگلام
۶۵	حاجي فضل اکبر	حاجي رحيم خان	پېچ ننگلام
۶۶	حاجي سمع الله	حاجي غلام حيدر	پېچ ننگلام

کله چې د ولسواليو د استازو لېست بشپړ شو، د لومړي پړاو انتخابات ترسره شول، نو بيا د ولسواليو د وکیلانو د انتخاباتو موضوع او ددې لپاره د کړنلارې د جوړولو مسئله مطرح شوه، د انتخاباتو د څارنې لپاره د یوناما ترڅنګ موږ درې تنه بهرني څارونکي هم درلودل چې یو امریکایی، یو اوکراینی او یو هم جرمنی و.

دوی د انتخاباتو په باب خو نظرونه وړاندې کړل، یو دا چې هر سړی حق لري د ولسوالیو د څوکیو د شمېر په تناسب رایې استعمال کړي، لکه یوه ولسوالۍ (۳) څوکی لري، یو سړی باید درې ځله رایې استعمال کړي. بل وویل چې هر سړی باید ځانته یو نښان ولري، د هرچا صندوق باید معلوم وي، پر صندوق یې خپل نښان وي، دا نښان باید خلکو ته توضیح شي او خلک د خپلې خوبې کاندیدانو ته رایې ورکړي. یوه ویل چې یوه رایه درلودونکی باید لږ تر لږه دوه ځله د رایې د استعمال حق ولري، خو خپله شخصاً زما طرح دا وه چې یو رایې ورکونکی یوازې یو ځل د خپلې رایې د استعمال حق لري او یوازې یو صندوق د انتخاباتو لپاره په کار دی، نه نښان ته ضرورت شته او نه ډېرو بکسونو ته! د انتخاباتو د نړیوالو څارونکو له خوا د هر کاندید لپاره بېلابېل نښانونه په پام کې نیول شوي وو:

لومړۍ نظر موږ ځکه رد کړ چې: دلته کار خو ځله زیاتېږي. د کارتونو شمېر له دوو نیولې تر شپږ څلو زیاتېږي او د ټول زون په کچه دا کار پنځه یا شپږ ځله گرانېږي. بله خبره دا ده چې دې انتخاباتو کې محدود شمېر منسجم اقلیت پر متفرق اکثریت واکمنېږي او ټولې څوکۍ گټي. په داسې حال کې چې د انتخاباتو د مشروعیت یو اصل دادی چې اکثریت باید گټونکي شي نه اقلیت. ما دوی ته یو مثال ورکړ: لکه په خوگیانو

ولسوالۍ کې چې ټول پنځه سېټه لري او د ولسواليو د ټولو استازو شمېر يې (۶۰) تنه دی.

شپېته تنه په ولسوالۍ کې پر بېلابېلو ټبرونو وېشل شوي دي، مثال يو ټبر ته ۱۰ تنه ونډه رسېدلې، بل ته ۹ تنه بل ته هم ۹ بل ته ۸، بل ته

په ننگرهار ولايت کې د انتخاباتي بهير يو انځور

۷، بل ته ۶، بل ته ۵، بل ته ۴ او بل ته هم ۴ يا ۳. دا مثال په ټولو ولسواليو کې صدق کوي البته د ارقامو په توپير. اوس که چېرې موږ رايې ورکونکو ته د ولسواليو د سېټونو په تناسب د رايې د استعمال حق ورکړو، نو د خوگياڼو په ولسوالۍ کې دلومړي ټبر خلک چې د هر ټبر پر وړاندې اکثريت دي خو په مجموعي شمېر او تناسب کې اقليت دي ټولې پنځه څوکۍ گټي، مانا دا چې دوی لومړی يو ځل خپل يوه کانديد ته لس رايې ورکوي هغه په خپلو لسو رايو کاميابوي، دويم ځل بيا هم همدا عمل تکرارېږي او همداسې تر پايه. نو په دې ډول دا ټبر ټولې پنځه

څو کي تر لاسه کوي او نور پنځوس رایې ورکونکي چې تر دې ډلې یې شمېر په مجموع کې پنځه ځله زیات دی انتخابات بایلوي، خو د یو ووت په سیستم کې لومړی لس، بیا ۹، بیا ۸، ۷ چې له شپېتونه د ۴۵ شمېر دی، انتخابات گټي. په څو ووتیز سیستم کې اکثریت انتخابات بایلوي چې دا په خپله د انتخاباتو مشروعیت تر پښو لاندې کوي، خو په یو ووتیز سیستم کې اکثریت انتخابات گټي بل په انتخاباتو کې یو شمېر داسې کسان هم وي، چې د پیسو او زور په واسطه خپلې رایې خرڅوي او بدلوي، نو که یو سړی یو ځل خپله رایه خرڅه کړي، بڼه ده او که څو ځله. که چېرې یو ووت یو ځلي استعمال شي، نو رایې ورکونکي په ډېر دقت سره هغه کاروي او که احياناً په نامشروع ډول خپل ووت استعمال کړي نو یو ځل له دې حق څخه گټه پورته کولای شي او بس. موږ ته په کار ده چې په انتخاباتو کې د ووتونو د خرڅلاو مخه ونیسو، بل په دې حالت کې موږ تر نورو (څو ووتیزوالو) انتخاباتو څو ځله د وخت او مالي لگښت سپما کوو.

موږ اوس کولای شو پر یوه ورځ دیوه ولایت انتخابات ترسره کړو. خو په هغو نورو حالاتو کې دا وخت څو ځله زیاتېږي، د صندوقونو د استعمال په برخه کې هم باید یو صندوق د ټولو رایې ورکونکو مخ کې کېښودل شي، باید هغوی صندوق وگوري. بیا صندوق د پردې شاته کېښودل شي او قلم ورسره کېښودل شي، هرڅوک چې رایې ورکوي هغه ته باید لومړی د ټولو خلکو مخ کې د رایې کارت ورکړل شي، هغه د پردې شاته لاړ شي قلم راواخلي او د خپل کانديد نوم په کارت کې وليکي او صندوق کې یې واچوي، درايې یا ووت په کارت کې باید یوازې د کانديد نوم وليکل شي نه د رایې ورکونکي، په دې ډول رایې

ورکونکي محفوظ او له خطرې خوندي پاتې کېږي. مخکې تر دې چې رایې ورکونکي خپله رایه وکاروي باید د ټولو کانديدانو نومونه په تخته وليکل شي او رایې ورکونکو ته معرفي شي.

د انتخاباتو بهرنیو کارکونکو موږ سره دوه ورځې د انتخاباتو پر دې طرز بحث وکړ، بالاخره هغوی قانع شول او زموږ طرحه یې ومنله خو د افغانستان په نورو سیمو کې انتخابات په دې ډول ترسره نه شول، په شمال کې د څو رایو سیستم پلي شوی و او په ځینو نورو ولایتونو کې ځینې نور سیستمونه، کله چې موږ په ننگرهار پوهنتون کې همدا سیستم عملي کړ، نو ډېر اسانه و، په نتیجه کې په څلور ورځو کې موږ د څلورو ولایتونو انتخابات په ښه ډول ترسره کړل او دغه لاندې وکیلان بریالي شول او په لویه جرگه کې یې گډون وکړ:

د افغانستان د ختیځو ولایتونو د لویې جرگې

وکیلان

ننگرهار ولایت

ګڼه	نوم	دپلار نوم	ولسوالي
۱	محمدانور سلطاني	سلطان محمد	لومړۍ ناحیه
۲	حاجي نصیر احمد	حاجي فقیر محمد	//
۳	غلام حیدر	غلام حضرت	//
۴	حاجي غلام دستگیر	وکیل عبدالرحیم	دویمه ناحیه
۵	ولي محمد عبدیاني	حاجي شیر احمد	//
۶	ډاکټر سید بها کریمي	سید کریم	درېمه ناحیه
۷	محمد ابراهیم	محمد اسماعیل	//
۸	محمد الله خان	عبدالشکور	//
۹	مولوی محمد قابل	سلطان جان	څلورمه ناحیه

حاجي زلمی	۱۰	حاجي سيد عالم	//
ميرويس ياسيني	۱۱	عبدالستار	کامه
مولوی عطاوالله	۱۲	شمس الرحمن	//
سيد عزيز	۱۳	سيد نعمان	//
شهزاده	۱۴	محمد جان	//
حاجي محمد يگل	۱۵	حاجي نواب الدين	بهسود
انجنير عبدالغفار	۱۶	حاجي فيض گل	//
حاجي محمد ابراهيم	۱۷	محمد علي	سره رود
ڊاڪٽر فضل محمد	۱۸	فتح محمد	//
لعل اغا	۱۹	شير اغا	//
شڪر الله	۲۰	عبدالستار	//
عبدالجبار	۲۱	گلان	//
داود شاه	۲۲	محمد شاه	نېپوه
ملك قيص	۲۳	عبدالغفار	//
غلام حضرت روغمن	۲۴	فقير محمد	//
گل محمد خان	۲۵	محمد شاه خان	دره نور
محمد نظر	۲۶	غزن خان	//
حاجي عبدالقدير	۲۷	حاجي خيال الدين	شينوار
سيد موجود شاه	۲۸	سيد قدرت شاه	//
انجنير فقير محمد	۲۹	فضل الرحيم	چپرهار
امان الله	۳۰	غلام نبي	//
محمد ولي	۳۱	مير اگل	کوٽ
محمد نبي	۳۲	محمد نواب خان	//
بهاوالله	۳۳	حاجي مطيع الله	رودات
ڊاڪٽر سيد فضل رباني	۳۴	سيد موسى	//
نجم الدين	۳۵	پاچا دين	//
ڊاڪٽر محمد كريم باز	۳۶	باز محمد خان	خوگيانی
حاجي امان	۳۷	خير الله	//

۳۸	الله نظر	//	امين الله
۳۹	حاجي سيف الله	//	مهراب خان
۴۰	عبدالرحيم	//	خطاب
۴۱	ببرک شينوارى		ملک توتا نازيان
۴۲	حاجي ياغيستان	//	ملک اليند
۴۳	سوچه گل		عجب خان دوربابا
۴۴	محمدديدار	//	اجيرخان
۴۵	حاجي نذير		حاجي حنيف پچيراگام
۴۶	حاجي سيدامير	//	بنيايسته مير
۴۷	حاجي سردارخان		حاجي محمداصغر لالپوره
۴۸	ڊاڪٽر همايون		گل عالم هسکه مېنه
۴۹	بادام گل	//	اکبرخان
۵۰	عبدالحليم		عبدالخليل اچين
۵۱	حاجي امان الله	//	عبدالعزيز
۵۲	فضل الرحمان	//	گل محمد
۵۳	بنيايسته زر		پنيرخان سپين غر
۵۴	انجنير محمد عمر	//	مامازرغون شاه
۵۵	حاجي محمد ظاهر		محمد عمر شهرزاد
۵۶	ڊاڪٽر محمد اصف	//	محمد دين
۵۷	معلم گل محمد	//	لعل محمد خان
۵۸	حاجي محمد داود		محمد زمان حصارک
۵۹	انجنير عبيد الله	//	سليم
۶۰	روح الامين		حييب الرحمن گوشته
۶۱	حاجي بابو		پير محمد مومندره
۶۲	ڊاڪٽر شاه محمد	//	محمد نبي
۶۳	گل انور		محمد انور بتي کوٽ
۶۴	احسان الله	//	ولي خان
۶۵	برهان الله	//	خان شاه

محمد اسماعيل	٦٦
عمرزا خېلوال	٦٧
حاجي دين محمد	٦٨
حاجي بلو خان	داخلي بېڅايه شوي
	د متخصصينو په استازي
	د قبايلو په استازي

لغمان ولايت وكيلان

سيد محمد خان	٦٩
سميع الله خان	٧٠
پوهاند محمد حسن كاکړ	٧١
جمعه گل	٧٢
عبد الغفور	٧٣
محصل خان	٧٤
ډاکټر محمد امين	٧٥
محمد گل	٧٦
پوهنمل محمد اسماعيل يون	٧٧
حاجي محمد کريم	٧٨
عبد الرحيم	٧٩
عصمت الله	٨٠
جنرال موسی خان	٨١
موسم خان	٨٢
مکرم خان	٨٣
ډاکټر عبدالمالك	٨٤
عبد المنير	٨٥
سيد اغا	٨٦
شېر محمد	٨٧
عبد الجبار	٨٨
اسد الله	٨٩
محمد عمر تسکين	٩٠
عبد الجميل	٩١
شېر علي خان	مهترلام
محمد حکيم	//
ميرزا فضل حق	//
عبد السلام	//
ميرزا محمد قيوم	//
ميا جان	//
محمد رحيم	//
حاجي شېر گل	الينگار
محمد خان	//
مغل خان	//
علوجان	//
عبد القيوم	//
سيد حضرت	قرغه بي
محمد عمر	//
ميراجان	//
ملك شيرين دل	//
عبد الهادي	//
عبد الهادي	اليشنگ
ملك جمعه خان	//
مهي الدين	//
محمد يوسف	//
عبد الغفار	دولت شاه
محمد عزيز	//

کونړ ولايت

اسعد اباد	محمد گل	حاجي غازي خان	۹۲
//	محمد گل	صاحبزاده	۹۳
//	محمد ايجان	غلام دستگير	۹۴
خوکی	حياجان	شهزاده	۹۵
//	ميار حيم	پاچاگل	۹۶
سرکاني	محمد ميران	حاجي امانت	۹۷
نرنگ	احمد نور	شاهد الله	۹۸
وته پور	غلام اسحاق	غلام نبي	۹۹
//	رحمن سعيد	محمد هاشم	۱۰۰
پيچ دره	محمد وکیل	حاجي روح الله	۱۰۱
//	حضرت عالم	صاحب جان	۱۰۲
//	سميع الدين	رحيم داد	۱۰۳
پشد	شير دست	عبدالولي	۱۰۴
شيگل	خزين	شاه جهان	۱۰۵
نورگل	محمد عيسى	ډاکټر محمد امين	۱۰۶
//	محمد ايوب	محمد اسلم	۱۰۷
خاص کونړ	سيد محمود	شاه محمود مياخيل	۱۰۸
//	محمد شعيب	محمد الله	۱۰۹
چپه دره	يار محمد خان	عبدالظاهر	۱۱۰
//	سعد الله خان	گلاخان	۱۱۱
دانگام	سيد جان	مفاد خير	۱۱۲
ناری	سيد عالم	حاجي سيد امين	۱۱۳
مروره	محمد شاه	حاجي عبدالعزيز	۱۱۵
اسمار	ملك زرين	محصل خان	۱۱۶

نورستان ولايت

پارون	عبدالرحيم	عبدالحليم	۱۱۷
-------	-----------	-----------	-----

زینت الله	سید رسول	//	۱۱۸
محمد موسی	شیر محمد	//	۱۱۹
عطا والله	دین محمد	مندول	۱۲۰
محمد سرور	معراج الدین	//	۱۲۱
مولوی عبد الحلیم	عبد الله	//	۱۲۲
غلام سخی	محمد موسی	ننگراج	۱۲۳
تمیم	محمد زبیر	برگ متال	۱۲۴
سمیع الحق	محمد افضل	//	۱۲۵
گل اعظم	چیرا	وایگل	۱۲۶
احمد یوسف	احمد خان	//	۱۲۷
عبد الحنان	عبد الله	کامدیش	۱۲۸
عبد المنان	حضرت خان	//	۱۲۹
شجاع الملک	عبد المالك	غازی اباد	۱۳۰
مولوی محمد گل	نور الله	واما	۱۳۱
علاوالدین	عبد القدیر	دواب	۱۳۲
نورولی	ولی محمد	//	۱۳۳
حاجی خوانی	دقبایلو استازی		۱۳۴
صاحب الرحمن	//		۱۳۵
گل رحمن	//		۱۳۶
ملک محمد علی مومند	//		۱۳۷
میشاه جهان	//		۱۳۸
حاجی احمد خان	//		۱۳۹
ملک دریا خان	//		۱۴۰
محمد اشرف	//		۱۴۱
حاجی خان ککوزی	//		۱۴۲
حاجی جنت گل	//		۱۴۳
محمد سرور احمدزی	//		۱۴۴
بنحینه وکیلانی			
ارین	عبد الله	ننگره‌ها	۱۴۵
فهیمه	عبد الحق	//	۱۴۶

۱۴۷	حمیرا	ولي احمد	//
۱۴۸	سایمه	سید یوسف	//
۱۴۹	نگار خالیز	عبدالاحد خالیز	//
۱۵۰	ملالی	گل شاه	//
۱۵۱	عارفه عمرلور	عمرخان	لغمان
۱۵۲	ضیا کاکې	عبدالحمید	//
۱۵۳	ډاکټره ثریا	گل جان	//
۱۵۴	ضیا گل	سید اکبر	کونړ
۱۵۵	انیسه	سید پهلوان	//
۱۵۶	ډاکټره زلیخا	محمد امین	نورستان
۱۵۷	مصری	نورالله	//
۱۵۸	پوهاند اسدالله شینواری	دنگرهار پوهنتون استازی	
۱۵۹	پوهندوی عبدالقدیر فضلي	//	
۱۶۰	پوهندوی الله داد	//	
۱۶۱	پوهندوی فرمان الله	//	

په ټولو انتخاباتو کې زموږ دفتر له داسې سترو او خطرناکو ستونزو سره مخامخ نه شو، چې انتخابات دې ټکنې کړي، یوازې په اچین ولسوالۍ کې یو تن د پخوانیو خپلمنځي زړه بداویو له امله ووژل شو. دا په داسې حال کې و چې دواړو غاړو له پخوا څخه چندان ښه مناسبات نه درلودل، خو په ولسوالۍ کې د لویې جرگې د انتخاباتو پر ورځ د مسؤلې ډلې په وینا یوې ډلې د بلې دیو تن په وژلو لاس پورې کړ. خو د وژلو مسؤلیت یې چا پر غاړه وانخیست او ویې ویل چې دا په هوايي امنیتي ډزو کې وژل شوی دی.

په ټول انتخاباتي بهیر کې د دفتر هېڅ غړی، په رشوت، ناوړه استفادې او نورو درغلیو ککړ نه شو، یوازې د لویې جرگې تر پایته رسېدو دوه میاشتې وروسته موږ خبر شو، چې د دفتر د ولسوالۍ یو رابط غړی له

یوه وکیل نه درشوت اخیستلو هڅه کړې وه دا چې هغه ته دا پیسې ور ورسېدلې که نه ترپایه څوک شاهدان پیدا نه شول. البته دې کې هېڅ شک نه شته چې وکیلانو به د رایو د گټلو لپاره په ولسوالۍ کې رایې ورکونکو ته بډې ورکړې وي، د اوازو له مخې دننگرهار ولایت په یوه ولسوالۍ کې یو ووټ په درې لکه کلدارو اخیستل شوی دی.

په ټول انتخاباتي بهیر کې موږ نږدې شپېته زره ډالره لگښت درلود چې له دې جملې څخه مو غټ لگښت ترانسپورتي چارې وې، چې نږدې اتلس زره ډالر لگښت پرې شوی و، په دې پیسو کې لس نیم زره ډالر یوازې دننگرهار پوهنتون دلیلي پر بیا جوړونه ولگول او نږدې درې څلور زره ډالره مو لیلیې ته نور مواد واخیستل، چې ټول ننگرهار پوهنتون ته پاتې شول او پاتې پیسې زموږ د مامورینو معاشونه او د انتخاباتي چارو، نورو لگښتونه شول.

دنورو ساحوي دفترونو په انډول د ختیزو ولایتونو ټول انتخاباتي لگښت له ۱/۲ څخه تر ۱/۴ راکم و. په ختیزو ولایتونو کې ددې ټولو بریالیتوبونو تر شا د ډېرو مفکرو ماغزو او پراخې حوصلې دځاوند ښاغلي کاوون کاکړ لاس و، کاوون په جلال اباد کې دملگرو ملتونو د دفتر مشر او د لویې جرگې له دفتر سره داسې پیوست همکار و، چې یوه شېبه یې هم دا دفتر یوازې پرېښود، له مالي او سیاسي ملاتړه نیولې بیا دده تر خپلو ځاني هلو ځلو پورې ټول دلوېې جرگې ددفتر په خدمت کې وو، د ملگرو ملتونو او دلوېې جرگې ددفتر ترمنځ بشپړه همکاري موجوده وه. دغه راز په مالي او اداري چارو کې د ملگرو ملتونو ددفتر د بل غړي ښاغلي ډاکټر رضوان الله نادري صادقانه او مخلصانه کار هم د زیاتې ستاینې وړ دی، چې دفتر یې په ټولو مالي او اداري چارو کې بریمن کړ.

کله چې په جلال اباد کې د ټولو ختیزو ولایتونو انتخابات ترسره شول، نو موږ د دفتر له خوا په جلال اباد کې د افغانستان راتلونکي مشرتابه لپاره یوه عاجله سروې وکړه، چې څوک په راتلونکي کې د افغانستان د زعامت وړ دی او څوک باید په مهمو پوستونو کې راشي دا سروې په لاندې ډول وه:

د عامه ذهنیت سروې

اول: څوک باید د دولت رئیس وي؟

الف: سیاف ب: گیلاني ج: کرزی د: ظاهرشاه ه: رباني
۰,۷% ۰,۲% ۴۹% ۵۰% ۰,۱%

دویم صدراعظم باید وي که نه؟

هو نه
۹۲% ۸%

درېیم: که صدراعظم وي نو څوک باید وي؟

الف: امین ارسلا ب: یونس قانوني ج: پیرگیلاني د: کریم خلیلي
۶۴% ۱۱% ۲۵% ۰%

څلورم: د دفاع وزیر باید څوک وي؟

الف: دوستم ب: جنرال رحیم وردک ج: سردار عبدالولي د: فهیم
۳% ۲۹% ۶۴% ۴%

پنځم انتخابات ازاد وي که نه؟

هو	نه
۸۴%	۱۶%

شپږم: ايا وکيلان تيار دي چې خپلې رايې په ازاده توگه ورکړي؟

هو	نه
۸۲%	۱۸%

اووم: موجوده کابينه څومره دقناعت وړ ده؟

الف: ۲۰%	ب: ۴%	ج: ۶۰%	د: ۸۰%	ه: ۱۰۰%
۹۱%	۸%			

اتم: د راتلونکي کابينې په هکله به ستاسې نظريه څنگه وي؟

۲% الف: په موجوده کابينه کې لږ تغيرات راشي.

۱۴% ب: په موجوده کابينه کې متوسط تغيرات راشي؟

۸۴% ج: په موجوده کابينه کې ډېر تغيرات راشي؟

نهم: ستاسې نظر دملگرو ملتونو د رول په هکله څه دی؟

الف: ډېر ښه	ب: ښه دی	ج: منفي دی
۱۶%	۷۷%	۷%

لسم: که ظاهرشاه او کرزی کانديد وي، ستاسې انتخاب به کوم يو وي؟

الف: ظاهرشاه	ب: کرزی
۶۱%	۳۹%

يوولسم: که حامد کرزی او رباني کانديدان وي. ستاسې انتخاب به کوم

يو وي؟

الف: کرزی	ب: رباني
۹۹,۹%	۰,۱%

تر سروې وروسته موږ يوه ورځ د ختيزو ولايتونو د ټولو وکيلانو لپاره يو ورځنی سيمينار جوړ کړ، چې په دې سيمينار کې د ننگرهاروالي بڼاغلې حاجي عبدالقدير، کاوون کاکړ، بڼاغلې حبيب الله رفيع، پوهاند عبدالعزيز، سرمحقق سيدامين مجاهد، اسمعيل يون او نورو د لويې جرگې او نورو مسايلو په باب خبرې وکړې. د سيمينار اساسي هدف دا و چې له ختيزو ولايتونو څخه لويې جرگې ته کوم وکيلان ځي، نو دوی سره بايد يوه مشترکه ژبه، مشترک ارمان او گډ هدف موجود وي، دې سيمينار د وکيلانو پر ذهن مثبتې اغېزې وکړي او هغوی ته يې ښه ذهنيته ورکړي. تر دې سيمينار وروسته د ختيزو ولايتونو ټول وکيلان د ننگرهاروالي بڼاغلې حاجي عبدالقدير له خوا په سپين غر هوتل کې دعوت شول او يوه لويه غونډه جوړه شوه، په غونډه کې د لغمان، کونړ او نورستان وکيلانو د هېواد د روانو حالاتو او بهرنۍ لويې جرگې په باب خبرې وکړې، په غونډه کې حاجي عبدالقدير د غونډې برخوالو ته د راتلونکي لويې جرگې پر ارزښت ماهيت او صلاحيت رڼا واچوله او د خپلو خبرو په ترڅ کې يې دا وويل: "که رښتيا راباندې وايئ هرڅه فيصله شوي دا جرگه مازې د قانونيت لپاره ده او بس، اوس څنگه چې په کابل کې د څو کيو دوېش خبره مطرح ده، نو د مشرقي وکيلان هم بايد داسې يو څوک نماينده وغواړي چې د دې سيمې د خلکو د حقوقو غوښتنه وکړي.

وروسته د ختيزو ولايتونو منتخبو وکيلانو ته د پچيرواگام ولسوالۍ وکيل او دا وخت د ننگرهار اداري رئيس بڼاغلې ملک نظير له خوا په يوه لوی کاغذ کې داسې يو متن وړاندې شو، چې په هغه کې د وکيلانو له خوا ليکل شوي وو، چې حاجي عبدالقدير د ختيزو ولايتونو د ټولو وکيلانو مشر او نماينده دی، موږ ده ته صلاحيت ورکوو چې په کابل کې

ددې سیمې په اړه تصمیم ونیسي، ټولو وکیلانو دا متن امضا کړي، هېچا یې هم ظاهراً مخالفت ونه کړي، له کونړ څخه حاجي روح الله، له نورستان څخه هم یو تن او له لغمان څخه جنرال موسی خان ستور تائیدی خبرې وکړي. شاه محمود میا خېل د خاص کونړ وکیل پخوا له داسې پرېکړو سره شفاهي مخالفت کاوه، خو پر دې ورځ لومړی سړی و چې دا متن یې امضا کړ، وروسته حاجي عبدالقدیر (۵۰) لکه افغانی هر وکیل ته د دولت له بودیجې څخه په کابل کې د جیب خرڅ په نامه ورکړي، له حاجي روح الله پرته نورو ټولو وکیلانو دا پیسې واخیستې، ټول پر دې خوشاله وو، هېچا یې مخالفت ونه کړ.

د هېواد په نورو سیمو کې انتخاباتي بهیر

د بېړنۍ لويې جرگې د انتخاباتو د ترسره کولو لپاره د هېواد په بېلابېلو سیمو، لکه کابل، جلال اباد، گردېز، هرات، کندهار، کندوز، مزار شريف او (باميان، غزني) کې سیمه ییز دفترونه جوړ شوي وو. ددغو دفترونو دنده دا وه، چې د خپلواک کمیسیون له خوا، له جوړ شوي طرز العمل سره سم په سیمه کې انتخابات ترسره کړي، خو څرنگه چې د انتخاباتو کړنلاره کې عموميات په ګوته شوي وو، نه جزئیات، نو دې کار د کمیسیون دا غوره کړی طرز العمل په عملي ډګر کې له یو لړ چلنجونو سره مخامخ کړ. په طرز العمل کې یوه غټه نیمګړتیا دا وه، چې دا خبره په کې نه وه سپینه شوې چې یو رایه ورکوونکی د څو رایو استحقاق لري، د یوې او که تر یوې زیاتې رایې د ولسوالیو د څوکیو په تناسب؟، بله خبره دا وه، چې په هره ولسوالۍ کې (۲۰ - ۲۰۰) پورې رایې ورکوونکي یا د ولسوالیو استازي په پام کې نیول شوي، دا به د کوم معیار له مخې ټاکل کېږي؟ د ازادو انتخاباتو له لارې که د دودیز سیستم، وېش او ونډ له لارې؟

همدغو دوو او ځینو نورو عواملو په ټول هېواد کې انتخابات له څو ګوني چلند سره مخامخ کړل.

د ساري په توګه په شمال شرق ولایتونو کې له څو ووتیز سیستم څخه کار اخیستل شوی، مانا دا چې که یوې ولسوالۍ، دوه سېټونه درلودل، نو رایې ورکوونکي حق درلود، چې دوه ځله خپل ووت استعمال کړي، که

درې و درې ځله او که تر دې زیات و زیات ووتونه یې استعمالولای شول. په جنوب شرق یا د گردېز په هسته کې بیا سیستم داسې و، چې یو چا تر خپله حده زیات ووتونه اخیستي وو، هغه کولای شول بل سره هم مرسته وکړي، خو ختیزو ولایتونو او ځینو نورو سیمو کې د یوه ووت سیستم وکارېده او ددې سیستم گټو ته مو دمخه اشاره وکړه.

د طرز العمل د نورو برخو تطبیق هم په ټول افغانستان کې یو شان نه و، مثلاً لومړی ټاکل شوې وه، چې زورور قوماندانان او هغه کسان چې د جنگي جرمونو او کورنیو جگړو تور پرې پورې دی، هغه به لویې جرگې ته د غړي په توګه نه راځي، خو د طرز العمل دا برخه تر ټولو دمخه په شمال شرق او شمال هستو کې تر پېښو لاندې شوه، همدارنګه په کابل هسته کې په ټولو ولایتونو کې انتخابات تقریباً هممهاله روان وو، موږ په ختیزو ولایتونو کې د څو قوماندانانو مخه په دې علت ډب کړې وه، چې د خپلې واکمنۍ پر مهال یې له خلکو سره ظلم کړی و او د بیت المال په لوب کې یې برخه اخیستې وه، ددې ټکي د څرګندتیا لپاره د خلکو له خوا په پټه توګه یو شمېر عریضې هم رارسېدلې وې، خو خلکو اوس هم نه غوښتل چې په ښکاره دې په قوماندان شاهدې ووهي او نه کومې محکمې هغوی په کوم جرم محکوم کړي وو، خو په هر ترتیب موږ د خلکو د همدغو پټو غوښتنو او عرضپاڼو په پام کې نیولو سره، له طرز العمل سره سم د لویې جرگې په انتخاباتو کې د هغوی د کاندیدۍ مخه ونيوله، پر همدې وخت له ډله ییزو ارتباطي وسایلو څخه اعلان وشو، چې له بدخشان څخه استاد برهان الدین رباني، له مزار شریف څخه جنرال دوستم، له تخار څخه قوماندان داود، له کابل څخه استاد عبدالرب رسول سیاف او ملاتاج محمد، د لویې جرگې د غړو په توګه منتخب شول، دې کار د بېړنۍ لویې

جرگې د طرز العمل عملي برخه ډېره پيکه کړه. د هغو قوماندانانو له جملې څخه چې د جلال اباد سيمه ييز دفتر يې د کانديدۍ مخه نيولې وه، يوه يې دفتر ته مراجعه وکړه او موږ نه يې وپوښتل چې دا طرز العمل د ټول افغانستان لپاره دی که يوازې د تنگهار لپاره؟ موږ وويل د ټول افغانستان لپاره، قوماندان بيا وويل: خير چې داسې ده، نو ما به ډېر جنايات کړي وي که جنرال دوستم او ددې تنظيمونو مشرانو؟ زه د همدې تنظيمونو د يوه غړي وم، استاد برهان الدين رباني او استاد سياف زما په شان په سوونو څه چې په زرگونو قوماندانان لري، موږ چې هر څه کړي ددوی په لارښوونه مو کړي دي، نو دا کوم انصاف دی، چې اوس دې هغوی تذکيه او صفا شي او موږ دې په جرمونو گرم وگڼل شو، قوماندان زياته کړه تر هغه وخته پورې ما هم ډېر ټينگار نه کاوه، فکر مې کاوه چې څه قانون عام دی، څه چې په عام وي هغه دې په ما هم وي، خو اوس لکه چې له کاسې څخه نيم کاسه راووته. د قوماندان دلايل د پورتنیو انتخاباتو په باب که هر څومره پر ځای وو، خو موږ د خلکو د مکررو غوښتنو له امله بيا هم قوماندان ته د کانديدو حق ور نه کړ، بالاخره د قومندان له تېره يو شخص چې وسلوال فعاليتونه يې ترسره کړي نه وو د لويې جرگې په انتخاباتو کې کانديد شو.

د طرز العمل پر پورتنی اړخ سربېره د انتخاباتو د کړنلارې ځينې نورې برخې تر پېښو لاندې شوې، د بېلگې په توگه هغه ولسوالۍ چې د څو کيو شمېر يې (۱) و هغوی حق درلود، چې د ولسوالۍ په کچه يې شل تنه استازي ټاکلي وای.

که دوه وو څلوېښت استازي يې ټاکلي شول او که درې يا تر هغو زيات سېټونه يې درلودل، نو شپېته استازي يې ټاکلي شول، په عمومي ډول

باید په یوې ولسوالۍ کې د استازو شمېر تر شلو او شپېتو زیات نه وای، خو دا اصل د ختیزو ولایتونو د انتخاباتي هستې په ګډون د هېواد په یوه انتخاباتي هسته کې هم پوره تطبیق نه شو. یوازې تفاوت دومره و، چې په ختیزو ولایتونو کې تر ټاکلي شمېر څخه د استازو شمېر لږ زیات و، خو په نورو هستو کې بیا دا توپیر ډېر زیات و، لکه د سرپل، جوزجان او فاریاب په ولایتونو کې اکثره قومندانانو پر سیمه ییزو دفترونو فشار راوړه، چې د ولسوالیو د استازو شمېر زیات کړي. په دې ډول د طرز العمل دا برخه تر پنبولاندې کېدله او مالي لګښت زیاتېده. دغه راز د ولسوالیو د بېلابېلو تېرونو د استازو تر منځ طبیعي او واقعي انډول ته زیان رسېده او د هغه تېر، خپل یا قوم استازو ته زیاته ونډه رسېده، چې قومندان او یا هم کوم بل زورواکی هغه ته منسوب و. د ټول افغانستان په کچه ددې ډول ولسوالیو شمېر نږدې شلو ولسوالیو ته رسېږي، چې اکثره په شمالي ولایتونو پورې اړه لري چې د سیمه ییزو قومندانانو زور په کې دا مهال تر هر چا زیات و. د هېواد د بېلابېلو ولایتونو په یو شمېر ولسوالیو کې اصلاً د بېلابېلو عواملو له امله هېڅ انتخابات ترسره نه شول، د کمیسیون سیمه ییزو دفترونو ته دویمه لاره د انتصاب لاره وه. په ختیزو ولایتونو کې یوازې دوه ولسوالیو (مومندري او بټي کوټ) کې انتخابات ترسره نه شول خو د ټول هېواد په کچه تر (۲۴) زیات اداري واحدونه وو چې اصلاً هېڅ انتخابات په کې ترسره نه شول.

په دې ولایتونو کې ارزګان، سمنګان، زابل او نور شامل وو، چې په ځینو ولسوالیو کې یې له انتصاب څخه کار واخیستل شو. د انتصاب علتونه په اکثره ولسوالیو کې د امنیت نشتوالی، د خلکو خپلمنځي اختلاف او د ونډ یا وېش پر سیستم د خلکو نه توافق و.

لنډه دا چې د افغانستان په ټولو ولايتونو کې انتخاباتي بهير يوشان نه و، د کابل د انتخاباتي حوزې مشر او همدارنگه د لويې جرگې د خپلواک کميسيون د غړي ښاغلي صبغت الله سنجر په وينا: «د کابل په انتخاباتي هسته کې انتخابات عادلانه نه وو، اکثره قوماندانان او نور زورواکان د زور د استعمال او د نورو کانديدانو د وېرولو له لارې لويې جرگې ته کامياب شول» د هرات د انتخاباتي هستې د مسئل او همدارنگه د نورو انتخاباتي هستو د مسئلينو په وينا په اکثره هستو کې زور او زراستعمال شوي دي.

په ختيزو ولايتونو کې هم په ځينو برخو کې له زورواکو څخه دفتر ته شکايتونه راوړسېدل، همدارنگه په ننگرهار ولايت کې د پيسو د کارونې خبر هم ترلاسه شو. د خلکو په ناليکلې او نارسمي وينا: «د ننگرهار په يوې ولسوالۍ کې يوه تنظيمي شخص يو ووت په درې لکه پاکستانۍ کلداری واخيست» دا د ووت ډېر جگ رقم دی چې په دې ولايت کې پېرېدل شوی دی. په عمومي ډول په ختيزو ولايتونو کې په سلو کې (۹۰) داسې کسان انتخاب شول چې د ولس مستقيم ملاتړ ورسره و او په سلو کې لس بيا داسې کسان راغلل چې زرا او زور څخه يې کار اخيستی و، د نورو ولايتونو فيصدي کېدی شي له دې څخه توپير ولري.

بېړنۍ لويه جرگه

الف_ د جرگې په درشل کې:

د بېړنۍ لويې جرگې د ځانگړي او خپلواک کمیسیون له خوا له ټاکل شوي مهالوېش سره سم باید بېړنۍ لويه جرگه د ۲۰۰۲ م کال دجون پر لسمه چې د ۱۳۸۱ ل کال د غبرگولي د مياشتې له ۲۰ مې نېټې سره سمون خوري، جوړه شوې وای. ددې کار لپاره لا دمخه دکابل ښار په پوليتخنيک کې د المان حکومت له خوا يوه لويه کېږدۍ چې تر اوسه يې په افغانستان او ان په دې نږدې سيمه کې چا ساری نه و ليدلی، جوړه شوې وه. دې کېږدۍ تر دوو زرو پورې کسان ځايولای شول او تر دوو ميليونو امريکايي ډالروزيات لگښت پرې راغلی و. پر لويې کېږدۍ سربېره څلور پنځه نورې منځنۍ او وړې کېږدۍ نورې هم ودرول شوې

وې چې د وکیلانو د راټولېدو، مفاهمې، مذاکرې، تبلیغاتي کمپاین او خپلمنځي خبرو اترو لپاره ځایونه په کې په پام کې نیول شوي وو. دپولتخنیک دلیلي نور ۷ بلاکه او د هغو خونې د وکیلانو استوگنځایونو ته بېل شوي وو او خوړنځی (طعام خوري) د ډوډۍ لپاره په پام کې نیول شوی و.

د هېواد له بېلابېلو سیمو څخه اکثره وکیلان د الوتکو په واسطه د جوزا تر شلمې نېټې دمخه کابل ته انتقال شول، د جوزا تر شلمې پورې د نورو ولایتونو وکیلان کابل ته ورسېدل، خو ځینې داسې هم وو چې تر دې دمخه یې لا کابل ته استازي نه وو رسېدلي. هره هغه الوتکه چې وکیلان به یې لېږدول د کابل پر نړیوال هوایي ډگر به د کپناستو پر وخت سواره وکیلان د لویې جرگې د خپلواک کمیسیون د دارالانشاء د استازو له هرکلي سره مخامخېدل. وکیلانو ته مشخص موټر په پام کې نیول شوي وو، په هغو کې به لومړی د کمیسیون دفتر ته انتقالېدل او کله چې به یې اسناد ترلاسه کړل او ټول اسناد به یې کره شول، نو بیا یې پولیتخنیک ته رسول، هلته د GTZ موسسې له خوا دوی ته د لویې جرگې ځانگړي کارتونه ترتیب شوي وو، هغه به یې د دخولي دروازې په خوله کې په یوه ځانگړي لویه خونه کې ترلاسه کول او بیا به پولیتخنیک یا د لویې جرگې د جوړېدو ځای یا انگر ته داخلېدل. په دروازه کې د ایساف ځواکونو او ملي اردو د ځانگړو کنډکونو له خوا چې دا وخت تازه جوړ شوي وو، له کمپیوټري وسایلو نیولې بیا د امنیتي چارو تر نورو عادي وسایلو پورې له ټولو امکاناتو څخه کار اخیستل کېده، لنډه دا چې د امنیت په برخه کې په خورا ښه ډول ترتیبات نیول شوي وو.

دختیزو ولایتونو وکیلان په درېو پروازونو کې دجوزا پر ۱۸ مه نېټه له جلال اباد څخه کابل ته ورسېدل. دوه پروازونه تر غرمې دمخه ترسره شول او یو وروستی پرواز تقریباً ماسپینین ۲ بجې، وروستی پرواز کې لږ شان تخنیکي ستونزې هم پیدا شوې، هغه دا چې د چالانېدو پر وخت د الوتکې انجن گرم شو او له څرخونو نه یې لوی لوګي پورته شول، دومره سخته گرمي وه او ټول په الوتکه کې گرمۍ سخت وارخطا کړي وو، پیلوټ الوتکه بېرته ګل کړه، اطفایي ته یې احوال ورکړی و، چې د الوتکو پر دوو انجونو اوبه واچوي، ټول وکیلان له گرمۍ څخه په تنګ شوي وو، پر دې وخت د ننگرهار د پچیراګام ولسوالۍ وکیل ملک نظیر چې په ټوکو کې ښه تجربه او مهارت لري کټ کټ په خدا شو او ویې ویل: "او خلکو که دا طیاره الوتې وای او بیا یې سقوط کړی وای نو هغو کسانو چې انتخابات یې بایلولي ښه به خوشاله شوي وای او ویل به یې چې څه ددوی داسې داسې کړم ښه شول چې له مخې مو پناه شول".

دې وخت کې یوه بل وکیل پرې غږ کړ: "یاره ملکه همدا اوس چې هم ورکښته شې ښه وخت دی ځکه په دې طیارې بیا هم اعتبار نه شته کېدی شي سقوط شي نو یو ته چې ژوندی پاتې شې که چېرې موږ ته چا کنځلې کولې نو چې ته خو یې ځواب ورکړې". ملک وویل: "یاره والله که خو دې بده ویلې وي..".

د الوتکې انجن یخ شو، تر ۳۰ دقیقې مزله وروسته کابل ته ورسېدله، هلته یې دیوه لست له مخې د وکیلانو نومونه لوستل او موټر ته پورته کېدل. د لویې جرګې دخپلواک کمیسیون دفتر ته لاړو هلته مو خپل اسناد ترلاسه کړل او سبا لس بجې پولیتخنیک ته ورسېدو، زه او مېرمن مې (ارین) یو ځای وو، تر سختې تالاشۍ وروسته

د پوښتخنیک دروازې ته ورسېدو، خپلې پانې مو ښکاره کړې او د کارت اخیستلو اتاق ته لاړو. کارتونه مو خپل واخیستل کله چې د لویې جرگې د جوړېدو ساحې ته ور داخل شوو، نو د هېواد له بېلابېلو سیمو څخه زیات شمېر وکیلان را رسېدلي وو، دا د جوزا د میاشتې ۱۸ مه نېټه وه د سهار لس بجې وې، بېلابېل وکیلان به په ګروپي ډول سره کېناستل، خپلمنځي بحثونه او د راتلونکي مشرتابه په باب به یې خبرې کولې، موږ لومړی خپل اتاقونه معلوم کړل، ما هیله لرله چې زه د کندهار وکیلانو سره یو ځای استوګنځی غوره کړم، ددې کار علت دا و چې په کندهار کې زما یو زیات شمېر فرهنګي ملګري وو او زه خبر شوی وم چې له دوی څخه هم یو دوه تنه لویې جرگې ته انتخاب شوي دي. له هغې جملې څخه یو تن زموږ هېوادپال فرهنګي ملګری عبدالمجید بابی و، زما اتاق د کندهار، ارزګان او زابل له وکیلانو سره یو ځای شو، چې یو هم په کې د ارزګان یو مشهور وکیل ښاغلی (نوابي) و.

دوی سره زما د ګډ استوګنځي اصلي هدف دا و چې لومړی ددې دواړو سیمو له وکیلانو سره د تفاهم او یوه واحد نظر د پیدا کولو زمینه برابره کړم، بیا دا مسئله دپکتیا، بیا د هرات، بامیانو، بلخ، کندوز او همداسې د هېواد ټولو سیمو د وکیلانو ترمنځ وغځوو. زموږ په اتاق کې د کندهاریو ورونو روحیه په پیل کې خورا ترخه وه، نږدې و چې اتاق مې پرې ایښی وای او ترې تللی وم، خو له لږ زغم څخه مې کار واخیست، خو کله چې له دوی سره د افهام او تفهیم په ژبه پوه شوم، نو بیا دومره خواږه شول چې ګرد سره حد نه لري، دوی سره مې ورو ورو په اصطلاح سیاسي خبرې پیل کړې، په پیل کې خو یې چندان میلان ونه ښود خو چې کله یې سر پرې خلاص شو، نو بیا یې وویل چې بالا موږ

ټول درېسې یو، په چا رای ونه وهې... د جوزا د ۲۰ مې نېټې تر غرمې دمخه د پولیتنخنيک په یوه هال کې د پکتیا، پکتیکا، غزني او خوست ولایتونو یو شمېر وکیلان سره راټول شوي وو، د ننګرهار یو شمېر وکیلان له هغې جملې څخه حاجي صیب دین محمد او پوهاند اسدالله شینواري هم تشریف درلود. له غزني څخه ښاغلی اختر محمد ټولواک چې یو جراره او با جرئت شخص دی هم حاضر و.

د نوموړو وکیلانو تر خبرو وروسته ما هم نوبت واخیست او په ډېر درنښت مې دې کیلانو ته وویل چې زه تر تاسو ټولو کشر یم او پوهه مې هم تر تاسو ټولو کمه ده، خو هغه اور چې زما په زړه کې بل دی کېدی شي تر ټولو زورور وي، نو ځکه غواړم دلته ډېرې زیاتې او په جرئت خبرې وکړم، ځکه زموږ د امید وروستۍ مرجع همدا لویه جرګه ده، که دلته هم موږ چوپ شو او حق ونه غواړو او حق ونه وایو، نو بیا به مو د اسرافیل شپېلۍ راوینښوي، د امید بله هېڅ مرجع نه شته نو زموږ هدف دا دی چې دا لویه جرګه یوه ښه او مثبت نتیجه ورکړي او موږ بېرته خپلو سیمو ته ستانه شو او که چېرې دا جرګه ناکامه شوه او بیا واک د وطن دښمنانو او ملي خاینانو سره پاتې شو، نو کېدی شي موږ بېرته ولس کې خلک په کاهو وولي او باید ومو ولي.

موږ غواړو په لویه جرګه کې دغه څو اساسي مسایل حل شي او ټول وکیلان باید ددې لپاره مبارزه وکړي.

۱- یو داسې ملي شخص دې چې په هېڅ ډول کورنیو جګړو، وژنو او وړانیو کې دخپل نه وي، د ملي زعيم په توګه وټاکل شي او دا باید داسې شخص وي، چې د ملت اکثره وګړي پرې متفق شي.

۲_ دملې زعيم يا د حكومت دمشر د ټاكلو ترڅنگ بايد يوې غوره او بې طرفه كابينې په تېره بيا څلورو اساسي وزارتونو ته هم خاصه پاملرنه وشي، لازمه ده چې په دې دوره كې ټول وزيران مسلكي او بې طرفه وي. په هېڅ تنظيم خصوصاً په جگړه مارو تنظيمونو پورې اړه ونه لري. د تېرو شپږو مياشتو تجربو وښودله چې كه جمهور رئيس څومره ښه سپړي وي خو چې د هغه وزيران خصوصاً مهم وزيران له هغه سره نږدې همكاري ونه لري او د هغه احكام تطبيق نه كړي، جمهور رئيس په يوازې ځان څه نه شي كولای. كله چې جمهور رئيس د ولس د استازو په خوښه ټاكل كېږي، دغسې بايد كابينه هم د ولس په خوښه وټاكل شي، د تېرو شپږو مياشتو تجربه بايد بيا تكرار نه شي، هېڅ تنظيم ته بايد په دې او هغه نامه ځانگړی امتياز ورنه كړای شي.

۳_ افغانستان د څو كلونو تنظيمي جگړو يو غټ علت په روسيه كې د جعلې پيسو (افغانيو) چاپ دی، چې يو ځانگړی تنظيم او ديوه مشخص شخص جيب ته ځي او هغوی پرې د افغانستان په بېلابېلو سيمو كې د خلكو ضميرونه رانيسي او اورونه پرې بلوي. كه چېرې دجنگسالارانو د قوت دا سرچينه بنده شي، نو يقيني خبره ده چې په افغانستان كې به د زياتو جگړو اور په خپله مړ شي، د رسمي احصايو له مخې په تېرو اتو كلونو كې د روسيې له خوا د استاد رباني حكومت او د هغه تنظيم ته تر (۱۴) زرو ميلاردو افغانيو زياتې پيسې چاپ شوي او هغه پيسې چې لا مركزي بانك ته هم نه دي ورسېدلي او هوا په هوا اخوا دپخوا تقسيم شوي، هغه خو بې شمېره دي، يانې په شمېر نه دي په تن دي او په وزن دي، كه چېرې ددې ټولو پيسو مجموعه د افغان ولس پر هر فرد ووېشو نو د اټكل له مخې هر افغان ته اته په لسگونو مليونو

افغانۍ رسېږي، خو اوس دا ټولې پيسې د جنگ ميدان کې مصرف شوي او که چا پرې کوم کيلومتر سړک پوخ کړی وي مهرباني دې وکړي موږ ته دې را په گوته کړي. په دې لويه جرگه کې بايد د پيسو مسله را پورته شي او هغه چا چې دا پيسې يې چاپ کړي او استعمال کړي بايد ملت ته ځواب ورکړي، تر دې وروسته بايد په عاجل ډول ددې پيسو د چاپ مخه ونيول شي.

۴_ ټول هغه کسان يا تنظيمي اشخاص چې د هېواد په وړاندې، د کابل په ويجاړۍ او کورنيو جگړو کې يې برخه اخيستې او اوس هم له بهرنيو هېوادونو سره پټ او ښکاره اړيکي لري، بايد نه د هېواد د مشرتابه لپاره ځان کانديد کړي او نه هم د کابينې د غړي په توگه.

ما دا او دې ته ورته څو نورې خبرې هم وکړې، په غونډه کې به نږدې پنځوس وکیلان ناست وو، پر ټولو ډېرې ښې ولگېدې، ما چې کله خبرې خلاصې کړې، يو څو نورو وکیلانو هم دې ته ورته خو په لنډه توگه خبرې وکړې، خو وروسته د پکتيا ولايت يو وکیل را پورته شو او ماته رانږدې شو، غاړه يې رانږدې کړه، ياره وراره گلې ډېرې ښې خبرې دې وکړې، زموږ د زړه زنگ دې لري کړ، په خدای چې همدا خبرې مې په زړه کې گرځي راگرځي، خو د راکښلو په چل يې نه پوهېږو، کور دې ودان بيا به دې ټولو وکیلانو سره کېنو او خبره به غوټه کړو، ما وويل سمه ده، ټولو سره به کېنو، د شپې مو گهو وکیلانو سره وکتل، د هېواد له بېلابېلو سيمو څخه ډېر مشهور او مخور استازي هم را رسېدلي وو، خو په استازو کې د داسې کسانو شمېر هم کم نه و، چې د زور او پيسو له لارې يې لويې جرگې ته لاره پيدا کړې وه، د شپې مو چې له اکثرو وکیلانو سره خبرې وکړې، نو د ټولو په ذهن کې درې اساسي خبرې تاوېدې،

خوك به د زعامت لپاره ټاكل كېږي؟ پخوانی پاچا اعليحضرت محمدظاهرشاه؟ حامد كرزی؟ كه استاد رباني؟ ځينو كسانو د نورو اشخاصو نومونه هم زمزمه كول خو دا درې اشخاص په كې زيات مطرح و، په دې درې واړو كې بيا د پخواني پاچا اعليحضرت محمدظاهرشاه ډېر زيات احتمال و، تقريباً په سلو كې (۸۵-۹۰) وكيلا نو د پخواني پاچا تائيد كاوه، تر پاچا وروسته غوره شخص ښاغلي حامد كرزی و چې په دويم لېول كې و او درېيم شخص استاد رباني و چې د تنظيمي او قومي ملحوظاتو له مخې يې څو فيصده چانس درلود.

خو پر دې خبره ټول خلك متفق وو، چې د استاد رباني په بيا راتگ سره د افغانستان مسله نه هوارېږي او كه چېرې دى بيا رامنځته شي، نو ستونزې به لا پسې زياتې شي. د درېو كانديدانو احتمالي ودرېدل د بحث وړ موضوع وه، پر همدې ستونزې د غور لپاره موږ د څو ولايتونو وكيلان سره كېناستو او داسې يو پلان مو جوړ كړ چې د ښاغلي حامد كرزي ورور ښاغلي قيوم كرزي ته بلنه ورکړو، چې موږ ته د كانديدانو په ځانگړي ډول د ښاغلي حامد كرزي د كانديدېدو په باب معلومات راكړي. دغه راز هغه كسان چې پخواني پاچا ته ډېر نږدې وو، هغوى سره مو هم تماس ونيو، چې د شاه دريځ بايد معلوم شي، د پخواني پاچا نږدې خپلوان او نور پلويان، همايون شاه اصفي، هدايت امين ارسلا، جنرال رحيم وردگ، پاچا خان خدران او نورو ټولو هيله لرله چې پخوانی پاچا كانديد دى، د جرگې اكثر و غږو هم دا تصور كاوه چې پاچا به دلويې جرگې له لارې د هېواد د مشر په توگه ټاكل كېږي. خو په دې برخه كې د پخواني پاچا اوږدې چوپتيا دخلكو ذهنونه مشوش كړل.

ښاغلي قیوم کرزي زموږ بلنه ومنله او د جوزا د میاشتي ۱۹ نېټې د شپې پر اتو بجو یې د لویې جرگې د لویې کېږدې ترڅنګ یو منځنۍ کېږدې ته تشریف راوړ، په دې کېږدې کې نږدې درې نیم سوه کسان سره راټول شوي وو، په دې غونډه کې حاجي میرویس یاسیني، اختر محمد ټولواک، له خوست څخه نواب امیرزی، دننگرهار، لغمان، خوست، هرات، کندهار، پکتیا، پکتیکا، غزني، لوگر، میدان وردګ او ځینو نورو ولایتونو وکیلان راټول شوي وو. په دې غونډه کې اختر محمد ټولواک، قیوم کرزي او زه (یون) د نورو خلکو پر وړاندې ناست وو، په اصطلاح د غونډې اجنډا زموږ په لاس کې وه. د غونډې په پیل کې ما د لویې جرگې د رئیس هیئت د ټاکنې او راتلونکي زعامت د ټاکنې لپاره دغه لاندې پېشنهادونه وکړل:

د لویې جرگې له طرز العمل سره سم باید پنځه تنه د لویې جرگې د رئیس هیئت په توګه وټاکل شي، یو رئیس، دوه مرستیالان او دوه منشیان.

که چېرې د لویې جرگې رئیس هیئت د ملت له هیلو سره سم دوکیلانو په خونه او بڼه تدبیر وټاکل شي، نو کېدای شي د لویې جرگې وروستی بهیر هم بڼه او کامیاب شي، خو که چېرې رئیس هیئت په تېره بیا رئیس بڼه او باکفایته شخص نه وي، نو لویه جرګه له ستونزو او ان ناکامۍ سره مخ کېدای شي. د لویې جرگې د رئیس هیئت غړي باید د نورو مسلکي او علمي صفاتو ترڅنګ یوه غوره صفت دا لري چې د هېواد په دواړو رسمي ژبو (پښتو او دري) باید بڼه پوه وي، چې د خلکو پوښتنو او ستونزو ته په عاجل او بالفعل ډول ځواب ورکړي او قناعت یې حاصل کړي، بله خبره داده چې په لویه جرګه کې باید د ملي سرود په

نامه ددغه او يا هغه تنظيم ترانه ونه غږول شي، هر هغه څه باندې چې د ټول ملت توافق موجود نه وي بايد هغه په لويه جرگه کې د ملت په نامه استعمال نه شي. بله خبره دا ده چې د جرگې په داخل کې بايد د هېچا تصوير يا عکس بند شوی نه وي، خصوصاً د هغو کسانو چې تر ۱۳۵۷ل کال وروسته په دغه يا هغه تنظيم کې مطرح شوي او په گڼو کورنيو جگړو کې يې برخه اخيستي ده، په لويه جرگه کې بايد د ټولنيز عدالت او ملي وحدت روحیه حاکمه وي، نه تنظيمي، سمتي او سياسي. د زعامت د ټاکنې په برخه کې بايد ووايو چې دا يوه مهمه مسله ده چې زموږ د ټول ملت برخليک ورپورې تړلی دی، چې ډېر فکر پرې په کار دی خو زموږ په نظر د زعامت ترڅنگ د کابينې موضوع هم ډېره مهمه ده، خصوصاً دڅلورو مهمو وزيرانو د ټاکنې موضوع، ځکه که موږ هر څومره بڼه، نرم او زړه سواندي شخص د زعامت لپاره وټاکو، خو چې دا څلور وزيران يې دمختلفو تنظيمونو غړي وي او خپلې تنظيمي لېوالتياوې پالي مشر به ډېر څه ونه کړای شي، لکه په تېرو شپږو مياشتو کې چې موږ وليدل.

د زعامت د ټاکنې په برخه کې له ښاغلي قيوم کرزي څخه زموږ هيله داده چې موږ بايد خپل دا دوه کانديدان (اعليحضرت او کرزی صيب) چې دواړه مثبت دي، پر يوه کانديد بدل کړو. موږ هيله لرو چې پخوانی پاچا په دې ملت کې تر هرچا زيات محبوب دی او د ټول ملت معنوي پلار دی. په دې ملک کې يې پنځه څلوېښت کاله حکومت کړی، کرزی صيب چې نن کوم مقام او حيثيت لري په دې کې هم د پاچا د لورېنې غټ لاس دی، له اخلاقي او ملي پلوه اعليحضرت پر کرزي صيب دا حق لري چې کرزی صيب له خپلې کانديدۍ ورته تېر شي، خو دا خبره

هم کوو چې که چېرې کوم داسې بهرنی لاس او نړيوال فشار وي چې زموږ له مقاومت او غوښتنو سره سره بيا هم پخوانی پاچا د سياست ډگر ته نه پرېږدي او يا په دې برخه کې زموږ هلې ځلې کومې مثبتې نتيجې ته نه رسېږي نو بيا تر پاچا وروسته زموږ کانديد ښاغلی حامد کرزی دی. خو موږ په هېڅ وجه دې ته حاضر نه يو چې دا دواړه يو ځای کانديد شي، ځکه ددې وېره شته چې د رايو په تقسيم سره کوم نامطلوب شخص ته واک ورسې او يو ځل بيا ملت په وينو ولمبېږي.

زما دا خبرې اکثره برخوالو واورېدلې او ټولو تائيد کړې، په دې کې دخواست وکیل ښاغلي نواب اميرزي غږ کړ چې يون صيب دلويې جرگې لپاره موږ تاسې د منشي په توگه انتخابوو او اکثره خلکو دهغه پېشنهاد ومانه، ما دا وخت ددې پېشنهاد مخالفت وکړ، خو وروسته حاجي ميرويس ياسيني راته وويل چې ته ولې دخلکو پېشنهاد ردوي، دا به منې... ما چې کله خپلې خبرې خلاصې کړې، ښاغلي قيوم کرزي ته مو بلنه ورکړه، قيوم کرزي په ډېره حوصله، په ډېر دقت سره خبرې پيل کړې، لومړی يې ټولې هغه خبرې رد کړې چې گنې د اعليحضرت او کرزي ترمنځ اختلافات پيدا شوي او دا يې افواهاات وبلل، ده پاچا او کرزی نوک او وری وبلل او ويې ويل چې ددوی ترمنځ هېڅ اختلاف نه شته، ښاغلي قيوم کرزي په خپلو خبرو کې پخوانی پاچا د ملت بابا يادوه او د حضور اعليحضرت او بابا په نومونو به يې د هغه ياد کاوه، ده وويل حامد کرزی چې هر کار ترسره کوي نو اول بابا سره مشوره کوي او د هغه له مشورې پرته هېڅ کار نه کوي، په دې مسله کې هم له بابا سره په تفاهم رسېدلی او څه چې بابا ورته وايي هغه ترسره کوي، تاسو ته زه ډاډ درکوم.

ښاغلي قیوم کرزي لا خپلې خبرې نه وې خلاصې کړې چې د خلکو له خوا د پوښتنو طرح کولو هیله وشوه، پر دې وخت د پکتیا ولایت یو وکیل پورته شو او ښاغلي قیوم کرزي ته یې وویل چې زه د خپلې ولسوالۍ پنځه ویش زرو خلکو انتخاب کړی يم او دې خلکو ماته قسم راکړی چې ته به بابا ته رایه ورکوې، زه نه غواړم چې کرزي ته رایه ورکړم، دی له خپل وزیر څخه دفاع نه شي کولای چې په هوایي میدان کې یې په چاقوگانو وواهه او ویې واژه نو موږ نه به څه دفاع وکړي؟ قیوم کرزي ددې خبرې پر وړاندې شدید عکس العمل ونه ښود او پر دې خبرې یې ټینګار کاوه چې د بابا او کرزي ترمنځ هېڅ اختلاف نه شته. دا غونډه د پوښتنو په همداسې نا تمام بهیر پای ته ورسېده.

د جرګې تر جوړېدو پورې دې او دې ته ورته ډېرې نورې غونډې هم جوړې شوې چې په اکثره کې د هېواد ډېرو مطرحو اشخاصو خبرې وکړې، په دې مطرح اشخاصو کې پوهاند محمدحسن کاکړ، عزیزالله واصفي، همايون شاه اصفي، شاه محمود میاخیل، عبدالحفيظ منصور، تاجور کاکړ، عمر زاخېلوال، اختر محمد ټولواک، حاجي عبدالقدیر، صفیه صدیقي، اکبرنېکزاد، ببرک شینواری، گل اغا شېرزی او ډېرو نورو اشخاصو ګډون وکړ، په یوه غونډه کې تاجور کاکړ په خپلو خبرو کې وویل: "خپل پلو (پورنی) درته غوړوم چې دیوه ښه نظام لپاره هڅه وکړئ اتفاق او وحدت وکړئ، په افغانانو کې ښځه په سختو حالاتو کې نارینه و ته پورنی غوړوي، تر دې سخت حالات پر موږ نه راځي، راځئ چې دیوه ښه نظام د جوړېدو لپاره کار وکړو..."

داکثرو غونډو برخوالو په خپلو خبرو کې پر اشخاصو او شخصیتونو بحث کاوه، څوک به د دولت مشر وي، څوک به وزیر وي، څوک مستحق

دی، څوک نه دی؟ خو ښاغلي عمر زاخېلوال په یوه دوه سوه کسيزه غونډه کې دخپلو خبرو په ترڅ کې وویل: "اصلي خبره داده چې دا او هغه شخص یا شخصیت زموږ مشکل نه شي حلولای او نه زموږ درد دوا کولای شي، موږ او تاسو باید پر سیستم خبرې وکړو، داسې یو سالم سیستم رامنځته کړو چې زموږ دنن او سبا مشکلاتو د حل لاره ورسره وي، په یوه سالم سیستم کې اشخاص خپله سمېږي، ټول باید د افغانستان لپاره د اشخاصو پر ځای دیوه ښه او غوره سیستم په باب فکر وکړو..."

ښاغلي پاچا خان ځدراڼ هم د جرگې یو تکړه برخوال و، یوه ورځ دمخه جرگې ته راغلی و، پاچا خان ځدراڼ د پخواني پاچا سر سخت پلوی و، ما پسې یې لویه جرگه کې ځواب راولېږه، لیدو ته یې ورغلم، دا لومړی ځل و چې پاچا خان ځدراڼ سره مې وکتل، البته له پخوا څخه مې دمطبوعاتو له لارې پېژنده.

پاچا خان ځدراڼ په څرگند ډول دپخواني پاچا بیا واکمنېدل غوښتل، کله چې ما ورسره وکتل، تر روغې وروسته مو پریو څو سیاسي موضوعگانو بحث وکړ او تر دې وروسته یو چا غږ کړ چې جنرال صیب دوستم هم راغی، پر دې وخت پاچا خان ځدراڼ ماته وویل راځه چې لاړ شو، دوستم سره خبرې وکړو، چې هغه د بابا په باب څه نظر لري؟ زه هم له پاچا خان ځدراڼ سره د هغه په غوښتنه د دوستم لیدو ته ولاړم، دوستم ترڅنګ ګڼ شمېر خلک ناست وو، کله چې یې پاچا خان ځدراڼ ولید، له ځایه راپورته شو، نورو کسانو یخ شربت راوړ، پاچا خان ځدراڼ په خپلو خبرو کې وویل: "شما می پهمید که امی مردم (نظارشورا) یکی رابرای شما بالا کرده یکی را برای ما" (مقصد یې په مزار کې

استاد عطا او په پکتیا کې دده یو مخالف و، چې یوې له دوستم سره مخالفت درلود او یو له پاچا خان خدران سره. پاچا خان خدران دوستم ته وویل چې له بابا پرته بله لاره نه شته ټول باید همدا انتخاب کړو. دوستم ډېر په احتیاط ځواب ورکړ: هو زه یو عسکر سړی یم دملت استازو چې هرڅوک انتخاب کړ، زه دملت د پرېکړې تائید او ملاتړ کوم.

ب_ دا علیحضرت محمد ظاهر شاه پر وړاندې ائتلافونه او سازشونه:

دې کې هېڅ شک نه و، چې په بېړنۍ لویه جرگه کې د پخواني پاچا پلویان ډېر زیات وو، که چېرې پخواني پاچا خان کاندید کړی وای، نو د اټکل له مخې یې په سلو کې (۸۵-۹۰) رایې گټلای شوې، د پخواني پاچا مخالفان او د هغو بهرني ملاتړي ټول پر دې خبره پوهېدل، نو ځکه خو یې یو لړ داسې پټ او ښکاره فعالیتونه او ائتلافونه رامنځته کړل چې د پاچا د بیا واکمنۍ مخه ونیسي.

اکثره جهادي ډلې او په تېره جمعیت تنظیم او نظار شورا د پاچا د بیا واکمنۍ او د سلطنت د بیا اعدای سرسخت مخالفان وو، د ځینو په وینا د جمعیت تنظیم مشر ښاغلی برهان الدین رباني په دې شرط له خپلې کاندیدۍ تېر شو، چې سلطنت به بېرته نه اعاده کېږي. د اسلامي اتحاد د تنظیم مشر استاد سیاف، د وحدت مشر کریم خلیلي، د حرکت تنظیم مشر شیخ محمد اصف محسني او نورو جهادي مشرانو استاد رباني دې ته هڅوه چې د علیحضرت پر وړاندې د ښاغلي کرزي ملاتړ وکړي، د ځینو اوازو له مخې دلته مهالې ادارې د ملي دفاع وزیر ښاغلي محمدقسیم فهمیم له خوا امریکایانو ته ویل شوي وو، چې که چېرې

ظاهر شاه کاندید شي، نو کابل به په وینو ولېمبول شي. دا چې د ښاغلي فهیم دا اخطار به خومره واقعیت ولري، د لیکلي سند په ښه دا واقعیت نه شته، خو د اوازو له مخې دا واقعیت ردېدلای هم نه شي.

امریکایانو نه غوښتل چې دیوه شخص د حاکمیت په بدل کې که څه هم ټول ملت یې غواړي، یو ځل بیا خپل ځان له جگړې او د کابل له ورانۍ سره مخامخ کړي. دوی دا هم نه غوښتل چې خپل ائتلافي ملګري، چې د جگړو په سختو شېبو کې خپلو ګټو سره متحد کړي وو، په دې بیه له لاسه ورکړي، د نظار شورا مشران هم د حالاتو پر دې نازکوالي پوهېدل، نو ځکه یې پر امریکایانو د پخواني پاچا د بیا واکمنۍ د مخنیوي لپاره فشارونه راوړل، پخواني پاچا که څه هم په ولس کې ښه پوره محبوبیت درلود، خو دا چې کوم پوځي ځواک یې نه درلود، نو د دې محبوبیت د تمثیل او بیا حاکمیت لپاره یې چندان څه نه شو کولای. د قدرت بله مرجع بهرني ځواکونه (د ایساف ځواکونه او په تېره بیا امریکایي ځواکونه) وو، خو نه د ایساف ځواکونو او نه هم امریکایي ځواکونو دا غوښتل چې دیو چا د مشروع حاکمیت لپاره قرباني ورکړي، په تېره بیا دا کار د ځاني قربانۍ په بدل کې ترسره کړي. د بن د توافقاتو یوه غټه نیمګړتیا همدلته معلومېږي، چې که چېرې د لنډمهالې ادارې یو لوړپوړی چارواکی یا چارواکي له قانون نه سرغړونه وکړي او یا هم عامه غوښتنې ته غاړه کېنږدي نو کوم اجرائیه ځواک موجود دی چې پر هغوی دا پرېکړه ومني؟

د پخواني پاچا پر وړاندې د دغسې پرتو ستونزو له امله بالاخره امریکایان هم دې ته رامت شول، چې هغه یوازې د سمبولیک رول په منلو قانع کړي، د همدې کار لپاره خو د امریکا د جمهور رئیس ځانګړي

استازي زلمي خليلزاد خو خو ځله پاچا او د هغه د کورنيو له مهمو غړو سره پټ او ښکاره ملاقاتونه وکړل، خو نتيجه لا پوره څرگنده نه وه او خبره همداسې په ابهام کې پاتې وه د پاچا کورنۍ هم په دې برخه کې کوم څرگند دريځ نه درلود. يوازې پرهمدې خبره يې اکتفا کوله. «بس چې څه د ملت اراده وي ياچا يې مني». د جرگې غړو له دې خبرې وانگېرله چې پاچا په مستقيم ډول نه غواړي ځان کانديد کړي خو که جرگه ورته د زعامت دنده وټاکي پاچا يې مني، نو ځکه په جرگه کې د پاچا يو شمېر سرسختو مينه والو دا د اميد وروستۍ مرجع بلله.

د جرگې تر پيل دمخه دلويې جرگې ډېر غړي د پاچا حضور ته ورغلل، يو شمېر يې د پاچا پر ليدو بريالي شول خو اکثرو يې د پاچا د کورنۍ له مهمو سياسي غړو سره وليدل او د پاچا د برخليک په باب يې ورسره خبرې اترې وکړې. دلويې جرگې دې غړو د هېواد له بېلابېلو سيمو او بېلابېلو قومونو او ايډيالوژيو سره تعلق درلود، خو اکثره په دې نظر و چې پر دې وخت له بحران نه د هېواد او خلکو د وتلو يوه اساسي لاره همدا ده، چې پخوانۍ پاچا د حکومت مشري پر غاړه واخلي. پاچا ته د بېلابېلو سيمو د خلکو په لړۍ کې يو ځل د ختيزو ولايتونو د وکيلانو يو گروپ هم لار، چې شمېر يې نږدې څلوېښتو تنو ته رسېده، په دې گروپ کې يو تن زه هم وم، په وزير اکبرخان مېنه کې د پاچا کورته لاړو، کله چې هلته لاړو او کور ته ور دننه شو، نو ترموډ دمخه د نورو ولايتونو يو شمېر وکيلان هم ناست وو او مجلس کې يو يو خبرې کولې، د پاچا د کورنۍ په استازۍ ښاغلي احمدشاه، مصطفى او مېرويس حضور درلود، خو خپله پاچا او سردار عبدالولي تشریف نه درلود، زموږ يو هزاره ورور ته د خبرو نوبت ورسېد. هغه په ډېره صادقانه لهجه

وویل: "دپاچا په بیا واکمنېدو کې د ټول ملت گټه ده، موږ د افغانستان په هېڅ نظام کې دومره د ارامۍ نفس نه دی ایستلی لکه د حضور په دوران کې، ما باندې خپلو خلکو دین ایښی و چې په لویه جرگه کې باید پاچا ته رایه ورکړم، موږ هیله لرو چې اعلیحضرت ځان کانديد کړي". دې وکیل چې خبرې کولې نو سترگو کې یې ورو ورو اوښکې زیاتېدلې او اواز یې توپیر کاوه، ده خپلې خبرې په همدې هیله پای ته ورسولې چې اعلیحضرت باید ځان کانديد کړي.

دې پسې د زابل، ارزگان ځینو نورو ولایتونو استازو خبرې وکړې، او ټولو دا خبره کوله چې پاچا باید ځان کانديد کړي، دا د ټول ملت غوښتنه ده او موږ د هغه چا په نمایندګۍ دا خبره کوو چې موږ ته یې رایه راکړې ده، دې پسې دختیزو ولایتونو د استازو نوبت راوړسېد. ښاغلي داودشهید چې د ننگرهار ولایت یو مشهور شخصیت، لیکوال او شاعر دی هم په دې غونډه کې تشریف درلود، دی د پاچا له کورنۍ سره له پخوا نه پېژني او دلته یې په دې مجلس کې سهم درلود. دغونډې د انانسرۍ دنده ورپرغاړه وه، هر وکیل چې به د خبرو هیله لرله، ده به معرفي کاوه او د خبرو په ترڅ کې به یې یو نیم شعار هم ورکاوه، لکه ژوندي دې وي په وطن مین زموږ شهزادګان، ژوندی دې وي اعلیحضرت محمدظاهرشاه بابا او نور..

ده لومړی له لغمان ولایت څخه ښاغلي جنرال موسی ستور ته بلنه ورکړه چې خبرې وکړي، ستور صیب د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل: «ټول ملت د پاچا تر شا ولاړ دی، موږ هر ډول قربانۍ ته حاضر یو، پاچا باید ځان کانديد کړي او دملت هیله ومني، موږ ټول همدې ته راغلي یو چې دا وښیو چې موږ دپاچا ملاتړي یو، دا خو دلته خو دگوتو په شمار

راغلي، نور ټول په پوليتخنيک کې همدې ته منتظر دي چې پاچا فقط
خان کانديد کړي، موږ هيله لرو چې پاچا د ملت د استازو غوښتنه
ومني...))

شهيد صيب وروسته ببرک شينواري (د ننگرهار ولايت د اچين
ولسوالۍ استازي) ته بلنه ورکړه، ببرک شينواري د خلقي رژيم د رهبرۍ
هيئت غړی او په هغه نظام کې د څرگند واک او ځواک خاوند و، د
۱۳۵۸ ل کال د جدي پر ۶ مه نېټه د روسانو د يرغل په نتيجه کې له
خپل مقامه لرې او زنداني شو، پوره لس کاله په زندان کې و، دی د
پوره علم او حلم خاوند او خپل قوم کې پوره اغېز لري، نو ځکه خو خپل
قوم په اکثريت رايو ټاکلی و، ببرک شينواري د خپلو خبرو په ترڅ کې
وويل: "زه د هغه نظام او هغه گوند سپری يم چې کلونه کلونه مو د شاهي
کورنۍ او پاچا پر ضد مبارزه کړې، هغه وخت کې موږ په هغه نظر وو،
خو اوس زه دهغه جريان د يوه غړي په توگه دا وایم چې اوسنی وخت کې
پاچا ته اهم ضرورت دی او بل داسې څوک په ملت کې نه شته چې ټول
ملت پرې راټول شي، هغه جريانونه چې پخوانی پاچا يې ردوه، اوس ټول
په دې نظر دي چې پاچا د اوسني بحران د حل لپاره يوازينۍ لاره ده..." د
ببرک شينواري تر خبرو وروسته شهيد صيب ماته نوبت راکړ او ويې ويل
چې دی د هېواد يو تکړه ليکوال، شاعر او روښنفکر دی.

ما په خپلو خبرو کې وويل: "اعليحضرت محمد ظاهر شاه يوه داسې
رڼه هنداره ده چې هرڅوک په کې خپل مخ ليدلای شي، دا هنداره تر اوسه
داغداره شوې نه ده، که اعليحضرت کانديد شي، نو د ټول ملت اتفاق
پرې راځي، اوس د جرگې په ځای کې ټول وکيلان دې ته منتظر دي چې
د پاچا يو مثبت ځواب واوري نو هيله ده د ملت دا غوښتنه ومنل شي".

تر ما وروسته ځينو نورو وکیلانو هم دې ته ورته خبرې وکړې، د پاچا د کورنۍ په استازۍ د هغه مشر زوی ښاغلي احمدشاه په پښتو ژبه خبرې وکړې دا لومړی ځل و چې یوه شهزاده په یوه رسمي مجلس کې په پښتو خبرې کولې. احمدشاه دخپلو خبرو په ترڅ کې وویل: "موږ د ملت ارادې ته احترام لرو اعلیحضرت هره هغه پرېکړه مني چې د ملت د استازو له خوا ترسره شي".

د پاچا له کوره رخصت شو بېرته دپولیتخنیک پر لوري رهي شو. مازیگر مهال به و، احوال راغی چې پخوانی پاچا له خپلې کانډیدۍ تېرشو، دې اوازې په پولیتخنیک کې د پاچا پر پلویانو ډېر بد تاثیر وکړ، داسې اوازې څو ځله خپرې شوې وې، خو کومه لیکلې بڼه یې نه لرله، ماښام مهال مې د کرزي صیب یو مشاور وزیر څخه ددې اوازې په باب پوښتنه وکړه هغه وویل دا خبره رښتیا ده او دې سره یې ماته دپاچا د هغې اعلامیې د متن یوازې هغه کرښه راښکاره کړه چې په کې لیکل شوي وو، "زما د خوښې کانډید کرزی دی". زما هم پوره یقین راغی، د پاچا د اعلامیې له متنه ډېر خلک خبر شول، د شپې ماسختن د امریکا د جمهور رئیس ځانگړي استازي ښاغلي زلمی خلیلزاد هم د لویې جرگې ځای ته له وکیلانو سره دکتلو لپاره راغی، گڼ شمېر وکیلان ورته په یوه کېږدۍ کې راټول شول، په دې وکیلانو کې د بېلابېلو ولایتونو وکیلان شامل وو. گڼو وکیلانو له ښاغلي خلیلزاد څخه گڼې پوښتنې وکړې، د پوښتونکو په ډله کې ښاغلی پاچا خان ځدران هم شامل و، ځدران د خلکو منځ کې جگ شو او له خلیلزاد څخه یې وپوښتل: "تاسو بابا له هغه ځایه راوست او دلته مو په قفس کې واچوه اوس یې خبرې ته

هم نه پرېږدی. هر سړی په دې پوهېږي چې غوا توره پی یې سپینې دي، هرڅه تاسې سره دي."

دې کې خلیلزاد وویل: «پاچا په خپله خوښه اعلامیه خپره کړې او خپله حاضر شوی چې کرزی صیب کاندید کړي، زموږ په کې هېڅ مداخله نه شته...» دې کې پاچا خان ځدراڼ یو ځل بیا پر خلیلزاد ور غږ کړ چې: "خودت برش گفתי که اعلامیه را خپره کو." پر ښاغلي خلیلزاد نورې نیوکې هم وشوې. وکیلانو په مجموعي ډول دا انګېرله چې پخوانی پاچا له کاندیدۍ نه د تېرېدو په برخه کې، د امریکا د متحده ایالاتو له خوا هم تر فشار لاندې راغلی. د جهادي تنظیمونو د یووالي او د کرزي په ګټه، له خپل کاندید تېرېدل دا ټول ددې دلایل وو، چې کابل مېشتو جهادي ډلو د پاچا پر ضد یو پوځ ائتلاف جوړ کړی دی. د لویې جرګې تر پیل یوه ورځ دمخه استاد برهان الدین رباني، استاد عبدالرب رسول سیاف، کریم خلیلي، حاجي عبدالقدیر، محمدقسیم فهمیم، یونس قانوني او نور کابل مېشتي جهادي مشران یو ځای سره راټول شول او د لویې جرګې په یوه څېمه کې یې د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل چې زموږ کاندید ښاغلی حامد کرزی دی.

د وکیلانو په منځ کې هم یو شمېر داسې وکیلان وو، چې پاچا او سلطنتي نظام یې نه غوښتل او ان حساسیت یې ورسره لاره، په هغو نارسمي غونډو کې چې د لویې جرګې تر جوړېدو د مخه به په وړو کېږدو کې جوړېدې د ځینو وکیلانو له خوا پر پاچا نیوکې کېدې او د هغه مخالفت کېده، خو ددې وکیلانو شمېر خورا کم و.

په ختیزو ولایتونو او همدارنګه په لویه جرګه کې تر ټولو مطرح شخص حاجي عبدالقدیر هم د پاچا مخالفت کاوه، د حاجي عبدالقدیر دا

مخالفت ډېر ډاگيز نه و، خو ډېر موثر و، داسې تصور موجود و چې حاجي عبدالقدير د پردې تر شا پر ټولو خبرو خبر و او دا ورته معلومه وه چې پاچا بيا نه شي واکمنېدلای، نو ځکه يې د ختيزو ولايتونو د وکيلانو په يوه غونډه کې وويل: "زه تاسو ته وایم چې پاچا ځان نه کاندیدوي، نه کاندیدوي، زه ښه خبر یم، ښه ده چې پر نورو مسایلو خبرې وکړو". حاجي عبدالقدير د استاد رباني په قانع کولو او راماتولو کې هم لوی لاس درلود، حاجي عبدالقدير، استاد سیاف، محمدقسیم فهیم او محمدیونس قانوني له استاد رباني سره په دې باب خوځله خبرې وکړې چې هغه له خپلې کاندیدۍ تېر شي، سره له دې چې هغه هم پر دې پوهېده چې د گټنې چانس یې ډېر کم دی خو کېدی شي د سیاسي امتیازاتو د ترلاسه کولو او د خپل سیاسي حیثیت د اوچتولو لپاره یې پر خپلې کاندیدۍ ټینګار کاوه.

حاجي عبدالقدير ته د نږدې منابعو په حواله، یو ځل د خبرو اترو په منځ کې استاد رباني ته حاجي عبدالقدير وويل: «استاد! دوست نزدیكت کیست؟»

استاد رباني ورته وويل: "شما" حاجي عبدالقدير ورته بيا وويل: "خیر که مه هستم ما هم بریت رای نمیتم، وقتی که ما بریت رای نمیتم دیگر خو بریت بیخي نمیتم..." استاد رباني ددې ډول نظریاتو او د عیني واقعیتونو پر بنسټ له خپلې کاندیدۍ څخه منصرف شو او ده هم کرزی صیب د خپل کاندید په توګه معرفي کړ.

د پاچا پر وړاندې همداسې پرېمانه ستونزې پرتې وې، پاچا هم داسې تصور کاوه چې کېدی شي دده له کاندیدۍ سره ځینې خاصې سیاسي وسلوالې ډلې هم شدید مخالفت وکړي او وسلوال اخ و ډب جوړ کړي،

که څه هم د ملت اکثریت دده تر شا ولاړ و، خو څرنگه چې پاچا دا وخت کوم کورنی او بهرنی وسلوال ملاتړ نه درلود، نو ځکه یې کانديدۍ ته زړه ښه نه کړ.

پاچا ته ځينو نږدې سرچينو دا خبره هم کوله چې که پاچا د دولت مشر شوی هم وای، نو بیا به هم په کابینه کې داسې وزیران وای چې وسلوال ګروپونه به یې لرل، له بهره به یې ملاتړ کېده او د قانونیت پر وړاندې به ولاړ وو. ملت به له پاچا څخه عدالت او سوکالي غوښتله، خو دې خلکو به د قانونیت پر وړاندې خنډونه جوړول، په دې ډول به په ولس کې خواشیني او مایوسي رامنځته کېدله او د پاچا محبوبیت به په کې کمېده. د پاچا د بیا واکمنۍ په برخه کې د ملګرو ملتونو او د امریکا د متحده ایالاتو د نظرونو ترمنځ توپیر موجود و، ملګري ملتونه د پاچا پر محبوبیت او عامه درنښت خبر و، امریکایان هم پر دې پوهېدل، خو امریکایانو دا هم نه غوښتل چې ددوی د عسکرو د قربانۍ په بدل کې دې د پاچا بیا واکمني تضمین شي، د پاچا وسلوال مخالفین د پاچا د بیا واکمنۍ پر ضد وسلوال عمل ته چمتو و، پر دې وخت له امریکایي عسکرو او ایساف قوتونو پرته د پاچا پر ضد وسلوالو مخالفینو د خپلو لپاره د قدرت کومه بله سرچینه موجوده نه وه.

امریکا د پاچا پر ځای خپلو افغاني وسلوالو موټلفینو ته ترجیح ورکړه، د ملګرو ملتونو موسساتو هم کوم غوڅ اجرائیوي زور نه درلود چې د پاچا تر شا ولاړ وای، نو دا ټول عوامل سره راټول شول او پاچا یې له خپلې کانديدۍ څخه منصرف کړ.

پاچا لویه جرګه د بن له توافقاتو سره سم رسماً افتتاح کړه، خو ان په جرګه کې لا هم داسې کسان وو، چې د جرګې تخنیکي چارې یې په لاس

کې وې او داسې انگېرل کېږي چې غوښتل یې د پاچا په بیانيه کې ځنډ وځنډ پېښ کړي، د جرگې تالار ته د پاچا تر راتګ وروسته د بیانيې پر وخت د برېښنا تګ او بیا راتګ خلکو کې دا گومان پیاوړی کړ، چې د پاچا پر وړاندې توطیې روانې دي، بالاخره پاچا خپله بیانه ولوستله، خپل کانديد یې معرفي کړ، له ټولې پاچاهۍ تېر شو او ښاغلي کرزي صیب خو ځانگړي امتیازونه "دملت بابا لقب" او نور د جرگې په نامه پاچا ته ورکړل:

خو په جرگه کې د یو شمېر پاچا ضدو اشخاصو له خوا بیا هم پاچا ته ستغې سپورې خبرې استعمال شوې، په دې کسانو کې یو هم د شیربهدار په نامه له کابل ښار څخه یو وکیل و چې ځان یې د (بچه حسن) په نامه یاد کړ او وروسته د لویې جرگې د استازو په منځ کې په همدې نامه یادېده، پر ده سربېره یو شمېر نورو کسانو هم دا چې پاچا ته ورکړي القاب او په اصطلاح امتیازونه پرې چندان ښه نه لگېدل، نو دې ژر یې عکس العمل څرگند کړ او د پاچا پر ضد یې یوه لیکلې پاڼه، د جرگې پر ځینو برخوالو وپېښله، ښه به وي چې ددې پاڼې متن دلته کټ مټ راوړو.

به نام خداوند

و اینهم لویه جرگه... دیگر

در پی انتظار پنج ماهه مردم افغانستان و جهانیان بخاطر تدویر لویه جرگه، اینک بعد از ایجاد دو بار وقفه در امر افتتاح ان ساعت ۴ عصر روز سه شنبه براساس توافقنامه بن این جرگه توسط محمدظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان در حالی افتتاح گردید که بیشتر از یک هزار و پنجد نماینده از سراسر کشور برای دریافت راه های حل مشکلات اساسی جامعه افغانستان انتخاب ریس برای دولت انتقالی و پایان بخشیدن به اختلافات خانم سوز بجا مانده از رژیمهای سابقه دور هم جمع شده اند، حال نباید با ایجاد فضای ضد دیموکراتیک و توهین به رای

اراده ملت یکبار دیگر زمینه مداخلات اجانب و ریختن خون هزاران انسان دیگر را هموار ساخت.

مداخله اشکار در انتخاب کمیسیون تدویر لویه جرگه که در تعیین اعضای ان به مردم افغانستان نقشی در نظر گرفته نشد، و در جاهای نیز دست درازی های دیگران در تعیین اعضای لویه جرگه، زنگهای خطری برای مردم مظلوم ما تلقی گردید، اما امیدواری مردم ما برین بود که شاید به نماینده گان شان در داخل تالار اجلاس وقت داده شود تا با بحث رای زنی در پیرامون ریشه های مشکلات به مشوره هم راه حلی برای انها دریابند.

اما آنچه در روز افتتاح اجلاس مشاهده گردید، جریانی بود قلابی، ضد مردمی و ضد ارزشهای اجتماعی که بیشتر به يك جریان شعبده بازی شباهت داشت تا افتتاح اجلاس بزرگ يك ملت مسلمان.

همانطوری که از آغاز کار اداره موقت آقای کرزی وعده یی از وزرا صلاحیت ها و حدود قانونی کار خود را در سایه نفاذ قانون اساسی ۱۳۴۳ رعایت نکرده بودند، یکبار آقای کرزی دیگر میخواد با پیشنهاد اعطای القاب و صلاحیت های شاهانه برای پیر مرد فرسوده یی که حتی از روی کاغذ همین دیروز نتوانست کلمات را صحیح بخواند، با کلاه گزاری بر سر نماینده گان مردم ما این جریانات از قبل برنامه ریزی شده را مشروعیت قانونی ببخشد.

دهن پاره گی های دلقک مابانه قاسمیار با در بست قرار دادن استیژ در اختیار آقای کرزی خنده یی بود بر ریش نماینده گان مردم افغانستان .

ما در حالیکه این برخورد غیر منصفانه با نماینده گان مردم کشور خود را توهین به يك ملت بزرگ می شماریم، در حد ادای مسولیت ملي اعلام می داریم اگر جریان کار لویه جرگه نیز به همین منوال_ بالک بخشی ها_ به پیش برود نتیجه یی جز ادامه خونریزی و اشوب نخواهد داشت و نباید فراموش کرد که در زمان حکومت دست نشانده روسها نیز در همین مکان لویه جرگه قلابی دیگر نیز دایر شده بود، که نتایج خونبار ان سالها ملت ما را در ماتم نشانده.

جریان افتتاح لویه جرگه به ان می ماند که گویا در این کشور، خون چند ملیون انسان نریخته و چند ملیون دیگر همین اکنون با اژدهای فقر و اواره گی دست و گریبان نبوده اند، اینهمه مصارف و دویدن ها بخاطر اعطای القاب و صلاحیت های شاهانه به محمدظاهرشاه و تمديد جریان کار اداره موقت خصوصاً ریاست آقای کرزی به راه افتیده بود.

نباید فراموش کرد، اگر قرار بر این باشد که ارگ به پاس اقامت دور شاهی محمدظاهرشاه در اختیارش گذاشته می شود، در انصورت اولاً باید ارگ به بازمانده گان امان الله خان و حبیب الله خان سپرده شود تا ظاهرخان، و انجام این

کار، مبادله ارگ در مقابل کاندیداتوری آقای کرزی به جای ظاهرشاه حساب خواهد شد.

ما یکبار دیگر اعلام می داریم که نباید با حق مسلم نماینده گان مردم ما در تعیین زعامت آینده و تعیین نظام سیاسی آینده بازی گردد و اراده و ارای مردم ما به باد مسخره گرفته شود.

و باید همگان به ویژه قدرتمداران و دست اندرکاران درونی و بیرونی سیاست افغانستان بدانند که هیچ لویه جرگه یی قلابی نتیجه یی جز ادامه بربادی ها و نا ارامی ها به بار نخواهد آورد.

(جوانان افغان)

د ملي سرود جنجال

په بېړۍ لويه جرگه کې يوه اختلافي مسئله هم د استاد رباني د واکمنۍ د وخت د "ملي سرود" د غږولو موضوع وه، دملگرو ملتونو نماينده گيو او استازو ته د جرگې تر پيل دمخه يادونه شوې وه، چې د ملي سرود موضوع يوه اختلافي موضوع ده بايد په لويه جرگه کې ونه غږول شي. دا نظرونه په جلال اباد کې دملگرو ملتونو (UNAMA) لويو پوړي چارواکي جان ارنولد ته چې جلال اباد ته يې سفر کړی و، هم ورکړل شوي او هم د لويې جرگې د خپلواک کمیسیون استازو ته، په کابل کې د لويې جرگې تر پيل يوه ورځ دمخه د پکتيا ولايت يو شمېر وکیلانو دملگرو ملتونو استازي ښاغلي مايکل سمپل او همدارنگه د جرگې دارالانشاء ته وويل چې لويه جرگه بايد د قران عظيم الشان د څو مبارکو ايتونو په تلاوت سره پيل شي او له اختلافي مسایلو څخه بايد ډډه وشي، دغه راز اوازه وه، چې ددغه يا هغه قومندان په نامه دلويې جرگې غړو ته مډالونه ورکول کېږي، دا مسئله هم د ملگرو ملتونو استازي ته ياده شوه، وکیلانو وويل چې دا ډول مډالونه هم بايد توزيع نه شي. دملگرو ملتونو استازي وويل چې مډالونه د شخص په نامه نه دي، بلکې دلويې جرگې په نامه دي او سرود هم نه غږول کېږي، خو دلويې جرگې يو شمېر وکیلانو وويل چې دوی (شمال تلواله) ملي سرود په چل او مهارت غږوي، وکیلان د بېړۍ لويې جرگې د خپلواک کمیسیون پر هغې پټې پرېکړې خبر و، چې په خپله پټه پرېکړه يې له (۲۱) رایو څخه

په شلو موافقو او يوې مخالفې رايې ددې ملي سرود وغږول تصويب كړي وو، خو دا پرېكړه يې ځكه د بېړنۍ لويې جرگې په داخلي طرز العمل كې په څرگند ډول نه ليكله چې د وكيلا نو له عكس العمل څخه وېرېدل. په طرز العمل كې يې ليكلي وو چې لويه جرگه به دقران كريم د څو مباركو ايتونو په تلاوت سره پيل شي او بيا به اعليحضرت محمد ظاهر شاه جرگه پرانېزي، خو عملاً داسې وشول كله چې دنوميالي قاري بركت الله سليم له خوا دقران كريم د څو مباركو ايتونو تلاوت وشو، نو دلويې جرگې د جوړېدو د خپلواك كميسيون رئيس ښاغلي محمد اسماعيل قاسميار له خوا داسې يو اعلان وشو: "حالا شما را به شنيدن سرود ملی افغانستان دعوت ميكنم و بعداً از اعليحضرت محمد ظاهر شاه دعوت بعمل ميآورم كه بيانيه داعيانه شان را ايراد نمايد". كله چې دا سرود وغږول شو، نو يو شمېر وكيلا ن ورته پورته شول، خصوصاً هغه شمېر وكيلا ن زيات پورته شول چې په لومړيو كتارونو كې ناست وو، ځينې كسان هسې په دې خاطر پورته شول چې تر دوى دمخه كسان پورته شوي وو، په مخكښو كتارونو كې اكثره تنظيمي مشران، تنظيمي اشخاص او د پخواني رژيم پلوي كسان ناست وو.

په منځنۍ او وروستۍ برخه كې يو زيات شمېر وكيلا ن پورته نه شول او پر خپلو ځايونو ناست وو، دا سرود د څو شېبو لپاره وغږول شو، مقصد دومره شو چې هغه په اصطلاح رسميت يې پرې پوره كړ، د مخالفت لپاره يې پر دې وخت ځكه چاته چانس نه و، چې تر سرود وروسته سملاسي د اعليحضرت وينا وه، نو كه چا مخالفت هم كاوه داسې انگېرل كېده چې له اعليحضرت سره مخالفت كوي، دسرود او اعليحضرت د وينا انانس يو ځاى وركړل شوى و، دسرود شېبې ډېرې

کمی وي. په داسې حالت کې چې د پخواني پاچا وينا پيلېدونکې وه مخالفت او له ځايه پورته کېدل د غونډې د اخلال سبب کېده او د پاچا د مخالفت بڼه يې خپلوله.

د غونډې تر پای ته رسېدو وروسته يو شمېر وکيلانو چې مخکې ددې سرود د نه غږولو لپاره د ملگرو ملتونو (UNAMA) استازي ښاغلي مايکل سمپل ته يې مراجعه کړې وه، يو ځل بيا هغه ته ورغلل او شکايت يې وکړ، هغه چې مخکې ژمنه کړې وه لږ شان وارخطا ښکارېده او وکيلان پرې ډېر غوصه وو، مايکل سمپل وکيلانو ته په ځواب کې وويل: "د ملگرو ملتونو وظيفه ختمه شوې اوس دا خپله د لويې جرگې د پرمخبيونکو کار دی چې څنگه خپله اجنډا پرمخ بوځي".

دلويې جرگې د دويمې ورځې پر سهار د غونډې تر پيل دمخه يو ځل بيا يو څو تنه استازي ښاغلي قاسمييار ته لاپل او ويې ويل چې ستاسو دا کار (د سرود غږول) د طرز العمل مخالف کار دی. د لويې جرگې په داخلي طرز العمل او همدارنگه د لومړۍ ورځې د غونډې په اجنډا کې قطعاً ددې سرود يادونه نه ده شوې. هغه که هرڅومره استدلال وکړ چې دا د دولت رسمي سرود دی، خو وکيلانو ورته وويل کوم دولت؟ هغه دولت خو تېر شو او کومې شورا دا تصويب کړې؟ ښاغلي قاسمييار ته په دې برخه کې لږ څه تروې خبرې هم وشوې، خو هغه اوسپله وکړه، رسمي غونډه بيا پيل شوه د غونډې په پيل کې مخکې تر دې چې پر نورو موضوعگانو خبرې وشي، دننگرهار ولايت استازې مېرمن ارين د پروني ورځې د اجنډا مخالف حرکت په باب له ښاغلي قاسمييار څخه پوښتنه وکړه، ارين د خپلو خبرو په ترڅ کې وويل: "د بن د پرېکړو له مخې د ۱۳۴۳ ل کال قانون نافذ دی، په دې قانون کې خو دا ملي سرود

نه شته، او نه د اوسنۍ لويې جرگې په داخلي طرزالعمل کې دا سرود راغلی، تاسو د کوم منطق له مخې دا سرود وغږاوه؟ "بناغلی قاسمييار لېشان وارخطا غوندې شو او په خپلو خبرو کې يې څرگنده کړه، چې: "اين به هيچ وجه به معنی رسميت بخشیدن به اين سرود نه بود چون وقت بود سرود دولتی بود ما ازين خاطر اينرا پخش کردیم..". تردې خبرو وروسته د پغمان ولسوالۍ وکیل عبدالرب رسول سیاف پورته شو او دا سرود يې تائيد کړ او ويې ويل چې: "تنها از خاطر الله اکبر چیزی نگویید..". د استاد سیاف پر خبرو د بیا تبصرو په ترڅ کې وکیلانو په خپلمنځي غونډو کې وویل چې استاد سیاف غواړي د الله اکبر تر نامه لاندې د خپل یو موثلف تنظیم ترانه پرخلکو د ملي سرود په نامه ومنی. الله اکبر موږ ته تر هرڅه اوچت دی، خو دلته پر الله اکبر بحث نه دی، الله اکبر زموږ یو اسلامي اصل دی او موږ يې په پنځه وخته اذان کې په هرکلي او بانډو کې په شپه او ورځ کې پنځه ځله اورو او ایمان پرې لرو، خو دلته د ملي سرود موضوع ده، په ملي سرود کې دیوه هېواد او ملت ملي ویاړنې تمثیلېږي، نو ځکه ورته ملي سرود وايي، بله خبره د اکثريت ده، ملي سرود دیوه هېواد د اکثريت خلکو په ژبه وي، که خبره یوازې د الله اکبر وي نو ایا الله اکبر په پښتو ژبه کې نه شي راتلای که څنگه؟ او داسې نور دلایل، اوسني سرود کې نیمګړتیا دا ده چې دې کې ان د افغان کلمه نه ده راغلې، نو په یوه سرود کې چې دملت نوم او ملي ویاړنې نه وي راغلې نو هغه ته موږ څنگه ملي سرود ووايو؟ د استاد رباني د وخت ملي سرود دادی:

قلعه اسلام قلاب اسيا
جاودان، آزاد خلك آريا
زاده گناه قهرمان برزرگ
سنگر زنده مردان خدا
الله اكبر الله اكبر

تېغ ايماننښ به ميدان جهاد
بند استبداد را از هم گسست
ملت آزاده اى افغانست
درجهان زنجير محکومان شکست
الله اكبر الله اكبر

در خط قرآن نظام ما بود
پرچم ايمان به بام ما بود
هم صدا و همخوا هم وا
وحدت ملي مرام ما بود
الله اكبر الله اكبر

شهادت آزادى آبدادى
اى وطن در نور قانون خدا
مشعل آزادگى رافراز
مردم برگشت شور و هنر
الله اكبر الله اكبر

د ملي سرود جوهر ملي وياړنه او ملت پالنه ده، كه چېرې پر اسلامي اساساتو زيات ټينگار كېږي، نو بيا ښه ده چې "اسلامي سرود" ورته وويل شي، نه ملي؟ كه اسلامي سرود موږ غواړو نو بيا خو په كار ده چې د ټول اسلامي امت لپاره يې جوړ كړو، نه د يوه خاص قوم او يا د يوې خاصې ژبې د ويونكو لپاره؟ داسې ډېر دلايل له وكيلاڼو سره وو خو د خبرو چانس ورته پيدا نه شو، نو ځكه يې د يو ليكلي سند په توگه ددې سرود په مخالفت لاسليكونه وكړل، لاسليكونه د اولې ورځې له ماښام څخه د دويمې ورځې د سهار د غونډې تر پيل پورې راټول شول خو كله چې ښاغلي قاسمييار وويل چې دا د رسميت په منظور نه دی غږول شوی، نو بيا اكثره وكيلاڼو فكر وكړ چې بيا به يې نه غږوي، نو

څکه له نورو لاسلیکونو څخه منصرف شول، ددې لاسلیکونو او
غبرگون متن په دې ډول دی:

دلويې جرگې وکیلان

د رباني ترانه ملي سرود نه دی

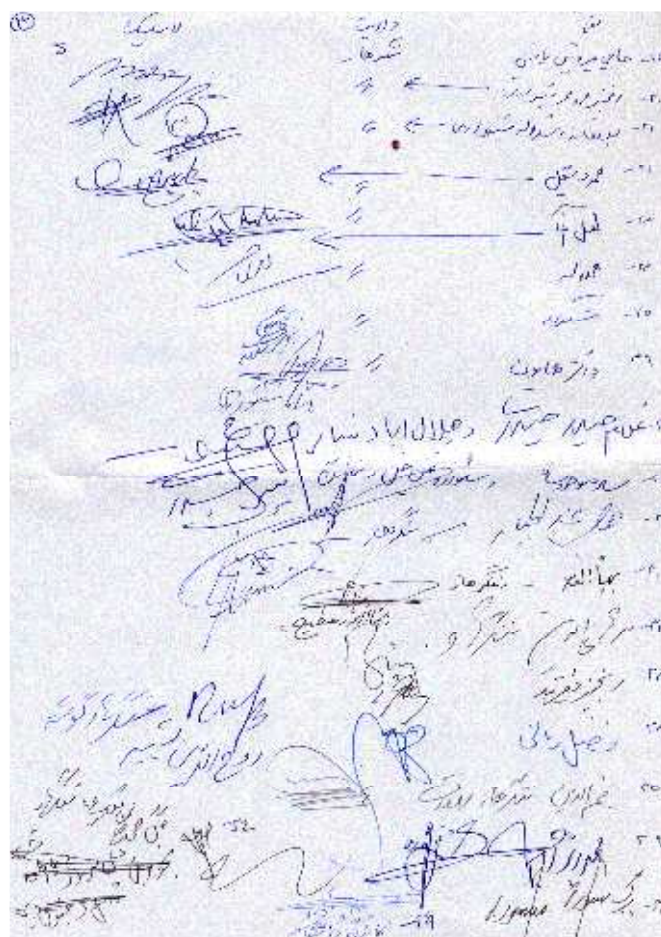
د بېړنۍ لويې جرگې په لومړنۍ غونډه کې چې د ښاغلي برهان الدين
رباني د وخت يوه ترانه د ملي سرود په نامه خپره شوه دا د افغانستان
ملي سرود نه دی، بلکې يوه تنظيمي ترانه ده چې نه په کې د افغان نوم
شته او نه د افغانانو د ملي هويت د ساتنې او پالنې ولوله، بلکې دا
ترانه د معاصر افغانستان پر ضد يوه ترانه ده چې ځينو خاصو ډلو ورته
د ملي سرود نوم ورکړی دی.

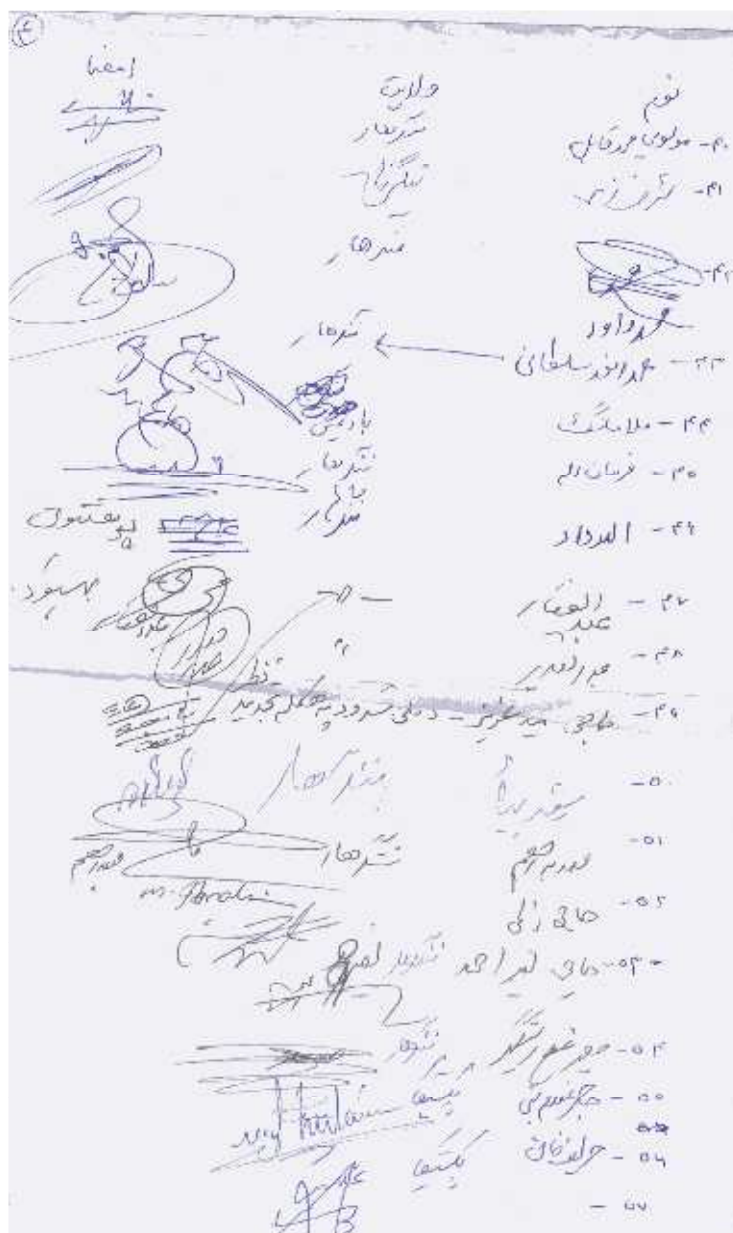
د لويې جرگې د عمومي او داخلي طرز العمل له مخې هم ددې ترانې
غږولو ته نه کومه اشاره شوې وه او نه هم ورته اجازه وه. د لومړۍ ورځې
په اجندا کې هم ددې سرود يا ترانې د غږولو يادونه نه وه راغلې، د لويې
جرگې تر جوړېدو يوه ورځ د مخه هم محترمو وکیلانو د لويې جرگې د
کمیسیون دارالانشاء او مسئولينو ته ويلي وو، چې دا ترانه ملي سرود
نه دی او بايد ونه غږول شي او هغو محترمو وکیلانو ته ډاډ او وعده
ورکړې وه چې په هېڅ وجه به نه غږول کېږي، په همدې وجه خو يې په
اجندا کې هم يادونه نه وه راغلې، خو ښاغلي قاسميار په خپل سرد
لويې جرگې د طرز العمل او اجندا خلاف دا کار وکړ او په ډېر فريبانه
ډول يې په اصطلاح د ملي سرود او اعليحضرت المتوکل علی الله

محمد ظاهر شاه نومونه سره يوځای واخيستل او ويې ويل چې "لومړی به ملي سرود واورول شي او بيا اعليحضرت المتوکل علی الله اعليحضرت محمد ظاهرشاه خپله داعيانه وينا واوروي" د سرود او پخواني پاچا نومونه يې ځکه په يو ځل اعلان کړل چې خلکو څخه لاره ورکه کړي او په چل د مخالفت مخه ونيسي، خو بيا هم يو شمېر وکيلانو خپل غږ پورته کړ او ويې ويل چې موږ دا سرود نه منو او يو زيات شمېر وکيلان خو ورته بېخي پورته نه شول، موږ لومړی د لويې جرگې د ټولو طرزالعملونو او د لومړۍ ورځې د اجندا خلاف د ښاغلي قاسميار دا عمل غندو او د جرگې برخوالو ته يې بې اعتنايي او سپکاوی گڼو او له ده څخه ددې خپلسري عمل د پوښتلو غوښتونکي يو. دغه راز موږ دا عمل د افغانستان د ملي وحدت او ملي گټو خلاف يو عمل گڼو او دا خبره په څرگندو لفظونو په ډاگه کوو چې دا سرود قطعاً د افغانستان ملي سرود نه دی، دا کار هم د بن دټرون، هم د ۱۹۶۴ل کال د اساسي قانون او هم د لويې جرگې د ټولو طرزالعملونو او د لومړۍ ورځې د اجندا خلاف کار دی. که چېرې د بل بشپړ ملي سرود تر جوړېدو پورې ملي سرود ته اړتيا وي نو بيا خود مرحوم محمد داود خان د وخت ملي سرود ډېر غوره او مناسب ملي سرود دی، چې هم د جمهوريت او ديموکراسۍ تمثيل کوي او هم د افغان پالنې او ازادۍ.

په درناوي د بهرنۍ لويې جرگې وکيلان

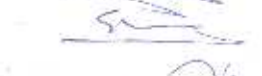

در برای دوست سرود و در میان مردم شهر منو

۷

لاستیک	ولایت	نصیب
	شعبان	قارص
	کمال	داکتر
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب
	کمال	نصیب

د لويې جرگې د رئيسه هېست ټاکنه

د بېړنۍ لويې جرگې په داخلي کړنلاره کې راغلي چې د لويې جرگې د رياست، دوو مرستيالانو او دوو منشيانو لپاره دې انتخابات ترسره شي، ددې کار لپاره په کار وه موقت رئيس وټاکل شي چې د هغه تر سرپرستۍ لاندې انتخابات ترسره شي، دا کار وشو، د کابل پوهنتون رئيس ښاغلی ډاکټر محمد اکبر پوپل د جرگې موقت رئيس په توگه وټاکل شو، خو مخکې تر دې هم په کار وه چې د لويې جرگې له پيل سره سم د جرگې موقت رئيس ټاکل شوی وای. خو ښاغلي قاسميار چې د لويې جرگې د خپلواک کميسيون مشر و، له همغه پيله د لويې جرگې د رياست چارې ترسره کولې، ستيج او ميک يې په لاس کې و، يو شمېر وکيلانو دا اعتراض درلود چې د لويې جرگې د رياست اوسنی رئيس (ښاغلی قاسميار) که غواړي د لويې جرگې د رياست لپاره ځان کانديد کړي، نو له همغه پيله بايد د رياست لپاره يو بل شخص تر هغه وخته پورې د رئيس په توگه ټاکل شوی وای چې انتخابات ترسره کېدل، قاسميار صيب هم د لويې جرگې د خپلواک کميسيون رئيس دی، هم د لويې جرگې نامنتخب رئيس او هم غواړي د منتخب رئيس په توگه ځان کانديد کړي.

په حقيقت کې له هغه پيله بيا تر دې دمه پورې دده په رياست کې هېڅ څه نه ده راغلې، نو دا کار خو انتخابات تر پوښتنې لاندې راولي، د موقت رئيس تر ټاکلو پورې هم د ښاغلي قاسمياري په کار کې له ورايه نيمگړتيا احساسېده، خو بلاخره موقت رئيس وټاکل شو چې د رئيسه هيئت لپاره انتخابات ترسره کړي، ښاغلي سياف تر دې دمخه وړانديز وکړ چې همدا رئيسه هيئت ښاغلي قاسمياري، پوهاند عبدالعزيز، محبوبه حقوقمل (مرستيالان) عبدالسلام رحيمي او ښاغلي فريد حميدي (منشيان) دلويې جرگې د رئيسه هيئت لپاره مناسب دي او انتخاباتو ته اړتيا نه شته، خو دا وړانديز د لويې جرگې د غړو له خوا رد شو.

موقت رئيس ښاغلي پوهنوال محمد اکبر پوپل پر خپل کار پيل وکړ، هغه لومړی کار دا وکړ چې ښاغلي قاسمياري، پوهاند عبدالعزيز او محبوبه حقوقمل نه يې هيله وکړه چې خپلې څوکۍ پرېږدي، نور ددوی کار ختم شو، فريد حميدي (منشي) ته يې دنده وسپارله چې د رئيسه هيئت د ټاکنې طرز العمل تشرېح کړي، حميدي طرز العمل تشرېح کړ، په طرز العمل کې غټ ټکي دا وو چې د جرگې هر استازی د جرگې رئيس ته يوه رایه، د معاونيت دوو پوستونو ته دوه رایې او منشيانو (دوو پوستونو) ته هم دوه رایې کارولای شي.

ما (يون) درئيسه هيئت لپاره دکانديدانو پر مشخصاتو ټينگار وکړ او ومې ويل چې ددې پوستونو لپاره کانديد اشخاص بايد د هېواد په دوو رسمي ژبو پښتو او دري حتمي پوه وي، ځکه چې دا د ټول هېواد دلويې جرگې رئيسه هيئت ټاکنه ده نه د يو قوم او يوې ژبې، بل که دا اشخاص پر دواړو ژبو پوه نه وي، نو د جرگې کنترول او اداره ورته سخته

ده او هم خلکو ته قناعت ورکول او مفاهمه ورته مشکلهېږي، څرنگه چې زما وړاندیز منطقي و، نو چا يې ښکاره مخالفت ونه کړ. دې وخت کې د نظر څرگندول او د ځينو کانديدانو معرفي کول شروع شول، دا مهال يو وکیل چې ځان يې د پنجشېر د څلورگونو ولسواليو استازی باله، استاد سیاف د لويې جرگې درياست لپاره د خپل کانديد په توگه معرفي کړ او ويې ويل: "استاد سیاف يک شخصيت جهادی، عالم و دانش مند است به هر دو زبان مسلط است از طرف ما به صفت کانديد رياست لويه جرگه معرفی میشود".

دې سره جوخت د خوست وکیل نواب اميرزي ميک ته ځان رسولای و او په خپلو خبرو کې يې وويل: "زمير د خيست د وکیلانو له خوا جونړول صيب دوستم د لويې جرگې د رياست لپاره کانديد دی". دا خبره بېخي د تعجب وړ وه چې د خوست يو وکیل څنگه د جنرال دوستم د کانديدۍ غوښتنه کوي، کله چې مې نواب اميرزي نه پوښتنه وکړه چې دا څنگه معامله وه هغه راته وويل: "دا کار مې د ملي وحدت لپاره وکړ چې دا تعصبات ختم شي او بل که رښتيا يې راباندې ووايې "دوی" (شمال تلوالې) موږ ته استاد سیاف په غاړه کې را اچوه او زموږ رايې يې پرې وېشلې ما ورته جنرال دوستم غاړه کې واچوه، چې ددوی رايې تقسيم شي".

دنواب اميرزي نيت که هر ډول و خو جنرال دوستم په دې خبره خوشاله شو او بيا وروسته خبر شوم چې د خوست او پکتيا وکیلانو سره يې له شبرغان زندان څخه ددې سيمې د طالب بنديانو د خوشې کولو ژمنه هم کړې وه، استاد سیاف له خپلې کانديدۍ نه د قاسميار په گټه

تېر شو او جنرال دوستم هم ځان کانديد نه کړ. د کانديدانو لست نور وغځېده، خو بيا هم د انتخاباتو پر سيستم بحث روان و.

د انتخاباتو د سيستم په باب څو ډوله نظرونه موجود وو، خصوصاً د معاونينو او منشيانو د ټاکنې په باب، د کابل پوهنتون استاد او ددې جرگې استازي ښاغلي فيض الله جلال وويل چې د جرگې هر برخوال يوازې يو ځل وټ استعمالولای شي، يو وکیل حق نه لري چې دوه ځلي وټ استعمال کړي، خو د جرگې بل وکیل احمدضيا رفعت چې دی هم د کابل پوهنتون استاد و وويل، هر وکیل حق لري چې دوه ځله وټ استعمال کړي، يو ځل يو معاون ته يو وټ بل ځل بل معاون ته. يو ځل يو منشي، بل ځل بل منشي ته، دې پسې ما (يون) خبرې وکړې ما د استاد فيض الله جلال خبره تائيد کړه او ومې ويل چې هر وکیل بايد تر يو ځل زياته خپله رایه استعمال نه کړي، دوو مرستيالانو ته يوځل او دوو منشيانو لپاره هم بايد يو ځل رایه استعمال شي، په مرستيالانو کې چې هر چا جگې رايې وگټلې د سر دوه کسان دې مرستيالان شي او په منشيانو کې هم همدارنگه، که موږ دوه رايې د مرستيالانو او دوه د منشيانو لپاره استعمال کړو، نو دا ټول په جرگه کې د هغو کسانو استازي راځي چې په يوې ډلې پورې اړه ولري، خصوصاً په هغې ډلې پورې چې دلته دهرې بلې ډلې په تناسب اکثريت دي، خو مجموعي اکثريت نه دی. "د مثال په توگه دجرگې د ټولو استازو شمېر (۱۶۰۰) تنه دی، يو گروپ (۶۰۰) تنه دی، بل گروپ (۵۰۰) تنه، بل گروپ (۳۰۰) او همداسې نور تر دې ټيټه، که موږ دوه ځله د وټ حق ورکړو، نو شپږ سوه کسيزه ډله يو ځل خپل يو کانديد په (۶۰۰) رايو کاميابوي، بل ځل بل کانديد (معاون)، د منشيانو په برخه کې هم همدا

عملیه تکرارېږي، په نتیجه کې څلور واړه پوستونه د (۶۰۰) کسيزې ډلې لاسته ورځي، چې دا د ټولې لويې جرگې دغېرو د شمېر نږدې درېيمه برخه جوړوي، په دې عملیه کې په مجموعي ډول يو منسجم اقلیت بريالی کېږي او لوی اکثریت ماته خوري، خو د يو وټ په سیستم کې په شپږ سوه کسيز گروپ پسې (۵۰۰) کسيز گروپ په اتومات ډول ځای نیسي، او بیا ورپسې نور، په دې ډول لږ تر لږه دوه سیاسي ډلې سېټونه ترلاسه کولای شي، چې دا د ټولې جرگې اکثریت تشکیلوي، خو د جرگې يو بل مخکښ برخوال ښاغلي عزيزالله واصفي زما خبرې رد کړې دوه وټيز سیستم يې تائيد کړ او ویې ویل: "چون دو پوست معاونیت، دو پوست منشی است بناً اینها دو شخصیت حقوقی علیحده است، وما باید به هر شخصیت حقوق علیحده رای علیحده استعمال نمایم، ازین خاطر ما پیشنهاد مینمایم که بر هر کدام ان رای مستقل استعمال شود".

د واصفي صیب وړاندیز که څه هم په دې جرگه کې یو اړخ ښه زیانمنولای شو او عادلانه نه برېښېده، خو څرنگه چې دده خبرې پوره وزن درلود او خپله هم د جرگې د ریاست لپاره یو وتلی کاندید و، نو ځکه یې خبره ومنل شوه او معاونانو او منشیانو لپاره د دوه رایو سیستم ومنل شو، ددې پوستونو د کاندیدانو لپاره مخکې تر مخکې ځینو خلکو ځانونه کاندید کړي وو، هر لوري ځان ته کاندیدان درلودل. د کاندیدانو د کمولو لپاره ځینې ځانگړې کمېټې هم جوړې شوې وې. یو مهم کاندید ښاغلی قاسمیار و چې مخکې تر مخکې د دولت او ځینو نورو واکمنو تنظیمونو ملاتړ یې هم ترلاسه کړی و، دلویې جرگې د خپلواک کمیسیون د مشرۍ امتیاز یې هم درلود. د انتصابي غړو ډېر

غټ ملاتړ يې هم درلود، ځكه خو يو شمېر وكيلا نو اعتراض وكړ چې لومړۍ دې د انتصابي غړو دقيق شمېر معلوم شي چې څوك دي او له كومه ځايه راغلي؟ بيا دې انتخابات شروع شي، خو د انتخاباتو تر پيله پورې ددې كسانو دقيق شمېر لويې جرگې ته وړاندې نه شو، وروسته پته ولگېده چې د ټولو انتصابي كسانو شمېر ان (۴۰۰) تنو ته رسېده. دا كسان اكثره د ښاغلي قاسميار پلويان او د دولت د خوښې كسان وو چې د جرگې دمشر په ټاكلو كې يې كارنده رول درلودلای شو. د قاسميار صيب په مقابل كې غټ كانديدان ښاغلي پوهاند محمدحسن كاكړ، ښاغلي عزيزالله واصفي او څلور پنځه تنه نور وو. تر دې دمخه د ښاغلي شاه محمود مياخېل تر سرپرستۍ لاندې يو شپږ كسيز هيئت فعاليت كاوه چې له بېلابېلو كانديدانو سره خبرې وكړي او دې ته يې متمایل كړي چې ديو بل په گټه تېرشي، دوی يو شمېر كانديدان را كم كړل، خو بيا هم اساسي كانديدان لا پر خپل ځای پاتې شول.

په پای كې درې مهم كانديدان د ښاغلي قاسميار پر وړاندې پاتې شول، پوهاند محمدحسن كاكړ، عزيزالله واصفي، حشمت غني احمدزی، كله چې دا لست اعلان شو، بيا هم ځينو كسانو پوهاند صيب كاكړ، عزيزالله واصفي او حشمت غني احمدزي سره خبرې وكړې، په پای كې پوهاند محمدحسن كاكړ او حشمت غني د واصفي په گټه له خپل كانديدۍ منصرف شول او سر ته يوازې درې كانديدان، ښاغلي قاسميار، عزيزالله واصفي او ښاغلي ډاكټر كاظم تورا پاتې شول.

[illegible]

دریاست لپاره کاندیدان گټلې رایې

۵۷۵	۱. عزیزالله واصفي
۸۸۹	۲. محمد اسماعیل قاسمیار
۵۷	۳. ډاکټر محمد کاظم تورا

د مرستیالۍ لپاره کاندیدان گټلې رایې

۳۰	۱. یوسف واعظي
۵۵	۲. سید حسین عالمي بلخي
۸۴	۳. پوهنواله محبوبه حقو قمل
۲۹	۴. دوکتور محمد سرور سروري
۵۵	۵. استاد عبدالاحد عشرتي
۱۰۱	۶. اسدالله وفا
۹	۷. عبدالغفار مظفري
۱۳۸	۸. ډاکټر سید فضل رباني
۷۹	۹. صديقه بلخي
۳۲	۱۰. زرغونه رښتين
۴۱۴	۱۱. ډاکټره سیمما ثمر
۲۱۹	۱۲. شاه محمود میا خېل
۱۲۸	۱۳. دوکتور عبدالحی الهی
۲۲۰	۱۴. دوکتور محی الدین مهدي
۶	۱۵. سید محمد عالم امینی
۲۲۹	۱۶. عبدالسلام رحيمي
۲۸	۱۷. سلیمان یاري
۴۴	۱۸. جنرال عبدالوهاب پیلوت

۹۲	۱۹. سيد محمد رويين
۴۰	۲۰. قاري محب الرحمن
۵۴	۲۱. محمد انور سلطان
۸۳	۲۲. عبد الخالق فضل
۵۰	۲۳. پوهاند عبدالعزيز
۷۲	۲۴. سرمحقق سيدامين مجاهد
۲۵۷	۲۵. محمد اعظم دادفر
۱۰	۲۶. معلم اسد الله
۲۲	۲۷. ثريا پيكان

دمنشيتوب لپاره كانديدان گټلې رايې

۶۶	۱. مولوی محمد عمر شريفي
۴	۲. محمد سيد ظريفي
۸	۳. علي اكبر نجوا
۱۸	۴. محمد نعيم معصومي
۱۱۲	۵. سرور دانش
۲۲	۶. ملا ولي
۴۴	۷. عبدالرحمن مختار هوتكي
۲۴	۸. قاضي حبيب الله
۴۱	۹. الحاج عبدالروف
۳	۱۰. فقير شاه مهران
۵۶	۱۱. طيبه يوسفی
۲۰	۱۲. نادية صالح
۴۰	۱۳. عبدالطيف اشنا
۵۳	۱۴. انور جگدلك
۴۱	۱۵. محمد شريف ارزش

۸	۱۶. عبدالقادر عدالت خوا
۵۷	۱۷. عبدالودود پيمان
۱۶۴	۱۸. نجيب الله نجيب
۵	۱۹. سليمان حامد
۱۷۷	۲۰. عبدالقدوس قاطع
۸۶	۲۱. عبدالباقي تركستاني
۶	۲۲. نعمت الله (احسان جاويد)
۲۳	۲۳. اتفاق احمد نيك
۱۲	۲۴. حاجي عارف اخلاقي
۱۰	۲۵. عبدالله انصاري
۳۲	۲۶. حاجي محمد ابراهيم سالک
۲۷	۲۷. ډاکټر محمد يوسف نورستاني
۵۱	۲۸. ډاکټر محمد فاروق برکي
۵۵	۲۹. عباس بصير
۳۷	۳۰. فقير احمد جوينده
۱۵	۳۱. محمد نعيم مقصودي
۴۴	۳۲. سيد عنايت الله
۸۵	۳۳. زين العابدين
۱۰۶	۳۴. عبدالقيوم ملکزاد
۸	۳۵. معراجان
۲۹	۳۶. گلبدن حبيبي
۲۴	۳۷. غرنی بيرک زی خدران
۴۳	۳۸. عبدالغفور لېوال
۴۲	۳۹. محمد حامد ذوهاب
۲۳	۴۰. انجنير شريف الله مظفري
۳۳	۴۱. عبدالبصير عشرت
۲۵۸	۴۲. پوهنمل محمد اسمعيل يون
۴۸	۴۳. سيمين حسن زاده

۱۲۳	۴۴. استاد عبدالغفور ارزو
۶۳	۴۵. استاد احمدضياء رفعت
۸۳	۴۶. قاري نصرالله مهدي
۲۰۹	۴۷. سيدنعيم مجروح
۱۳	۴۸. محمدالياس ذره

د انتخاباتو پر نتيجې او شمېرنې ټوله شپه کار وشو او پر درېيمه ورځ سهار لويې جرگې ته د موقت رئيس له خوا وړاندې شوې. ښاغلی قاسمييار (۸۷۹) په گټلو د رياست لپاره، اغلې سيمامر (۴۱۱)، ښاغلي ډاکټر محمداعظم دادفر د (۲۵۷) رايو په گټلو د معاونينو، پوهنمل محمداسماعيل يون د (۲۵۸) رايو او ښاغلی سيدنعيم مجروح د (۲۰۹) رايو په گټلو سره د منشيانو په توگه وټاکل شول.

تر ټاکنې وروسته د جرگې د برخوالو د غوښتنې پر اساس د رئيسه هيئت پنځو تنو غړو خپل ځانونه په لنډ ډول د جرگې استازو ته ور وپېژندل، د رئيسه هيئت د غړو قومي ترکيب په دې ډول و:

رئيس:	محمداسماعيل قاسمييار	تاجک
لومړۍ مرستياله:	سيمامر	هزاره
دويم مرستيال:	ډاکټر محمداعظم دادفر	ازبک
لومړۍ منشي:	پوهنمل محمداسماعيل يون	پښتون
دويم منشي:	سيدنعيم مجروح	پښتون

د ولسمشر ټاکنه

د بن د توافقاتو له مخې دمنځمهالې ادارې مشر باید دلوېې جرگې له خوا ټاکل شوی وای. بېړنۍ لویه جرگه مکلفه وه چې د منځمهالې ادارې مشر وټاکي، د مشر ټاکنې لپاره یو شرط دا و چې په جرگه کې د حاضر و غړو له جملې څخه باید ټاکلې فیصدي یانې نږدې (۲۸۰) باور رایې ترلاسه کړي، هر چا ځان کاندیدولای شو، خو غټ شرط په کې همدا و.

په نتیجه کې دریو تنو ښاغلي حامد کرزي، مسعودي جلال، او ښاغلي ډاکټر امیر محمد محفوظ ندایي د کاندیدېدو لپاره پوره لاسلیکونه ترلاسه کړل یو تن بل ښاغلی نجرايي پر دې بریالی نه شو، چې پوره باور رایې یا لاسلیکونه ترلاسه کړي نو ځکه یې کاندیدي رد شوه. هر کاندید ته بلنه ورکول کېده چې خپل ځان معرفي کړي او خپله ستراتیژي بیان کړي، د ښاغلي کرزي خبرې نالیکلې وې، پر یادښتونو یې ډډه لگوله کومه منظمه ستراتیژي په کې په گوته شوې نه وه او نه کوم منظم کاري پلان ته په کې اشاره شوې وه، کېدی شي د کرزي صیب د مشاورینو د داسې یوې ستراتیژۍ جوړولو ته پام نه وي شوی، خو اغلې مسعودي جلال یوه ډېره کره او منظمه بیانیه ترتیب کړې وه او داسې ګڼل کېدله چې ډېر ښه تیاری یې نیولی وي او بیانیه ورته دیو منظم کاري ټیم له خوا ترتیب شوې وي، په دې بیانیه کې د ریاست د ګټلو په احتمالي حالت کې ددې کاري پلان او ستراتیژي په ښه شوي وو، کورنۍ او بهرنۍ سیاست په کې په گوته شوی و، دښځو حقوقو،

دیموکراسۍ او د خلکو نورې اساسي غوښتنې په کې منعکس شوې وې، دې خپله بیانيه په ډېر ښه ډول ولوستله پر اورېدونکو یې ډېر ښه تاثیر وکړ او ډېرې چکچکې ورته وشوې، ندایي صیب هم خپل ځان معرفي کړ او خپله ستراتیژي یې ولوستله، خو هغومره کشش او راکښون په کې نه و لکه د مسعودې جلال په خبرو کې.

دکاندیدانو تر خبرو وروسته د انتخاباتو پر طرز باندې څه شخړه رامنځته شوه، په جرگه کې یو شمېر دولتي استازو وویل چې انتخابات باید ښکاره وي، خو ځینو برخوالو اعتراض وکړ او ویې ویل انتخابات باید پټ او مستقیم وي، د اعتراض کوونکو په ډله کې یو هم ښاغلی فیض الله جلال د مسعودې جلال مېړه و چې له علني انتخاباتو سره یې سخت مخالفت وکړ، جلال په خپلو خبرو کې وویل: "ما سخنگوی زن خود هستم، ما به نماینده گي آنها گپ میزنم، ما جداً مخالف انتخابات علنی هستم به خاطریکه بسیاری از نماینده گان نمیتوانند رای خود را به شکل درست در فضا دیموکراتیک استعمال نمایند، در انتخابات علنی استعمال زور و نفوذ متصور است، بناً ما پیشنهاد مینمایم که انتخابات به طورمستقیم و سری صورت بگیرد.."

د ښاغلي جلال د خبرو پر وړاندې بیا غبرگون څرگند شو، خودا جنجال د ښاغلي حامد کرزي په خبرو او موافقې بېخي غوڅ شو، ښاغلي کرزي په خپلو خبرو کې وویل: "ما با پیشنهاد اغای جلال موافق هستم انتخابات طور سری و مستقیم صورت بگیرد.."

د درې واړو کانديدانو عکسونه په پاڼه کې نصب او تکثیر شول، دې پاڼې د وټ کارت مانا ورکوله، هر استازي حق درلود، په پاڼه کې دخپلې خوښې کانديد له نامه یا عکس څخه کړۍ راتاوه کړي، هر

استازي کولای شول یوازې دیوه کاندید له نامه یا عکس څخه کړی. را تاوه کړي، که چېرې چا په یوه پاڼه کې له دوو نومونو یا عکسونو کړي. راتاو کړه دا وټ باطل او همدارنگه سپین وټ باطل گڼل کېده. په جرگه کې د ټولو برخوالو شمېر (۱۶۶۲) تنه و خو په انتخاباتو کې په مجموعي ډول (۱۵۵۰) کسانو گډون وکړ، د انتخاباتو سیستم ډېر اسانه و او په ډېر کم وخت کې ترسره شو، هرې حوزې ته بېلابېل صندوقونه ایښودل شوي وو او استازو خپلې حوزې ته مراجعه کوله، د انتخاباتو تر پیل دمخه ځینو وکیلانو سره د ښاغلي کرزي د انتخاب په اړه یو څه تشویشونه پیدا شول، ځینو وکیلانو فکر کاوه چې جمعیت او نظارشورا هسې نه چې له ښاغلي کرزي سره چل ونه کړي، ددوی مربوط وکیلان او نور پلویان چې دې نورو کاندیدانو مخصوصاً مسعودي جلال ته رایه وانه چوي، بیا به څه کېږي؟ دلته دوه تشوېشه وو، یو دا چې د ښاغلي کرزي حیثیت ته به سخته صدمه ورسېږي او بله دا چې دښځې انتخاب د افغاني ټولنې په اوسنیو شرایطو کې څومره د زغم وړ دی؟ په دې ډول به ټولنه له سخت بحران سره مخامخ شي، که بیا بل څوک دښځې پر ځای انتصابېږي نو بیا به خلک وایي چې دا یوه دیموکراتیکه پروسه نه وه، خو په هر حال تشویشونه زیات وو.

د تشویش یو اصلي علت دا و چې د پخواني پاچا د نه انتخاب له امله یو زیات شمېر وکیلان خواږدي وو او ددې خبرې زیات احتمال و چې گڼ شمېر وکیلان بایکاټ وکړي، دا وکیلان اکثره د هېواد له شرقي، غربي او جنوبي سیمو څخه وو چې د جرگې په توازن او ناندوولۍ کې یې ټاکنونکی رول درلود.

د انتخاباتو تر پیل دمخه ددې تشویش درفع کولو لپاره هڅې پیل شوې، حاجي صيب عبدالقدير ماته وويل چې دغسې تشویشونه دي دا واقعيت دی؟ ما ويل کېدی شي، څه دليل لري؟ ما ورته وويل د پخواني پاچا د نه انتخاب له امله زیات شمېر وکیلان خفه دي، د بایکات احتمال یې شته، که بایکات یې وکړي، دکرزي صيب اصلي او پاڅه وتونه له لاسه وځي، کرزي صيب مجبور دی یوازې پر احتمالي او ائتلافي وتونو تکیه وکړي، احتمالي او ائتلافي وتونه هېڅ يقيني نه دي، کېدی شي کرزي صيب ته رایې ورکړي او کېدی شي کوم بل کانديد ته یې ورکړي، که چېرې کرزي صيب ته رایې هم ورکړي، نو شرایط یې کېدی شي دومره سخت وي چې ملت ته په تاوان تمام شي او کرزي صيب بیا په اينده کې مجبور دی هغوی ته ډېر امتیاز ومني.

بل دا حساسې شېبې دي پر هېچا باور نه شته، تاسو پر دې نورو خلکو څومره باور لرئ چې څومره به تاسو سره رښتیني وي؟ ایا که رښتیني نه وي، د توطيې دمخنيوي لپاره څه کولای شئ؟ حاجي عبدالقدير په دې وخت کې ماته یې وويل ژر کوه خبره وکړه چې څه وکړم وخت کم دی؟ ما ورته وويل حل لاره یې داده چې یو خو د قاسميار صيب د انتخاباتو په معامله کې تاسو نه ځينې خلک خفه دي، بل د پخواني پاچا په معامله کې هم خلک خفه دي، خو دې سره سره ستاسو خبره ډېر وزن لري تاسو تر هرڅه دمخه د جنوبي او کندهار وکیلانو سره وگورئ د موضوع پر حساسيت یې خبرکړئ چې بایکات ونه کړي، که بایکات وکړي، هم د جرگې مشروعيت ته زیان رسېږي او هم د کرزي صيب د انتخاب چانس کمزوری کېږي، هزاره ورونو سره هم خبره وکړه هغوی ستاسو له خبرو نه تېرېږي، حاجي صيب عبدالقدير لومړی د پکتیا

وکیلانو سره وکتل، همدارنگه دکندهار، بامیانو او ځینو نورو ولایتونو له استازو سره یې وکتل، انتخابات لا نه و شروع شوي چې ډېر خوشاله بهرته راستون شو او ویې ویل چې ټول مې قانع کړل او ټولو زما خبره ومنله هېڅوک هم بایکات نه کوي او ټول به د کرزي صیب تر شا ودرېږي، په همدې وجه ټولو وکیلانو په انتخاباتو کې ګډون وکړ او هغه تشویش رفع شو چې د وکیلانو د بایکات له امله پیدا شوی و.

په دې ډول یوازې هغه کسان په انتخاباتو کې حاضر نه وو چې خپله څه شخصي مشکل یې درلود او یا له سره په جرګه کې حاضر نه وو. کله چې ټولې رایې ټولې شوې نو ټولې پر یو مېز ډېرې شوې، د رایې په شمېرنه کې دملګرو ملتونو استازو، د لویې جرګې د خپلواک کمیسیون اړوندو اشخاصو او په خپله د کانديدانو استازو ګډون درلود.

د کرزي صیب په استازۍ حاجي عبدالقدير او عارف نورزي برخه درلوده. د انتخاباتو پر ډول او څرنگوالي هېچا اعتراض ونه کړ، په پای کې د انتخاباتو نتیجه د جون ۱۳/۱۴ د شپې پر ۱۰ بجو په دې ډول شوه:

۱- ښاغلي حامد کرزي ۱۲۹۵ رایې

۲- مسعوده جلال ۱۷۱ رایې

۳- ډاکټر میر محمد محفوظ ندایي ۸۱ رایې

په دې ډول ښاغلی حامد کرزي د (۱۲۹۵) رایو په ګټلو سره د ولسمشر په توګه وټاکل شو.

د تنظيمي مشرانو پر وړاندې د ښځمنو وکیلانو غبرگون

په بېړنۍ لویه جرگه کې د اوج یو ټکی دا و چې ښځمنو وکیلانو ښه په زغرده خپل ځان تثبیت کړ. د جرگې تر پیل دمخه په لویه جرگه کې دښځو ددې گڼ شمېر گډون په هکله ځینو خلکو سره پوښتنې وې او داسې انگېرل کېدله چې ښځې به په عام ډول په ښه توگه دملت او په تېره بیا دښځو دحقوقو مسئله راپورته نه کړي، تر سیاسي او پوځي فشارونو لاندې به راشي او خپل جرئت به بایلي، خو د جرگې عملي بهیر دا ټولې انگېرنې او اټکلونه غلط ثابت کړل.

دجرگې تر پیل دمخه ښځینه وکیلانو په جرگه کې له کورنیو او بهرنیو اغېزمنو شخصیتونو سره د خپلو خبرو په ترڅ کې په هېواد کې ټول مطرح جنگسالاران، هغه څه ددولت په چوکاټ کې دي او که تر دولت بهر دي په زغرده وغندل. د امریکا دمتحده ایالاتو د جمهور

رئيس له ځانگړي استازي بناغلي زلمي خليلزاد سره بنځمنو وکیلانو په خپلو خبرو کې پر هغوی انتقاد وکړ او ویې ویل چې د خپلو سیاسي گټو لپاره په افغانستان کې جنگسالاران او جگړه مار تقویه کوي، که له جگړه مارو سره د امریکا د متحده ایالاتو سیاسي او پوځي مرستې نه وای، نو په افغانستان کې دې خلکو بیا سر نه شو پورته کولای، بهرني ځواکونه له جنگسالارانو سره معامله کوي او کله چې د افغان ولس گټې د جنگسالارانو او بهرنیو ځواکونو پر وړاندې مطرح شي، نو بهرني ځواکونه اکثره د جنگسالارانو خوا نیسي او علت یې همدا دی چې ددوی دواړو گټې سره مترادفې دي. بنځمنو وکیلانو په جرگه کې د جنرال دوستم، برهان الدین رباني، عبدالرب رسول سیاف، کریم خلیلي او نورو په سلگونو قومندانانو او جنگسالارانو پر گډون په ښکاره ډول انتقاد وکړ، ښځو وویل چې هېڅوک هم ددې خلکو پر وړاندو او جنایتونو سترگې نه شي پټولای، خو څرنگه چې دوی پر طالبانو د امریکا متحده ایالاتو د پوځي برید په نتیجه کې یو ځل بیا واک ته ورسول شول، نو ځکه بهرني ځواکونه په تېره بیا امریکایان ددوی پر کرغېړنه ماضي سترگې پټوي، ښځو دا انتقاد هم کاوه چې تنظیمي مشران او جنگسالاران یو هم دلویې جرگې د انتخاباتو د طرز العمل له مخې ددې وړ نه دي چې په لویه جرگه کې گډون وکړي، خو د لویې جرگې د طرز العمل خلاف دادی گڼ شمېر زورور په لویه جرگه کې گډون لري. د ملگرو ملتونو مسولینو، د امریکا متحده ایالاتو د جمهور ریس استازی او نورو مطرحو اشخاصو سره دښځو بحث یوازې د نظر د تبادلې حیثیت درلود او نور یې عملاً کوم درد دوا کولای نه شو او نه یې پر جنگسالارانو چندان تاثیر درلود.

تر لويې جرگې يوه ورځ دمخه داسې وخت هم را ورسېد چې مدعي او مدعي اليه سره مخامخ شول، ټول تنظيمي مشران او مطرح زورور د خپل ملت پر وړاندې ودرېدل، د مازيگر تر لمانځه وروسته اکثره تنظيمي مشران او ياد وړ زورور په اصطلاح د خپل تبليغاتي کمپاين او د ځان سپيناوي لپاره د لويې جرگې د عمومي کېږدې ترڅنگ يوې بلې نسبتاً کوچنۍ کېږدې ته راغلل، دې کېږدې ته نږدې درې درې نيم سوه وکيلان راټول شوي وو، استاد رباني، استاد سياف، استاد خليلي، محمدقسيم فهميم، يونس قانوني او نورو مطرحو اشخاصو گډون درلود، په غونډه کې لومړی استاد رباني خبرې وکړې، ټول هغه دلايل يې وويل چې ده ولې د ځان له کانديدۍ څخه ډډه وکړه، استاد رباني وويل چې ښاغلی حامد کرزی زموږ يو مجاهد دی زموږ کانديد دی، استاد سياف هم ډېرې جذابي خبرې وکړې او حامد کرزی يې د ټولو مجاهدينو د کانديد په توگه ياد کړ. محمدقسيم فهميم هم د خپل جهاد او مقاومت په باب رڼا واچوله او د اوسنۍ لويې جرگې دايرول يې د خپلو مبارزو نتيجه وبلله، حاجي عبدالقدير هم په دې غونډه کې جذابي خبرې وکړې، د خبرو مرکزي ټکي يې ملي يووالي او ملي روغه جوړه وه.

بيا استاد خليلي هم ډېره جذابه او فصيححه وينا وکړه، څو نور مشران لا پاتې وو او غوښتل يې خبرې وکړي، خو د ښځمنو وکيلانو د صبر کاسه نسکوره شوه، يوه وکيله پورته شوه او ويې ويل چې همدا تاسو د تنظيمي جگړو په بهير کې په کابل کې زما زوی شهيد کړی دی، تاسو ټول زما مدعيان ياست، ستاسو لاسونه د ملت په وينو سره دي، تاسو څنگه دي ملت ته ځان سپینوي؟

پر دې وخت دشمال ټلوالې يو شمېر پلويانو او د ښاغلي فهم او استاد رباني ساتونکو دې وکيلې ته ډېر بد الفاظ استعمال کړل، خو فهم لاس پورته کړ او ويې ويل ارام کېنئ پرې خپلې خبرې وکړي، دې پسې د لغمان وکيله ضياء کاکړ پورته شوه او له استاد رباني څخه يې وپوښتل چې د ملي موزيم اثار مو څه کړل؟ پر دې وخت قانوني او فهم غوښتل ځواب ووايي خو ضياء کاکړ وويل: زما پوښتنه خپله استاد رباني ته متوجه ده همدې بايد ځواب ووايي. استاد رباني يو ځل بيا پورته شو لومړی يې خپله غاړه صافه کړه او بيا يې وويل: "وقتیکه ما به کابل داخل شديم خانه های موزيم کلش خالی بود.." دې سره د خلکو له منځ څخه يوه ښځينه اواز راپورته شو: "البته جن ها برده بودند." (البته پېريانو به وړي وو). دې سره د خدا يوه څپه پورته شوه، دې کار د مجلس فضا ډېره خړه پړه کړه او له دې بل طرف نه د بدو الفاظو غېږونه پورته شول (وکيله نشانی کنيد، وکيله نشانی کنيد...) دې سره ضياء کاکړ يو ځل بيا پورته شوه، گوته يې همداسې خوځوله او ويې ويل زه يم ومې پېژنئ؟ د غونډې بهير لاپسې کړکېچن شو او خبره نږدې وه چې فزيکي تصادم ته نږدې شي، هرڅومره چې خبره تاوېدله دې سره د تنظيمي مشرانو وضعيت خرابېده، پر دې وخت د ماښام د لمانځه اذان وشو د اذان په احترام شور او زوږ غلی شو او همدې سره غونډه وشلېده او وکيلان تيت وپړک شول، که چېرې د ماښام د لمانځه وخت نه وای رانږدې شوای، نو خدا خبر چې خبره به کوم حالت ته رسېدلې وای. د تنظيمي مشرانو مخامخ غندنې، تنظيمي مشران د باد بڼکه کړل او په نړيوالو خپرونو کې يې پراخ انعکاس وشو. د تنظيمي اشخاصو او ښځينه وکيلانو ترمنځ د جرگې په بهير کې ډېر ځله فکري اختلاف او

ترخي خبرې سره تبادله شوې. د جرگې په بهير کې يو وخت د ختيزو ولايتونو يوې بنځمنې وکيلې پر شمال ټلوالې څه نيوکې وکړې تر خبرو وروسته د همدې ټلوالې يو تن غړي وويل: "اگر امر صاحب نمييود وما مقاومت نيمکړدیم شما شايد فعلاً در اینجا نمييويد اين خو برکت امر صاحب است که شما اینجا هستيد" دې وکيلې ورته په ځواب کې وويل: "بيادر اين نه برکت امر صاحب است نه مامر صاحب ونه برکت مقاومت شما اين زور بی ۵۲ است که شما هم درين جا هستيد و ما هم اگر اين بی ۵۲ نمييود امرصاحب تان خو خدا خبر که شما ها در کجا خود را پنهان ميکرديد، شکر بکش و بی ۵۲ را احترام کو که شماره مارا دوباره زنده کردند ما هم چيز می فهميم ما از جمله او مردم نيستم که اصل مسله را نفهميم..".

لويې جرگې يوې بلې فعالې غړې تاجور کاکړې د وکيلانو په پراخه نارسمي غونډه کې د اختلافونو د ختمولو په باب وکيلانو ته وويل چې يا به اتفاق کوئ او ددې لويې جرگې له لارې به د ملت ستونزې حل کوئ او که نه موږ به خپل پورني ستاسو پر سر کړو، تاجور کاکړ په ډېر جذاب ډول وويل: ((د افغانانو دود دی چې په هره سخته مسله کې چې يوه افغانه بنځه د مسلې د حل لپاره نارينه و ته پلو وغوروي هغوی يې پلو تش نه پرېږدي او نه غواړي چې بنځه بينوا لاره شي، نو زه هم تاسو ته خپل پلو غوروم او زاري درته کوم چې سره جوړ شئ...))

کله چې کرزي صيب خپله کابينه اعلان کړه نو له لاندې څخه ديوې مېرمنې غږ پورته شو چې موږ دا کابينه نه منو، نه منو خو چا دې غږ ته ارزښت ورنه کړ، بيا يې په يوه پاڼه کې شخصاً خپل ليکلی اعتراض راوړ، په پاڼه کې ليکلي وو چې موږ قطعاً دا کابينه نه منو، ما دا

اعتراض کرزي صیب ته د خطاې پر مېز کېښود، خو ددې میرمنې غوښتنه او پوښتنه یې ځوابه پاتې شوه.

دلويې جرگې لومړۍ مرستیاله سیمه هم د زورورو کسانو او جنگسالارانو له خوا له گڼو اخطارونو سره مخ شوه او د افراطي ډلو له خوا ان د الحاد په تور تورنه شوه، خو هغې مقاومت وکړ او دې فشارونو ته تسلیم نه شوه.

مسعودي جلال د لومړي ځل لپاره د هېواد په تاریخ کې دا جرئت وکړ چې د بنځینه قشر په استازی ځان د جمهوري ریاست مقام ته کاندید کړي، سره له دې چې ښاغلي کرزي د مسعودي جلال په انډول ډېرې زیاتې رایې ترلاسه کړې وې، خو مسعودي جلال هم د بل نارینه کاندید ډاکټر میرمحموظ ندایي په انډول ډېرې رایې گټلې وې. د جرگې په بهیر کې اکثره ښځو په هېواد کې د سولې وښات او ملي وحدت د ټینګښت، د هېواد د سوکالۍ او پرمختیا په باب خبرې وکړې، په عمومي ډول د نارینه وو شمېر په انډول په بېړنۍ لویه جرگه کې د ښځو رول او فعالیت زیات وو او ښځې تر نارینه وو ښې وځلېدلې.

پارلمان ولې جوړ نه شو؟

د بېړنۍ لويې جرگې د خپلواک کمیسیون له خوا يوه طرح وه او هغه دا چې د بېړنۍ لويې جرگې له غړو څخه به يو سل کسيز موقت پارلمان جوړېږي، ددې پارلمان دنده به دا وي چې د انتقالي ادارې ترڅنگ فعاليت وکړي او د هغې کارونه وڅاري، په پارلمان کې به له هر ولايت څخه دوه دوه تنه استازي او پاتې نورې څوکۍ به د ښځو او مدني ټولنو له استازو پوره کېږي.

دپارلمان د جوړولو لپاره همدغه طرحه وړاندې شوې وه، دې طرحې د وکیلانو ترمنځ سخته شخړه رامنځته کړه، يو شمېر وکیلانو وويل چې له هر ولايت څخه د دوو تنو وکیلانو طرح درسته ده او پاتې دې د ښځو او مدني ټولنو له استازو جوړه شي، کېدی شي لويو ولايتونو کابل، کندهار، ننگرهار، بلخ، هرات او پکتيا ته تر دوو تنو زيات سهم ورکړای شي، خو يو کم شمېر وکیلانو دا وړاندیز درلود چې له هرې ولسوالۍ څخه دې يو تن استازی پارلمان ته انتخاب شي.

درېيمه طرحه دا وه چې له هرو لسو وکیلانو څخه دې يو تن پارلمان ته انتخاب شي، ددې طرحې تر شا د استاد رباني او په عام ډول د شمال ټلوالې ملاتړ و.

په پای کې يوازې دوه طرحې سر ته ووتې، يو له هر ولايت څخه دوه تنه او بل په جرگه کې د حاضر وکیلانو له هرو لسو تنو څخه يو تن، ددويمې طرحې د پلويانو دلايل دا وو چې نفوس بايد معيار وگڼل شي، دا به ناعادلانه وي چې له هغه ولايت څخه چې درې څلور لکه وگړي

ولري هم دوه تنه راشي او يو ولايت چې يو مليون يا يو نيم مليون نفوس ولري له هغو څخه هم دوه تنه وکيلان پارلمان ته راشي، څرنگه چې په اوسنۍ لويه جرگه کې د هېواد نفوس او اداري واحدونه دواړه په پام کې نيول شوي، نو بايد دې چې له هرو لسو تنو څخه يو تن انتخابات شي. دوی له هر ولايت څخه دوه تنه په دې خاطر هم ردول چې فکر يې کاوه پښتون مېشتي ولايتونه زيات دي، نو کېدی شي په پارلمان کې د دوی ونډه زياته شي. خو ددې نظر په مقابل کې له هر ولايت څخه دوه تنه طرحې پلويانو چې اکثره پښتانه وو استدلال کاوه، چې اوس په افغانستان کې دهېڅ قوم او هېڅ ولايت نفوس په دقيق ډول معلوم نه دی، که نفوس په پام کې ونيول شي غالباً پر غلط احتمال به تکیه کېږي، اوسنۍ لويې جرگې ته چې کومو کسانو لاره پيدا کړې ټول په عادلانه ډول نه دي راغلي، د نفوس احصائيه هم غلطه ورکړل شوې، نوي اداري واحدونه يې هم زيات کړي او په انتصابي کسانو کې هم ښه قضاوت نه دی شوی.

دوی استدلال کاوه چې په خپله د اوسنۍ لويې جرگې د ترکيب په باب موږ سره پوښتنې دي او عادلانه يې نه بولو، نو بيا ولې پارلمان ته دا اساس کېږدو، دوی ويل هغه ولايتونه چې په ښکاره ډول لوی دي او نفوس يې څرگند زيات دی هغوی ته دې تر دوو زيات سهم ورکړای شي، خو نورو ټولو ولايتونو ته دې په مساويانه ډول ونډه ورکړای شي، کله چې په هېواد کې قوي حکومت جوړ شو، نو لومړی دې د هر ولايت نفوس معلوم کړي بيا دې اداري واحدونه اصلاح کړي بيا که چا د نفوس معيار په پام کې نيوه که اداري واحدونه موږ له دوی سره موافق يو، خو اوس نه.

خو هغو ولايتونو چې دې لويه جرگه کې ورته زيات سهم ورکړل شوی و، شمال ټلوالې خصوصاً استاد رباني پر دې ټينگار کاوه چې حتمي دې له هرو لسو تنو يو تن پارلمان ته راشي، دې دوو مسلو کې اختلاف وروستی حد ته ورسېده، خو وروستی پرېکړه دا وه چې پر دې مسئله بايد رای گيري وشي، د رای اچونې په برخه کې له هر ولايت څخه دوه تنه د نظريې پلويانو ټينگار وکړ چې انتصابي غړي دې په دې مسئله کې رايه نه اچوي، ځکه چې په انتصابي غړو کې د ټول هېواد قومي، سيمه ييز او ژبني توازن په پام کې نه دی نيول شوی.

دوی استدلال کاوه چې د انتصابي غړو په برخه کې له اوسني سياسي قوت څخه ناوړه گټه پورته شوې ان په افغانستان کې داسې ولسوالۍ وې چې د ټولو انتصابي او انتخابي غړو مجموعي شمېر يې د ځينو ولايتونو تر ټولو استازو زيات وو. د ساري په توگه جرگې ته له بېلابېلو لارو څخه له پنځشپږ ولسوالۍ نه د راغلو استازو شمېر د لوگر، لغمان، نورستان ولايتونو تر استازو څخه زيات و. نو په دې وجه دې وکيلانو اعتراض درلود او غوښتنه يې کوله چې له هر ولايت څخه دې دوه تنه استازي راشي.

استاد رباني د جرگې پر وروستی ورځ په خپلو خبرو کې يو ځل بيا د پارلمان خبره وکړه او د هغه د صلاحيتونو حاجي عبدالقدير د استاد رباني خبرې رد کړې او يادونه يې وکړه چې اصلاً د بن په توافقاتو کې د پارلمان خبره بېخي راغلې نه ده، دا لويه جرگه هم د بن د توافقاتو له مخې جوړه شوې، موږ دلته هغه کارونه ترسره کوو چې د بن په توافقاتو کې راغلي دي.

پارلمان د بن په توافقاتو کې نه شته، خو موږ ويل چې خلك يا د لويې جرگې غړي يې غواړي، نو موږ ورسره موافق يو اوس موږ يوه حل لاره دا لرو چې له هرې انتخابي هستې څخه دې پنځه پنځه وكيلان سره كېني او په مشوره دې دا مشكل حل كړي.

وروسته بڼاغلې حامد كرزي هم په خپلو خبرو كې همدا وړانديز مطرح كړ، په پاى كې خبره په همدې غوټه شوه او د جرگې تر پاى ته رسېدو وروسته له انتخاباتي هستو څخه دا وكيلان راټول شول او د بڼاغلې قاسميار په مشرۍ يې په كابل ښار كې څو غونډې وكړې، خو عملاً كومې پرېكنده نتيجه ته ونه رسېدل، وروسته وروسته ځينو وكيانو او په تېره بيا د دولت واکمنو سره دا نظر پيدا شو چې كېدى شي دا پارلمان دولت ته يو سر درد پيدا كړي او د دولت كارونه له ځنډ وځنډ سره مخامخ كړي، ددې امكان هم شته چې استاد برهان الدين رباني د پارلمان رئيس وټاكل شي، په دې حالت كې كېدى شي پارلمان د دولت دا اپوزيشن بڼه خپله كړي او د دولت د درې گونو قواو ترمنځ ستونزه را ولاړه شي، بله مهمه مسئله دا وه چې پارلمان به پر اوسني وخت خپل صلاحيت له كومې سرچينې څخه اخلي، د ۱۳۴۳ ل كال له اساسي قانون، د بن د توافقاتو او كه نه پر اوسني وخت ورته كومه بله ځانگړې لايحه جوړېږي؟

كه د ۱۳۴۳ ل كال د قانون له مخې ورته صلاحيتونه مشخصوي، نو په هغه قانون كې خو دولت بله بڼه درلوده، اوس بېل ډول لري، د پارلمان صلاحيت د همغه وخت د دولت د څرنگوالي له مخې په گوته شوى و، اوس خو بل ډول دولت دى، د پارلمان او اوسني دولت د واکونو څرنگوالى به څنگه مشخصېږي، كه دا پارلمان د بن له توافقاتو الهام

اخلي، نو د بن په توافقاتو کې خو د پارلمان يا موقت پارلمان هېڅ يادونه نه ده شوې، د بن په توافقاتو کې دا هم راغلي چې د ۱۳۴۳ ل کال د قانون هغه مواد د تطبيق وړ دي چې د بن د توافقاتو مخالف نه وي، څرنگه چې د بن په توافقاتو کې په منځمهاله دوره کې پارلمان نه و، نو ځکه د پارلمان جوړېدل او د صلاحيت په گوته کول يې يوه ستونزمنه مسله وه، درېيمه خبره دا وه چې که پارلمان د اوسني حکومت له خوا جوړېږي، نو صلاحيتونه به يې څرنگه ورته مشخصوي؟ بودجه به يې څنگه پيدا کوي او نورې اړتياوې به څنگه پوره کوي؟، که چېرې پارلمان په بشپړ ډول د اجرائيه قوې (د دولت رئيس) تر اغېزې لاندې وي، نو بيا يې جوړېدل څه مانا؟ او که چېرې د يوې مستقلې اجرائيه قوې په توگه کار کوي، نو ايا پر داسې لنډ او تنگ وخت او حساسو شرايطو کې به کوم تضمين موجود وي چې ددې قواو ترمنځ به ستونزه نه راولاړېږي او کارونه به په هماهنگۍ سره ترسره کوي؟

که چېرې د ستونزې د پېښېدو احتمال وي، نو بيا دولت کله دې ته حاضرېږي چې دداسې يو پارلمان جوړېدو ته لاره اواره کړي چې دولت او حکومت ته ستونزې پېښې کړي. په پای کې همداسې وشول، ډېر وخت په جرگو او جلسو تېر شو، پارلمان پلوي وکيلان هم ډېر سترې شول او نتيجه دا شوه چې دې پارلمان ته هېڅ اړتيا نه شته، نو ځکه تر پايه پورې پارلمان جوړ نه شو.

لويې جرگې ولې پرېکړه لیک

نه درلود؟

افغانستان او دنړۍ په نورو ټولنو کې دا یو دود او ضرورت دی چې اکثره غونډې او مجلسونه په پای کې یو پرېکړه لیک لري. پرېکړه لیک د غونډې د ټولو خبرو اترو غورچاڼ او وروستی تصمیم وي چې د غونډې د ټولو او یا لږ تر لږه د اکثریت برخوالو ملاتړ ورسره وي، په پرېکړه لیک کې راغلي محتویات د تطبیق وړ مواد ګڼل کېږي او ټولې اړوندې خواوې یې پر عملي کولو مکلفې ګڼل کېږي، ټاکل شوې وه بېړنۍ لویه جرګه هم د خپل څو ورځني کار په پای کې یو پرېکړه لیک ولري چې د ټولو او یا هم اکثریت برخوالو د نظر د یووالي تمثیل وکړي. د لويې جرگې دویم مرستیال ښاغلي ډاکټر محمد اعظم دادفر د لويې جرگې رئیس هیئت چې ښاغلی محمد اسمعیل قاسمیار، اغلې سیما ثمر، خپله ډاکټر محمد اعظم دادفر، پوهنمل محمد اسمعیل یون او سیدنعیم مجروح یې غړي وو وړاندیز وکړ چې لویه جرګه باید یو پرېکړه لیک ولري چې د لويې جرگې په پای کې د جرگې د برخوالو ته اعلان شي او دا د لويې جرگې پرېکړه لیک وګڼل شي، ښاغلي دادفر زیاته کړه چې زه حاضریم ددې ډول یو پرېکړه لیک متن ترتیب کړم او رئیس هیئت ته یې د بحث او کره کولو لپاره وړاندې کړم، قاسمیار صیب وویل: خوب است شما (دادفر) یک چیز را ترتیب کنید» موږ نورو درې وارو هم ورسره موافقه وکړه، د لويې جرگې د کار پر اوومه ورځ یې یو ترتیب شوی متن رئیس هیئت ته وړاندې کړ، د متن د سر څو جملې په دې ډول وې:

".. تمام باشندگان این سرزمین با هم برابر و برادراند، حقوق تمام ملیت‌های مختلف این کشور با هم مساوی و برابر اند.." ټول متن شپږ اوه جملې وو، اختلاف همدا د سر جملو څخه پیدا شو، ښاغلي قاسمیار وویل: «متن خوب است، بد نیست اگر دیگر هم سرش غور شود خوب است» سیما ثمر هم متن چندان خوښ نه کړ، خو مخالفت یې هم ونه کړ، نعیم مجروح هم د متن پر املايي او انشايي کره والي ټینگار وکړ، ما د متن له سر جملو او په مجموعي ډول له ټول پرېکړه لیک سره مخالفت وکړ، ما دا متن گونگ او د مانا له پلوه متضاد وگانه، ښاغلي دادفر ته مې وویل: «متن قطعه نامه یک لویه جرگه باید شفاف، واضحترو بسیار دقیق باشد و هیچگونه ابهام نداشته باشد، در جمله اول، شما نوشته کردید که تمام باشندگان این سرزمین با هم برابر و برادر اند، اول باید گفته شود که نام این سرزمین چیست این باید واضح شود...» ښاغلي دادفر وویل: افغانستان، ما وویل هویت ملی این باشندگان چیست؟ ښاغلي دادفر وویل: افغان، افغانها، ما ویل: جمله باید طور ساخته شود که واضحترو باشد مانند، تمام افغانها با هم برادر اند و در مقابل قانون حقوق مساوی دارند. پر دې وخت بیا دادفر وویل: تو خیر به افغان بودن ما شک داری؟ ما ویل: نی صیب شک ندارم، مگر حذف نام افغان و افغانستان متن را مبهم میسازد. پر دویمه جمله هم زما اعتراض و، ما ویل: "ملیت" د قومیت (Nationality) یا قومی هویت په مانا دی، دا قومی تشکل نه دی، دا اصطلاح پر افغانستان باندې د روسانو تر یرغل وروسته، د افغانستان په سیاسي ترمینالوژی کې باب شوې او تر هغه د مخه "ملیت" په دې مانا نه استعمالېده. پر دې وخت بیا دادفر صیب وویل: تو دیگر از واقعیت ملیتها در افغانستان انکار میکنی؟ ما ویل: «نی صیب در افغانستان ملیتها وجود ندارند، اقوام

است، ما پشتون را يك قوم میگویم، تاجك، ازبك، هزاره و غیره نیز مانند پشتون از اقوام افغانستان است، ملیتها نیست، از لحاظ گرامر کلمه ملیت به شکل قومی استعمال نمیگردد، بلکه هویت ملی را نشان میدهد، کلمه "ملیت" يك کلمه زبان عربی است (مل) اصلي کلمه است که ملت نیز از آن مشتق شده (مل + یت) مساوی میشود به "ملیت" "یت" نیز يك پسوند است که در زبان عربی پسوند (یت) به هر کلمه يکه يکجا شود جوهر یا ماهیت يك (شی) را نشان میدهد، مثلاً انسان اصل کلمه است، با جمع پسوند "یت" کله ((انسان)) به ((انسانیت)) تبدیل میگردد. در کلمه ((انسانیت)) جوهر انسان نهفته است، یعنی انسانیت جوهر انسان را نشان میدهد، مثلیکه حیوانیت جوهر حیوان، آدمیت جوهر آدم را نشان میدهد. ملیت جوهر یا هویت ملت را نشان میدهد، هر کسیکه منسوب کدام ملت باشد ما او را گفته میتوانیم که ملیت ات چیست؟ معادل کلمه ملیت در انگلیسی (Nationality) و معادل کلمه ملت در انگلیسی (NATION) است، اگر فرضاً شما در زبان انگلیسی، عربی و غیره بین قوم و ملت کدام شکل دیگر را مثال آورده میتواند مهربانی کنید توضیح نماید. نکته دومی اعتراض ما اینست که شما نوشته کردید، حقوق تمام ملیتهای مختلف این کشور مساوی و برابر اند. در کلمه "مختلف" ما نا اختلاف نهفته است، يك کلمه عربی است جاییکه با هم اختلاف داشته باشد، وقتیکه ما بگویم "ملیتهای مختلف" اینجا صفت "مختلف" معنی اینرا میرساند که باهم اختلاف دارند، وقتیکه اختلاف داشته باشد برادری زیر سوال قرار میگیرد، ما تنظیمها مختلف گفته میتوانیم ولی اگر خواهان واقعاً برادری بین اقوام افغان باشیم، باید کلمه ((مختلف)) به حیث يك کلمه توصیفی در این نوع عبارت حذف گردد. منظور دیگر ما اینست که افراد در مقابل

قانون حقوق مساوی دارند، و قتی که ما بگویم تمام افغان ها در مقابل قانون حقوق مساوی دارند، مسئله حل و تشویش رفع میشود، چون اقوام در مقابل قانون به طور کُل مسوولیت ندارد، فرد مسوول است ازین خاطر مهم نیست که ما اقوام دراین جا قلمداد کنیم، اگر احیاناً باز هم حقوق اقوام و تساوی حقوق شان درین قسم قطعه نامه ها مطرح میشود، خوب است که مساوی و متناسب ذکر گردد نه تنها مساوی.» پر دې وخت دادفر صیب یو ځل بیا اعتراض وکړ، خیر به نظر شما حقوق اقوام مساوی نیست؟ ما ویل: نی صیب مساوی نیست، متناسب است، بیا یې وویل چطور؟ ما وویل: اگر مسئله تساوی اقوام مطرح می گردد، ما در افغانستان اقوام خورد و بزرگ داریم، اکثریت و اقلیت است، اگر کلمه مساوی ذکر می گردد این معنی اینرا دارد که ما یک طرف (اکثریت) را متضرر می کنیم و امتیاز اقلیت را از یک حدی که حقوق شان ایجاب میکند، بالا میبریم، در این صورت ما عدالت اجتماعی را تضمین کرده نه میتوانیم. دادفر صیب وویل: نه باید مساوی باشد، ما ویل: خیر که مساوی باشد ما قبول داریم در همین لویه جرگه بحث پارلمان جریان دارد، به نظر شما هندو و سکها افغان به اصطلاح شما یک ملیت است یا نه؟ ده ویل: است، ما ویل خیر که است شما ازبکها، یا هزاره ها و تاجکها حاضر هستید، که با هندو و سکها افغان در پارلمان چوکی مساوی بگیرید؟ یعنی یا دو، پنج یا ده کرسی از شما باشد به همین مقدار از هندوها و سکها؟ دادفر صیب پر دې وخت وویل: نی انها خو کم هستند، باید کم بگیرید. پر دې وخت ما ورته وویل: بدین لحاظ ما میگویم که اکثر مسئله اقوام مطرح می گردد باید تساوی و تناسب ذکر گردد، تساوی و تناسب این مفهوم را میرساند که قومیکه تعداد نفوس شان زیادتر باشد به تناسب نفوس شان حقوق زیادتر میگیرد

وقومیکه کمتر باشد امتیاز کمتر و در نهایت به حیث افراد تمام امتیازات و حقوق شان مساوی میگردد و هیچ نوع حق تلفی صورت گرفته نمیتواند، چون این قطعنامه از طرف لویه جرگه پاس میگردد ازین خاطر حیثیت يك سند معتبر حقوقی را برخوردار میگردد، و مسئله اساسی دیگر اینست، که ما سر شفافیت و کامیابی خود همین لویه جرگه شك داریم که کامیاب میشود یا نه، و دیگر ما پیش از پیش يك قطعنامه که تمام وکلا هم در جریان نباشند در اخر لویه جرگه قرائت نمایم، این خود يك عمل تصنعی، تکلفی و خلاف دیموکراسی است و اگر ما نظر تمام وکلا در باره محتویات قطعه نامه بگیریم این يك انتخابات یا رایگری دیگر را ضرورت دارد، دادفرصیب لږ شان خفه شو، کاغذونه يې ماته راکړل ما ته يې وویل: «خیر اگر میتانی خودت نوشته کو.»

نعیم مجروح زما د زیاتو خبرو ملاتړ وکړ او ویې ویل: رښتیا باید په پرېکړه لیک کې ډېر احتیاط وشي، سیماتمر په داسې حال کې چې سگرت يې خکول، زموږ بحث ته په ډېر دقت متوجه وه، د مجروح صیب تر خبرو وروسته يې ماته د ټوکو په انداز وویل: «او یون خدا زده تو خو بسیار گپها را یاد داری ما فکر میکردم که تو خورد بچه هستی، هیچ چیز را یاد نه خواهد داشته باشی...» د سیماتمر دا خبرې زما د نظر په تائید وې، قاسمیار صیب هم وویل: «يك چیزی که جنجال پیدا میکند از او بگذرید اگر ضرورت پیدا شد در اخر باز میشینیم اگر نه شد خو هیچ ضرورت نیست...» په دې ډول بهرنۍ لویې جرگې، کوم منطقي او نامنطقي پرېکړه لیک عمومي غونډې ته وړاندې نه کړ.

بیونۍ لویه جرگه ملکګري ملتونه او د امریکا متحده ایالتونه

په بیرنۍ لویه جرگه کې دوه بهرني ځواکونه یا ارګانونه تر هر چا زیات فعال وو او کار یې زیات محسوس ښکارېده: یو هم ملکګري ملتونه وو چې د بن د توافقاتو له مخې ورته د افغانستان د سیاسي پېښو او پرمختیا وو دڅارنې دنده ورکړل شوې وه او بل هم د امریکا متحده ایالات وو چې د افغانستان د حالاتو د اصلي کنترولر او لوبغاړي په توګه مطرح و.

د ملکګرو ملتو پښه لا هغه وخت ښوېدلې وه چې دلویې جرګې دخپلواک کمیسیون (۲۱) تنه غړي یې له کومې ژورې څېړنې او پلټنې پرته د یو شمېر مطرحو سیاسي ډلو د اغېز له مخې وټاکل، د کمیسیون د غړو په ټاکنه کې د افغانستان قومي، سیمه ییز او ژبني انډول او تناسب ته پاملرنه نه وه شوې، د کمیسیون دارالانشاء هم د ملکګرو ملتو له خوا وټاکل شوه، هلته هم د کفایت معیار په پام کې ونه نیول شو، د انتخاباتو د طرز العمل په جوړولو کې هم ملکګرو ملتونو اساسي رول درلود، لوژستیکي او مالي چارې هم د همدوی له خوا سمبالېدلې، لنډه دا چې دلویې جرګې ټولې تخنیکي او لوژستیکي چارې د ملکګرو ملتو له خوا ترسره شوې، خو کله چې د ثمر یا امتیاز ځای راغی، نو بیا د ملکګرو ملتو رول هغسې نه و لکه په نورو چارو کې.

د سیاسي امتیاز د ترلاسه کولو یو غټ عامل، ځواک او دځواک پرځای استعمال دی، د امریکا متحده ایالاتو دخپل جمهور رئیس د استازي ښاغلي زلمي خلیل زاد له لارې په جرگه کې یاد وړ اغېز درلود، د دولت

مشرتابه ته له انتخاب نه د پخواني پاچا په مخ ګرځولو او نظارشورا ته دزياتو امتيازاتو په ورکولو کې د امريکا متحده ايالاتو ټاکنو کې رول درلود.

مخکې تر دې چې پخوانی پاچا لويې جرګې ته د دولت د مشرتابه دنه منلو او له خپلې خوا د کانديد په باب خپله وينا واوروي ، تر هغې دمخه بناغلي خليل زاد خو څو ځله له پخواني پاچا او دهغه دکورنۍ له مهمو غړو سره کتلي وو او دځينو منابعو په وينا اعليحضرت ته يې دا زيگنال ور رسولای و، چې د هغه دکانديدۍ په حالت کې کېدی شي دامريکا متحده ايالت دده ملاتړ ونه کړي او خپل ائتلافي ملګري خفه نه کړي ، دا داسې يو حالت و چې افغانستان کې يوازې درې پوځي قوتونه موجود وو ، يو شمالي ټلواله ، بل د ايساف ځواکونه او بل سياسي ټاکنو کې پوځي ځواک (دامريکا ځواکونه) وو .

دې کې شک نه و، چې اعليحضرت ته دجرګې اکثرو غړو رايه ورکوله خو وروسته بيا دجګړې دپېښېدو احتمال و ، پخواني پاچا نه غوښتل چې دجګړې په معضله کې راګير شي . نو ځکه يې د هغه متن لوستلو او منلو ته غاړه کېښوده چې ويل کېدل مخکې تر مخکې په لنډو الفاظو کې په دقت سره ترتيب شوی و.

خو دملګرو ملتونو يو ډېر لوړ رتبه مامور چې نه يې غوښتل خپل نوم يې څرګند شي، تر جرګې وروسته ماته په خصوصي خبرو کې وويل " موږ (ملګرو ملتونو) نه غوښتل چې جرګه دې په دې ډول پايتنه ورسېږي ، موږ غوښتل پخوانی پاچا اجرائيوي رول ولري نه سمبوليک خو پنتاګون مداخله وکړه او خبره بالاخره دې حد ته ورسېده " . په بېړنۍ لويه جرګه کې دا څو مهمې مسئلې دزياتې پاملرنې وړ وې: يوه دزعامت

مسئله او بله دکابینې دانتخاب ، دزعامت مسئله د اعلیحضرت په یو خوا کېدو او د ښاغلي حامدکرزي په انتخاب اواره شوه خو دکابینې مسئله د ولس د استازو په خوښه اواره نه شوه .

ټول استازي دې ته منتظر وو چې کابینه خصوصاً دڅلور مهمو وزارتونو وزیران به درايي اخیستنې له لارې ټاکل کېږي. دکابینې تر انتخاب یوه ورځ دمخه ما ښاغلي خلیلزاد سره په یوه لنډه کتنه کې هغه ته دجرگې دغړو تشویش وړاندې کړ ، هغه په لنډو ټکو کې وویل: " کابینه صرف د تعرف لپاره جرگې ته وړاندې کېږي او بس " کله چې زه پر دې خبره باوري شوم چې کابینه یوازې دپېژندنې لپاره جرگې ته وړاندې کوي او جرگې ته په کې دعزل او بدلون صلاحیت نه ورکول کېږي، نو پر هماغه شپه مې دښاغلي خلیلزاد دخبرو په مصداق، له بي بي سي راډیو سره دمرکې له لارې داخبره واضح کړه چې دکابینې ټاکنه دبل چا په واک کې ده .

دجرگې یو زیات شمېر برخوال پر دې خبره خبر شول چې جرگې سره واقعي واک نه شته ، خو بیا هم یو شمېر برخوال په دې نظر وو او هیله یې لرله چې که کابینه دبهرنیو ځواکونو دفشار په نتیجه کې دښاغلي کرزي له خوا ټاکل کېږي هم، نو لازمه ده چې مسلکي اشخاص دکابینې مهمې څوکۍ ونیسي ، خو داسې تصور هېچا هم نه کاوه چې دا کابینه به دبن تر کابینې هم زیاته یوې ډلې ته منسوب وي ، ښاغلي زلمي خلیل زاد په بهرنۍ لویه جرگه کې داسې یو بهرنی دپلومات و، چې د دولت له وزیرانو، دلویي جرگې له وکیلانو او دجهادي او الحادي تنظیمونو له مشرانو سره یې په ازاده توگه ملاقاتونه کول او هغوی ته یې خپل نظر

ورکاو ، اکثر د هغه نظر ته د وروستي نظر په توگه کتل ، چې ټوله
نتيجه پرې مرتبه وه .

د ښاغلي زلمي خليلزاد حرکات د جرگې ځينو وکيلانو ته د افغانستان
د لنډې ماضي تاريخ يو ځل بيا تداعي کړ ، ډېر لرې نه يوازې شل کاله
وړاندې تاريخ ، کله چې پخواني شوروي اتحاد پر افغانستان يرغل وکړ
او په اصطلاح د نړيوال انترناسيوناليزم تر شعار لاندې شوروي لښکرې
افغانستان ته راننوتې ، نو په افغانستان کې پرېکړه ، وروستۍ خبره او
نتيجه د پخواني شوروي اتحاد په سفارت پورې تړلې وه ، (فکرت
احمد جانوويچ تاييوف) په کابل کې ډېر مهال د شوروي د سفير په توگه
دنده سرته رسولې ، هغه د افغاني ټولنې د پروگرامونو په هره برخه کې
دومره غوڅ درلود چې دهېڅ افغان چارواکي ونډه ور سره د پرتلنې وړ نه
وه ، په اکثر لويو دولتي ، سياسي او اجتماعي غونډو او مېټنگونو کې
دهغه گډون حتمي خبره وه .

سره له دې چې زلمي خليلزاد له آره يو افغان دی ، خو په سياسي او
اجتماعي برخو کې دهغه غوڅ رول او اغېز دلويي جرگې وکيلانو ته د
دو لويو او مختلفو هېوادو د چلندونو يو ډول تعبير تداعي کاوه .
په پای کې هغه څه تر سره شول چې د امريکا د متحده ايالاتو او
دهغو دکورنيو موټلفيونو خوښه وه .

د پردې تر شا ترڅو ورځينو خبرو وروسته کابينه سره جوړه او پر
داسې وخت جرگې ته وړاندې شوه چې د مابنام دلمانځه مهال رانږدې
کېده او دوخت دکمي له امله چا سره دمخالفت چانس هم نه و .
نظار شورا ته بيا مهم وزارتونه ورکړل شول ، دکورنيو چارو وزارت
يې هم په نامستقيم ډول نظار شورا ته وسپاره ، تاج محمد وردگ له

سیاسي پلوه دنظار شورا ډېر نږدې خواخوږی، خو له قومي پلوه داسې پښتون و، چې نه یې قومي زور وځواک درلود او نه هم ده سره کومه قومي او ژبنۍ روحیه موجوده وه، له اداري پلوه هم دکفایت خاوند نه و، نظار شورا غوښتل هغه مهم پوست چې ددوی له لاسه وځي باید په یوه بې کفایتۍ او سست عنصره شخص ډک کړي او ددې ترڅنګ ورته خپل داسې مرستیالان وټاکي چې بیا هم ورڅخه کار ونه کړای شي، نو په دې ډول دکورنیو چارو وزارت کنترول بیا هم له هر پلوه له دوی سره پاتې شو.

کله چې دکرزي صیب له خوا دکابینې لست اعلان شو، نو دکورنیو چارو وزارت لپاره دتاج محمد وردګ نوم په یادولو سره دجرګې زیات برخوال حیران شول، زه هم حیران شوم، ماخپله څوکی چې دجرګې د رئیس ښي خواته وه پرېښوده او دجرګې له کېږدې بهر شوم، دملګرو ملتو دسیاسي چارو مرستیال ښاغلي جان ارنولد زه له لاسه ونيولم، ګوښه یې کړم خپل ژباړن ښاغلي حکیمي ته یې هم غږ کړ.

ماته یې وویل: "موږ خبر شوي یو چې تاته یې اخطار درکړی که په دې برخه کې موږ ته وضاحت راکړې "ما ورته وویل: "دلویې جرګې له پیله بیا تردې دمه یې ماته ډېر اخطارونه راکړي، پر هغو خفه نه یم او نه یې په کیسه کې یم، دومره بې غیرته نه یم چې په خپل وطن کې دچا له اخطاره وډارشم، موږ ته په خپل وطن کې دهر چا زور، کفایت او ظرفیت معلوم دی، خو خفه پر دې یم چې ملګرو ملتونو او دامریکا متحده ایالاتونو د افغانستان پر یو ستر ارزښت (لویي جرګې) ولې دومره ملنډې وهلې، ولې یې جرګه پیکه کړه، جرګه د افغانستان دټول برخلیک ټاکلو صلاحیت لري او دلته ورته دڅو وزیرانو دټاکنې حق نه

ورکول کېږي ، د جرگې په نامه دا ډول ټاکنې او تکلفي کارونه دلويې جرگې سپکاوی او دټول ملت توهين دی .
 زه پر دې وخت ډېر احساساتي او خفه وم ، ما جان ارنولد ته وويل که تاسو دا ډول کابينه پر موږ تپله نو بيا خو هغه دېن پرېکړه تر دې ښه وه ، هغه به مو غځولې وه لويې جرگې ته څه حاجت و؟
 لويه جرگه قطعاً دا ډول کابينه نه غواړي دا خو د بن تر کابينې هم بد تره ده .

جان ماته وويل : " دا صحيح ده چې دا کابينه د جرگې خوښه نه ده ، خو په افغانستان کې چې دسولې دپروسي دا روان بهير او دهغه انکشاف ته گورو داخپله يو مثبت کار دی ، خير دی که د جرگې نتيجه ډېره مثبته نه ده " ما ورته وويل : " په سياست کې خلك پر نتيجه او ثمر بحث کوي ، نه پر بهير او پروسيجر ، که پروسيجر ښه هم وي چې نتيجه منفي وي ، هرڅه منفي شول ، اصلاً ددې لويې جرگې نتيجه مثبته نه ده " .
 جان ارنولد که څه هم کونښن کاوه چې ما قانع کړي ، خو هغه هم دامنله ، لکه څنگه چې توقع کېده لويې جرگې دخلکو دهيلو مطابق نتيجه ورته کړه ، دجان له خبرو دا څرگندېدل چې واك دملگرو ملتو له گوتو تروړل شوی دی .

خو ده زيات ټينگار ، ماته دپېښو گواښونو او امنيت په باب کاوه ، چې زه وضاحت ورکړم او دوی په دې برخه کې دمرستو ډاډ راکړي .
 جان ارنولد ماته وويل : " چې ښه به وي تاسو له خپل فاميل سره جلال اباد ته لاړ شئ ، کېدی شي بيا جلال اباد ته درشم نورې خبرې به هلته سره وکړو " .

زما او دجان خبرې همدلته پای ته ورسېدې ، د جرگې دپای پر سهار
له خپلې کورنۍ سره دنورو وکیلانو په شان خواشینی جلال اباد ته
راستانه شو .

په بیګون ی لویه جرګه کیګ ویناوال

په بېړنۍ لویه جرګه کې درې اساسي مسایل د بحث وړ وو؟ یو د دولت د مشر ټاکنه، بل د دولت د سیاسي جوړښت او درېیم د کابینې د مهمو وزیرانو ټاکنه او پر دې ټولو مسایلو بحث. دلویې جرګې وکیلانو ته په کار وه چې پر همدغو دریو اساسي مسایلو زیات بحث وکړي، څرنگه چې دلویې جرګې وکیلان د هېواد له بېلابېلو سیمو څخه راغلي وو، د هېواد هره سیمه جګړې ځپلې وه او بیارغونې ته یې اړتیا لرله. نوڅکه هر وکیل هڅه کوله چې د افغانستان د عمومي مسایلو پرځای زیاتره خپل سیمه ییز مشکلات بیان کړي، غوښتل یې په دې ډول خپل سیمه ییز مسئولیت ترسره کړي او هغو خلکو چې دوی ته یې رایې ورکړې وې، هغوی هم خوشاله شي چې څه زموږ غږ خو هم چېرته ورسېده. ډېرو کمو خلکو د ولسمشر پر ځانګړنو او د کابینې پر جوړښت بحث وکړ، نورو اکثر و خپل سیمه ییز مشکلات بیان کړل.

په لویه جرګه کې د نوبت اخیستل خپله یوه غټه ستونزه وه. د جرګې غوڅ اکثریت غړو هیله لرله چې خبرې وکړي، خو ټولو ته دا چانس ورکول ممکن نه وو، اکثر و له ځان سره لیکلې مقالې درلودلې، د لویې جرګې رئیس هیئت د نوبت په برخه کې یوه خپلمنځي جلسه جوړه کړه، په جلسه کې د مرستیالې سیماتر طرحه دا وه چې یوازې مشهورو او مطرح اشخاصو ته دې نوبت ورکړل شي او بس، بوه بله طرحه دا وه چې کوم لست له پيله نیول شوی همغه دې تعقیب شي. هغه لست خورا اوږد

و، داسې ولایتونه وو چې په لست کې یې هېڅ استازی نه و او داسې ولایتونه هم وو چې څو تنو وکیلانو ورڅخه ځانونه ثبت کړي وو. په دې لست کې اندول نه و او نه ددې لست ټولو ثبت شویو کسانو ته نوبت رسېده.

زما وړاندیز دا و چې په لومړي گام کې دې له هر ولایت څخه یو یو تن استازی د هغه ولایت د ټولو وکیلانو په خوښه، د هغوی په استازي خبرې وکړي، که وخت و نو دویم تن دې هم خبرې وکړي، دویم نوبت باید بنځمنو وکیلانو ته ورکړل شي، همدارنګه دمدني، فرهنګي ټولنو، صنفی اتحادیو او نورو علمي مرکزونو استازي دې هم په دې لست کې ونیول شي، دغه راز ځینې نور مطرح اشخاصو ته دې هم نوبت ورکړل شي، په دې ډول به د هېواد بېلابېلو سیمو وکیلانو او د بېلابېلو بنسټونو استازو ته نوبت ورسېږي او ددوی د برخې استازولي به وشي.

په پای کې ریسه هیئت زما وړاندیز ومانه، خو البته تر پایه پورې سل په سلو کې تطبیق نه شو، د جرګې په بهیر کې دهېواد هېڅ داسې ولایت پاتې نه شو چې یو نه یو استازی یې په لویه جرګه کې خبرې ونه کړي، د ټولو برخوالو په خبرو کې د افغانستان د خاورې د بشپړتیا پر ساتنې او ملي وحدت زیات ټینګار کېده او سیمه ییزې غوښتنې بیانېدلې، په مجموعي ډول د څو ورځو په ترڅ کې دغو لاندې او ځینو نورو اشخاصو خبرې وکړې:

پخوانی پاچا اعلیحضرت محمد ظاهر شاه

حامد کرزي

لخداربراهیمي

محمد اسماعيل قاسمييار، محمد اكبر پوپل، فريد صمدي، پوهاند
 محمد حسن كاكي، شيخ محمد اصف محسني، عزيز الله واصفي، حشمت
 غني احمدزي، گل اغا شېرزي، عبدالرب رسول سياف، محمد فياض
 ارزگاني، ډاكټر كاظم تورا، صادق پرواني، قوماندان عطا محمد، ملك
 دريا خان، يونس قانوني، برهان الدين رباني، حاجي عبدالقدير، حاجي
 خان ككوزي، نواب اميرزي، عمرقل، هربت سنگ، سرمحقق سيدامين
 مجاهد، انورالحق احدي، احمد ولي مسعود، عبدالنصيب، ثريا پرليكا،
 شيرباز حكيمي، اكبر، احمد ضيار فعت، محمد يوسف واعظي، فضل
 محمد ابراهيمي، ارين محمدي، فضل الهادي هادي، حاجي احمد فريد،
 صفيه صديقي، راضيه نعيمې، بيدار خاخي، يوسف نورستاني،
 مخلص، ډاكټر امين، حاجي روح الله او ځينو نورو. په مجموعي ډول كه
 د لويې جرگې ټولو غړو ته نوبت وركړل شوی و، لكه څنگه چې د
 اكثریت هيله وه او هر وكيل په منځني ډول لس دقيقې خبرې كړې وای.
 نو په ټوليز ډول (۳۶-۴۰) ورځو پورې وخت په كار و چې ټولو ته نوبت
 ور رسېدلای وای.

د هغو کسانو نومونه چې د خبرو لپاره یې خپل نومونه ثبت

کړي وو، خو نوبت ورته ونه رسېد

نوم	حکای
سید اغا صاحبزاده	الیشنک/الغمان
سیف الرحمان	زابل
روشن خېرن	د کابل له ۶ مې ناحیې څخه

دوکتور ولي محمد عبد ياني	ننگرهار
عبدالحسين حيدري	غزني
محمد كاظم	دايميرداد
عبد الغفور احمدزي	دبلخ له شولگري څخه
نجيب الله نجيب	//
نعمت الله خان	ارزگان
عبد الواحد خان	//
سيد نور خان	//
حاجي محمد سرور عثماني	فراه
محمد ظريف	له شکر درې څخه
طاهره مرادي	ارزگان
محمد ابراهيم	ننگرهار
عبيد الله	
عذرا جعفري	په ايران کې د مهاجرو استازې
انيسه عمراني	کونړ
ډگروال عبدالوکیل	د کابل له ۷ مې ناحيې څخه
حاجي سليمان ياری	د مهاجرو په استازی
عبد البصير	بدخشان
نجيب الله نجيب	کاپيسا
پوهنمل محمد نعيم نوري	د کابل ۹ مې ناحيې څخه
حفيظ الله نورستاني	د کابل له ۱۶ مې ناحيې څخه
انجنير شېر زمان	دبلخ له چاربولک څخه
مولوي کمال الدين	باميان

مزار شريف	شفيقه
د غزني له قره باغ څخه	حاجي غلام نقيب
ننگرهار	ډاکټر رمضان کريمي
تگاب	مولوي قابل
دمعلولينو او معيوبينوپه استازی	الحاج سيد جلال الدين
د کابل پوليتخنيک استازی	الحاج امير محمود
د جلال اباد ښار ۳ مه ناحيه	د وکتور عبدالسلام ظفري
د کابل له ۱۵ ناحيې څخه	محمد ابراهيم قطب زی
د بلخ له زارع ولسوالۍ څخه	انيسه تعين
خوست	رحمت الله مخدوم زاده
پکتيکا	محمد خليل غيرت خدران
دتخار خواجه غار	حاجي کفتان
زابل	صحبث خان سروري
د بلخ دولت اباد څخه	مستوره سدوزی توخی
سمنگان	عمر قل
فارياب	حاجي ملا جوړه قل
بهسود / باميان	حيات الله سرخابی
بغلان	محمد حسين
دوشي	بابه نظر
//	عبدالولي
۷ مه ناحيه	عبدالجمیل
سرپل	عبدالوکیل
	عزيز الله قانت

زارع / بلخ	رحمت الله مخدوم زاده
كونړ	محصل خان
لغمان	سميع الله خان
بدخشان	نعمت الله زاهد
خاكجبار / كابل	حاجي گلزمان
بدخشان	فضل الحق
د كابل ۱۵ مه ناحيه	خانقاه
بلخ	غلام حسين ارزگاني
د ژورنالېستانو له ټولنې څخه	محمد انور شعيب
درزاب / جوزجان	عبدالعزيز درزابي
فيض اباد	انجنير قطب الدين
دولت اباد / فارياب	انجنير محمد عيسى مصباح
كونړ	انجنير عبدالولي
مقر	محمد طاهر نيازمند
كشم / بدخشان	سيد جمال الدين
غزني	فضل احمد مدني
اليشنگ / لغمان	قاضي عبدالجبار
شينوار / ننگرهار	حاجي ياغيستان
//	برك شينواري
لغمان	جمعه گل عمري
بغلان	ملا ولي محمد
كابل ۶ مه ناحيه	احمد حسين
//	سنگردوست

//	محمد رضا ذکي
کونړ	حاجي عبدالعزيز
//	حاجي غلام نبي
ايران	طيبه يوسفی
دتخار خواجه غار څخه	سيد صادق
هلمند	حاجي سيد عمر
باميان	حيات الله
د بغلان اندراب څخه	محمد يونس
د کابل قره باغ څخه	شېر شاه اوريا خيل
پکتيا	دين محمد دروېش
کنډز	عبدالخالق شادان
کندهار	محمد داود احمدي
ننگرهار	فضل الرحمن قاطع
کاپيسا	عبدالقسيم سنجش
.	بلال نيرم
جلال اباد	پير حيدري
ننگرهار	سيف الله
خوست	مولوي سيد الله
کابل	شاه حسين چکړي
دهرات پښتون زرغون څخه	محمد سعيد ظريفي
باميان	سيد جمال فکوري
دره صوف	عبدالطيف
کنډز	عبدالاحد

نظر محمد نیرومند	بدخشان
اسد الله مصطفی	خاص ارزگان
عبدالظاهر ساپی	کونړ
سر محقق دوکتور شاه محمود	د علومو اکاډمۍ
ډاکټر عبدالخالق حقجو	سمنگان
امان الله سليم	ننګرهار
ملک غلام حضرت فضلي	غزني
دوست محمد رحمانی	بامیان
سید محمد قسیم	خوست
حیات الله	بامیان
محمد هاشم عثمان	بادغیس
ابوالاحرار	کابل
ډگروال محمد الله شعیب	کونړ
محمد علي علي زاده	غزني
حاکم سید کریم اریا	کابل
حیات الله بخشی	د لیکوالو او شاعرانو ټولنه
محمد زمان	بلخ
حمیرا	ننګرهار
شریفه	کابل
عبدال بصیر عشرت	کشم
الحاج مولوي هدايت الله	دره صوف
اختر محمد کاکړ	کندز
حاجي امين	//

//	ډاکټر رحمت الله
کابل ۶ مه ناحیه	سید محمد عالم امیني
بگرامي / کابل	ډاکټر محمد فاروق برکي
دره صوف	ډاکټر کرام الدین
بغلان	حاجي محمد ولي
اندراب	محمد یونس
//	عبدالاله
غور	ډاکټر عبدالله
کاپيسا	مولوي محمد عمر شريفی
کنډز	هستي خان
پکتیکا	حاجي عالم گل
زابل	معلم اسد الله
پوهنې وزارت	گلالي حمید
ننګرهار	انجنیر عمر شینواری
بدخشان	عسل محمد شاکري
لغمان	ډاکټر عبدالملك عبدالرحمیزی
۱۲ ناحیه / کابل	دیپلوم انجنیر سید گلاب ودان
خوست	غرنی ببرک زی خدرانی
بامیان	مولوي کمال الدین
شولگره، بلخ	حاجي محمد رسول
الیشنګ / لغمان	سید محمد الیشنګی
هرات	محمد شاه فقیري
//	عبدالطیف

ډاکټر نعمت الله	شولگره/ بلخ
حاجي سخي داد حسيني	غزني
حاجي محمدرسول	بلخ
ډاکټر سيد محمد ياسين	ميدان بنار
سيد موجود شاه پاچا	ننګرهار
ملك محمد علي مومند	کونړ
خير محمد نايبي	غور
مولوي محمد ابراهيم	//
حاجي نواب خان	سروبی
محمد سنگين الفت	//
حاجي امير خان	خوست
سيد مجتبی	ايران
حاجي سيد امين	کونړ
محمد زاهد	خوست
حميد الله بارکزی	هلمند
انجنير امان الله افشاري	پنځمه ناحیه/ کابل
اسد الله کوچی	هلمند
ډاکټر محمد امين	۱۶ مه ناحیه/ کابل
شير احمد صوبه دار	کوچيان/ کندهار
عبدالكبير	ارزگان
استاد محمد گل کوچی	غزني
منشي عبدالشکور	هرات
فضل الرحمان فقهي	د هرات پوهنتون

فاریاب	انجنیر محمد عیسیٰ مصباح
د کابل ۴ مه ناحیه	ډاکټر عبیدالله عبید
فاریاب	محمد لطیف
.	عبدالرحیم
بدخشان	فضل حق
پروان	محمد یعقوب
جوزجان	عبدالعزيز
ننګرهار	حاجي عبدالحليم شينواری
وردګ	محمد نعیم
تګاب	محمد گل متواضع
جوزجان	کفایت درزایی
لغمان	حاجي محمد گل
خوست	سید محمد قاسم
غور	خدا بخش قاضي زاده
بامیان	معلمه سیمین شکر
//	سید عوض رضایی
//	مولوي محمد عمر شريفی
//	محمد عارف اکبري
کندهار	گلالی ناظم
هرات	احمد الله فضلي
غور	نجمه
غور	نوشا فرین
//	سیما جوینده

الحاج ملا نقيب الله	فارياب
حاجي سيدامين كوهستاني	كونړ
محمد حسين وفايي	باميان
سيد جمال	باميان
فاطمه شفاهي	//
غلام عباس احساني	//
امين الله باشي زاده	۱۴ مه ناحيه/ كابل
احمد الله	
محمد يعقوب مجاهد	پروان
رحيمه	هرات
نجيبه	//
بي بي گل	//
محمد يعقوب مجاهد	فارياب
ظفر شريف	غزني
فرزانه حسيني	هرات
ډاکټر صالح محمد	مزار شريف
ډاکټر محمد نادر عالمي	//
عبدالقدیر شينواری	ننگرهار
حاجي دريا خان	پکتيکا
غلام رباني ناشر	۹ مه ناحيه/ کابل
عبدالرحمن	هرات
رزم ارا	تخار
محمد اشرف احمدزی	د ننگرهار د کوچيانو په استازی

هرات	الحاج سيد سراج الدين
هرات	سيد عبدالرحمن
غزني	صديق احمد
کندهار	حاجي عبدالغفور
غزني	الحاج عزيز الله
بلخ	ملا دين محمد
//	شاه محمد
غزني	ډاکټر محمد ايوب
بلخ	غلام دستگير
فارياب	محمد هاشم اورتاق
//	محمد صالح بيگ
لوگر	نجيبه
دمه جروپه استازی	ډاکټره زرغونه رښتين
پکتيا	محمد شريف سرحدی
غور	محمد قاسم
هرات	منشي عبدالشکور
کابل	سيد مقبول
غزني	محمد علم حليمي
کوټ / ننگرهار	محمد نبي
بلخ	حاجي سيد عبدالواجد عمر
خوست	سادي حقل
//	شاه نظير
کابل	مسلمه امانی نايب خېل

ډاکټر اکرام الدين	دره صوف / سمنگان
راحله	.
محمد اسحق	پروان
حاجي محمد طاوس	بگرام
افغاني	کنډز
غلام حضرت روغمن	بښپوه / ننگرهار
گل محمد ملک بابا	دره نور / ننگرهار
انجنیر نجیب الله	۷ مه ناحیه / کابل
حاجي عجب خان	خوست
انجنیر خان محمد خړک	کنډز
محمد علي عزيزي	ارزگان
محمد عارف شريفی	سرپل
عبدالجبار	غزني
گل انور انوري	بټي کوټ / ننگرهار
صاحب الرحمن	کونړ / شينگل
مولوي عبدالوهاب	بدخشان
مفاد خير	کونړ
نظر خان کټوازی	پکتيا
محمد الله	جلال اباد
محمد قاسم	بادغيس
اختر محمد صديقي	//
عبدالهادي	هرات
محمد سالم همدرد	هلمند

لوگر	حميده ابراهيمي
استالف	معاون سرمحقق عبدالواسع
کابل	محمد شفيع
دمه‌جرو په استازی	پوهنيار قاضي اصفه کاکړ
ننگرهار	ډاکټر محمد اصف
ننگرهار	حاجي محمد ظاهر
بلخ	موسی خان جبار خېل
سرپل	قاري محمد الله
سرپل	محمد علم
//	کفايت الله
بلخ	عبدالقيوم
دمه‌جرينو په استازی	سيد ظاهر شاه
لغمان	عبدالغفور بيټني
هرات	احمد شاه
کونړ	شاه جهان
دمه‌جرو په استازی	ډاکټر جماهر انوري
پکتيا	محمد عارف عباسي
دولت شاه/ لغمان	محمد عمر تسکين
کابل	عزيزه قريشي
پلخمرې	رحيمه ظريفي
د ماین پاکۍ پروگرام استازی	انجنير محمد شهاب حکيمي
غزني	عزيز الله علي زاده
//	سيد محمد نبي

حاجي چمن علي توکلي	//
حاجي عبدالقدوس	هلمند
حاجي لعل محمد بلوچ	//
قاضي عبدالحق حبيبي	هرات
محمد رضا خان	پکيتکا
شهيد الله	کونړ
سيد عبدالرحيم هاشمي	انجيل / هرات
مولوي محمد هاشم	وته پور / کونړ
الحاج امان الله برهاني	تخار
پهلوان عزيز الله	د کابل ۱۰ مه ناحيه
حبيبه امين	کابل ۱۶ مه ناحيه
دوکتور امام نظر صادق زاده	فارياب
جان محمد اديب	//
گلبدین حبيبي	له امريکا څخه د افغانانو په استازۍ
جنرال سيد عوض هاشمي	غزني
ذکيه ذکي	پروان
محمد احسان	بلخ
صالحه مهرزاد	نيمروز
قاضي عبدالوکیل نجرابي	کاپيسا
سيما جوينده	غور
حاجي عبدالواجد	غزني
سيد عبد الخالق	هرات
ډاکټر محيط	تخار

ميرسليمان يعقوبي	خوست/ بغلان
محمد اصف سرايي	اږيش
ډاکټر محمد کريم باز	ننگرهار
غلام محبوب بارکزی	هرات
ثريا پوپل	علومو اکاډمۍ
داد محمد	بېخايه شوي / هرات
محمد يونس	بغلان
عبدالملك	باميان
ملادين محمد ناصر	بلخ
مولوي عيني	جوزجان
انجنير اسمعيل اکبر	//
ډاکټر عبدالستار صمدي	بلخ پوهنتون
استاد سلامت	//
انجنير قطب الدين	جوزجان
انجنير دانش	اندخوی
وکیل حاجي محمد قرقيني	جوزجان
ميرزمان صبري	خوست
حاجي امين الله	۷ مه ناحيه/ کابل
حاجي غلام رباني	//
محمد افغان	پغمان
حاجي عاشق	سرپل
محمد منگل	غزني
عبدالحي	لوگر

حاجي محمد عمر خان	//
محمد تیمور	بلخ
سرحدی	پکتیا
نور حبیب جلال	کاپیسا
محمد طیب نیازمند	مقر
ولي محمد	هرات
عبدالغیاث ایماق	کنډز
محمد عوض پیکار	بلخ
غلام حسن	مزار شریف
سید میرزا	دره صوف
نقیسه نصیب	.
خان شیرین	خان اباد
عبدالوهاب	//
غلام سخي	نورستان
حاجي غلام دستگیر	۲ مه ناحیه/ جلال اباد
عبدالجبار امانی	بلخ
ډاکټر محمد سرور سروري	په سعودي کې د افغانانو استازی
صفیه صدیقی	کاناډا کې د افغانانو استازی
عبدالوکیل	کابل
انجنیر عبدالله معروف خېل	حصارک
حاجي محمد داود جبار خېل	//
حاجي شاه محمد	ارزگان
میراجان	شکر دره

انجنير شاه محمود بری	کندهار پوهنتون
حسن علي همتي	پاکستان / مهاجر
ډاکټر محمد وکیل	شکر دره
بصیر احمد صدیقی	میربچه کوټ / کابل
جمعه گل	هلمند
احمد ولي خان	کندهار
باقي بريال	د معیوبینو استازی
محمد ابراهیم محسني	د کابل ۱۰ مه ناحیه
قمبر عارفي	ارزگان
ملك عبدالسلام	فراه
ملا محمد	هرات / د کوچیانو استازی
حاجي عبدالظاهر	هرات
انجنیر نور محمد	ارزگان
عبدالمحمد	د بلخ پوهنتون استاد
مرزا عبدالغني	خواجه موسی / فاریاب
بسم الله کلنتي	فاریاب
محمد امان	//
امد الله	د کوتې د مهاجرینو استازی
حيات الله بخش	د لیکوالو ټولنه
امان الله اق قیونلو	دولت اباد / بلخ
حاجي سخي داد	چاربولک / بلخ
رحيمه جامي	هرات
دوکتور شفيع الله شهيم	د ډاکټرانو اتحاديې استازی

۱۵ مه ناحیه / کابل	اقا شیرین گل بهاری
۲ مه ناحیه / کابل	صفیه حیات
کندز	زرمینه حسن
کندز	مسلمه زیور
د افغانانو ملي شورا استازی	محمد حسن تیموری
زابل / خاک افغان	محمد خان
مزار شریف	ډاکټره نادره
هلمند / ناوه	حاجي شاه ولي
ننګرهار پوهنتون	پوهندوی فرمان الله
هلمند	محمد اخلاص احمد خان زی
کونړ	محمد امین
وردګ	زرغونه خالېز
پکتیا	فضل الرحمن څمکنی
//	محمد شریف سرحدی
دایکندي / ارزګان	معصومه خاوري
ننګرهار	فهیمه
لغمان	عارفه عمر لور
//	ډاکټره ثریا
پولتخنيك / کابل	وحیده سلطاني
جاغوري / غزني	شمیمه
مالستان / غزني	نرګس
دره صوف	عبدالطيف
//	عبدالوهاب

محمد کاظم	//
سید میرزا	//
سلطان حسین	//
انجنیر محمد نور سہیلی	مزار شریف
شاہ محمود میا خیل	کونړ
صاحب جان کتھوازی	پکتیا
الحاج محمد ابراہیم شجیع	سرپل
شیخ محمد علی	سرپل
محمد عوض پیکار	//
محمد سرور نیلی	//
مولوی عبدالعزیز شرافت	تخار
عبدالرحمن	تخار
اسد اللہ حبیب کوفی	د اسیا نیوال مرکز استازی
عبدالجبار جویا	ینگہ قلعه / تخار
محمد ظاہر نوبہار	پل حصارک / بغلان
احمد اللہ افضل	ہرات
حاجی ادم خان کتھوازی	پکتیکا
محمد داود فہمی	قرہ باغ / غزنی
محمد حسن توحیدی	پکتیا
میراقا	درواز
مولوی شاہ معصوم	پروان
انجنیر عبدالغفار	ننگرہار
ملا محمد طاہر	سمنگان

مولوي عبدالصير	کندز
ډاکټر محمد اسماعيل نظري	کندز
محمد عارف	کاپيسا
محمد اکرم تقدسي	ارزگان
فضل الحق	بدخشان
عبدالمجيد	يقتل/ بدخشان
عبدالحميد شهاب	داغستان/ بدخشان
قاري محب الرحمن صالح	قره باغ/ کابل
ميراجان	شکر دره/ کابل
نازنينه عادل يار	تخار
عطاء الله محمدي	کوهستان/ بدخشان
غلام فاروق مجروح	هرات
عليشاه خان مظلوميان	هلمند
محمد حسن يعقوبي	جاغوري
غلام رسول	فراه
حاجي شهاب الدين حياتي	شاه جوی
سيد حسين عالمي	بلخ
بهاوالله	رودات/ ننگرهار
حاجي بابو گرديوال	مومندره/ ننگرهار
محمد اکبر معروف	کندهار
زرمينه نجيم ستانکزی	د کابل ۴ مه ناحیه
حاجي نور محمد	غزني
زر جان	د ازادو قبایلو د ټولنې استازی

ملائی اسحاقزی	کندهار
حاجي عبدالقادر	جوزجان
مولوي عطاوالله لودين	کامه / ننگرهار
دوست محمد عمري	بگرامي / کابل
ملا عبدالکريم	زابل
سلطان محمد خان	وردگ
شاه عبدالاحد افضلي	بدخشان
دکتور عبدالستار صمدي	بلخ پوهنتون
غلام رسول روستايي	بلخ
حاجي عبدالخالق	هلمند
عبدالمحيط	تخار
انجنير خير محمد	سمنگان
عبدالله مايل	فراه
داد محمد	هرات
دوکتور سيد بها کريمي	ننگرهار
عبدالعزيز	تخار
عبدالهادي واحدي	لغمان
عبدالشکور	بغلان
رزم درا جورش	تخار
سيد نعمت الله مصعب	بلخ
شريفه	د بنوونکو د ټولنې استازې
دوکتور داود راوش	د کابل پوهنتون
عبدالظاهر ساپی	چپه دره / کونړ

شاہ جهان	شیگل / کونړ
صاحب جان	پیچ / کونړ
سخي جان	پکتیا
فضل الکريم	احمد خېل / پکتیا
تاج محمد نصرتيار	بغلان
عوض علي رضايي	غزني
سيد احمد معتمدي	//
عبدالوهاب	جوزجان
ډاکټره راحيله	باميان
محمد زبير	خوست
مولوي عبيدالله مولوي زاده	هرات
فاطمه شنايي	غور
رودابه	تخار
فتانه تخاري	تالقان / تخار
سيد حامداغا	جوزجان
الحاج عبدالوهاب پغامی	اچچه
حاجي محمد رجب	//
حاجي محمد اسمعيل	جوزجان
سيد مير حسين مهدوي	د ژورناليستانود ټولنې استازی
عبدالغفار قيام	حیرتان
حسين علي فهمي	بهسود
عباس بصير	غزني
عبدالقادر کوچی	ننگرهار

پکتیا	دوست گل
کابل	حاجي جنت گل
کنډز	ډاکټر رحمت الله
//	اختر محمد کاکړ
//	حاجي محمد امين
پکتیا	حاجي اختر محمد
تخار	محمد رازق
هرات	ډاکټر محمد صالح سلجوقي
بدخشان	نصير الله
غزني	حاجي عبدالودود
دخوانو د ټولنې رئيس	غلام داود شايق
.	انجنير مخدوم قلي
هرات	دوكتور الكوزی
ننگرهار	حاجي شهزاده
الينگار/ لغمان	عبدالرحيم
۱۱ مه ناحیه/ کابل	سيد عسكر
لغمان	محمد گل
فارياب	عبداللہ چوپان
غزني	مبلغ وري ناوري
پنجشېر	شمس الدين شمس
هرات	محمد يوسف
دمعيوينو استازی	الحاج امير محمود
د ازادگانو د شورا استازی	الحاج امام الدين امام زاده

غزني	حاجي سخي داد
بغلان	محمد رحيم
هرات	حاجي نجيب الله
پنجشېر	نور احمد پرياني
پنځمه ناحيه/ هرات	محمد اقا روحاني
هرات	قاضي غلام نبي حكاك
ننگرهار	ډاكټر سيد فضل رباني
شينډنډ	حليمه عزمل
تخار	حاجي عبدالعزيز
خوست	محمد قاسم
ارزگان	محمد ناصر نورزی
//	ډاكټر عبدالعزيز
بلخ	ډاكټر نعمت الله
۲ مه ناحيه/ كابل	نور محمد منگل
غور	رقيه رمز
ننگرهار	محمد نبي
هرات	مولوي عبيدالله
كندهار	اختر محمد
سرپل	حبیب الرحمن
//	نورالدين
تخار	عبدالجبار
باميان	محمد اکرم
//	دستگیر

مولوي کمال الدين //
دوکتور محمد حسين الکوزی هرات
شېر محمد لغمان
عبدالله انصاري سرپل
ډگروال امان الله ننگرهار

او ځينې نور چې نومونه يې ما تر لاسه نه کړای شول.
دې کسانو دخبرو لپاره ډېر زيات انتظار وويست، خو په خواشينۍ سره چې نوبت ورته ونه رسېده، دلويې جرگې دارالانشاء ژمنه وکړه چې ددوی ليکلې مقالې به په کتابي بڼه چاپ کړي، موږ ددوی ټولې ليکنې او عکسونه په منظم ډول د لويې جرگې دارالانشاء ته چې د لويې جرگې دخپلواک کميسيون له خوا جوړه شوې وه، وسپارل، په څو کارتونو کې مو دا ټولې ليکنې واچولې، کارتونه مو مهر لاک کړل او هغوی ته مو تسليم کړل، خو فکر کوم چې دلويې جرگې ترپايته رسېدو وروسته دارالانشاء هم ختمه شوه، د دارالانشاء همغه د بېړنۍ لويې جرگې دخپلواک کميسيون دارالانشاء وه، چې په کار کې يې پخوا هم يو لړ نيمگړتياوې وې او انتقادونه پرې کېدل. اوس په دقيق ډول پته نه شته چې دا اسناد به ورسره خوندي وي او که نه، خو د لويې جرگې ترپايته رسېدو څو مياشتې وروسته د بشر د حقوقو د څانگې او خپلواک کميسيون په چوکاټ کې د همدې لويې جرگې دخپلواک کميسيون يو شمېر غړي په کار وگومال شول او ددوی دنده دا وه چې پر بېړنۍ لويې جرگې څېړنې وکړي، غالباً چې دا ټول اسناد به له دوی سره خوندي وي. ما دلته ځکه ددې وکيلانو نومونه راوړل چې تر يوه حده مې ددوی حق ادا کړی وي او ددوی موکليدنه مو دا پيغام رسولی وي، چې دې وکيلانو ستاسو د ستونزو په باب خبرې او ليکنې درلودلې، خو د وخت د کمي له امله يې ونه کړای شول، ستاسو غږ پورته کړي.

د بېگوڼه لوييگ جرگيگ يوه عمومي ارزونه

لکه څنگه چې څرگنده ده هېڅ پدیده په تېره بیا یوه سیاسي او ټولنیزه ښکارنده هېڅکله هم سل په سلو کې نه مثبتې وي او نه منفي، نو دا لویه جرگه هم سل په سلو کې نه مثبتې وه او نه منفي، دلته په عمومي ډول ددې جرگې غټو بریاوو او نیمګړتیاو ته اشاره کوو:

الف: د بېړنۍ لويي جرگې بریاوې:

د دې لويي جرگې سترې بریاوې په دې ډول یادولای شو:

۱. د افغانستان لپاره یې یو نورمال، معتدل ملي زعامت وټاکه.
۲. د لويي جرگې اصل او قانونیت یې د سیمې او نړۍ په کچه تثبیت کړ.
۳. د مختلفو ډلو او د هېواد د بېلابېلو سیمو او قومونو استازي یې په یوه واحد ځای کې سره راټول کړل او د خبرو اترو له لارې یې د هېواد د مسایلو حل لاره په ګوته کړه. دداسې مختلفو ډلو اشخاصو هم په دې لویه جرگه کې شامل وو چې کلونه کلونه یو بل سره جنګېدلي وو، نه یې جرگه منله او نه هم د خبرو اترو لاره، خو په دې

لویه جرگه کې یې هم جرگې ته غاړه کېښوده او هم د خبرو پر تېغر سره کېناستل.

۴. د لومړي ځل لپاره په ډېره غټه کچه د بنځینه استازو له لارې د هېواد بنځو بڼه نمایندګي وشوه او هغوی په لویه جرگه کې د خپلو حقوقو د غوښتنې اواز پورته کړ او همدا راز یې هغه جنگسالاران په زغرده وغندل چې د هېواد د وړانۍ سبب شوي دي او یو لړ نورې بریاوې...

د بېړنۍ لویې جرگې نیمګړتیاوې:

۱. دلویې جرگې د خپلواک کمیسیون جوړښت پوره عادلانه نه و.
۲. طرز العمل دقیق نه و.
۳. نفوس د اټکل له مخې په پام کې نیول شوي وو، نو ځکه دیو لړ خلکو انتقادونه راوپارېدل.
۴. ځینې هغه اداري واحدونه چې د تنظیمي ملحوظاتو له مخې نوي جوړ شوي وو او د اکثر و لایتونو خلکو ته د منلو وړ نه وو، هغوی ته هم ځانګړی سهم بېل شو او په دې ډول دې ولایتونو زیات امتیاز واخیست.
۵. ځینې ولسوالۍ له یاده وتلې وې او د ځینو ولایتونو ځینې ولسوالۍ په نورو ولایتونو پورې تړل شوې وې.
۶. انتخاباتي حوزې د سیاسي ملحوظاتو تر اغېز لاندې ټاکل شوې وې.

۷. په طرز العمل کې يادې شوې مادې تطبيق نه شوې او دې کار د لويې جرگې پر کميسيون باندې دخلکو باور کمزوری کړ.

۸. په طرز العمل کې تر ټاکل شوي شمېر زيات کسان د جرگې د غړو په توگه ومنل شول.

۹. د انتصابي غړو په غوراوي کې له شخصي، تنظيمي سيمه ييزو او قومي اړيکو څخه کار واخيستل شو.

۱۰. په ځينو مهمو ځايونو لکه پاکستان، ايران او نورو سيمو کې اصلاً هېڅ انتخابات ونه شول.

۱۱. د طرز العمل ټاکل شوي معيارونه پوره تطبيق نه شول.

۱۲. د بېړنۍ لويې جرگې د کميسيون د دارالانشاء کارونه ډېر کمزوري وو.

۱۳. په بېړنۍ لويې جرگه کې د کميسيون مشرتابه پر خپل پرسونل باندې بشپړ واک نه درلود.

۱۴. د بېړنۍ لويې جرگې د خپلواک کميسيون مالي چارې شفافې نه وې.

۱۵. د بېړنۍ لويې جرگې د خپلواک کميسيون يو شمېر غړي له سياسي فشارونو سره مخ وو.

۱۶. د انتخاباتي حوزو او مرکزي کميسيون ترمنځ پوره پوره هماهنگي وه.

۱۷. په ټول هېواد کې د انتخاباتو د عملي تطبيق پروسه يو شان نه وه، يانې دا چې هرې انتخاباتي حوزې خپل خپل

طرز العمل تطبيق كړی دی، چې یو بل سره یې ډېر توپیر درلود.

ج: د دې لویې جرگې د جوړېدو داخلي نیمګړتیاوې:

۱. د لویې جرگې داخلي طرز العمل تطبيق نه شو.
۲. د لویې جرگې د خپلواک کمیسیون د مشرتابه له خوا د لویې جرگې د لومړۍ ورځې چارې پرمخ وړل کېدې، ددوی وظیفه باید د لویې جرگې له پیل سره سم ختمه شوې وای.
۳. د لویې جرگې د خپلواک کمیسیون رئیس په داسې حال کې چې د لویې جرگې چارې یې پرمخ وړلې د لویې جرگې ریاست ته هم کاندید و. ده د لویې جرگې له سټیج څخه د خپل ځان لپاره ګټه پورته کړه.
۴. د لویې جرگې رئیس د مجلس د کنټرول پوره وړتیا نه درلودله، ددې کار یو غټ علت دا و چې د هېواد د دوو رسمي ژبو له جملې څخه پر یوه نه پوهېده.
۵. په لویه جرګه کې ترپایه د انتخابي او انتصابي غړو او مېلمنو ځایونه تثبیت نه شول.
۶. په لویه جرګه کې د تنظیمي مشرانو، قوماندانانو، والیانو او د زور د خاوندانو حضور د لویې جرگې دیموکراتیک اړخ ته زیان ورساوه.
۷. لویه جرګه کې د ورځې د کار دقیقه اجنډا معلومه نه وه.

۸. په لویه جرگه کې د زورورو له خوا د جرگې ډېر غړي په ډول ډول تورونو تهديد شول.
۹. جرگې کوم پرېکړه ليک صادر نه کړای شو.
۱۰. يو شمېر زورواکانو دتهديد له لارې ځان ستيج ته رساوه، د نوبت مراعت يې نه کاوه او وخت يې په پام کې نه نيوه.
۱۱. اصل موضوع يانې د کابينې ټاکنه ډېره زياته وځنډېدله او دې کار د لويې جرگې پر نورمال بهير منفي اغېزه وکړه.
۱۲. په لویه جرگه کې د کارونو د پرمخبيونې لپاره تخنيکي نيمگړتياوې موجودې وې.

د بېړنۍ لويې جرگې د انتخاباتو څرنگوالی:

۱. د بېړنۍ لويې جرگې د غړو د ټاکنې لپاره په ټول هېواد کې انتخابات يو شان نه وو. البته عمومي طرزالعمل يو ډول و، خو د طرزالعمل د تطبيق څرنگوالي تفاوت درلود. د ساري په توگه په طرزالعمل کې راغلي وو: هره ولسوالۍ چې يوه څوکۍ لري هغه بايد د ولسوالۍ په سطحه شل تنه استازي ولري، که دوه ولري څلوېښت او که درې ولري شپېته تنه، وروستۍ معيار شپېته تنه و، يانې د همدې (۲۰-۶۰) له جملې څخه د هغې ولسوالۍ (۱-۳...) تنه استازي ټاکل کېدل، خو دا چې (۲۰-۶۰) په څه ډول غوره شوي؟ په هره انتخاباتي حوزه کې يو له بله توپير کوي. د مثال په توگه په ختيزو

ولایتونو کې ددې (۲۰-۶۰) تنو انتخاب خپله د ولس خونه وه، په ولس کې له پخوا څخه خپلمنځي وېش او ونډ معلوم دی، دوی غم او غرامت د خپل همغه وېش او ونډ له مخې ترسره کوي، که یوې ولسوالۍ یوه څوکۍ لرله په حقیقت کې یې د ولسوالۍ په سطحه شل څوکۍ (استازي) لرلې. د قوم سپینږیرو دا شل څوکۍ له خپل وېش سره سم وېشلې، هر کلي، هر ټبر او هر چا ته په کې خپل سهم رسېده، که یو کلی لوی و هغه ته یو یا دوه څوکۍ رسېدلې او که کلی وړوکی و، دوو کلیو ته یوه کرسی رسېدله.

۲. د ټبر، نفوسو او پلرنۍ په حساب هم څوکۍ وېشل شوې دي، بیا د هر کلي او هر ټبر خلکو د خپل استازی لپاره انتخابات کړي، دا انتخابات زیاتره د انتخاباتي حوزو له لارې څارل شوي او په نتیجه کې دیوه کلي استازی چې د ولسوالۍ له (۲۰-۶۰) تنو څخه یو کس و ټاکل شوی دی، په ځینو ځایونو کې چې (۲۰-۶۰) تنه په یوه ولسوالۍ کې د ولس ترمنځ د مروج وېش او تقسیم په حساب نه برابرېدل، نو د انتخاباتي حوزو مسئولینو یو یا څو تنه د مصلحت لپاره او د شر د مخنیوي په خاطر ور زیات کړي دي، یانې په یو شمېر ولسوالیو کې شمېر له (۲۰، ۲۵، ۴۰، ۴۸ او (۶۰، ۷۰) ته هم ختلی دی، خو دې شمېر بیا د ولسوالۍ د عمومي استازي او استازو په زیاتون کې کوم رول نه دی لوبولای، بلکې همغه خپل سهم یې ټاکلی دی، د ټول هېواد په کچه د یاد وړ ولسوالیو کې له انتصاب څخه کار اخیستل شوی او دغه راز په انتخاباتو کې د پیسو او زور وسیلې هم کارېدلې دي.

د لوييگ جرگگيگ د وکيلانو تگاکنه:

د ولسواليو ټول استازي چې له هرې ولسوالۍ څخه (۲۰-۶۰) تنه کېدل د انتخاباتي حوزه مرکزي مرکز ته راتولېدل، دې کسانو له خپل منځه د خپلې ولسوالۍ هغه ټاکلی سهم ټاکه. د وټ (رایې) ورکولو سیستم په هرې انتخاباتي حوزه کې توپیر درلود. په ځینو انتخاباتي حوزه کې رایې ورکوونکي ته یوازې د یوه وټ حق ورکول کېده، هغه دا وټ د خپلې خوښې کاندید ته ورکاوه.

که یوې ولسوالۍ کې مجموعاً درې سیتې هم وو، نو رایې ورکوونکي ته درې وارې د وټ د استعمال حق ورکول کېده. خو په ځینو انتخاباتي حوزه کې بیا رایې ورکوونکي ته (۱-۴) ځله د وټ د استعمال حق ورکړل شوی دی، یانې دا چې که په یوه ولسوالۍ کې څلور څوکۍ وې، رایې ورکوونکي څلور ځله وټ استعمال کړی دی. په انتخاباتي حوزه کې د ټاکنو دغه څو ګونی سیستم د دقیق طرز العمل د نشتوالي څرګندونه کوله.

په هغو ځایونو کې چې یوه رایه ورکوونکي ته دیوې پر ځای د څو رایو د ورکولو حق ورکړل شوی، هلته کېدی شي انتخابات په عادلانه ډول ترسره شوي نه وي، ځکه په دې حالت کې دیوې خاصې ډلې خلک زیات امتیاز یا څوکۍ ترلاسه کولای شي. د مثال په توګه که یوې ولسوالۍ کې د ولسوالۍ له (۶۰) کلیو څخه (۱۵) کلي په یوه تېر پورې تړلي وي او نور په ترتیب سره ۱۴، ۱۰، ۱۲، ۹ وي. دا ولسوالۍ ټول (۳) سیتې لري، که په دې حالت کې هر چا ته د درېو درېو رایو حق ورکړل شي، نو د (۱۵) کلیو د تېر خلک درېواړه سیتونه

گټي، ځکه چې يو ځل خپل استازي ته (۱۵) رايې ورکوي، بل ځل بيا خپل بل استازي ته او بل ځل بل ته، په دې ډول درېواړه څوکۍ يوي ډلې وگټلې. دا په داسې حال کې ده چې دا ډله له هرې يوي بلې ډلې سره په ځانگړي ډول د پرتلنې له مخې غټه ده، خو د مجموعي شمېر له څلورمې برخې څخه يوه برخه جوړوي. يانې په اقليت کې راځي، که چېرې هر يوه ته يوازې د وټ د يو ځل استعمال حق ورکړل شي، نو په دې حالت کې به دوی يوازې يوه څوکۍ وگټي، ورپسې به د ۱۴ رايو ډله وي او بيا به ورپسې د ۱۲ تنو، په دې ډول به اجتماعي عدالت تامين شي، يانې د (۶۰) استازو له جملې څخه به (۴۱) رايو څوکۍ گټلي وي. چې دا يو ښه اکثريت دی.

اساسي او گټوره خبره داده چې د وټ يو ځل استعمال د وټونو د شمېرنې کار ډېر اسانوي. د درغلۍ مخه نيسي، که څوک وغواړي خپل وټ په غلطه استعمال کړي، نو همدا يو چانس لري او که چېرې دويم ځل او درېيم ځل د وټ حق ورکړل شي، نو کېدی شي د غلطۍ او درغلۍ کچه هم درې ځلو ته پورته شي. د وټ يو ځل استعمال انتخاباتي بهير ډېر اسانوي، خو د بېړنۍ لويې جرگې په انتخاباتي بهير کې د ټول هېواد په کچه له دې سيستم څخه کار نه دی اخيستل شوی.

د بېړنۍ لويې جرگې غړي

او گډونوال

په بېړنۍ لويه جرگه کې د انتخابي، انتصابي، مېلمنو او نورو گډونوالو شمېر ترپايه پورې په دقيق ډول تثبيت نه شو، وروستۍ لېست چې نسبتاً بشپړ گڼل کېږي دادی چې دلته وړاندې کېږي:

نوم	دکارت نمبر	انتخاباتي حوزه
۱ حاجي علي بخش	۰۲/۰۰۱	باميان
۲ محمد جواد	۰۲/۰۰۲	//
۳ حيات الله	۰۲/۰۰۳	//
۴ حاجي نوروز علي	۰۲/۰۰۴	//
۵ کمال الدين	۰۲/۰۰۵	//
۶ غلام دستگير	۰۲/۰۰۶	//
۷ محمد نبي	۰۲/۰۰۷	//
۸ محمد هادي	۰۲/۰۰۸	//
۹ ميرزا گل	۰۲/۰۰۹	//
۱۰ حسين علي	۰۲/۰۱۰	//
۱۱ محمد حسين	۰۲/۰۱۱	//
۱۲ محمد حميد	۰۲/۰۱۲	//
۱۳ بهمن علي	۰۲/۰۱۳	//
۱۴ ضامن حسين	۰۲/۰۱۴	//
۱۵ پيوند	۰۲/۰۱۵	//
۱۶ سيد محمد حسين	۰۲/۰۱۶	//
۱۷ يوسف واعظي	۰۲/۰۱۷	//
۱۸ محمد اکرام	۰۲/۰۱۸	//

//	۰۲/۰۱۹	قمیر	۱۹
//	۰۲/۰۲۰	محمد سلیم	۲۰
//	۰۲/۰۲۱	قسیم	۲۱
//	۰۲/۰۲۲	شیرین	۲۲
//	۰۲/۰۲۳	راحیلہ	۲۳
//	۰۲/۰۲۴	دوست محمد	۲۴
//	۰۲/۰۲۵	سید محمد ظاہر	۲۵
//	۰۲/۰۲۶	مہرمن رضیہ	۲۶
//	۰۲/۰۲۷	پیوند علی	۲۷
//	۰۲/۰۲۸	صفورا	۲۸
//	۰۲/۰۲۹	احمد حسین	۲۹
//	۰۲/۰۳۰	محمد داود خان	۳۰
//	۰۲/۰۳۱	سید عوض	۳۱
//	۰۲/۰۳۲	محمد علی	۳۲
//	۰۲/۰۳۳	گل چمن	۳۳
//	۰۲/۰۳۴	حسین علی	۳۴
//	۰۲/۰۳۵	محمد نبی	۳۵
//	۰۲/۰۳۶	حسین صابری	۳۶
//	۰۲/۰۳۷	خدا یار	۳۷
//	۰۲/۰۳۸	محمد امیر	۳۸
//	۰۲/۰۳۹	علی حسین	۳۹
//	۰۲/۰۴۰	محمد علی	۴۰
//	۰۲/۰۴۱	مصطفیٰ	۴۱
//	۰۲/۰۴۲	محمد کاظم	۴۲
//	۰۲/۰۴۳	امیر تاج سیرت	۴۳
//	۰۲/۰۴۴	معصومہ	۴۴
//	۰۲/۰۴۵	محمد حسین	۴۵
//	۰۲/۰۴۶	فاطمہ نوری	۴۶

//	٠٢/٠٤٧	مېرمن ذكي	٤٧
//	٠٢/٠٤٨	سيمن	٤٨
//	٠٢/٠٤٩	ظهره	٤٩
//	٠٢/٠٥٠	فاطمه نعيمى	٥٠
//	٠٢/٠٥١	مېرمن رقيه	٥١
//	٠٢/٠٥٢	عبدالملك	٥٢
//	٠٢/٠٥٣	عبدالعلي	٥٣
//	٠٢/٠٥٤	فاطمه شفاهي	٥٤
//	٠٢/٠٥٥	طاهره	٥٥
//	٠٢/٠٥٦	حاجي نصرالله	٥٦
//	٠٢/٠٥٧	سيدانور	٥٧
//	٠٢/٠٥٨	خدايداد	٥٨
//	٠٢/٠٥٩	عبدالرحيم وردك	٥٩
//	٠٢/٠٦٠	حسين وفايي	٦٠
//	٠٢/٠٦١	سيد محمد جمال	٦١
//	٠٢/٠٦٢	غلام عباس	٦٢
غزني	٠٣/٠٠١	نرگس	٦٣
//	٠٣/٠٠٢	غلام رضا	٦٤
غزني	٠٣/٠٠٣	حاجي عبدالودود	٦٤
//	٠٣/٠٠٤	محمد الدين	٦٥
//	٠٣/٠٠٥	محمد حسن	٦٦
//	٠٣/٠٠٦	مامور شهباز	٦٧
//	٠٣/٠٠٧	عبدالحسين	٧٨
//	٠٣/٠٠٨	حاجي خالق داد	٧٩
//	٠٣/٠٠٩	حاجي عباس بصير	٧٠
//	٠٣/٠١٠	محمد علي	٧١
//	٠٣/٠١١	هدايت الله	٧٢
//	٠٣/٠١٢	محمد عليم	٧٣

//	۰۳/۰۱۳	اسدالله ناشر	۷۴
//	۰۳/۰۱۴	فضل احمد	۷۵
//	۰۳/۰۱۵	محمد نوراني	۷۶
//	۰۳/۰۱۶	محمد ايميل	۷۷
//	۰۳/۰۱۷	حاجي غلام نقيب	۷۸
//	۰۳/۰۱۸	جمعه گل رشیدی	۷۹
//	۰۳/۰۱۹	نظر محمد	۸۰
//	۰۳/۰۲۰	خيال محمد	۸۱
//	۰۳/۰۲۱	محمد ذکي	۸۲
//	۰۳/۰۲۲	حاجي عبدالقادر	۸۳
//	۰۳/۰۲۳	سيد احمد معتمدي	۸۴
//	۰۳/۰۲۴	علي جان	۸۵
//	۰۳/۰۲۵	محمد عیوب علیمی	۸۶
//	۰۳/۰۲۶	عزيز الله	۸۷
//	۰۳/۰۲۷	رحمت الله	۸۸
//	۰۳/۰۲۸	حاجي سلمان علي	۸۹
//	۰۳/۰۲۹	حاجي عبدالرحمن	۹۰
//	۰۳/۰۳۰	سيد محمد محسن	۹۱
//	۰۳/۰۳۱	حاجي محمد طاهر	۹۲
//	۰۳/۰۳۲	حاجي محمد موسى	۹۳
//	۰۳/۳۳۱۳	عبدالکریم	۹۴
//	۰۳/۰۳۴	صديق احمد	۹۵
//	۰۳/۰۳۵	غلام حضرت	۹۶
//	۰۳/۰۳۶	عوض علي	۹۷
//	۰۳/۰۳۷	حاجي سخي داد	۹۸
//	۰۳/۰۳۸	همت علي	۹۹
//	۰۳/۰۳۹	محمد داود	۱۰۰
//	۰۳/۰۴۰	ضياب نور	۱۰۱

//	۰۳/۰۴۱	خدايداد	۱۰۲
//	۰۳/۰۴۲	ميرمحمدنبي	۱۰۳
//	۰۳/۰۴۳	محمد طاهر	۱۰۴
//	۰۳/۰۴۴	محمد كاظم هدايت	۱۰۵
//	۰۳/۰۴۵	حاجي نورمحمد	۱۰۶
//	۰۳/۰۴۶	ظفر شريف	۱۰۷
//	۰۳/۰۴۷	حميد الله خان	۱۰۸
//	۰۳/۰۴۸	چمن علي	۱۰۹
//	۰۳/۰۴۹	سيد محمد ياسين	۱۱۰
//	۰۳/۰۵۰	عبدالجبار خان	۱۱۱
//	۰۳/۰۵۱	سيد محمد حنيف	۱۱۲
//	۰۳/۰۵۲	شرف الدين	۱۱۳
//	۰۳/۰۵۳	حاجي اختر محمد	۱۱۴
//	۰۳/۰۵۴	غلام مصطفى خان	۱۱۵
//	۰۳/۰۵۵	شميمه	۱۱۶
//	۰۳/۰۵۶	گل رحمان خان	۱۱۷
//	۰۳/۰۵۷	محمد هاشم	۱۱۸
//	۰۳/۰۵۸	صالح محمد	۱۱۹
//	۰۳/۰۵۹	حاجي نصر الله	۱۲۰
//	۰۳/۰۶۰	بي بي ريفه	۱۲۱
//	۰۳/۰۶۱	مامور قطب الدين	۱۲۲
//	۰۳/۰۶۲	خالده	۱۲۳
//	۰۳/۰۶۳	حضرت شاه	۱۲۴
//	۰۳/۰۶۴	عبد الله	۱۲۵
//	۰۳/۰۶۵	محمد نعيم	۱۲۶
//	۰۳/۰۶۶	حاجي سلطان محمد	۱۲۷
//	۰۳/۰۶۷	زرغونه	۱۲۸
//	۰۳/۰۶۸	عبدالواسع	۱۲۹

//	۰۳/۰۶۹	شېر محمد	۱۳۰
//	۰۳/۰۷۰	پروين	۱۳۱
//	۰۳/۰۷۱	عبدالاحد	۱۳۲
//	۰۳/۰۷۲	محمد اسماعيل	۱۳۳
//	۰۳/۰۷۳	عبدالواحد	۱۳۴
//	۰۳/۰۷۴	سراج الدين	۱۳۵
//	۰۳/۰۷۵	محمد گل کوچی	۱۳۶
//	۰۳/۰۷۶	حاجي گلان	۱۳۷
گردېز	۰۴/۰۰۱	حاجي داد محمد	۱۳۸
//	۰۴/۰۰۲	حاجي علم گل	۱۳۹
//	۰۴/۰۰۳	حاجي شېرخان	۱۴۰
//	۰۴/۰۰۴	عبدالهادي	۱۴۱
//	۰۴/۰۰۵	سيد انار شاه	۱۴۲
//	۰۴/۰۰۶	حاجي غلام نبي	۱۴۳
//	۰۴/۰۰۷	حاجي ادم خان	۱۴۴
//	۰۴/۰۰۸	حاجي محمود	۱۴۵
//	۰۴/۰۰۹	حاجي ابراهيم	۱۴۶
//	۰۴/۰۱۰	مطيع الرحمن	۱۴۷
//	۰۴/۰۱۱	مامور سليمان	۱۴۸
//	۰۴/۰۱۲	شاه محمود	۱۴۹
//	۰۴/۰۱۳	صحبتي خان	۱۵۰
//	۰۴/۰۱۴	محمد عارف	۱۵۱
//	۰۴/۰۱۵	نادر خان	۱۵۲
//	۰۴/۰۱۶	نظر خان	۱۵۳
//	۰۴/۰۱۷	صاحب خان	۱۵۴
//	۰۴/۰۱۸	عبدالرشيد	۱۵۵
//	۰۳/۰۱۹	غمی	۱۵۶
//	۰۴/۰۲۰	عبدالحكيم	۱۵۷

//	۰۴/۰۲۱	مېرزا محمد	۱۵۸
//	۰۴/۰۲۲	حاجي ولي خان	۱۵۹
//	۰۴/۰۲۳	حاجي محمد حڪيم	۱۶۰
//	۰۴/۰۲۴	نورالله	۱۶۱
//	۰۴/۰۲۵	حاجي محمد علي	۱۶۲
//	۰۴/۰۲۶	حاجي رضا خان	۱۶۳
//	۰۴/۰۲۷	حاجي خروتي	۱۶۴
//	۰۴/۰۲۸	ظاهر شاه	۱۶۵
//	۰۴/۰۲۹	بادشاه خان	۱۶۶
//	۰۴/۰۳۰	غمي	۱۶۷
//	۰۴/۰۳۱	سيد الله	۱۶۸
//	۰۴/۰۳۲	حميد الله	۱۶۹
//	۰۴/۰۳۳	عبد الله	۱۷۰
//	۰۴/۰۳۴	غرنی بيرك زى	۱۷۱
//	۰۴/۰۳۵	محمد خليل	۱۷۲
//	۰۴/۰۳۶	شېراحمد .	۱۷۳
//	۰۴/۰۳۷	عجب خان	۱۷۴
//	۰۴/۰۳۸	محمد اكبر	۱۷۵
//	۰۴/۰۳۹	نواب اميرزى	۱۷۶
//	۰۴/۰۴۰	حاجي طوطي خان	۱۷۷
//	۰۴/۰۴۱	ميرزا خان	۱۷۸
	۰۴/۰۴۲	ميرزمان	۱۷۹
//	۰۴/۰۴۳	حاجي اميرخان	۱۸۰
//	۰۴/۰۴۴	حاجي محمد ايوب	۱۸۱
//	۰۴/۰۴۵	محمد قسيم	۱۸۲
//	۰۴/۰۴۶	محمد زاهد	۱۸۳
//	۰۴/۰۴۷	عبد القيوم	۱۸۴
//	۰۴/۰۴۸	محمد اكبر	۱۸۵

//	٠٤/٠٤٩	الوات	١٨٦
//	٠٤/٠٥٠	علي بادشاه	١٨٧
//	٠٤/٠٥١	محمد انور	١٨٨
//	٠٤/٠٥٢	يارخان	١٨٩
//	٠٤/٠٥٣	حاجي احمد الله	١٩٠
//	٠٤/٠٥٤	شېربادشاه	١٩١
//	٠٤/٠٥٥	حاجي مظهر خان	١٩٢
//	٠٤/٠٥٦	فضل رحمان	١٩٣
//	٠٤/٠٥٧	دوست گل	١٩٤
//	٠٤/٠٥٨	حاجي بادشاه خان	١٩٥
//	٠٤/٠٥٩	حاجي اختر محمد	١٩٦
//	٠٤/٠٦٠	حاجي سردار خان	١٩٧
//	٠٤/٠٦١	الوزي	١٩٨
//	٠٤/٠٦٢	سلطان محمد	١٩٩
//	٠٤/٠٦٣	ذڪيم خان	٢٠٠
//	٠٤/٠٦٤	سات ملوك	٢٠١
//	٠٤/٠٦٥	سخي جان	٢٠٢
//	٠٤/٠٦٦	محمد ايوب	٢٠٣
//	٠٤/٠٦٧	نايل خان	٢٠٤
//	٠٤/٠٦٨	محمد حسن	٢٠٥
//	٠٤/٠٦٩	اتفاق احمد	٢٠٦
//	٠٤/٠٧٠	سيد محمد علي شاه	٢٠٧
//	٠٤/٠٧١	محمد گلاب	٢٠٨
//	٠٤/٠٧٢	حاجي امان الله	٢٠٩
//	٠٤/٠٧٣	اصيل الدين	٢١٠
//	٠٤/٠٧٤	محمد طاهر	٢١١
//	٠٤/٠٧٥	معراج الدين	٢١٢
//	٠٤/٠٧٦	فضل كريم	٢١٣

//	۰۴/۰۷۷	نازدانه	۲۱۴
//	۰۴/۰۷۸	نفیسه	۲۱۵
//	۰۴/۰۷۹	پروین	۲۱۶
//	۰۴/۰۸۰	نجیبه	۲۱۷
//	۰۴/۰۸۱	حلیمه خزان	۲۱۸
//	۰۴/۰۸۲	لانجینه	۲۱۹
//	۰۴/۰۸۳	شاه نظیره.	۲۲۰
//	۰۴/۰۸۴	صاحب رحمن	۲۲۱
//	۰۴/۰۸۵	سعدیه	۲۲۲
//	۰۴/۰۸۶	حشمت غنی	۲۲۳
//	۰۴/۰۸۷	سید عنایت الله	۲۲۴
//	۰۴/۰۸۸	نصرالزمان	۲۲۵
//	۰۴/۰۸۹	سید نیک محمد	۲۲۶
//	۰۴/۰۹۰	محمدالدین	۲۲۷
//	۰۴/۰۹۱	سید عنایت الله	۲۲۸
//	۰۴/۰۹۲	محمداجان	۲۲۹
//	۰۴/۰۹۳	اسدالله	۲۳۰
//	۰۴/۰۹۴	هستی خان	۲۳۱
//	۰۴/۰۹۵	محمدنعیم	۲۳۲
//	۰۴/۰۹۶	حاجی ازادخان	۲۳۳
//	۰۴/۰۹۷	شیرخان	۲۳۴
//	۰۴/۰۹۸	حاجی خان ولی	۲۳۵
//	۰۴/۰۹۹	دوتانی	۲۳۶
//	۰۴/۱۰۰	حاجی دریاخان	۲۳۷
//	۰۴/۱۰۱	عتیق الله	۲۳۸
//	۰۴/۱۰۲	محمدعثمان	۲۳۹
//	۰۴/۱۰۳	عبدالله	۲۴۰
//	۰۴/۱۰۴	معشوق احمد	۲۴۱

//	٠٤/١٠٥	حاجي عبدالحنان	٢٤٢
//	٠٤/١٠٦	ملك شيرخان	٢٤٣
//	٠٤/١٠٧	حاجي محمدامين	٢٤٤
//	٠٤/١٠٨	حاجي درياخان	٢٤٥
//	٠٤/١٠٩	حاجي شريف سرحدی	٢٤٦
//	٠٤/١١٠	عبدالکبير	٢٤٧
//	٠٤/١١١	حاجي عنایت خان	٢٤٨
//	٠٤/١١٢	حاجي جنت گل	٢٤٩
//	٠٤/١١٣	محمد اشرف	٢٥٠
//	٠٤/١١٤	داود شاه نیازي	٢٥١
//	٠٤/١١٥	اسدالله	٢٥٢
//	٠٤/١١٦	حاجي محمد عمر	٢٥٣
//	٠٤/١١٧	عبدالحي	٢٥٤
//	٠٤/١١٨	حميده ابراهيمي	٢٥٥
//	٠٤/١١٩	پروين مومند	٢٥٦
//	٠٤/١٢٠	محمد زبير	٢٥٧
هرات	٠٥/٠٠١	محمد نعيم	٢٥٨
//	٠٥/٠٠٢	عطا محمد	٢٥٩
//	٠٥/٠٠٣	حاجي محسن خان	٢٦٠
//	٠٥/٠٠٤	كمال الدين	٢٦١
//	٠٥/٠٠٥	محمد يوسف	٢٦٢
//	٠٥/٠٠٦	خير محمد	٢٦٣
//	٠٥/٠٠٧	محمد ابراهيم	٢٦٤
//	٠٥/٠٠٨	عبداللہ	٢٦٥
//	٠٥/٠٠٩	محمد قسيم	٢٦٦
//	٠٥/٠١٠	حاجي تيمور شاه	٢٦٧
//	٠٥/٠١١	حاجي امان الله	٢٦٨
//	٠٥/٠١٢	محمد علم	٢٦٩

//	۰۵/۰۱۳	لیلما صدیقی	۲۷۰
//	۰۵/۰۱۴	عبدالقدوس	۲۷۱
//	۰۵/۰۱۵	محمد داود	۲۷۲
//	۰۵/۰۱۶	دوست محمد	۲۷۳
//	۰۵/۰۱۷	عبدالسلام	۲۷۴
//	۰۵/۰۱۸	ارزو	۲۷۵
//	۰۵/۰۱۹	غلام رسول	۲۷۶
//	۰۵/۰۲۰	عبدالرشید	۲۷۷
//	۰۵/۰۲۱	عبدالکریم	۲۷۸
//	۰۵/۰۲۲	غلام سخی	۲۷۹
//	۰۵/۰۲۳	عبدالرحمان	۲۸۰
//	۰۵/۰۲۴	عبداللہ	۲۸۱
//	۰۵/۰۲۵	زحل	۲۸۲
//	۰۵/۰۲۶	نقیسہ	۲۸۳
//	۰۵/۰۲۷	سیما انوری	۲۸۴
//	۰۵/۰۲۸	نوش افرین	۲۸۵
//	۰۵/۰۲۹	عبدالہادی	۲۸۶
//	۰۵/۰۳۰	کمال الدین	۲۸۷
//	۰۵/۰۳۱	ملا محمد	۲۸۸
//	۰۵/۰۳۲	سید عالم	۲۸۹
//	۰۵/۰۳۳	فریدہ	۲۹۰
//	۰۵/۰۳۴	صالحہ	۲۹۱
//	۰۵/۰۳۵	غلام سرور	۲۹۲
//	۰۵/۰۳۶	عبدالخالق	۲۹۳
//	۰۵/۰۳۷	خدای نظر	۲۹۴
//	۰۵/۰۳۸	عبیداللہ	۲۹۵
//	۰۵/۰۳۹	حضرت گل	۲۹۶
//	۰۵/۰۴۰	محمد اسمعیل	۲۹۷

//	۰۵/۰۴۱	سید احمد	۲۹۸
//	۰۵/۰۴۲	محمد شریف	۲۹۹
//	۰۵/۰۴۳	محمد سرور	۳۰۰
//	۰۵/۰۴۴	ازیتا	۳۰۱
//	۰۵/۰۴۵	ملیحه	۳۰۲
//	۰۵/۰۴۶	عبدالله	۳۰۳
//	۰۵/۰۴۷	نجیب الله	۳۰۴
//	۰۵/۰۴۸	غلام جیلانی	۳۰۵
//	۰۵/۰۴۹	گل گل	۳۰۶
//	۰۵/۰۵۰	محمد عثمان	۳۰۷
//	۰۵/۵۱۰۱	اختر محمد	۳۰۸
//	۰۵/۰۵۲	فتح الله	۳۰۹
//	۰۵/۰۵۳	محمد انور	۳۱۰
//	۰۵/۰۵۴	محمد قسیم	۳۱۱
//	۰۵/۰۵۵	حبیب الله	۳۱۲
//	۰۵/۰۵۶	سلیمان	۳۱۳
//	۰۵/۰۵۷	محمد ابراهیم	۳۱۴
//	۰۵/۰۵۸	محمد یعقوب	۳۱۵
//	۰۵/۰۵۹	ادم	۳۱۶
//	۰۵/۰۶۰	جبار	۳۱۷
//	۰۵/۰۶۱	بسم الله	۳۱۸
//	۰۵/۰۶۲	غلام حضرت	۳۱۹
//	۰۵/۰۶۳	احمد شاه	۳۲۰
//	۰۵/۰۶۴	سرور عثمانی	۳۲۱
//	۰۵/۰۶۵	محمد سرور	۳۲۲
//	۰۵/۰۶۶	سیما	۳۲۳
//	۰۵/۰۶۷	نجما	۳۲۴
//	۰۵/۰۶۸	شاهین	۳۲۵

//	٠٥/٠٦٩	ماه منير	٣٢٦
//	٠٥/٠٧٠	حليمه	٣٢٧
//	٠٥/٠٧١	فرزانه	٣٢٨
//	٠٥/٠٧٢	بي بي كو	٣٢٩
//	٠٥/٠٧٣	رحيمه جامي	٣٣٠
//	٠٥/٠٧٤	طبيه	٣٣١
//	٠٥/٠٧٥	سينا	٣٣٢
//	٠٥/٠٧٦	عزيره	٣٣٣
//	٠٥/٠٧٧	بصيره	٣٣٤
//	٠٥/٠٧٨	قدسياه	٣٣٥
//	٠٥/٠٧٩	ناديه	٣٣٦
//	٠٥/٠٨٠	نجيبه	٣٣٧
//	٠٥/٠٨١	سكينه	٣٣٨
//	٠٥/٠٨٢	عبدالخالق	٣٣٩
//	٠٥/٠٨٣	ولي محمد	٣٤٠
//	٠٥/٠٨٤	محمدرفيق	٣٤١
//	٠٥/٠٨٥	شقيقه	٣٤٢
//	٠٥/٠٨٦	محمد عمر	٣٤٣
//	٠٥/٠٨٧	سيد شريف	٣٤٤
//	٠٥/٠٨٨	غلام محبوب	٣٤٥
//	٠٥/٠٨٩	عبدالرحمان	٣٤٦
//	٠٥/٠٩٠	عبدالطيف	٣٤٧
//	٠٥/٠٩١	عبدالهادي	٣٤٨
//	٠٥/٠٩٢	محمد صالح	٣٤٩
//	٠٥/٠٩٣	نجيب الله	٣٥٠
//	٠٥/٠٩٤	ملوك	٣٥١
//	٠٥/٠٩٥	عبدالحميد	٣٥٢
//	٠٥/٠٩٦	عبدالله	٣٥٣

//	۰۵/۰۹۷	محمد يوسف	۳۵۴
//	۰۵/۰۹۸	عبدالخالق	۳۵۵
//	۰۵/۰۹۹	سراج الدين	۳۵۶
//	۰۵/۱۰۰	عبدالقادر	۳۵۷
//	۰۵/۱۰۱	داد محمد	۳۵۸
//	۰۵/۱۰۲	محمد شاه	۳۵۹
//	۰۵/۱۰۳	عبدالرحمان	۳۶۰
//	۰۵/۱۰۴	عبدالله	۳۶۱
//	۰۵/۱۰۵	زرين گل	۳۶۲
//	۰۵/۱۰۶	عبدالظاهر	۳۶۳
//	۰۵/۱۰۷	احمد شاه	۳۶۴
//	۰۵/۱۰۸	ملا محمد	۳۶۵
//	۰۵/۱۰۹	محمد اقا	۳۶۶
//	۰۵/۱۱۰	محمد حسن	۳۶۷
//	۰۵/۱۱۱	غلام نبي	۳۶۸
//	۰۵/۱۱۲	ناهيك فلا	۳۶۹
//	۰۵/۱۱۳	غلام علي	۳۷۰
//	۰۵/۱۱۴	احمد الله	۳۷۱
//	۰۵/۱۱۵	محمد سيد	۳۷۲
//	۰۵/۱۱۶	محمد داود	۳۷۳
//	۰۵/۱۱۷	عارف	۳۷۴
//	۰۵/۱۱۸	غلام رسول	۳۷۵
//	۰۵/۱۱۹	جلال الدين	۳۷۶
//	۰۵/۱۲۰	عبدالظاهر	۳۷۷
//	۰۵/۱۲۱	خليل احمد	۳۷۸
//	۰۵/۱۲۲	غلام فاروق	۳۷۹
//	۰۵/۱۲۳	عبد الشكور	۳۸۰
//	۰۵/۱۲۴	محمد شريف	۳۸۱

//	۰۵/۱۲۵	حفيظ الله	۳۸۲
//	۰۵/۱۲۶	طاهر	۳۸۳
//	۰۵/۱۲۷	محمد حسين	۳۸۴
//	۰۵/۱۲۸	سيد محمد	۳۸۵
//	۰۵/۱۲۹	عبدالرحيم	۳۸۶
//	۰۵/۱۳۰	فضل الرحمان	۳۸۷
//	۰۵/۱۳۱	محمد نادر	۳۸۸
//	۰۵/۱۳۲	محمد عالم	۳۸۹
//	۰۵/۱۳۳	دولت	۳۹۰
//	۰۵/۱۳۴	علي خان	۳۹۱
//	۰۵/۱۳۵	سيف الدين	۳۹۲
//	۰۵/۱۳۶	محمد سيد	۳۹۳
//	۰۵/۱۳۷	سيد سالم	۳۹۴
//	۰۵/۱۳۸	محمد شفيق	۳۹۵
//	۰۵/۱۳۹	عبدالرحمان	۳۹۶
//	۰۵/۱۴۰	محمد اكبر	۳۹۷
//	۰۵/۱۴۱	عبدالله	۳۹۸
//	۰۵/۱۴۲	عبدالقدوس	۳۹۹
//	۰۵/۱۴۳	محمود	۴۰۰
//	۰۵/۱۴۴	عبدالظاهر	۴۰۱
//	۰۵/۱۴۵	حبيب الرحمان	۴۰۲
//	۰۵/۱۴۶	جمعه گل	۴۰۳
//	۰۵/۱۴۷	محمد قسيم	۴۰۴
//	۰۵/۱۴۸	حاجي گل	۴۰۵
//	۰۵/۱۴۹	صدر الدين	۴۰۶
//	۰۵/۱۵۰	عبدالبصير	۴۰۷
//	۰۵/۱۵۱	خدا بخش	۴۰۸
//	۰۵/۱۵۲	غلام فاروق	۴۰۹

جلال اباد	۰۶/۰۰۱	سید محمد عیسی	۴۱۰
//	۰۶/۰۰۲	سمیع اللہ خان	۴۱۱
//	۰۶/۰۰۳	جمعہ گل	۴۱۲
//	۰۶/۰۰۴	عبد الغفور	۴۱۳
//	۰۶/۰۰۵	محصل خان	۴۱۴
//	۰۶/۰۰۶	محمد امین	۴۱۵
//	۰۶/۰۰۷	محمد گل	۴۱۶
//	۰۶/۰۰۸	محمد رحیم خان	۴۱۷
//	۰۶/۰۰۹	حاجی محمد کریم	۴۱۸
//	۰۶/۰۱۰	عبد الرحیم	۴۱۹
//	۰۶/۰۱۱	عصمت اللہ	۴۲۰
//	۰۶/۰۱۲	موسیٰ خان	۴۲۱
//	۰۶/۰۱۳	موسم خان	۴۲۲
//	۰۶/۰۱۴	مکرم خان	۴۲۳
//	۰۶/۰۱۵	عبد المالك	۴۲۴
//	۰۶/۰۱۶	عبد المنیر	۴۲۵
//	۰۶/۰۱۷	سید اغا	۴۲۶
//	۰۶/۰۱۸	شیر محمد	۴۲۷
//	۰۶/۰۱۹	عبد الجبار	۴۲۸
//	۰۶/۰۲۰	اسد اللہ	۴۲۹
//	۰۶/۰۲۱	محمد عمر	۴۳۰
//	۰۶/۰۲۲	عبد الجمیل	۴۳۱
//	۰۶/۰۲۳	حاجی غازی خان	۴۳۲
//	۰۶/۰۲۴	صاحب زادہ	۴۳۳
//	۰۶/۰۲۵	غلام دستگیر	۴۳۴
//	۰۶/۰۲۶	شہزادہ	۴۳۵
//	۰۶/۰۲۷	پاچا گل	۴۳۶
//	۰۶/۰۲۸	امانت خان	۴۳۷

//	۰۶/۰۲۹	شاهد الله	۴۳۸
//	۰۶/۰۳۰	حاجي غلام نبي	۴۳۹
//	۰۶/۰۳۱	محمد هاشم	۴۴۰
//	۰۶/۰۳۲	حاجي روح الله	۴۴۱
//	۰۶/۰۳۳	صاحب جان	۴۴۲
//	۰۶/۰۳۴	رحيم داد	۴۴۳
//	۰۶/۰۳۵	عبدالولي	۴۴۴
//	۰۶/۰۳۶	شاه جهان	۴۴۵
//	۰۶/۰۳۷	محمد امين	۴۴۶
//	۰۶/۰۳۸	محمد اسلم	۴۴۷
//	۰۶/۰۳۹	شاه محمود	۴۴۸
//	۰۶/۰۴۰	محمد الله	۴۴۹
//	۰۶/۰۴۱	عبدالظاهر	۴۵۰
//	۰۶/۰۴۲	غلا خان	۴۵۱
//	۰۶/۰۴۳	مفاد خير	۴۵۲
//	۰۶/۰۴۴	سيد امين	۴۵۳
//	۰۶/۰۴۵	محصل خان	۴۵۴
//	۰۶/۰۴۶	ميرويس	۴۵۵
//	۰۶/۰۴۷	عطاء الله	۴۵۶
//	۰۶/۰۴۸	سيد عزيز	۴۵۷
//	۰۶/۰۴۹	حاجي شهزاده	۴۵۸
//	۰۶/۰۵۰	محمد ي گل	۴۵۹
//	۰۶/۰۵۱	عبدالغفور	۴۶۰
//	۰۶/۰۵۲	محمد ابراهيم	۴۶۱
//	۰۶/۰۵۳	فضل محمد	۴۶۲
//	۰۶/۰۵۴	لال اغا	۴۶۳
//	۰۶/۰۵۵	شكر الله	۴۶۴
//	۰۶/۰۵۶	عبدالجبار	۴۶۵

//	۰۶/۰۵۷	داودشاه	۴۶۶
//	۰۶/۰۵۸	ملك قيس	۴۶۷
//	۰۶/۰۵۹	غلام حضرت	۴۶۸
//	۰۶/۰۶۰	گل محمدخان	۴۶۹
//	۰۶/۰۶۱	محمدنظر	۴۷۰
//	۰۶/۰۶۲	عبدالقادر	۴۷۱
//	۰۶/۰۶۳	سيد موجود شاه	۴۷۲
//	۰۶/۰۶۴	فقير محمد	۴۷۳
//	۰۶/۰۶۵	امان الله	۴۷۴
//	۰۶/۰۶۶	محمدولي	۴۷۵
//	۰۶/۰۶۷	محمدنبي	۴۷۶
//	۰۶/۰۶۸	بهاو الله	۴۷۷
//	۰۶/۰۶۹	سيد فضل رباني	۴۷۸
//	۰۶/۰۷۰	نجم الدين	۴۷۹
//	۰۶/۰۷۱	محمدانور	۴۸۰
//	۰۶/۰۷۲	نصير احمد	۴۸۱
//	۰۶/۰۷۳	غلام دستگیر	۴۸۲
//	۰۶/۰۷۴	ولي محمد	۴۸۳
//	۰۶/۰۷۵	محمدقابل	۴۸۴
//	۰۶/۰۷۶	حاجي زلمي	۴۸۵
//	۰۶/۰۷۷	سيد بها	۴۸۶
//	۰۶/۰۷۸	محمد ابراهيم	۴۸۷
//	۰۶/۰۷۹	کريم	۴۸۸
//	۰۶/۰۸۰	محمد امان	۴۸۹
//	۰۶/۰۸۱	الله نظر	۴۹۰
//	۰۶/۰۸۲	سيف الله	۴۹۱
//	۰۶/۰۸۳	عبدالرحيم	۴۹۲
//	۰۶/۰۸۴	بيرك شينواری	۴۹۳

//	۰۶/۰۸۵	یاغیستان	۴۹۴
//	۰۶/۰۸۶	سوچه گل	۴۹۵
//	۰۶/۰۸۷	محمد دیدار	۴۹۶
//	۰۶/۰۸۸	حاجی نذیر	۴۹۷
//	۰۶/۰۸۹	سید امیر	۴۹۸
//	۰۶/۰۹۰	سردار خان	۴۹۹
//	۰۶/۰۹۱	همایون شینواری	۵۰۰
//	۰۶/۰۹۲	بادام	۵۰۱
//	۰۶/۰۹۳	عبدالحلیم	۵۰۲
//	۰۶/۰۹۴	امان الله	۵۰۳
//	/۰۶/۰۹۵	فضل رحیم	۵۰۴
//	۰۶/۰۹۶	بنیاسته زر	۵۰۵
//	۰۶/۰۹۷	محمد عمر	۵۰۶
//	۰۶/۰۹۸	محمد ظاهر	۵۰۷
//	۰۶/۰۹۹	محمد اصف	۵۰۸
//	۰۶/۱۰۰	گل محمد	۵۰۹
//	۰۶/۱۰۱	محمد داود	۵۱۰
//	۰۶/۱۰۲	عبید الله	۵۱۱
//	۰۶/۱۰۳	روح الامین	۵۱۲
//	۰۶/۱۰۴	حاجی بابو	۵۱۳
//	۰۶/۱۰۵	شاه محمد	۵۱۴
//	۰۶/۱۰۶	گل انور	۵۱۵
//	۰۶/۱۰۷	احسان الله	۵۱۶
//	۰۶/۱۰۸	برهان الدین	۵۱۷
//	۰۶/۱۰۹	محمد اسماعیل	۵۱۸
//	۰۶/۱۱۰	عبدالحلیم	۵۱۹
//	۰۶/۱۱۱	زینت الله	۵۲۰
//	۰۶/۱۱۲	محمد موسی	۵۲۱

//	۰۶/۱۱۳	عطاء الله	۵۲۲
//	۰۶/۱۱۴	محمد سرور	۵۲۳
//	۰۶/۱۱۵	عبد الحليم	۵۲۴
//	۰۶/۱۱۶	غلام سخي	۵۲۵
//	۰۶/۱۱۷	تميم نورستاني	۵۲۶
//	۰۶/۱۱۸	سيمع الحق	۵۲۷
//	۰۶/۱۱۹	گل اعظم	۵۲۸
//	۰۶/۱۲۰	ډاکټر يوسف نورستاني	۵۲۹
//	۰۶/۱۲۱	عبد الحنان	۵۳۰
//	۰۶/۱۲۲	عبد المنان	۵۳۱
//	۰۶/۱۲۳	شجاع الملك	۵۳۲
//	۰۶/۱۲۴	محمد گل	۵۳۳
//	۰۶/۱۲۵	الودين	۵۳۴
//	۰۶/۱۲۶	نور ولي	۵۳۵
//	۰۶/۱۲۷	سيد محمد	۵۳۶
//	۰۶/۱۲۸	حاجي عبدالعزيز	۵۳۷
//	۰۶/۱۲۹	محمد الله	۵۳۸
//	۰۶/۱۳۰	عبد القادر	۵۳۹
//	۰۶/۱۳۱	الله داد	۵۴۰
//	۰۶/۱۳۲	فرمان الله	۵۴۱
//	۰۶/۱۳۳	اسد الله	۵۴۲
//	۰۶/۱۳۴	عبد الجميل	۵۴۳
//	۰۶/۱۳۵	محمد اسماعيل	۵۴۴
//	۰۶/۱۳۶	حاجي عبدالعزيز	۵۴۵
//	۰۶/۱۳۷	غلام حيدر	۵۴۶
//	۰۶/۱۴۶	ارين	۵۴۷
//	۰۶/۱۴۷	فهيمة	۵۴۸
//	۰۶/۱۴۸	حميرا	۵۴۹

//	۰۶/۱۴۹	سایمه	۵۵۰
//	۰۶/۱۵۰	نگار خالیز	۵۵۱
//	۰۶/۱۵۱	ملالی ساپی	۵۵۲
//	۰۶/۱۵۲	عارفه	۵۵۳
//	۰۶/۱۵۳	ضیا کاکړ	۵۵۴
//	۰۶/۱۵۴	ثریا	۵۵۵
//	۰۶/۱۵۵	ضیا گل	۵۵۶
//	۰۶/۱۵۶	انیسه	۵۵۷
//	۰۶/۱۵۹	ملیحه	۵۵۸
//	۰۶/۱۶۴	عمر زاخېلوال	۵۵۹
//	۰۶/۱۶۵	صاحب الرحمن	۵۶۰
//	۰۶/۲۰۰	گل رحمن	۵۶۱
//	۰۶/۲۰۱	ملك محمد علي	۵۶۲
//	۰۶/۲۰۱	میا شاه جهان	۵۶۳
//	۰۶/۲۰۳	حاجي احمد جان	۵۶۴
//	۰۶/۲۰۴	ملك دریا خان	۵۶۵
//	۰۶/۲۰۵	حاجي دين	۵۶۶
//	۰۶/۲۰۶	محمد اشرف	۵۶۷
//	۰۶/۲۰۷	حاجي خان ککوزی	۵۶۸
//	۰۶/۲۰۸	حاجي جنت گل	۵۶۹
//	۰۶/۲۰۹	سرور احمدزی	۵۷۰
//	۰۶/۲۱۰	حاجي خواني	۵۷۱
کابل	۰۷/۰۰۱	احمد گل	۵۷۳
//	۰۷/۰۰۲	عنایت الله	۵۷۴
//	۰۷/۰۰۳	زين العابدين	۵۷۵
//	۰۷/۰۰۴	عبدالغفور	۵۷۶
//	۰۷/۰۰۵	محمد فرید	۵۷۷
//	۰۷/۰۰۶	عبدالفتاح	۵۷۸

//	۰۷/۰۰۷	عبدالاکبر	۵۷۹
//	۰۷/۰۰۸	عبدالوکیل	۵۸۰
//	۰۷/۰۰۹	محمد فاروق	۵۸۱
//	۰۷/۰۱۰	عبدالقسیم	۵۸۲
//	۰۷/۰۱۱	محمد علم	۵۸۳
//	۰۷/۰۱۲	نجیب اغا	۵۸۴
//	۰۷/۰۱۳	خواجہ شیرپاچا	۵۸۵
//	۰۷/۰۱۴	غلام غوث	۵۸۶
//	۰۷/۰۱۵	غلام نبی	۵۸۷
//	۰۷/۰۱۶	محمد عارف	۵۸۸
//	۰۷/۰۱۷	محمد عمر	۵۸۹
//	۰۷/۰۱۸	شاہ ولی	۵۹۰
//	۰۷/۰۱۹	نور حبیب	۵۹۱
//	۰۷/۰۲۰	محمد اقبال	۵۹۲
//	۰۷/۰۲۵	ہاشم الدین	۵۹۳
//	۰۷/۰۲۶	محمد صادق	۵۹۴
//	۰۷/۰۲۷	نصر اللہ	۵۹۵
//	۰۷/۰۲۸	سرفراز	۵۹۶
//	۰۷/۰۲۹	خیر محمد	۵۹۷
//	۰۷/۰۳۰	میر عبدالکریم	۵۹۸
//	۰۷/۰۳۱	محمد اسحاق	۵۹۹
//	۰۷/۰۳۳	محمد شریف	۶۰۰
//	۰۷/۰۳۴	شیر محمد	۶۰۱
//	۰۷/۰۳۵	محمد طاوس	۶۰۲
//	۰۷/۰۳۶	فرید احمد شفیق	۶۰۳
//	۰۷/۰۳۷	عبدالستار	۶۰۴
//	۰۷/۰۳۸	شاہ موسم	۶۰۵
//	۰۷/۰۳۹	عبدالغفار	۶۰۶

//	٠٧/٠٤٠	عبدالحنان روفي	٦٠٧
//	٠٧/٠٤١	حاجي خيرالدين	٦٠٨
//	٠٧/٠٤٢	عبدالفتاح	٦٠٩
//	٠٧/٠٤٣	فضل حق	٦١٠
//	٠٧/٠٤٤	محمد اشرف	٦١١
//	٠٧/٠٤٥	عبدالرحمان	٦١٢
//	٠٧/٠٤٦	گل زمان	٦١٣
//	٠٧/٠٤٧	نور احمد	٦١٤
//	٠٧/٠٤٨	حاجي محمد صبور	٦١٥
//	٠٧/٠٤٩	سيد عزيز	٦١٦
//	٠٧/٠٥٠	شمس الدين	٦١٧
//	٠٧/٠٥٢	عبدالمالك	٦١٨
//	٠٧/٠٥٣	حاجي قره ييگ	٦١٩
//	٠٧/٠٥٤	محمد سيد خان	٦٢٠
//	٠٧/٠٥٥	عبدالودود	٦٢١
//	٠٧/٠٥٦	محمد يعقوب	٦٢٢
//	٠٧/٠٥٧	عبدالوحيد	٦٢٣
//	٠٧/٠٥٨	عبدالقدير	٦٢٤
//	٠٧/٠٦٠	اکرام الدين	٦٢٥
//	٠٧/٠٦١	مير حسين	٦٢٦
//	٠٧/٠٦٢	حسين يوسفی	٦٢٧
//	٠٧/٠٦٣	عبدالرزاق	٦٢٨
//	٠٧/٠٦٨	اسد الله	٦٢٩
//	٠٧/٠٧٠	دين محمد	٦٣٠
//	٠٧/٠٧١	محمد باقر	٦٣١
//	٠٧/٠٧٢	عبدالنسيم	٦٣٢
//	٠٧/٠٧٣	مسلمه	٦٣٣
//	٠٧/٠٧٤	نور محمد منگل	٦٣٤

//	۰۷/۰۷۵	عبدالمنير	۶۳۵
//	۰۷/۰۷۶	حاجي كريم داد	۶۳۶
//	۰۷/۰۷۸	سيد بادشاه حسيني	۶۳۷
//	۰۷/۰۷۸	نعمت الله جاويد	۶۳۸
//	۰۷/۰۸۰	محمد عبدالاحرار	۶۳۹
//	۰۷/۰۸۱	عزيزه قريشي	۶۴۰
//	۰۷/۰۸۲	سيد خان اقا	۶۴۱
//	۰۷/۰۸۳	محمد سليم	۶۴۲
//	۰۷/۰۸۹	زر جان	۶۴۳
//	۰۷/۰۹۰	يار محمد	۶۴۴
//	۰۷/۰۹۱	محمد يعقوب	۶۴۵
//	۰۷/۰۹۲	امان الله	۶۴۶
//	۰۷/۰۹۳	فريده	۶۴۷
//	۰۷/۰۹۴	نادره	۶۴۸
//	۰۷/۰۹۵	حاجي عظيم الله	۶۴۹
//	۰۷/۰۹۶	حاجي غلام رباني	۶۵۰
//	۰۷/۰۹۷	عبدالوكيل	۶۵۱
//	۰۷/۰۹۸	نجيب الله	۶۵۲
//	۰۷/۰۹۹	حاجي امين الله	۶۵۳
//	۰۷/۱۰۰	عبدالوكيل	۶۵۴
//	۰۷/۱۰۱	عاليه	۶۵۵
//	۰۷/۱۰۲	حاجي بيدار	۶۵۶
//	۰۷/۱۰۳	نجيبه	۶۵۷
//	۰۷/۱۰۴	ميراكبر	۶۵۸
//	۰۷/۱۰۵	غلام معروف	۶۵۹
//	۰۷/۱۰۶	روشان	۶۶۰
//	۰۷/۱۰۷	مسعوده جلالي	۶۶۱
//	۰۷/۱۰۸	عجب گل	۶۶۲

//	۰۷/۱۰۹	محمدنعيم	۶۶۳
//	۰۷/۱۱۰	شمس الدين	۶۶۴
//	۰۷/۱۱۱	غلام رباني	۶۶۵
//	۰۷/۱۱۲	محي الدين	۶۶۶
//	۰۷/۱۱۳	چراغ علي	۶۶۷
//	۰۷/۱۱۴	محمدابراهيم	۶۶۸
//	۰۷/۱۱۵	عزيزالله	۶۶۹
//	۰۷/۱۱۶	ذاكره	۶۷۰
//	۰۷/۱۱۷	صفيه حيات	۶۷۱
//	۰۷/۱۱۸	عبدالحفیظ	۶۷۲
//	۰۷/۱۱۹	سيدعسكر	۶۷۳
//	۰۷/۱۲۰	حاجي احمدالله	۶۷۴
//	۰۷/۱۲۱	سيدمصطفى	۶۷۵
//	۰۷/۱۲۲	سيدگللاب	۶۷۶
//	۰۷/۱۲۳	شبرعلم	۶۷۷
//	۰۷/۱۲۴	محموده	۶۷۸
//	۰۷/۱۲۵	محمدشريف	۶۷۹
//	۰۷/۱۲۶	شيرين اقا	۶۸۰
//	۰۷/۱۲۷	اقاشيرين	۶۸۱
//	۰۷/۱۲۸	غلام داود	۶۸۲
//	۰۷/۱۲۹	انيسه	۶۸۳
//	۰۷/۱۳۰	خان اقا	۶۸۴
//	۰۷/۱۳۱	محمداسماعيل	۶۸۵
//	۰۷/۱۳۲	محمدنذير	۶۸۶
//	۰۷/۱۳۳	حبیبه جان	۶۸۷
//	۰۷/۱۳۴	حفيظ الله	۶۸۸
//	۰۷/۱۳۵	محمد امين	۶۸۹
//	۰۷/۱۳۶	حاجي محمدعالم	۶۹۰

//	۰۷/۱۶۰	محمدنعيم	۶۹۱
//	۰۷/۱۶۱	شیرشاه	۶۹۲
//	۰۷/۱۶۲	قاري محب الرحمان	۶۹۳
//	۰۷/۱۶۳	محمد رسول داودزی	۶۹۴
//	۰۷/۱۶۵	سيد احمد	۶۹۵
//	۰۷/۱۶۷	نورالله	۶۹۶
//	۰۷/۱۶۸	دوست محمد	۶۹۷
//	۰۷/۱۶۹	مياجان مجددي	۶۹۸
//	۰۷/۱۷۰	محمد فاروق برکی	۶۹۹
//	۰۷/۱۷۱	عبدالوکیل	۷۰۰
//	۰۷/۱۷۴	حاجي نواب خان	۷۰۱
//	۰۷/۱۷۵	محمد سنگین	۷۰۲
//	۰۷/۱۷۶	عبدالطیف	۷۰۳
//	۰۷/۱۷۷	عبدالستار	۷۰۴
//	۰۷/۱۷۸	عبدالوکیل	۷۰۵
//	۰۷/۱۷۹	سيد احمد شاه	۷۰۶
//	۰۷/۱۸۰	میراجان	۷۰۷
//	۰۷/۱۸۷	حاجي جنت گل	۷۰۸
//	۰۷/۱۸۸	سيد میر احمد	۷۰۹
//	۰۷/۱۸۹	بصیر احمد	۷۱۰
//	۰۷/۱۹۰	میرامان الدین	۷۱۱
//	۰۷/۱۹۱	احمد شاه	۷۱۲
//	۰۷/۱۹۲	شیرپادشاه	۷۱۳
//	۰۷/۱۹۳	عبدالرشید	۷۱۴
//	۰۷/۱۹۵	عبدالواسع	۷۱۵
//	۰۷/۱۹۶	محمد شفیع	۷۱۶
//	۰۷/۱۹۷	سيد مقبول	۷۱۷
//	۰۷/۱۹۸	عبدالاکبر	۷۱۸

//	۰۷/۱۹۹	محمد ظاهر	۷۱۹
//	۰۷/۲۰۰	گل منان	۷۲۰
//	۰۷/۲۰۱	میر احمد	۷۲۱
//	۰۷/۲۰۲	محمد امین	۷۲۲
//	۰۷/۲۰۳	زرمینہ	۷۲۳
//	۰۷/۲۰۴	عبید اللہ	۷۲۴
//	۰۷/۲۰۵	عتیق اللہ	۷۲۵
//	۰۷/۲۰۶	لیلما	۷۲۶
//	۰۷/۲۰۷	نادرہ	۷۲۷
//	۰۷/۲۰۸	زپگی	۷۲۸
//	۰۷/۲۵۰	محمد سرور حسینی	۷۲۹
//	۰۷/۲۵۱	رازق صمدی	۷۳۰
//	۰۷/۲۶۰	رندر سنگ	۷۳۱
//	۰۷/۲۶۱	ہرنباس سنگ	۷۳۲
//	۰۷/۲۶۲	رام سرن	۷۳۳
//	۰۷/۲۶۳	ہوتار سنگ	۷۳۴
//	۰۷/۲۷۰	وحیدہ رحیم	۷۳۵
//	۰۷/۲۷۱	محمد غوث	۷۳۶
//	۰۷/۲۷۲	عبدالسلام	۷۳۷
//	۰۷/۲۷۳	حیات اللہ حیات	۷۳۸
//	۰۷/۲۷۴	محمد علم	۷۳۹
//	۰۷/۲۷۵	ثریا پوپل	۷۴۰
//	۰۷/۲۷۶	شاہ محمد میوندی	۷۴۱
//	۰۷/۲۷۷	سید حسین مانوی	۷۴۲
//	۰۷/۲۸۰	رجب علی	۷۴۳
//	۰۷/۲۸۱	زراب گل	۷۴۴
//	۰۷/۲۸۶	حاجی محمد نعیم	۷۴۵
//	۰۷/۲۸۸	شجاع الدولہ	۷۴۶

//	۰۷/۲۸۹	عبد البصير	۷۴۷
//	۰۷/۳۰۰	نجيبه	۷۴۸
//	۰۷/۳۰۱	ذکيه ذکي	۷۴۹
//	۰۷/۳۰۲	صالحه	۷۵۰
//	۰۷/۳۰۳	انا هيتا ادا	۷۵۱
//	۰۷/۳۰۴	عبد الحميد	۷۵۲
//	۰۷/۴۰۰	سلطان احمد	۷۵۳
//	۰۷/۴۰۱	عبد الغفور	۷۵۴
//	۰۷/۴۰۲	فضل الله	۷۵۵
//	۰۷/۴۰۳	محمد افسر	۷۵۶
//	۰۷/۴۰۴	محمد فهميم	۷۵۷
//	۰۷/۴۰۵	احمد ضيا	۷۵۸
//	۰۷/۴۰۶	ذبيح الله	۷۵۹
//	۰۷/۴۰۷	سيد مير حسين	۷۶۰
//	۰۷/۵۰۰	عبد الرب رسول سياف	۷۶۱
//	۰۷/۵۰۱	محمد بلال نرام	۷۶۲
//	۰۷/۵۰۲	محمد افغان	۷۶۳
//	۰۷/۵۰۳	عبد الودود	۷۶۴
//	۰۷/۵۰۴	عمر منيب	۷۶۵
//	۰۷/۵۰۵	عزت الله	۷۶۶
//	۰۷/۵۱۰	زينب وحيدى	۷۶۷
//	۰۷/۵۱۱	زر خانگه	۷۶۸
//	۰۷/۵۱۲	نفيه نصيب	۷۶۹
//	۰۷/۵۱۳	راضيه	۷۷۰
//	۰۷/۵۱۴	ياسمين	۷۷۱
//	۰۷/۵۱۵	ثريا بهادر	۷۷۲
//	۰۷/۵۱۶	شقيقه جان	۷۷۳
//	۰۷/۵۱۷	مرضيه	۷۷۴

//	۰۷/۵۱۸	عزیزہ	۷۷۵
//	۰۷/۵۱۹	گل جان	۷۷۶
//	۰۷/۶۰۰	رضا ذکی	۷۷۷
//	۰۷/۶۰۱	سید محمد ہادی	۷۷۸
//	۰۷/۶۰۲	احمد حسین	۷۷۹
//	۰۷/۶۰۳	حاجی عبدالفتاح	۷۸۰
//	۰۷/۶۰۴	سراج الدین	۷۸۱
//	۰۷/۶۰۵	فقیر شاہ مہران	۷۸۲
//	۰۷/۶۰۶	سخی داد	۷۸۳
//	۰۷/۶۰۷	سید محمد علم	۷۸۴
//	۰۷/۶۵۰	شیر احمد	۷۸۵
//	۰۷/۶۵۱	محمد داود	۷۸۶
//	۰۷/۶۵۳	سید محمد حسین	۷۸۷
//	۰۷/۶۶۰	فیض اللہ جلال	۷۸۸
//	۰۷/۶۶۱	صابر خویشکی	۷۸۹
//	۰۷/۶۶۲	محمد اکبر پوپل	۷۹۰
//	۰۷/۶۶۳	محمد محسن یاسین	۷۹۱
//	۰۷/۶۶۴	ریحانہ	۷۹۲
//	۰۷/۶۶۵	نورجہان	۷۹۳
//	۰۷/۶۶۶	محمد اصف دلاور	۷۹۴
//	۰۷/۶۶۷	سید اصغر حیدری	۷۹۵
//	۰۷/۶۶۸	عادلہ پایندہ	۷۹۶
//	۰۷/۶۶۹	شجاع خراسانی	۷۹۷
//	۰۷/۶۷۰	فوضیہ	۷۹۸
//	۰۷/۶۷۱	ہاجرہ جان	۷۹۹
//	۰۷/۶۷۲	گلالی	۸۰۰
//	۰۷/۶۷۳	شریفہ	۸۰۱
//	۰۷/۶۷۴	محمد ظریف	۸۰۲

کندھار	۰۸/۰۰۱	محمد خان	۸۰۳
//	۰۸/۰۰۲	محمد حسن	۸۰۴
//	۰۸/۰۰۳	غلام دستگیر	۸۰۵
//	۰۸/۰۰۴	عبدالنبی	۸۰۶
//	۰۸/۰۰۵	عبدالحنان	۸۰۷
//	۰۸/۰۰۶	شهاب الدین	۸۰۸
//	۰۸/۰۰۷	سیف الله	۸۰۹
//	۰۸/۰۰۸	صفدر علی	۸۱۰
//	۰۸/۰۰۹	تیمورشاه	۸۱۱
//	۰۸/۰۱۰	عبدالسلام	۸۱۲
//	۰۸/۰۱۱	معلم اسدالله	۸۱۳
//	۰۸/۰۱۲	عبدالکریم	۸۱۴
//	۰۸/۰۱۳	ملک برهان الدین	۸۱۵
//	۰۸/۰۱۴	عبدالرحمان	۸۱۶
//	۰۸/۰۱۵	عزت الله	۸۱۷
//	۰۸/۰۱۶	عبدالوهاب	۸۱۸
//	۰۸/۰۱۷	سدوزی	۸۱۹
//	۰۸/۰۱۸	محمد نبی	۸۲۰
//	۰۸/۰۱۹	محمد صابر	۸۲۱
//	۰۸/۰۲۰	شهزاده	۸۲۲
//	۰۸/۰۲۱	محمد نصیر خان	۸۲۳
//	۰۸/۰۲۲	محمد جان	۸۲۴
//	۰۸/۰۲۳	عبدالعزیز	۸۲۵
//	۰۸/۰۲۴	حاجی عبدالنصیر	۸۲۶
//	۰۸/۰۲۵	حاجی عبدالباقي	۸۲۷
//	۰۸/۰۲۶	عبدالقدوس	۸۲۸
//	۰۸/۰۲۷	حاجی شاه محمد	۸۲۹
//	۰۸/۰۲۸	اسدالله	۸۳۰

//	٠٨/٠٢٩	سيد نور خان	٨٣١
//	٠٨/٠٣٠	عبد الوحيد	٨٣٢
//	٠٨/٠٣١	نعمت الله	٨٣٣
//	٠٨/٠٣٢	سيد محمد	٨٣٤
//	٠٨/٠٣٣	امان الله	٨٣٥
//	٠٨/٠٣٤	نور محمد	٨٣٦
//	٠٨/٠٣٥	عبد القيوم	٨٣٧
//	٠٨/٠٣٦	اسد الله	٨٣٨
//	٠٨/٠٣٧	محمد هاشم	٨٣٩
//	٠٨/٠٣٨	نور محمد اغا	٨٤٠
//	٠٨/٠٣٩	محمد اكبر	٨٤١
//	٠٨/٠٤٠	محمد صديق	٨٤٢
//	٠٨/٠٤١	حاجي عبد الخالق	٨٤٣
//	٠٨/٠٤٢	حاجي عبد القدوس	٨٤٤
//	٠٨/٠٤٣	محمد عمر	٨٤٥
//	٠٨/٠٤٤	حاجي اختر محمد	٨٤٦
//	٠٨/٠٤٥	احمد شاه	٨٤٧
//	٠٨/٠٤٦	عبد الغفور خان	٨٤٨
//	٠٨/٠٤٧	حاجي لعل محمد	٨٤٩
//	٠٨/٠٤٨	محمد انور	٨٥٠
//	٠٨/٠٤٩	محمد امين	٨٥١
//	٠٨/٠٥٠	عبد الكبير	٨٥٢
//	٠٨/٠٥١	معلم خان	٨٥٣
//	٠٨/٠٥٢	عبد الخالق	٨٥٤
//	٠٨/٠٥٣	جميعه كل	٨٥٥
//	٠٨/٠٥٤	حاجي عبد المناف	٨٥٦
//	٠٨/٠٥٥	عبد الصمد خان	٨٥٧
//	٠٨/٠٥٦	محمد اخلاص	٨٥٨

//	۰۸/۰۵۷	باز محمد	۸۵۹
//	۰۸/۰۵۸	حاجي سيد عمر	۸۶۰
//	۰۸/۰۵۹	سلطان محمد	۸۶۱
//	۰۸/۰۶۰	محمد محسن	۸۶۲
//	۰۸/۰۶۱	حميد الله	۸۶۳
//	۰۸/۰۶۲	عبد الغفار	۸۶۴
//	۰۸/۰۶۳	عبد الرزاق	۸۶۵
//	۰۸/۰۶۴	اسد الله	۸۶۶
//	۰۸/۰۶۵	حاجي صالح محمد	۸۶۷
//	۰۸/۰۶۶	حاجي حفيظ اله	۸۶۸
//	۰۸/۰۶۷	غلام حيدر	۸۶۹
//	۰۸/۰۶۸	مختار احمد	۸۷۰
//	۰۸/۰۶۹	فوزيه	۸۷۱
//	۰۸/۰۷۰	نازيرور	۸۷۲
//	۰۸/۰۷۱	گلالي	۸۷۳
//	۰۸/۰۷۲	حاجي محمد سليم	۸۷۴
//	۰۸/۰۷۳	سفر محمد خان	۸۷۵
//	۰۸/۰۷۴	عبد الاحد خان	۸۷۶
//	۰۸/۰۷۵	عبد القدیر خان	۸۷۷
//	۰۸/۰۷۶	غلام رسول	۸۷۸
//	۰۸/۰۷۷	علي شاه خان	۸۷۹
//	۰۸/۰۷۸	حاجي نجيب الله	۸۸۰
//	۰۸/۰۷۹	حاجي گلاب شاه	۸۸۱
//	۰۸/۰۸۰	حاجي صالح محمد	۸۸۲
//	۰۸/۰۸۱	عبد الحميد خان	۸۸۳
//	۰۸/۰۸۲	جان محمد	۸۸۴
//	۰۸/۰۸۳	حاجي موسى خان	۸۸۵
//	۰۸/۰۸۴	حاجي فيض الله خان	۸۸۶

//	٠٨/٠٨٥	حاجي شاه ولي	٨٨٧
//	٠٨/٠٨٦	حاجي احمد شاه	٨٨٨
//	٠٨/٠٨٧	حاجي اختر محمد	٨٨٩
//	٠٨/٠٨٨	احمد ولي خان	٨٩٠
//	٠٨/٠٨٩	محمد اكبر	٨٩١
//	٠٨/٠٩٠	حاجي عبدالنبي	٨٩٢
//	٠٨/٠٩١	حاجي عبيد الله	٨٩٣
//	٠٨/٠٩٢	حاجي محمد انور	٨٩٤
//	٠٨/٠٩٣	حاجي عبدالاحد	٨٩٥
//	٠٨/٠٩٤	علي شاه خان	٨٩٦
//	٠٨/٠٩٥	عبدالغفور	٨٩٧
//	٠٨/٠٩٦	سميع الله	٨٩٨
//	٠٨/٠٩٧	حاجي سيد خان	٨٩٩
//	٠٨/٠٩٨	محمد عثمان	٩٠٠
//	٠٨/٠٩٩	محمد ايوب	٩٠١
//	٠٨/١٠٠	عطاء الله	٩٠٢
//	٠٨/١٠١	حاجي مامور	٩٠٣
//	٠٨/١٠٢	شاه محمد	٩٠٤
//	٠٨/١٠٣	ولي الله	٩٠٥
//	٠٨/١٠٤	حاجي صالح محمد	٩٠٦
//	٠٨/١٠٥	حاجي قلندر	٩٠٧
//	٠٨/١٠٦	اسحاق زى	٩٠٨
//	٠٨/١٠٧	عبدالظيف	٩٠٩
//	٠٨/١٠٨	وكيل لال محمد خان	٩١٠
//	٠٨/١٠٩	احمد خان	٩١١
//	٠٨/١١٠	حاجي عبدالحق	٩١٢
//	٠٨/١١١	حاجي حیات خان	٩١٣
//	٠٨/١١٢	عطا محمد	٩١٤

//	٠٨/١١٣	عبدالوحيد	٩١٥
//	٠٨/١١٤	احمدولي	٩١٦
//	٠٨/١١٥	حاجي عبيدالله	٩١٧
//	٠٨/١١٦	حاجي غوث الدين	٩١٨
//	٠٨/١١٧	اغا گل	٩١٩
//	٠٨/١١٨	عبدالسلام	٩٢٠
//	٠٨/١١٩	عبدالصمد	٩٢١
//	٠٨/١٢٠	وکیل محمد صديق خان	٩٢٢
//	٠٨/١٢١	کریم خان	٩٢٣
//	٠٨/١٢٢	محمد موسى	٩٢٤
//	٠٨/١٢٣	عبدالقادر	٩٢٥
//	٠٨/١٢٤	عزيز الله	٩٢٦
//	٠٨/١٢٥	نعمت الله خان	٩٢٧
//	٠٨/١٤٦	جميله	٩٢٨
//	٠٨/١٤٧	ملالی	٩٢٩
//	٠٨/١٤٨	فضل محمد	٩٣٠
//	٠٨/١٤٩	باز محمد خان	٩٣١
//	٠٨/١٣٠	غلام حيدر	٩٣٢
//	٠٨/١٣١	عبدالرزاق	٩٣٣
//	٠٨/١٣٢	عتيق الله	٩٣٤
//	٠٨/١٣٣	محمود	٩٣٥
//	٠٨/١٣٤	عبيدالله	٩٣٦
//	٠٨/١٣٥	عبدالقاهر	٩٣٧
//	٠٨/١٣٦	عزت الله	٩٣٨
//	٠٨/١٣٧	محمد گل	٩٣٩
//	٠٨/١٣٨	نور الله	٩٤٠
//	٠٨/١٣٩	حاجي محمود	٩٤١
//	٠٨/١٤٠	شهزاده خان	٩٤٢

//	۰۸/۱۴۱	احمد شاه خان	۹۴۳
//	۰۸/۱۴۲	محمد قسيم	۹۴۴
//	۰۸/۱۴۳	گلالي	۹۴۵
//	۰۸/۱۴۴	شاهده حسين	۹۴۶
//	۰۸/۱۴۵	پاينده محمد	۹۴۷
//	۰۸/۱۴۶	فوزيه	۹۴۸
//	۰۸/۱۴۷	عبدالکبير	۹۴۹
//	۰۸/۱۴۸	نفيسه	۹۵۰
//	۰۸/۱۴۹	حاجي احمد شاه	۹۵۱
//	۰۸/۱۵۰	عبدالمجيد	۹۵۲
//	۰۸/۱۵۱	اسد الله	۹۵۳
//	۰۸/۱۵۲	سردار ناصر احمد	۹۵۴
//	۰۸/۱۵۳	نوريه	۹۵۵
//	۰۸/۱۵۴	عزت الله واصفي	۹۵۶
//	۰۸/۱۵۵	عبدالصمد	۹۵۷
//	۰۸/۱۵۶	عزيز الله واصفي	۹۵۸
//	۰۸/۱۵۷	عبدالرزاق شريفي	۹۵۹
//	۰۸/۱۵۸	حاجي غلام حيدر	۹۶۰
کنندز	۰۹/۰۰۱	امان پهلوان	۹۶۱
//	۰۹/۰۰۲	ارباب عبدالمجيد	۹۶۲
//	۰۹/۰۰۳	محيط	۹۶۳
//	۰۹/۰۰۴	محمد ابراهيم	۹۶۴
//	۰۹/۰۰۵	حيدر محمد	۹۶۵
//	۰۹/۰۰۶	قاري نصير الله	۹۶۶
//	۰۹/۰۰۷	عبدالروف	۹۶۷
//	۰۹/۰۰۸	سيد صادق	۹۶۸
//	۰۹/۰۰۹	نورالدين	۹۶۹
//	۰۹/۰۱۰	قاري عبدالباقي	۹۷۰

//	٠٩/٠١١	حضرت الله	٩٧١
//	٠٩/٠١٢	حاجي عبدالواحد	٩٧٢
//	٠٩/٠١٣	حبيب الرحمن	٩٧٣
//	٠٩/٠١٤	تاج محمد	٩٧٤
//	٠٩/٠١٥	محمود شاه	٩٧٥
//	٠٩/٠١٦	ميراقا	٩٧٦
//	٠٩/٠١٧	نظري علي	٩٧٧
//	٠٩/٠١٨	نظر محمد نيرومند	٩٧٨
//	٠٩/٠١٩	سيد شاه علم	٩٧٩
//	٠٩/٠٢٠	عبد العزيز	٩٨٠
//	٠٩/٠٢١	حاجي عبدالله	٩٨١
//	٠٩/٠٢٢	نور احمد	٩٨٢
//	٠٩/٠٢٣	اصل محمد	٩٨٣
//	٠٩/٠٢٤	محمد حكيم	٩٨٤
//	٠٩/٠٢٥	عبد الحميد	٩٨٥
//	٠/٠٢٦	عطا والله	٩٨٦
//	٠٩/٠٢٧	فضل الحق	٩٨٧
//	٠٩/٠٢٨	سيف الرحمن	٩٨٨
//	٠٩/٠٢٩	نادر شاه	٩٨٩
//	٠٩/٠٣٠	مقسوم عبدالله	٩٩٠
//	٠٩/٠٣١	عبد الرحمن	٩٩١
//	٠٩/٠٣٢	محمد سرور	٩٩٢
//	٠٩/٠٣٣	عبد الجبار	٩٩٣
//	٠٩/٠٣٤	امان الله	٩٩٤
//	٠٩/٠٣٥	ستوري	٩٩٥
//	٠٩/٠٣٦	شقيقه	٩٩٦
//	٠٩/٠٣٧	عبد الصمد	٩٩٧
//	٠٩/٠٣٨	قاري رحمت الله	٩٩٨

//	٠٩/٠٣٩	عبدالوهاب	٩٩٩
//	٠٩/٠٤٠	غلام محمد	١٠٠٠
//	٠٩/٠٤١	خان شیرین	١٠٠١
//	٠٩/٠٤٢	عبدالجبار	١٠٠٢
//	٠٩/٠٤٣	عبدالرحیم	١٠٠٣
//	٠٩/٠٤٤	عبدالغفار	١٠٠٤
//	٠٩/٠٤٥	عبدالرحمان	١٠٠٥
//	٠٩/٠٤٦	عبدالعزيز	١٠٠٦
//	٠٩/٠٤٧	نورالله	١٠٠٧
//	٠٩/٠٤٨	ولي محمد	١٠٠٨
//	٠٩/٠٤٩	محمد حسن	١٠٠٩
//	٠٩/٠٥٠	عقیفه	١٠١٠
//	٠٩/٠٥١	افغانی	١٠١١
//	٠٩/٠٥٢	نازیه	١٠١٢
//	٠٩/٠٥٣	لطیفه	١٠١٣
//	٠٩/٠٥٤	نفس جاهد	١٠١٤
//	٠٩/٠٥٥	جمیلہ	١٠١٥
//	٠٩/٠٥٦	هاجره	١٠١٦
//	٠٩/٠٥٧	عبدالقیس	١٠١٧
//	٠٩/٠٥٨	عبدالقدوس	١٠١٨
//	٠٩/٠٥٩	شکریه	١٠١٩
//	٠٩/٠٦٠	رحیمه	١٠٢٠
//	٠٩/٠٦١	شکیبا	١٠٢١
//	٠٩/٠٦٢	هلال الدین	١٠٢٢
//	٠٩/٠٦٣	سید کاظم	١٠٢٣
//	٠٩/٠٦٤	عمر اخان	١٠٢٤
//	٠٩/٠٦٥	عبدالمنان	١٠٢٥
//	٠٩/٠٦٦	عبدالباقي	١٠٢٦

//	٠٩/٠٦٧	محبوب شاه	١٠٢٧
//	٠٩/٠٦٨	جنيد الله	١٠٢٨
//	٠٩/٠٦٩	محمد اسيم	١٠٢٩
//	٠٩/٠٧٠	اسد الله	١٠٣٠
//	٠٩/٠٧١	امان الله	١٠٣١
//	٠٩/٠٧٢	رودابه	١٠٣٢
//	٠٩/٠٧٣	شريف الله	١٠٣٣
//	٠٩/٠٧٤	محمد رازق	١٠٣٤
//	٠٩/٠٧٥	عبد الستار	١٠٣٥
//	٠٩/٠٧٦	محمد ابراهيم	١٠٣٦
//	٠٩/٠٧٧	عين الدين	١٠٣٧
//	٠٩/٠٧٨	محمد هاشم	١٠٣٨
//	٠٩/٠٧٩	محمد سليمان	١٠٣٩
//	٠٩/٠٨٠	عبد الغفار	١٠٤٠
//	٠٩/٠٨١	سيد جمال الدين	١٠٤١
//	٠٩/٠٨٢	حاجي نظام الدين	١٠٤٢
//	٠٩/٠٨٣	محمد ولي	١٠٤٣
//	٠٩/٠٨٤	محمد رحيم	١٠٤٤
//	٠٩/٠٨٥	محمد خان	١٠٤٥
//	٠٩/٠٨٦	حميده	١٠٤٦
//	٠٩/٠٨٧	عبد المجيد	١٠٤٧
//	٠٩/٠٨٨	عبد الجليل	١٠٤٨
//	٠٩/٠٨٩	امر الدين	١٠٤٩
//	٠٩/٠٩٠	عبد الروف	١٠٥٠
//	٠٩/٠٩١	محمد نعيم	١٠٥١
//	٠٩/٠٩٢	عبد الحكيم	١٠٥٢
//	٠٩/٠٩٣	حفيظ الله	١٠٥٣
//	٠٩/٠٩٤	عبد الله	١٠٥٤

//	۰۹/۰۹۵	عبدالروف	۱۰۵۵
//	۰۹/۰۹۶	محمد ظاهر	۱۰۵۶
//	۰۹/۰۹۷	محمد یونس	۱۰۵۷
//	۰۹/۰۹۸	عبدالقدوس	۱۰۵۸
//	۰۹/۰۹۹	ارا	۱۰۵۹
//	۰۹/۱۰۰	دام الله خبر	۱۰۶۰
//	۰۹/۱۰۱	عبدالجمیل	۱۰۶۱
//	۰۹/۱۰۲	بابا نظر	۱۰۶۲
//	۰۹/۱۰۳	عبدالولي	۱۰۶۳
//	۰۹/۱۰۴	عبدالوحيد	۱۰۶۴
//	۰۹/۱۰۵	داد علي	۱۰۶۵
//	۰۹/۱۰۶	حيدر علي	۱۰۶۶
//	۰۹/۱۰۷	توريپيكي	۱۰۶۷
//	۰۹/۱۰۸	مستوره	۱۰۶۸
//	۰۹/۱۰۹	عبدالروف	۱۰۶۹
//	۰۹/۱۱۰	سفيدخان	۱۰۷۰
//	۰۹/۱۱۱	عبدالاحد	۱۰۷۱
//	۰۹/۱۱۲	عبدالقادر	۱۰۷۲
//	۰۹/۱۱۳	عبدالجليل	۱۰۷۳
//	۰۹/۱۱۴	محمد ظاهر	۱۰۷۴
//	۰۹/۱۱۵	محمد داود	۱۰۷۵
//	۰۹/۱۱۶	نور الله	۱۰۷۶
//	۰۹/۱۱۷	سيد محمد	۱۰۷۷
//	۰۹/۱۱۸	قيچغر مراد	۱۰۷۸
//	۰۹/۱۱۹	امين الله	۱۰۷۹
//	۰۹/۱۲۰	محمد سليم	۱۰۸۰
//	۰۹/۱۲۱	حبيب الله	۱۰۸۱
//	۰۹/۱۲۲	رزم ارا	۱۰۸۲

//	۰۹/۱۲۳	منیژه	۱۰۸۳
//	۰۹/۱۲۴	محبوبه	۱۰۸۴
//	۰۹/۱۲۵	فاطمه	۱۰۸۵
//	۰۹/۱۲۶	زرمینه حسن	۱۰۸۶
//	۰۹/۱۲۷	مسلمه	۱۰۸۷
//	۰۹/۱۲۸	حاجی نعیم	۱۰۸۸
//	۰۹/۱۲۹	حفیظ الله	۱۰۸۹
//	۰۹/۱۳۰	میر عالم	۱۰۹۰
//	۰۹/۱۳۱	امان الله	۱۰۹۱
//	۰۹/۱۳۲	اکبر	۱۰۹۲
//	۰۹/۱۳۳	عبد القیوم	۱۰۹۳
//	۰۹/۱۳۴	عبد الحمید	۱۰۹۴
//	۰۹/۱۳۵	سید امان الله	۱۰۹۵
//	۰۹/۱۳۶	اختر محمد	۱۰۹۶
//	۰۹/۱۳۷	سید رحمت الله	۱۰۹۷
//	۰۹/۱۳۸	محمد امین	۱۰۹۸
//	۰۹/۱۳۹	عبد المجید	۱۰۹۹
//	۰۹/۱۴۰	عبد الهادی	۱۱۰۰
//	۰۹/۱۴۱	میرزا محمد	۱۱۰۱
//	۰۹/۱۴۲	عبد البصیر	۱۱۰۲
//	۰۹/۱۴۳	محمد شریف	۱۱۰۳
//	۰۹/۱۴۴	سید اسمعیل	۱۱۰۴
//	۰۹/۱۴۵	حاجی توردی اخند	۱۱۰۵
//	۰۹/۱۴۶	امرال دین	۱۱۰۶
//	۰۹/۱۴۷	عبد الوهاب	۱۱۰۷
//	۰۹/۱۴۸	محمد شاه	۱۱۰۸
//	۰۹/۱۴۹	محمد علم	۱۱۰۹
//	۰۹/۱۵۰	دولت محمد	۱۱۱۰

//	٠٩/١٥١	ناجيه	١١١١
//	٠٩/١٥٢	حاجي محمد الله	١١١٢
//	٠٩/١٥٣	عبد القيوم	١١١٣
//	٠٩/١٥٤	خان محمد	١١١٤
//	٠٩/١٥٥	عبد الوهاب	١١١٥
//	٠٩/١٥٦	محمد يوسف	١١١٦
//	٠٩/١٥٧	محمد شريف	١١١٧
//	٠٩/١٥٨	باز محمد	١١١٨
//	٠٩/١٥٩	عبد الاحد	١١١٩
//	٠٩/١٦٠	عبد الولي	١١٢٠
//	٠٩/١٦١	پشتون شانه	١١٢١
//	٠٩/١٦٢	ملك اريچ	١١٢٢
//	٠٩/١٦٣	عبد الروف	١١٢٣
//	٠٩/١٦٤	عزيز الله	١١٢٤
//	٠٩/١٦٥	نجيب الله	١١٢٥
//	٠٩/١٦٦	نعمت الله	١١٢٦
//	٠٩/١٦٧	نوروز	١١٢٧
//	٠٩/١٦٨	انيسه گل	١١٢٨
//	٠٩/١٦٩	شمس الرحمن	١١٢٩
//	٠٩/١٧٠	عبد الشكور	١١٣٠
//	٠٩/١٧٥	برهان الدين برهاني	١١٣١
//	٠٩/١٧٦	شېرخان	١١٣٢
//	٠٩/١٨٠	احمد نيرو	١١٣٣
//	٠٩/١٨١	حاجي عبد الحنان	١١٣٤
//	٠٩/١٨٢	حيات الله	١١٣٥
//	٠٩/١٨٣	امان الله	١١٣٦
	٠١٠/٠٠١	محمد عثمان	١١٣٧
		مزار شريف	

//	٠١٠/٠٠٢	سيد احمد	١١٣٨
//	٠١٠/٠٠٣	محمد امان	١١٣٩
//	٠١٠/٠٠٤	اصفه	١١٤٠
//	٠١٠/٠٠٥	عبد العلي	١١٤١
//	٠١٠/٠٠٦	مولوى نعيم	١١٤٢
//	٠١٠/٠٠٧	امام نظر	١١٤٣
//	٠١٠/٠٠٨	خال نظر	١١٤٤
//	٠١٠/٠٠٩	محمد هاشم	١١٤٥
//	٠١٠/٠١٠	محمد صالح	١١٤٦
//	٠١٠/٠١١	جان محمد	١١٤٧
//	٠١٠/٠١٢	محمد عيسى	١١٤٨
//	٠١٠/٠١٤	عبد السلام	١١٤٩
//	٠١٠/٠١٥	شيخ احمد	١١٥٠
//	٠١٠/٠١٦	غلام جيلاني	١١٥١
//	٠١٠/٠١٧	حميد الله	١١٥٢
//	٠١٠/٠١٨	محمد طارق	١١٥٣
//	٠١٠/٠١٩	سيد تاجدار	١١٥٤
//	٠١٠/٠٢٠	محمد صادق	١١٥٥
//	٠١٠/٠٢١	سيد ابراهيم	١١٥٦
//	٠١٠/٠٢٢	محمد موسى	١١٥٧
//	٠١٠/٠٢٣	شفيع	١١٥٨
//	٠١٠/٠٢٤	عبد الاحد	١١٥٩
//	٠١٠/٠٢٥	حاجي عبد الاحد	١١٦٠
//	٠١٠/٠٢٦	ميرزا عبد الغني	١١٦١
//	٠١٠/٠٢٧	عبد القيوم	١١٦٢
//	٠١٠/٠٢٨	عبد الله	١١٦٣
//	٠١٠/٠٢٩	محمد يوسف	١١٦٤
//	٠١٠/٠٣١	حاجي نقيب الله	١١٦٥

//	٠١٠/٠٣٢	عبدالمنان	١١٦٦
//	٠١٠/٠٣٣	غلام سخي	١١٦٧
//	٠١٠/٠٣٥	محمد لطيف	١١٦٨
//	٠١٠/٠٣٦	كرم الدين	١١٦٩
//	٠١٠/٠٣٧	هدايت الله	١١٧٠
//	٠١٠/٠٣٨	سيف الله	١١٧١
//	٠١٠/٠٣٩	حاجي جارقول	١١٧٢
//	٠١٠/٠٤٠	سمرالدين	١١٧٣
//	٠١٠/٠٤١	سيد عبدالعليم	١١٧٤
//	٠١٠/٠٤٢	محمد طاهر	١١٧٥
//	٠١٠/٠٤٣	فريد احمد	١١٧٦
//	٠١٠/٠٤٤	عبدالروف	١١٧٧
//	٠١٠/٠٤٥	شير اغا	١١٧٨
//	٠١٠/٠٤٦	عزيز الله	١١٧٩
//	٠١٠/٠٤٧	عبدالخالق	١١٨٠
//	٠١٠/٠٤٨	حاجي عتيق الله	١١٨١
//	٠١٠/٠٤٩	سميع الحق	١١٨٢
//	٠١٠/٠٥٠	سيد محمد اقبال	١١٨٣
//	٠١٠/٠٥١	عبدالرشيد دوستم	١١٨٤
//	٠١٠/٠٥٢	سيد نور الله	١١٨٥
//	٠١٠/٠٥٣	فيض الله	١١٨٦
//	٠١٠/٠٥٤	سيد لطف الله	١١٨٧
//	٠١٠/٠٥٥	حاجي ياوبرس	١١٨٨
//	٠١٠/٠٥٦	حاجي محمد نظر	١١٨٩
//	٠١٠/٠٥٧	باز محمد	١١٩٠
//	٠١٠/٠٥٨	محمد اعظم	١١٩١
//	٠١٠/٠٥٩	گل احمد	١١٩٢
//	٠١٠/٠٦٠	قطب الدين	١١٩٣

//	٠١٠/٠٦١	حاجي قربان نظر	١١٩٤
//	٠١٠/٠٦٢	محمد صديق	١١٩٥
//	٠١٠/٠٦٣	محمد اسماعيل	١١٩٦
//	٠١٠/٠٦٤	عبد الكريم	١١٩٧
//	٠١٠/٠٦٥	عبد الوهاب	١١٩٨
//	٠١٠/٠٦٦	حاجي رجب	١١٩٩
//	٠١٠/٠٦٧	حاجي محمد اسمعيل	١٢٠٠
//	٠١٠/٠٦٨	مخدوم قلبي	١٢٠١
//	٠١٠/٠٦٩	سيد حامداغا	١٢٠٢
//	٠١٠/٠٧٠	حاجي والله بردي	١٢٠٣
//	٠١٠/٠٧١	خير الله	١٢٠٤
//	٠١٠/٠٧٢	عبد العزيز	١٢٠٥
//	٠١٠/٠٧٣	كفايت الله	١٢٠٦
//	٠١٠/٠٧٤	عبد الحى	١٢٠٧
//	٠١٠/٠٧٥	احمد شاه	١٢٠٨
//	٠١٠/٠٧٦	عزيز الله	١٢٠٩
//	٠١٠/٠٧٧	حاجي عبد القادر	١٢١٠
//	٠١٠/٠٧٨	احمد	١٢١١
//	٠١٠/٠٧٩	اقا محمد	١٢١٢
//	٠١٠/٠٨٠	غلام محمد	١٢١٣
//	٠١٠/٠٨١	سلام جان	١٢١٤
//	٠١٠/٠٨٢	ثريا	١٢١٥
//	٠١٠/٠٨٣	محمد طاهر	١٢١٦
//	٠١٠/٠٨٤	حاجي خير محمد	١٢١٧
//	٠١٠/٠٨٥	محمد محسن	١٢١٨
//	٠١٠/٠٨٦	ملا موسى	١٢١٩
//	٠١٠/٠٨٧	غلام نبي	١٢٢٠
//	٠١٠/٠٨٨	حاجي احمد	١٢٢١

//	٠١٠/٠٨٩	كفايت الله	١٢٢٢
//	٠١٠/٠٩٠	محمد عالم	١٢٢٣
//	٠١٠/٠٩١	حاجي بي بي حليمه	١٢٢٤
//	٠١٠/٠٩٢	محمد عارف	١٢٢٥
//	٠١٠/٠٩٣	مبشر	١٢٢٦
//	٠١٠/٠٩٤	حاجي عشورا	١٢٢٧
//	٠١٠/٠٩٥	محمد الله	١٢٢٨
//	٠١٠/٠٩٦	شفيقه	١٢٢٩
//	٠١٠/٠٩٧	محبوبه	١٢٣٠
//	٠١٠/٠٩٨	غلام حسين	١٢٣١
//	٠١٠/٠٩٩	عبد الوهاب	١٢٣٢
//	٠١٠/١٠٠	دين محمد	١٢٣٣
//	٠١٠/١٠١	محمد نادر	١٢٣٤
//	٠١٠/١٠٢	حاجي فتح محمد	١٢٣٥
//	٠١٠/١٠٣	محمد زمان	١٢٣٦
//	٠١٠/١٠٤	الله يار	١٢٣٧
//	٠١٠/١٠٥	محمد الياس	١٢٣٨
//	٠١٠/١٠٦	عبد الغفار	١٢٣٩
//	٠١٠/١٠٧	سيد عبد الوحيد	١٢٤٠
//	٠١٠/١٠٨	مستوره	١٢٤١
//	٠١٠/١٠٩	عمر قل	١٢٤٢
//	٠١٠/١١٠	عبد المجيد	١٢٤٣
//	٠١٠/١١١	محمد اكبر	١٢٤٤
//	٠١٠/١١٢	غلام دستگير	١٢٤٥
//	٠١٠/١١٣	حبيب الله	١٢٤٦
//	٠١٠/١١٤	شبر محمد	١٢٤٧
//	٠١٠/١١٥	حاجي سخي داد	١٢٤٨
//	٠١٠/١١٦	غلام حسن	١٢٤٩

//	٠١٠/١١٧	موسی جان	١٢٥٠
//	٠١٠/١١٨	شېرزمان	١٢٥١
//	٠١٠/١١٩	عبدالقادر	١٢٥٢
//	٠١٠/١٢٠	حاجي عبدالله	١٢٥٣
//	٠١٠/١٢١	محمدنور	١٢٥٤
//	٠١٠/١٢٢	فيض محمد	١٢٥٥
//	٠١٠/١٢٣	سيد محمد حيدر	١٢٥٦
//	٠١٠/١٢٤	حاجي عبدالحميد	١٢٥٧
//	٠١٠/١٢٥	حاجي محمد سرور	١٢٥٨
//	٠١٠/١٢٦	حاجي عبدالوكيل	١٢٥٩
//	٠١٠/١٢٧	غلام رسول	١٢٦٠
//	٠١٠/١٢٨	زلمی	١٢٦١
//	٠١٠/١٢٩	عبدالقدوس	١٢٦٢
//	٠١٠/١٣٠	روزي بردي	١٢٦٣
//	٠١٠/١٣١	عمرقل	١٢٦٤
//	٠١٠/١٣٢	حاجي محمد نظر	١٢٦٥
//	٠١٠/١٣٣	عبدالجبار	١٢٦٦
//	٠١٠/١٣٤	صالح محمد	١٢٦٧
//	٠١٠/١٣٥	محمد تيمور	١٢٦٨
//	٠١٠/١٤٠	عبدالباقي	١٢٦٩
//	٠١٠/١٤١	شاه محمد خان	١٢٧٠
//	٠١٠/١٤٢	عبدالستار	١٢٧١
//	٠١٠/١٤٣	عبدالمحمد	١٢٧٢
//	٠١٠/١٤٤	حاجي عبدالقيوم	١٢٧٣
//	٠١٠/١٤٥	عباد الله مستاقي	١٢٧٤
//	٠١٠/١٤٦	محمد اشرف	١٢٧٥
//	٠١٠/١٤٧	محمد باي	١٢٧٦
//	٠١٠/١٤٨	امان الله	١٢٧٧

//	۰۱۰/۱۴۹	سلامت	۱۲۷۸
//	۰۱۰/۱۶۰	غلام نبی	۱۲۷۹
//	۰۱۰/۱۶۱	شیخ محمد علی	۱۲۸۰
//	۰۱۰/۱۶۲	محمد عوض	۱۲۸۱
//	۰۱۰/۱۶۳	محمد سرور	۱۲۸۲
//	۰۱۰/۱۶۴	محمد ابراهیم	۱۲۸۳
//	۰۱۰/۱۶۵	الف محمد	۱۲۸۴
//	۰۱۰/۱۶۶	محمد نعیم	۱۲۸۵
//	۰۱۰/۱۶۷	لعل محمد	۱۲۸۶
//	۰۱۰/۱۷۰	بسم الله	۱۲۸۷
//	۰۱۰/۱۷۱	محمد یعقوب	۱۲۸۸
//	۰۱۰/۱۷۲	نادره	۱۲۸۹
//	۰۱۰/۱۷۳	راحله	۱۲۹۰
//	۰۱۰/۱۷۴	شفیقہ	۱۲۹۱
//	۰۱۰/۱۷۵	سید جلال	۱۲۹۲
//	۰۱۰/۱۷۶	حاجی محمد اسحاق	۱۲۹۳
//	۰۱۰/۱۷۷	سید نعمت الله	۱۲۹۴
//	۰۱۰/۱۷۸	حاجی محمد رسول	۱۲۹۵
//	۰۱۰/۱۷۹	نعمت الله	۱۲۹۶
//	۰۱۰/۱۸۰	شاو لی	۱۲۹۷
//	۰۱۰/۱۸۱	عبد الله	۱۲۹۸
//	۰۱۰/۱۸۲	حمیرا	۱۲۹۹
//	۰۱۰/۱۸۳	محمد احسان	۱۳۰۰
//	۰۱۰/۱۸۴	رحیمہ	۱۳۰۱
//	۰۱۰/۱۸۵	ماریہ	۱۳۰۲
//	۰۱۰/۱۸۶	رحمت الله	۱۳۰۳
//	۰۱۰/۱۸۷	ساجدہ	۱۳۰۴
//	۰۱۰/۱۸۸	مسعودہ	۱۳۰۵

//	۰۱۰/۱۸۹	حسینه	۱۳۰۶		
//	۰۱۰/۱۹۰	حنیفه	۱۳۰۷		
//	۰۱۰/۱۹۱	حیات الله	۱۳۰۸		
//	۰۱۰/۱۹۲	دولت	۱۳۰۹		
//	۰۱۰/۱۹۳	حبیب الرحمن	۱۳۱۰		
//	۰۱۰/۱۹۴	محمد عمر	۱۳۱۱		
//	۰۱۰/۱۹۵	نورالدین	۱۳۱۲		
//	۰۱۰/۱۹۶	ثریا	۱۳۱۳		
//	۰۱۰/۱۹۷	زرمینه	۱۳۱۴		
//	۰۱۰/۱۹۸	عبدالطیف	۱۳۱۵		
//	۰۱۰/۱۹۹	محمد کاظم	۱۳۱۶		
//	۰۱۰/۲۰۰	عبدالوهاب	۱۳۱۷		
//	۰۱۰/۲۰۱	محمد عمر	۱۳۱۸		
//	۰۱۰/۲۰۲	خدیجه	۱۳۱۹		
//	۰۱۰/۲۰۳	عبدالحکیم	۱۳۲۰		
//	۰۱۰/۲۰۴	عبدالعزیز	۱۳۲۱		
//	۰۱۰/۲۰۵	محمد هاشم	۱۳۲۲		
//	۰۱۰/۲۰۶	عبدالرحیم	۱۳۲۳		
//	۰۱۰/۲۰۷	محمد احمد	۱۳۲۴		
//	۰۱۰/۲۰۸	عبدالقادر دوستم	۱۳۲۵		
//	۰۱۰/۲۰۹	عزیز الله	۱۳۲۶		
//	۰۱۰/۲۱۰	سید حسین علیمی	۱۳۲۷		
//	۰۱۰/۲۱۱	محمد اسماعیل	۱۳۲۸		
انتصابی	۰۱۱/۰۰۱	۹	۳	حفیفه	۱۳۲۹
//	۰۱۱/۰۰۳	۹	۳	نازیه	۱۳۳۰
//	۰۱۱/۰۰۴	۹	۳	لطیفه	۱۳۳۱
//	۰۱۱/۰۰۵	۹	۳	نفیسه	۱۳۳۲
//	۰۱۱/۰۰۶	۹	۳	حمیله	۱۳۳۳

۱۳۳۴	حاجره	۳	۹	۰۱۱/۰۰۷	//
۱۳۳۵	فتانه	۳	۹	۰۱۱/۰۰۹	//
۱۳۳۶	لیسا غبار	۸	۸	۰۱۱/۰۱۰	غری
۱۳۳۷	سید خادم قبادی	۸	۸	۰۱۱/۰۱۱	غری
۱۳۳۸	نرگس سادات	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۲	غری
۱۳۳۹	سید مجتبی هاشمی	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۳	غری
۱۳۴۰	عباس جعفری	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۴	//
۱۳۴۱	محمد سرور	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۵	//
۱۳۴۲	احمد کمال	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۶	//
۱۳۴۳	فاطمه فاطمی	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۷	غری
۱۳۴۴	عصمت ایوب	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۸	غری
۱۳۴۵	سیمین حسن زاده	۸	۱۱	۰۱۱/۰۱۹	غری
۱۳۴۶	عبدال حکیم	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۰	غری
۱۳۴۷	محمد صادق	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۱	//
۱۳۴۸	محمد امیر نوری	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۲	//
۱۳۴۹	محمد ایوب یعقوبی	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۳	//
۱۳۵۰	محمد خدا دادی	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۴	//
۱۳۵۱	میر عبدالغفار	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۵	//
۱۳۵۲	محمدروف مهدی	۸	۱۱	۰۱۱/۰۲۶	//
۱۳۵۳	علی اکبر نجوای			۰۱۱/۰۲۷	//
۱۳۵۴	محمد هاشم			۰۱۱/۰۲۸	//
۱۳۵۵	رمضان کریمی			۰۱۱/۰۲۹	//
۱۳۵۶	عزرا جعفری			۰۱۱/۰۳۰	غری
۱۳۵۷	گل محمد ارزگانی			۰۱۱/۰۳۱	غری
۱۳۵۸	طیبه یوسفی			۰۱۱/۰۳۲	غری
۱۳۵۹	محمد قاسم وحیدی			۰۱۱/۰۳۳	غری
۱۳۶۰	شاه جهان احمدی			۰۱۱/۰۳۴	//
۱۳۶۱	غلام سرور			۰۱۱/۰۳۵	//

محمد فیاض	۱۳۶۲			۰۱۱/۰۳۶	//
قربان علي عرفاني	۱۳۶۳			۰۱۱/۰۳۷	//
صالح محمد	۱۳۶۴	۲	۵	۰۱۱/۰۳۸	//
سید نقیب الله	۱۳۶۵			۰۱۱/۰۳۹	//
حیات الله	۱۳۶۶	۱۵	۷	۰۱۱/۰۴۰	//
حاجي امام الدين	۱۳۶۷	۱۵	۷	۰۱۱/۰۴۱	//
سید حکیم	۱۳۶۸	۱۵	۷	۰۱۱/۰۴۲	//
شفیق الله	۱۳۶۹	۱	۷	۰۱۱/۰۴۳	//
اسد الله کوفي	۱۳۷۰	۱	۹	۰۱۱/۰۴۵	//
خلیل الله	۱۳۷۱	۱۵	۱۱	۰۱۱/۰۴۶	//
حاجي عبدالحکیم	۱۳۷۲	۷	۱۱	۰۱۱/۰۴۷	//
عبد الرحیم	۱۳۷۳	۹	۱۱	۰۱۱/۰۴۸	غری
محمد اصف	۱۳۷۴	۹	۱۱	۰۱۱/۰۴۹	//
محمد اصف شهلزی	۱۳۷۵	۹	۱۱	۰۱۱/۰۵۰	//
محمد عزیز	۱۳۷۶	۱۵	۱۱	۰۱۱/۰۵۱	//
سید سعد الدین	۱۳۷۷	۹	۱۱	۰۱۱/۰۵۲	//
بشیر احمد	۱۳۷۸	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۳	//
عبد السلام	۱۳۷۹	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۴	//
ثریا	۱۳۸۰	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۵	غری
محمد اسماعیل	۱۳۸۱	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۶	غری
محمد عیسی	۱۳۸۲	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۷	غری //
سید محمد موسی	۱۳۸۳	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۸	غری //
محمد کاظم	۱۳۸۴	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۵۹	غری //
محبوبه حقو قمل	۱۳۸۵	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۶۰	غری //
محمد طاهر	۱۳۸۶	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۶۱	غری //
رشید سلجوقی	۱۳۸۷	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۶۲	غری //
صبغت الله	۱۳۸۸	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۶۳	غری //
محمد فرید	۱۳۸۹	۱۰	۱۱	۰۱۱/۰۶۴	غری //

غڙي //	۰۱۱/۰۶۵	۱۱	۱۰	عبدالعزيز	۱۳۹۰
غڙي //	۰۱۱/۰۶۶	۱۱	۱۰	سيدامين مجاهد	۱۳۹۱
غڙي //	۰۱۱/۰۶۷	۱۱	۱۰	صديق مدبر	۱۳۹۲
غڙي //	۰۱۱/۰۶۸	۱۱	۱۰	حميرا نعمتي	۱۳۹۳
غڙي //	۰۱۱/۰۶۹	۱۱	۱۰	سيد مسعود	۱۳۹۴
غڙي //	۰۱۱/۰۷۰	۱۱	۱۰	اسدالله	۱۳۹۵
//	۰۱۱/۰۷۱	۵		مولوي خدايداد	۱۳۹۶
//	۰۱۱/۰۷۲	۵		مير محمدافضل	۱۳۹۷
//	۰۱۱/۰۷۳	۵		محمد رفيق مجددي	۱۳۹۸
مېلمه //	۰۱۱/۰۷۴	۱۱	۱۶	مير عبدالخالق	۱۳۹۹
//	۰۱۱/۰۷۵	۱۱	۹	شير محمد ابراهيم	۱۴۰۰
//	۰۱۱/۰۷۶	۴	۲	هستي خان	۱۴۰۱
//	۰۱۱/۰۷۷	۸	۲	عبدالکبير	۱۴۰۲
//	۰۱۱/۰۷۸	۴	۲	داود شاه	۱۴۰۳
//	۰۱۱/۰۸۰	۴	۲	حاجي دريا خان	۱۴۰۴
//	۰۱۱/۰۸۱	۶	۲	حاجي جنت گل	۱۴۰۵
//	۰۱۱/۰۸۴	۶		محمد سرور احمدزي	۱۴۰۶
//	۰۱۱/۰۸۵	۸	۲	اسدالله	۱۴۰۷
//	۰۱۱/۰۸۶	۶		حاجي عنايت خان	۱۴۰۸
//	۰۱۱/۰۸۷	۸	۲	حاجي گلان	۱۴۰۹
//	۰۱۱/۰۸۸	۷	۱	امير محمود	۱۴۱۰
//	۰۱۱/۰۸۹	۵	۵	احمد نادر	۱۴۱۱
غڙي	۰۱۱/۰۹۰	۴	۱۸	جميله مجاهد	۱۴۱۲
غڙي	۰۱۱/۰۹۱	۷	۱	حبيب الله بشارت	۱۴۱۳
//	۰۱۱/۰۹۲	۷	۱۵	محمد انور شعيب	۱۴۱۴
غڙي	۰۱۱/۰۹۳	۷	۱۵	راحيله	۱۴۱۵
غڙي	۰۱۱/۰۹۴	۷	۱۵	صديق الله	۱۴۱۶
غڙي	۰۱۱/۰۹۵	۱۱	۱۵	سارا امير يار	۱۴۱۷

//	۰۱۱/۰۹۶	۷	۱۵	گل مکی شاه	۱۴۱۸
غری	۰۱۱/۰۹۷	۷	۱۵	عبدالحی الهی	۱۴۱۹
//	۰۱۱/۰۹۸	۷	۱۵	محمدانور	۱۴۲۰
//	۰۱۱/۰۹۹	۱۱	۱۵	خلیل الله	۱۴۲۱
// غری	۰۱۱/۱۰۰	۱۱	۱۵	محمد عزیز مرزایی	۱۴۲۲
//	۰۱۱/۱۰۱	۱۰	۸	غلام حسین	۱۴۲۳
//	۰۱۱/۱۰۲	۲	۸	سید محمد حسین	۱۴۲۴
//	۰۱۱/۱۰۳	۳	۸	سید عوض هاشمی	۱۴۲۵
//	۰۱۱/۱۰۴	۳	۸	حسن زاده	۱۴۲۶
//	۰۱۱/۱۰۵	۳	۸	سید عوض هاشمی	۱۴۲۷
//	۰۱۱/۱۰۶	۱۱	۹	عبد الفتاح نوابی	۱۴۲۸
//	۰۱۱/۱۰۷	۱۱	۹	نجیب الله یوسفی	۱۴۲۹
//	۰۱۱/۱۰۸	۱۱	۱۲	فیروز مرادی	۱۴۳۰
///	۰۱۱/۱۰۹	۷	۱۲	گل سخی رحمانزی	۱۴۳۱
غری	۰۱۱/۱۱۰	۱۱	۱۲	عادل	۱۴۳۲
غری	۰۱۱/۱۱۱	۸	۷	غلام محمد	۱۴۳۳
//	۰۱۱/۱۱۲	۷	۱۹	احمد جان	۱۴۳۴
//	۰۱۱/۱۱۳	۱۱	۷	فضل کریم	۱۴۳۵
//	۰۱۱/۱۱۴	۱۱	۷	محمد ابراهیم رحمانی	۱۴۳۶
//	۰۱۱/۱۱۵	۱۱	۷	سید ظاهر شاه	۱۴۳۷
//	۰۱۱/۱۱۶	۱۱	۱۲	محمد داود	۱۴۳۸
غری	۰۱۱/۱۱۷	۷	۷	اصیل و ردک جمال	۱۴۳۹
غری	۰۱۱/۱۱۸	۷	۷	نیک محمد	۱۴۴۰
//	۰۱۱/۱۱۹	۱۰	۷	عبد الکریم	۱۴۴۱
//	۰۱۱/۱۲۰	۸	۷	محمد مهدی	۱۴۴۲
//	۰۱۱/۱۲۱	۱۱	۷	حاجی سلیمان یار	۱۴۴۳
//	۰۱۱/۱۲۲	۱۱	۷	عبد الفتاح نورزی	۱۴۴۴
//	۰۱۱/۱۲۳	۱۱	۷	شیرباز حکیمی	۱۴۴۵

۱۴۴۶	سید ابراهیم جیلانی ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۴	//
۱۴۴۷	حاجی حیات الله ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۵	//
۱۴۴۸	عبدالجلیل سلیم ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۶	//
۱۴۴۹	غزل حارث ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۷	غری
۱۴۵۰	محمد منگل ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۸	غری
۱۴۵۱	اصفہ کاکر ۷	۱۱	۰۱۱/۱۲۹	غری
۱۴۵۲	ایشان ولی محمد ۷	۱۱	۰۱۱/۱۳۰	غری
۱۴۵۳	رحیم بیگ ۷	۱۱	۰۱۱/۱۳۱	//
۱۴۵۴	محمد شهاب حکیمی		۰۱۱/۱۳۲	//
۱۴۵۵	حسن علی ہمتی		۰۱۱/۱۳۳	//
۱۴۵۶	محمد جمعہ		۰۱۱/۱۳۴	//
۱۴۵۷	محمد کبیر		۰۱۱/۱۳۵	//
۱۴۵۸	صفیہ صدیقی		۰۱۱/۱۳۶	غری
۱۴۵۹	حمیدہ		۰۱۱/۱۳۷	//
۱۴۶۰	مومنہ		۰۱۱/۱۳۸	//
۱۴۶۱	سعد الدین شرفزی		۰۱۱/۱۳۹	غری
۱۴۶۲	شہلا میهن دوست		۰۱۱/۱۴۰	غری
۱۴۶۳	ظاہرہ		۰۱۱/۱۴۱	غری
۱۴۶۴	عبدالباقی بریال		۰۱۱/۱۴۲	غری
۱۴۶۵	ثریا		۰۱۱/۱۴۳	غری
۱۴۶۶	حاجی فضل کریم		۰۱۱/۱۴۴	غری
۱۴۶۷	ماہ مشتری		۰۱۱/۱۴۵	غری
۱۴۶۸	وړانگه ساپی		۰۱۱/۱۴۶	//
۱۴۶۹	حبیبہ عمر		۰۱۱/۱۴۷	//
۱۴۷۰	صدیقہ بلخی ۱۳	۱۱	۰۱۱/۱۴۸	// غری
۱۴۷۱	بلقیس احمدی ۱۳	۱۱	۰۱۱/۱۴۹	// غری
۱۴۷۲	امنہ افضلی ۱۳	۱۱	۰۱۱/۱۵۰	// غری
۱۴۷۳	حیات الله حیات		۰۱۱/۱۵۱	غری

۱۴۷۴	نعمت الله شهراني	۰۱۱/۱۵۲	//	
۱۴۷۵	امان الله حیدرزاده ۱۳	۰۱۱/۱۵۳	۱۱	// غری
۱۴۷۶	عبدالغفار مظفري	۰۱۱/۱۵۴	//	
۱۴۷۷	سیده افسانه	۰۱۱/۱۵۵		غری
۱۴۷۸	محمد هاشم ۷	۰۱۱/۱۵۶	۱۱	غری
۱۴۷۹	حاجي عبدالغفور	۰۱۱/۱۵۷	//	
۱۴۸۰	فصل هادي شینواری	۰۱۱/۱۵۸	//	
۱۴۸۱	عبدالرشید مخلص	۰۱۱/۱۵۹	//	
۱۴۸۲	برکت الله سلیم	۰۱۱/۱۶۰	//	
۱۴۸۳	حمیده	۰۱۱/۱۶۱		غری
۱۴۸۴	عبدالوهاب یوسفزی	۰۱۱/۱۶۲		غری
۱۴۸۵	نوریه زینت	۰۱۱/۱۶۳		غری
۱۴۸۶	حیات الله	۰۱۱/۱۶۴		غری
۱۴۸۷	حاجي ذبیح الله	۰۱۱/۱۶۵	//	
۱۴۸۸	محمد طاهر ۱۰	۰۱۱/۱۶۶	۱۱	// غری
۱۴۸۹	نور محمد ۱۰	۰۱۱/۱۶۷	۱۱	// غری
۱۴۹۰	میر محمد محفوظ	۰۱۱/۱۶۸	//	
۱۴۹۱	عنایت الله کمال ۱۰	۰۱۱/۱۶۹	۱۱	//
۱۴۹۲	عبدالحفیظ فخري	۰۱۱/۱۷۰	//	
۱۴۹۳	شمیم	۰۱۱/۱۷۱		غری
۱۴۹۴	اصفه	۰۱۱/۱۷۲		غری
۱۴۹۵	خدیجه	۰۱۱/۱۷۳	//	
۱۴۹۶	سید احمد کیلانی ۱۳	۰۱۱/۱۷۴	۱۱	غری
۱۴۹۷	فاطمه کیلانی ۱۳	۰۱۱/۱۷۵	۱۱	غری
۱۴۹۸	عطا الرحمن	۰۱۱/۱۷۶		غری
۱۴۹۹	حاجي محمد طیب	۰۱۱/۱۷۷	//	
۱۵۰۰	محمد ظاهر حاتم	۰۱۱/۱۷۸	//	
۱۵۰۱	سیما	۰۱۱/۱۷۹		غری

غري	۰۱۱/۱۸۰			عتيق الله	۱۵۰۲
//	۰۱۱/۱۸۱			محمد اکبر شبرزاد	۱۵۰۳
//	۰۱۱/۱۸۲			عبدالوهاب	۱۵۰۴
//	۰۱۱/۱۸۳			سيد ميرزا حسين	۱۵۰۵
//	۰۱۱/۱۸۴	۱۰		سلطان حسين	۱۵۰۶
غري	۰۱۱/۱۸۵	۷	۱۲	شريفه	۱۵۰۷
غري	۰۱۱/۱۸۶	۱۱	۹	همايون شاه اصفی	۱۵۰۸
//	۰۱۱/۱۸۷		۱۵	محمد جمعه مبلغ	۱۵۰۹
//	۰۱۱/۱۸۸	۱۱	۷	عجب خان	۱۵۱۰
غري	۰۱۱/۱۸۹	۱۱	۱۳	عادل بهرام	۱۵۱۱
غري	۰۱۱/۱۹۰	۷	۶	سيد نعيم مجروح	۱۵۱۲
//	۰۱۱/۱۹۱	۷	۶	عبدال محمد دقيق	۱۵۱۳
// مېلمه	۰۱۱/۱۹۲	۱۱	۶	کنکارام	۱۵۱۴
// مېلمه	۰۱۱/۱۹۳	۱۱	۶	پريت سنگ	۱۵۱۵
//	۰۱۱/۱۹۴			حاجي گل	۱۵۱۶
//	۰۱۱/۱۹۵	۲		محمد نعيم مقصودي	۱۵۱۷
//	۰۱۱/۱۹۶	۱۰		حاجي عبدالوهاب	۱۵۱۸
// غري	۰۱۱/۱۹۷	۱۱	۹	ظاهر طنين	۱۵۱۹
//	۰۱۱/۱۹۸	۱۰	۱۵	عبدالرحيم عيني	۱۵۲۰
//	۰۱۱/۱۹۹	۳	۱۵	شاه عوض علي	۱۵۲۱
//	۰۱۱/۲۰۰		۱۵	محمد هاشم صالحی	۱۵۲۲
// غري	۰۱۱/۲۰۱	۱۱	۱۳	زرغونه رشتين	۱۵۲۳
غري	۰۱۱/۲۰۲	۱۱	۱۳	ننگيالی طرزي	۱۵۲۴
غري	۰۱۱/۲۰۳	۱۱	۷	نازين جبار خيل	۱۵۲۵
غري	۰۱۱/۲۰۴	۷	۷	محمد کبير	۱۵۲۶
غري	۰۱۱/۲۰۵	۱۰	۴	عبدالغفور احمدزی	۱۵۲۷
غري	۰۱۱/۲۰۶	۴	۱	خديجه	۱۵۲۸
غري	۰۱۱/۲۰۷	۷	۱	حاجي گلزمان	۱۵۲۹

۱۵۳۰	بادام گل	۲	۶	۰۱۱/۲۰۸	//
۱۵۳۱	علي رشيد رستمي		۳	۰۱۱/۲۰۹	//
۱۵۳۲	محمد اکرام		۳	۰۱۱/۲۱۰	//
۱۵۳۳	محمد عارف		۳	۰۱۱/۲۱۱	//
۱۵۳۴	عبدالله		۳	۰۱۱/۲۱۲	//
۱۵۳۵	حسام الدين	۹	۱۰	۰۱۱/۲۱۳	// مېلمه
۱۵۳۶	گلبدن حبيبي	۹	۱۱	۰۱۱/۲۱۴	//
۱۵۳۷	عبدالحی	۸	۱۱	۰۱۱/۱۲۱۵	// غړی
۱۵۳۸	سيد محمد محفوظ ندایي	۱۰	۱۱	۰۱۱/۲۱۶	// غړی
۱۵۳۹	صبغت الله مجددي	۱۶	۱۱	۰۱۱/۲۱۷	// غړی
۱۵۴۰	عبدالرحيم کریمي	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۱۸	// غړی
۱۵۴۱	محمد رفیق احمد یار		۱۱	۰۱۱/۲۱۹	//
۱۵۴۲	میرویس صادق	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۰	// غړی
۱۵۴۳	شریف فايز	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۱	// غړی
۱۵۴۴	عبدالرحيم	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۲	// غړی
۱۵۴۵	محمد عليیم عزم	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۳	// غړی
۱۵۴۶	عبدالملك هموار	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۴	// غړی
۱۵۴۷	ملا تاج محمد	۱	۷	۰۱۱/۲۲۵	// غړی
۱۵۴۸	سيما ثمر	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۶	// غړې
۱۵۴۹	محمد شفيق شیرزی	۱۶	۱۱	۰۱۱/۲۲۷	// غړی
۱۵۵۰	امين فرهنگ	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۸	// غړی
۱۵۵۱	مارشال فهيم	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۲۹	// غړی
۱۵۵۲	محمد یونس قانوني	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۳۰	// غړی
۱۵۵۳	عبدالله عبدالله	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۳۱	// غړی
۱۵۵۴	محمد عالمه راسخ	۱۶	۱۱	۰۱۱/۲۳۲	// غړی
۱۵۵۵	تاجور کاکړ	۱۶	۱۱	۰۱۱/۲۳۳	// غړې
۱۵۵۶	عنایت الله نظري	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۳۴	// غړی
۱۵۵۷	امان الله خدران	۱۱	۱۱	۰۱۱/۲۳۵	// غړی

غری //	۰۱۱/۲۳۶	۱۱	سلطان حمید سلطان ۱۱	۱۵۵۸
غری //	۰۱۱/۲۳۷	۱۱	سید مخدوم رھین ۱۱	۱۵۵۹
غری //	۰۱۱/۲۳۸	۱۱	ھدایت امین ارسلا ۱۱	۱۵۶۰
غری //	۰۱۱/۲۳۹	۱۱	محمدکبیر مارزبان ۱۱	۱۵۶۱
غری //	۰۱۱/۲۴۰	۱۱	حامد کرزی ۱۱	۱۵۶۲
غری //	۰۱۱/۲۴۱	۱۱	شہزادہ مسعود ۱۶	۱۵۶۳
غری //	۰۱۱/۲۴۲	۱۱	محمدشاہ کارگر ۱۱	۱۵۶۴
غری //	۰۱۱/۲۴۳	۱۱	سید مصطفیٰ کاظمی ۱۱	۱۵۶۵
غری //	۰۱۱/۲۴۴	۱۱	سہیلا ۱۱	۱۵۶۶
غری //	۰۱۱/۲۴۵	۱۱	سید محمد علی جاوید ۱۶	۱۵۶۷
غری //	۰۱۱/۲۴۶	۱۱	محمد اصف محسنی ۱۶	۱۵۶۸
غری //	۰۱۱/۲۴۷	۱۱	اشرف غنی احمدزی ۱۶	۱۵۶۹
غری //	۰۱۱/۲۴۸	۱۱	عبدالقدیر ۱۱	۱۵۷۰
غری //	۰۱۱/۲۴۹	۱۱	محمد یوسف اعتبار ۱۶	۱۵۷۱
غری //	۰۱۱/۲۵۰	۱۱	حاجی شیر محمد اخندزادہ ۱۶	۱۵۷۲
غری //	۰۱۱/۲۵۱	۱۱	جمیلہ زمان انوری ۹	۱۵۷۳
مہلمہ //	۰۱۱/۲۵۲	۱۱	سید حسن ہاشمی ۱۶	۱۵۷۴
غری //	۰۱۱/۲۵۳	۱۱	اسد اللہ وفا ۱۶	۱۵۷۵
غری //	۰۱۱/۲۵۴	۱۱	سمیع الدین گوند ۹	۱۵۷۶
غری //	۰۱۱/۲۵۵	۱۱	نجیبہ طبیبی ۱۳	۱۵۷۷
غری //	۰۱۱/۲۵۶	۱۱	محمد اکرم فاضل ۹	۱۵۷۸
//	۰۱۱/۲۵۷	۱۱	عبدالوسیق رھین ۱۶	۱۵۷۹
//	۰۱۱/۲۵۸	۱۱	حاجی عبدالحی نعمتی ۱۶	۱۵۸۰
غری //	۰۱۱/۲۵۹	۱۱	علی منگل حسین ۱۱	۱۵۸۱
غری //	۰۱۱/۲۶۰	۱۱	حاجی محمد محقق ۱۱	۱۵۸۲
غری //	۰۱۱/۲۶۱	۱۱	عبد اللہ ۱۱	۱۵۸۳
غری //	۰۱۱/۲۶۲	۱۱	محمد یحیٰ معروفی ۱۶	۱۵۸۴
غری //	۰۱۱/۲۶۳	۱۱	شفیقہ نوری ۹	۱۵۸۵

غڙي //	۰۱۱/۲۶۴	۱۱	۱۶	سيد حسين انوري	۱۵۸۶
مېلمه //	۰۱۱/۲۶۵	۱۱	۱۶	سيد فضل اکبري	۱۵۸۷
غڙي //	۰۱۱/۲۶۶	۱۱	۱۶	محي الدين بلوچ	۱۵۸۸
غڙي //	۰۱۱/۲۶۷	۱۱	۱۶	حاجي حان محمد خان	۱۵۸۹
غڙي //	۰۱۱/۲۶۸	۱۱	۹	ادينه نيازي	۱۵۹۰
غڙي //	۰۱۱/۲۶۹	۱۱	۹	محمد حسن تيموري	۱۵۹۱
//	۰۱۱/۲۷۰	۱۱	۷	امداد الله عزيز	۱۵۹۲
غڙي //	۰۱۱/۲۷۱	۱۱	۱۳	ثريا ساديد	۱۵۹۳
غڙي //	۰۱۱/۲۷۲	۱۱	۷	محمد سرور	۱۵۹۴
مېلمه //	۰۱۱/۲۷۳	۱۱	۱۶	فضل احمد ذکريا	۱۵۹۵
غڙي //	۰۱۱/۲۷۴	۱۱	۱۱	محمد حنيف بلخي	۱۵۹۶
غڙي //	۰۱۱/۲۷۵	۱۱	۷	عتيق الله پژواک	۱۵۹۷
غڙي //	۰۱۱/۲۷۶	۱۱	۷	عبدالغفار شجاع	۱۵۹۸
غڙي //	۰۱۱/۲۷۷	۱۱	۱۶	محمد کريم خليلي	۱۵۹۹
غڙي //	۰۱۱/۲۷۸	۱۱	۱۶	تاج محمد وردک	۱۶۰۰
غڙي //	۰۱۱/۲۷۹	۱۱	۱۶	عبدالخالق فاضل	۱۶۰۱
غڙي //	۰۱۱/۲۸۰	۱۱	۱۶	محمد علي جلاي	۱۶۰۲
غڙي //	۰۱۱/۲۸۱	۱۱	۷	سيد سنجراڻي	۱۶۰۳
غڙي //	۰۱۱/۲۸۲	۱۱	۱۶	سيف الله خان	۱۶۰۴
مېلمه //	۰۱۱/۲۸۳	۱۱	۱۶	نفيسه	۱۶۰۵
غڙي //	۰۱۱/۲۸۴	۱۱	۷	ماجان	۱۶۰۶
مېلمه //	۰۱۱/۲۸۵	۱۱	۱۶	محمد امين	۱۶۰۷
غڙي //	۰۱۱/۲۸۶	۶	۳	زليخا	۱۶۰۸
غڙي //	۰۱۱/۲۸۷	۱۱	۱۶	ضيا الحق حقيار	۱۶۰۹
مېلمه //	۰۱۱/۲۸۸	۶	۳	مصريه	۱۶۱۰
غڙي //	۰۱۱/۲۸۹	۱۱	۷	عبدالاحد عشرتي	۱۶۱۱
غڙي //	۰۱۱/۲۹۰	۱۱	۷	هاشمه طاهر صديقي	۱۶۱۲
غڙي //	۰۱۱/۲۹۱	۱۱	۷	عبدالرحمان هوتکي	۱۶۱۳

غڙي //	۰۱۱/۲۹۲	۱۱	۱۶	عطا محمد	۱۶۱۴
غڙي //	۰۱۱/۲۹۳	۱۱	۱۶	محمدعارف نورزي	۱۶۱۵
غڙي //	۰۱۱/۲۹۴	۱۱	۱۳	عنایت الله عنایت	۱۶۱۶
غڙي //	۰۱۱/۲۹۵	۱۱	۹	رنا پوپل	۱۶۱۷
مېلمه //	۰۱۱/۲۹۶	۱۱	۱۶	نادر علي محدوي	۱۶۱۸
//	۰۱۱/۲۹۷	۱۱	۱۶	انوارالحق	۱۶۱۹
غڙي //	۰۱۱/۲۹۸	۱۱	۱۶	غلام دستگیر	۱۶۲۰
غڙي //	۰۱۱/۲۹۹	۱۱	۱۶	محمد رحيم علي يار	۱۶۲۱
غڙي //	۰۱۱/۳۰۰	۱۱	۱۶	فضل الله مجددي	۱۶۲۲
غڙي //	۰۱۱/۳۰۱	۱۱	۱۶	عبدالهادي واحدي	۱۶۲۳
غڙي //	۰۱۱/۳۰۲	۱۱	۱۱	رسول امين	۱۶۲۴
غڙي //	۰۱۱/۳۰۳	۱۱	۱۶	گل محمد عارفي	۱۶۲۵
غڙي //	۰۱۱/۳۰۴	۱۱	۱۶	عمر	۱۶۲۶
غڙي //	۰۱۱/۳۰۵	۱۱	۱۶	عبداللطيف ابراهيمي	۱۶۲۷
غڙي //	۰۱۱/۳۰۶	۱۱	۱۶	سيد اکرام الدين	۱۶۲۸
غڙي //	۰۱۱/۳۰۷	۱۱	۱۱	زلمي رسول	۱۶۲۹
غڙي //	۰۱۱/۳۰۸	۱۱	۱۱	قسيم فضلي	۱۶۳۰
غڙي //	۰۱۱/۳۰۹	۱۱	۱۶	محمد اسحق رهگذر	۱۶۳۱
مېلمه //	۰۱۱/۳۱۰	۱۱	۱۶	احمد مشاهد	۱۶۳۲
غڙي //	۰۱۱/۳۱۱	۱۱	۱۶	سيد محمد اقبال منيب	۱۶۳۳
غڙي //	۰۱۱/۳۱۲	۱۱	۱۶	احمد ولي مسود	۱۶۳۴
غڙي //	۰۱۱/۳۱۳	۱۱	۷	فتانه اسحق گيلاني	۱۶۳۵
غڙي //	۰۱۱/۳۱۴	۱۱	۱۶	حميد الله خان توخي	۱۶۳۶
غڙي //	۰۱۱/۳۱۵	۱۱	۱۶	حاجي اسد الله	۱۶۳۷
غڙي //	۰۱۱/۳۱۶	۱۱	۱۶	محمد امان	۱۶۳۸
غڙي //	۰۱۱/۳۱۷	۱۱	۱۶	حاجي سيد احمد	۱۶۳۹
غڙي //	۰۱۱/۳۱۸	۱۱	۹	گل محمد يلاقي	۱۶۴۰
غڙي //	۰۱۱/۳۱۹	۱۱	۱۶	سيد محمد امين طارق	۱۶۴۱

زلمی هېوادمډل ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۰	// غږې	۱۶۴۲
عبدالمالک بارکزی ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۱	// مېلمه	۱۶۴۳
حاجي حضرت خان ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۲	// مېلمه	۱۶۴۴
حاجي ګلاب شينواری ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۳	// غږې	۱۶۴۵
مولوی محب الله ۱۵	۱۱	۰۱۱/۳۲۴	// غږې	۱۶۴۶
محمد اسماعیل قاسمیار ۱۰	۱۱	۰۱۱/۳۲۵	// غږې	۱۶۴۷
حکیم تنيوال ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۶	// غږې	۱۶۴۸
مونيسه ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۷	// غږې	۱۶۴۹
عبدالوحيد سهرابي ۱۳	۱۱	۰۱۱/۳۲۸	// غږې	۱۶۵۰
محمد سرور صالح ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۲۹	// غږې	۱۶۵۱
فضل عظيم مجددي ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۰	// مېلمه	۱۶۵۲
محمد عارف ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۱	// غږې	۱۶۵۳
عبدالغفور ارزو ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۲	// مېلمه	۱۶۵۴
راز محمد دليلي ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۳	// مېلمه	۱۶۵۵
جليل احمد عثماني ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۴	// مېلمه	۱۶۵۶
حاجي غازي محمد ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۵	// مېلمه	۱۶۵۷
سيد نصير احمد علوي ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۶	// مېلمه	۱۶۵۸
سيد نور احمد شاه ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۷	// مېلمه	۱۶۵۹
محمد جليل شمس ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۸	// مېلمه	۱۶۶۰
بسم الله بسم ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۳۹	// مېلمه	۱۶۶۱
ثریا پيکان ۵	۱۱	۰۱۱/۳۴۰	// غږې	۱۶۶۲
عاقله فرزام فاطمي ۳۷	۱۱	۰۱۱/۳۴۱	// غږې	۱۶۶۳
نسرین		۰۱۱/۳۴۲	// غږې	۱۶۶۴
سيما نوري ۸	۱۱	۰۱۱/۳۴۳	// غږې	۱۶۶۵
محمد اسماعیل ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۴۴	// غږې	۱۶۶۶
سيد عبدالرحمن		۰۱۱/۳۴۵	// غږې	۱۶۶۷
ضياء الدين مجددي ۱۶	۱۱	۰۱۱/۳۴۶	// مېلمه	۱۶۶۸
حاجي عیام الدين خان ۹	۱۱	۰۱۱/۳۴۷	// مېلمه	۱۶۶۹

د محمد اسماعيل يون لنډه پېژندنه

محمد اسماعيل
يـون د حاجي
محمد خان زوى
پر ۱۳۴۲ ل كال،
د لغمان ولايت د
الينگار
ولسوالۍ
د نياز يوه يوې
روښنفكرې
کورنۍ كې
زېږېدلى دى.

لومړنۍ زده کړې يې د الينگار ولسوالۍ د سلينگار په لومړني
ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغى او په
خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ ل کال له نوموړې لېسې
خخه په دويم نومره بريالى او پر ۱۳۶۷ ل کال د کابل پوهنتون د ژبو
او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانگې محصل شو. پر ۱۳۷۰ ل کال له
نوموړې څانگې خخه اول نومره بريالى او پر همدې کال بېرته

د پښتو څانگې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ ل کال په نوموړې څانگه کې د ماسترۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بريالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د (پوهندوی) علمي پورې ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د «کابل پوهنتون»، «هیلې» او «شمشاد» مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې «معارف» مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنگه د یو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرگې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرگې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرگې غړی، بیا د جرگې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرگې د لومړي منشي په توگه انتخاب شو. استاد یون په دې جرگه کې تر خپل وروستي وسمه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد د ښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرگې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د

اساسي قانون د لويې جرگې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد يون د اساسي قانون د تصويب په لويه جرگه کې د نوموړې جرگې د دارالانشا د غړي په توگه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد يون په ختيزو ولايتونو کې د افغانستان د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنگسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملگرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره گوښه شو. ملگرو ملتونو (UNAMA) استاد يون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تردې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادۍ ته يې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته يې د ځينو ملگرو په زيات ټينگار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنگي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پرمخ وړي. استاد يون پر ۱۳۸۵ ل کال د افغانستان او پاکستان د امن گډې جرگې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توگه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد يون د خپلواک ليکوال په توگه په تېرو شلو کلونو کې گڼ شمېر فرهنگي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي، په گڼو چاپي، راډيويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د واقعيتونو او حقايقو د څرگند بيان له

امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنگ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو تپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پروړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي. مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېریو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادي ستاسو مخې ته ایښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي،

د منظم او ستر فرهنگي کار سرته رسول اسانه کار نه دی. استاد یون پر خپلو فرهنگي کارونو سربېره د گڼو فرهنگي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنگي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنگي ټولنو (دافغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او د پښتني فرهنگ د ودې پراختیا ټولنې د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لاسګونو اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي. دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لاسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړي ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنگوالی	چاپ کال
• متکور	لومړۍ شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اوروونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
ب- راټولونې:		
• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

- نیمګړي ارمانونه د حیران شعري ټولګه دویم ۱۳۸۷
- د لوونو فصل ګډه شعري ټولګه دویم ۱۳۸۷
- د نازوانا یاد د سیمینار د لیکنو ټولګه دویم ۱۳۸۷
- د استاد الفت ثري کلیات د استاد الفت ثرونه درېیم ۱۳۸۷
- سیندونه هم مري د اسحق تنګیال شعري منتخبات دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
- د پوهنوال روستار تره کي اثر دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
- د نینسي دوېرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
- د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د - یونلیکنې:

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- د پنتاګون ترڅنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- خپرني او شننې:

- د محمد گل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوبښتي زیانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷

- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
 - ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
 - بېړنۍ لویه جرگه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
 - انډیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
 - هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
 - کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
 - فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
 - مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
 - خوشال په خپل ایډیال لومړی ۱۳۸۷
 - د کتابونو په وړېمو کې لومړی ۱۳۸۷
 - افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
 - پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
 - اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
 - که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷
- خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم
تاند لري، الله (ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي
کارو زیار کې ورته دنور زغم او اوسپلې هیله لرم.
- په درناوي
وفا الرحمن وفا
کابل- افغانستان

beranəy loya jarga woləswāki aw zorwāki

**(Emergency Loya Jarga between
democracy and dictatorial)**

ISBN 978-9936-500-19-8

د خپرونو لړۍ: (۲۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library